

மாணனனுத் தேவியும் ஸமந்தனும் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்பி

629. மாணியிலஞ் சந்தனங் கொண்டு மட்டியா
வணிபெற வருச்சினை விதிபி னர்ச்சியா
வினையிலா விதைவளைப் பணிந்தெ முந்துபின்
றுணிபடு வினையவன் றுதிதொ டங்கினான்.

(9 - ௯) (அவ்வளம் வணங்கி யெழுந்தபின்), மணி - அழகிய, நிலம் - பூமியை, சந்தனங்கொண்டு - சந்தனத்தைக்கொண்டு, மட்டியா - மெழுகி, (அதாவது : பூசி), அணிபெற - அழகுபெற, வருச்சினை - அகப்பட்ட விதாச்சினைகளை, விதியின் - கிரமத்தின்படி, அர்ச்சியா - அர்ச்சித்து, வினையிலா - உவமைமில்லாத, இதைவளை - ஸ்வஜ்ஞனை, பணிந்து - வணங்கி, எழுந்து - எழுந்து நின்று, பின் - பிறகு, துணிபடு - செடுக்கப்படும், வினையவன் - கர்மங்களைபுடைப்பவனாகிய அக்ஷரணவேகன், துதி - ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்வதற்கு, தொடக்கினான் - ஆரம்பித்தான், எ - று.

(கக)

வேறு.

630. அறிவி னுலரி யாத வறிவனீ
பொழியி னுள்வரும் போகியு மவ்வனீ
மறுவி லாத குணத்துனை வாழ்த்துமா
றறிவி லேனடி யேனற வேந்தனே.

(9 - ௧௦) (அவ்வாறு துதித்ததொடங்கிய அனன், கர்வஜ்ஞனை நோக்கி), அறிவினான் - தேவதூதனாகிய மதி சுருதி அவதி மனப்பரியங்கனிதும் விஷயமாகிய இந்த ஶான்கு ஞானங்களால், அறியாத - கிரகித்தறிவாத, அறிவனீ - (ஶானத்திரவிய பரியாய, புரபத் ஶைலப்பிரத்தியக்ஷமாகிய) கேவல ஞானத்தை யுடையவனீ, பொழியினான் - பஞ்சோத்திரியங்களினால், வரும் - வருகின்ற, போகியும் - போகத்தையுடையவனும், அவ்வனீ - அல்லாதவனாகி ஸ்வாத்மோத்த அனந்த கருத்தையுடையவனும் ி, அறவேந்தனே - தம்மத்துக்காகானாகிய கலாயியே], மறு விவாத - கலங்கமில்லாத, குணத்து - குணத்தையுடைய, உனை-உன்னை, வாழ்த்து மாறு - ஸ்துதிக்கும்படியான விதத்தை, அடியேன் - அடியேனாகிய நான், அறிவினேன் - தெரியாதவனாயிரா நின்றேன், எ - று.

(கர)

631. ஒன்றி யாவையு முண்மையி னாலென
வொன்ற லாமையு முண்மையு மோதின
பொன்றி டாதன போலாவின் வாய்மொழி
பொன்றி டாவின் யோமுழல் வாருனம்.

(9 - ௧௧) யாவையும் - ஒன்றி நிர்வாகிக்கும் யாவையும், உண்மையினால் - அதனதன் தப்பாமையாகிய தன்மையினால் (அதாவது : நிர்வாகியத்திடு கிச்சய என்ன

பெட்டையால்), ஒன்று - ஒன்றே, என்னு - என்று, உண்மையும் - அதன் தத்துவமும், (அவ்விதம் திரவியார்த்திக் கயத்தால் ஒன்றாகிய அப்பொருளே), ஒன்றை - ஹம்மம் - பரியாயார்த்திக் கியவஹா நயாபேட்சையால்) ஒன்றல்லாமல் பலவாயிருக்கும் தன்மையும், ஒதினாய் - ஈ சொல்லினாய், கிணவாய்மொழி - உனது திக் கயத்துவனியாகிய பாமாகம் மொழிகள், ஒன்றிடா - ஆகம் குணத்திற்கு வேருகிப் பலவிதமாகிய, வினையோடு - கம்மக்கனூன், உழல்வார் - கழல்பவரது, உளம் - மனதுக்கு, ஒன்றிடா நனபோலும் - பொருத்தானவைகளேபோலும், ஏ - று.

இவ்வாறு உரியதனால் அவர்கள் கிணவாய் மொழியின் உண்மையை உரை மட்டார்கள் என்பது பெறப்படும். (ஏக)

682. சித்த மாய்பொருள் சிந்த குணத்தென
சித்த மூலம் சிந்த குணத்தென
சித்த மொன்றி நிலாதின் வாய்மொழி
சித்த மும்பின் வாய்மொழி நீக்குமே.

(இ - ஷ) பொருள் - ஜீவாதிரவியங்கள், சிந்த குணத்து - நிச்சய குணமாகிய தப்பாவ ஸ்வரீர்த்தியை திரவியார்த்திக் கயாபேட்சையால், சித்தமும் - சித்தமாகும், என்னு - என்றும், சிந்த - பாப்பிரத்தியத்தினால் கூடி, சிந்த, குணத்து - கியவஹா பரியாயார்த்திக் கயாபேட்சையால், சித்தமூலம் - அனரீத்யஸ்வரூபமமாகும், என்னு - என்றும், (சொன்னாய்; இவ்வாறு சொல்லி), சித்தம் - சித்திய ஸ்வரூபமாகிய தன்மையொன்றையே, ஒன்றி - பொருத்தி, கில்லாத - நிலை கில்லாமல் ஸ்வாதனரீத்ய ஸ்வரூபத்தையுமுடைய, சின் - உன்னுடைய, வாய்மொழி - பாமாகமாகிய வசனத்தை, சித்தமும் - நயேடாறும், கிணவாய் - திரவியாய்வுகள், கிண - கருமம், கிணும் - விலகும், ஏ - று. (ஏஉ)

683. அலகி லாவழி வின் கண் ணடங்கிவத்
தூவிக லாமுள் ணடங்கிய வுன்னையென்
மலமி லாத மனத்திடை வைத்தபின்
அலகி லாமைய தென்கண தாயதே.

(இ - ஷ) அலகிவ - அனவிலாவாத (அநாவது: அனர்த்த), அநிவின் கண் - கேவல குணத்தினிடமாக, அடங்கி வந்து - சேர்ந்து வந்து, உலகெலாம் - லோக முழுமையும், உன் - உனக்குள்ளே, அடங்கிய - அடக்கப்பட்ட (அநாவது: ஸ்வர்த்த திரவிய பரியாயார்த்திக் கயபத் உணர்ந்த), உன்னை - உன்னை, என் - என்னுடைய, மலமிலாத - கலங்கியில்லாத, மனத்திடை - மனநிலை, வைத்தபின் - கந்தாபித்த பிறகு, (அநாவது: உனது திரவியகுண பரியாயார்த்திக் கயபத் பின்), அலகிவ

மன்னாணந்தேவியும்மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 291

மையது - முடிவில்லாத உனது ஸ்வரூபமானது, என்னைதாயது - என்னிடத்
திது முன்மென் துணைப்பெற்றது, எ - த. (எஃ)

634. ஹேரி யார்மலர் மீதுசெல் போதுபூ

மாரி யாய்மு வுலோக மெடுக்குமா

வீரி யாவடி யேன்வினை தீரல்

வாரி யாவரு னாயற வேந்தனே.

(ஊ - ஊ) அறவேந்தனே - தர்மசக்தத் தரிசுவனாகிய ஸ்வாமியே!, ஹேரி -
வாசினியாவ், ஆர் - விரைந்த, மலர்மீது - தேவதீர்பித சோனாம்புலுத்தின் மேல்,
செல்போது - லீ செல்வின்ற ஸ்ரீவிஜயா காலத்தில், யுமாரியாய் - தேவர்களால்
பொழியப்பட்ட புஷ்ப வருஷத்தை யுடையவனே!, மூவுலோகம் - இம்மூன்றாவ
கத்தையும், எடுக்கும் - ஞானத்தில் தரித்தேற்றம், மா - பெருமை பொருத்திய,
வீரியா - அனந்த வீரியத்தை யுடையவனே!, வல் - கன்மைமையிய, ஆரியா-ஞானக்
கனால் சிறுந்தவனே!, அடியேன் - அடியேனுடைய, வினைதீர-சுகம் நீங்கும்படி
யாக, அருளாய் - அருளுவாயாக, எ - த.

இங்ஙன முரைத்ததால் உனது பத்தியே எனக்காகக்கடவ தென்பதும், அத
னால் வினை நீங்குமென்பதும் பெறப்படுகம். (எஃ)

635. மாரி மொக்குளின் மாய்க்து பிறத்தாமாத்

ஞா ணத்திலென் னுழ்துயர் போயதன்

பாச மாயவுன் பாத மடைந்துயின்

வாரி வீழ்த்தவன் மாஸ்கரை சேர்ந்தவாம்.

(ஊ - ஊ) மாரி - மழையினாலாகிய, மொக்குளின் - நீர்க்குமிழியோல, மாய்
க்து - கீங்கியும், பிறத்த - உண்டாகியும், மாற்ற - ஸம்சாரமாகிய, ஆரணத்தில் -
காட்டில், (ஏற்பட்ட), என் - எனது, ஆழ்துயர் - ஆழ்ந்த துக்கமானது, அன்புஆர் -
அன்பு பொருத்திய, அம்ஆய - அழகும் பரிசுத்தமுமுள்ள, உன் - உனது, பாதம் -
பாதங்களிச, அடைந்தயின் - அடைந்த பிறகு, போயது - நீங்கியது, (அவ்வாறு
கீங்கியதானது), வாரி - சமுத்திரத்தில், வீழ்த்தவன் - வீழ்ந்து மூழ்கியவன்,
மால் - பெரிதாகிய, கரை - அதன் கரையில், சேர்க்த - அடைத்ததன்மை, ஆம் -
ஆகும், எ - த. (எஃ)

636. பொங்கு சாய்மரை பூமழை மண்டிலஞ்

செங்க மேந்தனை பிண்டி செழுங்குடை

* ஆன்யத்தில் வன்பது ஆரணத்தில் என்று எதுகைபத்திச் செய்யுளில்
வந்தது.

யங்க பூம தாமோழி தூத்துடி
பெங்க டிவினை தீர விளக்குமே.

(இ - ஊ) பொங்கு - பெரிதாயிற்று, சாய்மண - சாமணர்களும், பூமழை - புஷ்பவருஷமும், மண்டிகம் - பிரபாமண்டமும், சிங்கமேந்தனை - சிம்மத்தினால் தாக்கப்பட்ட சிம்மாசனமும், பிண்டி - அசோக விருட்சமும், செழும் - செழுமை பொருந்திய, குடை - முக்குடையும், அம்புலமநாம் - அங்காடம் பூர்வாகம் ஆகிய, மொழி - நிவ்விதத்துவனியும், தூத்துடி - தேவ வாத்தியங்களும் (ஆகிய இந்த அந்த மதாபராதிறார்ங்கள்), எங்கள் - (தரிசிவின்ற) எங்களுடைய, தீவினை - பாப வினைகள், தீர - நீங்கும்படியாக, விளங்கும்-விண்ணிடத்தே விளங்கு கின்றன, (என்று வீரோத்திரம் பண்ணினான்), ஏ - து. (எச)

வேறு.

637. விலங்கர சநையவக் காளை வீரனை
பிலங்கிதின் நடிபணிந் தேத்தி பில்வகை
வலங்கொண்டு முனியரிச் சந்தி ரன்னவ
னலங்கலஞ் சேவடி முடிபிற் தீட்டினான்.

(இ - ஊ) விலங்கரசினாய - மிருகராஜனாகிய சிம்மம்பென்ற பாசாக்கிர மந்தை யுடைய, அக்காளை - அக்குமாரனாகிய கிரணவேக மகாராஜன், வீரனை - அனந்த வீரபந்தையுடைய ஸர்வஞ்ஞப் பிரதிமையை, இவ்வகை - இத்தப்பிரகாரம், இலங்கிவின்று - குணங்களை விலங்கி நின்று, எத்தி - வீரோத்திரம் பண்ணி வலங்கொண்டு - மதாபடியும் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, முனியரிச்சந்திர னாவன் - (ஆலயப் பிராகாரத்துள் விராகின்ற) அரிச்சந்திரனென்னும் பெயருள்ள முனிவரனுடைய, சேவடி - அழகிய திருவடிகளை, அலங்கல் - மாலகலையணிந்த, ஆம் - அழகிய, முடிவில் - கிரீடந்தையுடைய கிரகில், தீட்டினான் - சேர்த்தி லாக்கினான், ஏ - து. (எச)

638. அருந்தவ னரசனே குசல மோவெனத்
திருத்திய குணத்தினு வினாறஞ்சிச் சீயவென்
திருத்தவ னெழுத்துமாற் தகத்தும் வீட்டினும்
பொருத்துகா ரணமருள் போற்றி பென்றான்.

(இ - ஊ) (அந்நவாது வணங்கிய மாதிரத்தில்) அருந்தவன் - அரிதாயிய தபந்தையுடைய அம்முனியான், (அக்கிரணவேகனை என்கி), அரனே-ராஜனே 1, சீயவென்று - ஜீயாத் என்று (அநாவது : ஜெயிக்கக் கடவாயென்று ஆதீர்வா தஞ் செய்து), குசலமோவென - கௌமந்தானே வென்று கேட்க, திருத்திய - திருத்த

பன்னாஹத்தேவியும் மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 290

மாவிய, (அதாவது: ஸம்ஸார விராகத்தை யடைந்த), குணத்தினான் - குணத்தை யுடைய கிரணவேகரானான், இறைஞ்சி - மறுபடியும் அம் முனிவனை வணங்கி, இருந்தவன் - அவரஹமதிப்படி இருந்தவனாய், எழுத்து - பின்னர் எழுத்து நின்ற, மாற்றத்தாம் - இந்தச் சம்சாரத்திலும், வீட்டினும் - மோகத்தாம், பொருத்தம் - செருமபடியான, காரணம் - ஸம்ஸார மோகடி காரணங்களின, அருள் - உபதேசித் தருங்க, போற்றி - நினைக்கு மமல்காரம், என்றான் - என்று வினவினான், 290 - த-

639. இந்துவி னெழிலோடொத் திலங்கு பாவையே

னின்றபின் டியினிழ விருத்தச் சரணன்

மன்றல் முடியினாய் மாற்றம் வீட்டுமாஞ்

சென்றதத் துவத்தெளி யாவை தேறலால்.

(இ - கூ) (அவ்வாறு கேட்டபிறகு) நின்ற - அக்கோயிலுட் பிராகாரத்தில் நின்ற, பிண்டியினிழல் - அசோக விருகத்தினது நிழலில், இத்துவினெழிலோ டொத்து - சந்திர கிரணத்தின் அழகுக்கொப்பாகி, இலங்கும் - விளங்கும், பாவை மேல் - சந்திரகாந்தச் சிவையின்மேல், இருத்து - உட்கார்ந்திருத்து, அச்சாரணன் - சரண பரமேந்தையாகிய வந்த அரிச்சந்திர முனிவன், (கிரணவேகனை நோக்கி), மன்றல் - வாக்ஷியோடு மலர்ந்த டிவ்யமாலையணிந்த, முடியினாய் - முடிவையுடைய வாக்ஷை, சென்ற - இவ்வுலகத்தில் கடந்த, தத்துவம் - ஜீவாதி தத்துவங் களை, தெளியாமையால் - அறியாமையாகிய அஞ்ஞானத்தால் (ஏத்பயம்) மித்தி யாதவந்தால், மாற்றம் - சம்சாரத்திலும், தேறலால் - தெளிதலாகிய ஸம்யகத் துவ ஞானத்தால், வீட்டும் - மோகடித்திலும், ஆம் - சேர்க்கை ஆகும், எ-து. (எக)

வேறு.

640. அத்தி நின்ற மனித்த மவாச்சிய

மொத்த வேற்றுமை பெற்றுமை ஞானியர்

தத்து வம்பிவை யொன்றிய தன்மையால்

மித்த மாறாமே நேயென வேண்டினால்.

(இ - ள்) அத்தி - அஸ்திவஸ்துபத்தையுடைய, நித்தம்-நித்யமும், அனித் தம் - அனிட்யமும், அவாச்சியம் - அவாச்சியமும், ஒத்த - பொருத்திய, வேற் றமை - பின்னமும், ஒத்துமை - அபின்னமும், ஞானியம் - ஞானமுடைய, இவை- இவைகளாலும், ஒன்றிய தன்மையால் - ஒருபொருட் டன்மையால் (அதாவது: பொருத்திய தன்மையால், வ்யாதித்யம் வ்யாதிக்ஷயமென்று ஸாதிப்பதால்), தத் துவம் - தத்துவமாகும் (அதாவது: வ்யாதித்யமாகும் அல்லது கிச்சயமாகும் யாதாதி யியமாகும்), ஆதம் - இவைகளானதவும், வேதேயென வேண்டினால் - வேத வேருக, (நித்தியமென தத்துவம், அனிட்யமென தத்துவம், அவாச்சியமென தத்துவம்

வம், பின்னமேவ, அபின்னமேவ, ருண்யமேவ தத்துவமென்று பவீதநால்,
மித்தம் - மித்திவாதத்துவமாகும், ஏ - று. (அ)

சித்தியவாதம்

வேறு.

641. சித்தமே தத்துவ மென்று சிற்றான்
சித்தமனைத் தப்பொரு டெரிந்து செப்பிமே
னித்தமே பென்றகேச ளாழிய மன்றெனில்
தத்துவத் தான்பெறற் பாடு மில்லையே.

(இ - க) சித்தமே - ஸர்வதா சித்தியமே, தத்துவமென்று - தத்துவமாகு
மென்று, சிற்றான் - சொல்லி அதன்வழியில் சிற்றான், சித்தமனைத்து -
மனம்வைத்து, அப்பொருள் - ஸர்வதா நித்யமாகிய வப்பொருளை, தெரிந்து
தெளித்து, செப்பிமே - சொல்லுமானால், சித்தமேயென்ற - ஸர்வதா சித்தமே
பென்ற, கேச - கொள்ளையானது, அழியும் - செடும், (அதாவது: ஸ்யாத
னித்ய ஸ்வரூபமுமாகும்), அன்றெனில்-அப்படி ஒருவன் மனம்வைத்துச் சொல்ல
வேண்டியதில்லை சித்தியமேவதத்துவ மென்றால், தத்துவத்தான் - அல்லாதம்
ஸர்வதா சித்தியமாகிய தத்துவமான வதனை, பெறற்பாடு - அதை ஒருவன்
சொல்ல வேண்டியதும் அதனைக்கேட்டு அடைய வேண்டியதும், இல்லை -
இடையாது, ஏ - று. (அ)

642. சிவையின தன்மையே தோற்றம் கேடிலை
யிலையென விறைவது தூது மில்லையால்
நிலையிலா மாற்றது நீக்க மின்மையிற்
குறையினா னிட்டது தோற்ற மில்லையே.

(இ - ள) சிவையின தன்மையே - (தத்துவம்) சித்தியஸ்வரூபமே, தோற்
றம் - உத்பாதமும், கேடு - கியமுமாகிய, இவை - இந்த உத்பாதவ்யங்களைப்ப
அசித்தியருணைக்கள், இலையெனில் - ஸர்வதா இல்லையென்றும் சித்தியமேவ தத்
துவமென்றும் சொல்லுமிடத்தில், சிவையிலா-அசித்தியஸ்வரூபமாகிய, மாற்றது
ஸம்ஸாரத்தினது, நீக்கமின்னமையில் - நீக்கம் முடிவு இல்லையானதால், தெரிந்
திலை - நீக்கமில்லாத, வீட்டது - மோகத்தினது, தோற்றம் - தோற்றமானது,
இல்லை - உண்டாவதில்லை, (ஆதலால்), இறைவனும்-(இவையறிந்து சொல்லும்)
ரூணியாகிய ஆப்தனும், தூதும் - அவனால் தெரிவிக்கும்படியான பாமாகமும்,
இல்லை - இல்லாமற்போகும், ஏ - று.

ஸர்வதா சித்தியமேவதத்துவமானால், ஆப்தேகத்தும் ஆதமேகத்தும் ஸம்ஸாரேகத்
தும் மேகேகத்தும் ஸம்பவியாவென்பது இதனால் பெறப்படும். (அ)

மன்னாளுத்தேவியும் மைத்தனாளு கவுரக்கம்புக்க சுருக்கம் 295

643. வினாபிரிசு செய்தலுந் துய்த்த தும்கிரி

(07)

கிரிவது தோன்றியிட் ணைவ தும்கிரி

பிரியதான் வேண்டிய விட்ட மாறெடு

முனைதலுஞ் செய்கித்த முற்ற வேண்டினால்.

(கு - ஊ) கிரிதம் - கிரித்தியத்தவத்தை, முற்றவேண்டினால் - முழுதும் வர்வது ஸாதித்தால், வினாபிரிசு - கருமங்களை, செய்தலும் - செய்வதும், துய்த்த தலும் - அதன்பலினை வண்பவித்தலும், கிரிவ - இவ்வியாம், (அதாவது: இந்தக் காம் பலவம்புத்தேட்டம் உண்டாகப் பட்டதில்லை), கிரிவது - ஞானமானது, தோன்றி - உண்டாகி, மீட்டி - திரும்பவும், உணர்வதும் - அறிவதுமாகிய தன்மை, கிரிவ - இவ்வியாம் (அதாவது: இந்த பார்த்தியபிஜ்ஞானேஷ்டமும் உண்டாகவில்லை), கிரியாதான் - இத்தன்மைவாணவைகள், (வேதத்தில்), வேண்டிய - இச்சிக்கப்பட்ட, இட்டமாறெடும் - இந்த ஆறு இஷ்டங்களைவிட, முனைதலும் செய்யும் - (ஊர்வதா கிரித்தியமானால்) மாறுபாடுச் செய்யும், (ஆணையால் ஸ்வாத்வித்தியமே இஷ்டங்களுக்கு அலிருத்தம்), ஏ - று.

(106)

644. கடன்கொடுத் தான்கொளான் கொண்ட வன்கொடான்

மடக்கைதன் கிறுவதும் வளர்ச்சி பெய்திடான்

தொடங்கியே தன்முடித் தோதி னுன்கொளான்

நிபம்பொரு ளெளித்திட்ட மூன்று மாறெய்தும்.

(கு - ஊ) கடன் கொடுத்தான் - இவ்வகத்தில் கடன் கொடுத்தவன், கொளான் - கொடுத்தகளை மறுபடியும் வாங்கமாட்டான், கொண்டவன் - வாங்கிக் கொண்டவன், கொடான் - மறுபடி கொடுக்கமாட்டான், (அதாவது: லோகப்ரவர்த்தி திருஷ்டத்திற்கு மாறுபடும்), மடக்கை தன் கிறுவதும் - ஸ்வீகிதால் பெறப்பட்ட அவனது பாலகனும், வளர்ச்சிபெய்திடான் - வளாமாட்டான், (அதாவது: புருஷப்ரவர்த்தி திருஷ்டத்திற்கு மாறுபடும்), தன் - ஒரு சான்றிரந்தை, தொடங்கி - சொல்லத்தொடங்கி, முடித்தோதினான் - முழுமையும் முடித்த ஒதியவருக, கொளான் - சொல்லமாட்டான், (அதாவது: சான்றிரப்ரவர்த்தி திருஷ்ட விரூத்தம்), பொருள் - தத்துவமானது, திடமெனில் - ஊர்வதா கிரித்திய மென்று சொன்னால், திட்டமுன்றும் - இந்த திருஷ்டங்கள் மூன்றும், மாறெய்தும் - மாறுபாட்டை யடைதும், (ஆணையால் திருஷ்ட விரூத்தமாகா தத்துவம் ஒரு பிரகாசத்தால் கித்யமென்பதும் மற்றொரு பிரகாசத்தால் அனித்திய மென்பது மாகிய ஸ்வாத்விதம் பெறப்படும்), ஏ - று.

(107)

645. தன்கொல்மா ருவிமந் கோள முக்ததன்

(08)

பின்பிறன் கோன்பிடித் திட்ட திட்டமா

மொன்பதி னோமொ தெய்த வும்பொரு
ணின்றதே யென்பவர் நிற்க நிற்கவே.

(இ - ள்) தன்சொல் மாறாக - ஸர்வதாநித்தியமே பேசுகிடத்தில் அப்
படிப் பேசப்பட்டவனது வசனமே விரோதமாகி, மேற்கோள் - அதன்மேலெந்
துச் சொல்லும் திருந்தடாந்த பூதமாயிவ மேற்கொள்கைகளும், அழிந்து - கெட்டு,
அதன்பின் - அதன்பிறகு, பிறன்கொன்பிடித்து - பிறனுடைய கொள்கையைப்
பிடித்துண்டாகிய, இட்டதிட்டமா - மொன்பதினோடும் - இவ்வுடம் ஆறு திருந்
டம் ஆன் தமாயிவ இந்த ஒன்பதினோடும், மாறெய்தவும் - மாறுபாட்டையடைய
வும், பொருள் - பொருளுடனது, நின்றதேயென்பவர் - ஸர்வதா நித்யமேவென்று
சொல்பவர், நிற்க நிற்க - அவ்வழியிலே தெனியாமல் நிற்கக்கடவர், ஏ - று. (அதி)

அனித்தியனாதம்

வேறு.

646. அனித்தமே தத்துவ மென்று மாத்தனும்
நினைப்பும் வாசக மும்பொரு ளும்வினா
வனைத்து மக்கணத் தொட்டறக் கெட்டபின்
வெணத்துமில் வெண்பதெத் தைக்கொண் டெத்தையோ.

(இ - ள்) அனித்தமே - ஸர்வதா அனித்தியமேவ, தத்துவம் - தத்துவ
மாகும், என்னும் - என்று சொல்லும், ஆத்தனும் - மூக்கியத்தை யுடையவனும்,
நினைப்பும் - அத்தத்துவத்தை நினைக்கின்ற ஆலோசனையாகிற நியானமும், வாசக
மும் - அப்படி ஸர்வதா அனித்தியமாயிவ அத்தத்துவத்தை மொழிதலும், பொரு
ளும் - அப்படி ஸர்வதா அனித்தியமாயிவ வஸ்துவும், வினா - அதை யொருவன்
கேட்கின்றதமாயிவ, அனைத்தும் - இக்காங்கும், அக்கணத்து - அந்த சமயத்தி
லேயே (அநாவது : தக்கணத்தில்), ஒட்டற - பற்றாத (அநாவது : முழுநிலும்),
கெட்டபின் - அத்தத்துவப் பிரகாரம் காலமாயின், எனைத்தும் - யாதொன்றும்,
இவ்வென்பது - ஸர்வதா இவ்வென்பது, எத்தைக்கொண்டு - எந்தவசனத்
தைக் கொண்டு, எத்தை - எந்தப்பொருளை, ஏ - று.

ஸர்வதா அனித்தியம் சாதித்தால் ஒன்றுமில்லை யானகையால் அப்படிச் சாதிப்
பதே பிரத்தியகடி விரோதமென்பது இதன் தாத்தரியம். (அக)

647. கணங்க ணந்தொறும் தோற்றமும் கேடுமாய்த்
தணந்த தேதத்து வயநிலை யில்லெனிற்
கணங்க ணந்தொறும் கெட்டவன் கேட்டினை
யுணர்ந்து சொல்லுமொ விலையோ ஷண்டெனின்,

மண்ணுத்தேவியும் மயத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 297

(இ - ள்) கணம் கணத்தோறும் - சமயஞ் சமயத்தோறும், தோற்றமும் - தூதனமாக வண்டாவதும் (அதாவது உத்பாதமும்,) கேடும் - (அப்படி உத்பாதமானது தத்சமயத்திலேயே) னாசத்தையடைவதும் (அதாவது வியமும்), ஆய் - இப்படி உத்பாதவியமாகி, தணத்தே - சேர்த்ததே, தத்துவம் - ஸர்வதா அளித்திய தத்துவமாகும், தீவ - தீரெனவயுத்தமான தீவ, இல்லெனில் - ஸர்வதா இல்லையென்று சொன்னால், கணங்கணத்தோறும் - சமயஞ்சமயத்தோறும், கெட்டவன் - வ்யயமானவன், கேட்டினை - அப்படிச் சமயம் சமயம் தூதனமாகத்தோன்றி வியமான னாசத்தை, உணர்ந்து - ஒருவன் அறிந்து, சொல்லுமோ - சொல்லுவானோ?, இல்லையோ - சொல்லமாட்டானோ?, உண்டி - சொல்லப்பட்டன னுண்டே, எனில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், எ - று. (அள)

648. அறிந்த வய்விளக் கேயிரு னாக்கெடச்
சிவந்து நின்றெரி யும்மெனச் செப்பினு
னீவந்து நின்றொரு வன்கொ ளு மொன்றிடி
துவந்த னரித்தமு நிர்த்தமு மொட்டினுன்.

(இ - ள்) அறிந்த - அறிந்துபோகப்பட்ட, அய்விளக்கே - அந்தத் தீபமே, இருளை - அந்தகாந்தை, கெட - சிறிது நேரம் கீங்கும்படியாக, சிவந்து நின்ற - சிவப்பாவியுந்து, னரியும் - பிரகாசிற்கும், என - என்று, செப்பினுன் - திருஷ்டபாந்தம் சொல்லப்பட்டவனு, சிவந்து நின்ற, அதுபோலப் பிரகாசித்து நிமிர்ந்து நின்ற, ஒருவன் - னாசத்தையடையப்பட்ட ஒருவன், சொல்லும் - சொல்லுவான், என்றிடில் - என்று சொன்னால், உவந்து - மகிழ்ந்து, அளித்தமும் - அளித்தியத்தையும், நிர்த்தமும் - நித்தியத்தையும், ஒட்டினுன் - சேர்த்தவனாகும், எ - று.

649. மாய்க்த வன்கண்ட வப்பொரு ளும்மனத்
தாய்ந்து தோன்று மவன்சொ ளு மென்றிடி
மாய்க்த னந்தர் மனத்தெப் பொருநாவு
மாய்ந்து சொல்லுவ தானது மாகுமே.

(இ - ள்) (அப்படி நின்ற - உணர்ந்து சொல்லும் - ஒருவனில்லை) மாய்க்தவன் - பிரதம ஸமயத்தில் னாசமாகப்பட்டவன், கண்ட - அறிந்த, அப்பொருளும் - அந்தப் பொருளையும், மனத்த - மனதில், தோன்று மவன் - பின் சமயத்தில் உண்டாவவன், ஆய்த்து - ஆராய்த்து, சொல்லும் - சொல்லுவான், என்றிடில் - என்றால், மாய்க்த - அதற்குமுன் அனுகூலமாகவே னாசமாகப்பட்ட, அனந்தர் - அனந்தம் பேர்வளுடைய, எப்பொருளையும் - எல்லாக்காரியங்கூடவும், மனத்த - மனதில், ஆய்த்து - தத்சமய வர்த்தியாவவன் ஆராய்த்து, சொல்லுவதாவது - சொல்லுகின்றதாவதும், ஆகும் - முடியும், (அப்படிக்குத்

கடாமைவால் பிரத்தியகை விசேதமும், அப்படிச் கூடுமானால், அது நித்திய
கூடுபொருளாகும்) எ - று. (அக)

650. சித்த மூன்னதும் பின்னதாந் தத்தமி
ஸத்தி யந்தமவே னாகுநிற் சொன்னதா
மத்தி பந்தமவே றல்லவே யாய்விடி
னித்த மொட்டிது னின்றதொன் றுண்ணமபால்.

(இ - ள்) சித்தம் - மனவெண்ணம், மூன்னதும் - மூன் சமயத்து சிந்தன
னதும், பின்னதும் - மறுமையத்தில் தோன்றியவனதும், தத்தமில் - தக்கன்
தக்கனாகுந், அத்தியந்தம் - மிகவும், வேனாகுநில் - ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாச
மானால், சொன்னது - ஸர்வதா அபித்தியமென்று சொன்னது, ஆம் - ஆகும்,
அத்தியந்தம் - மிகவும், வேறல்லவேயாய்விடின - வித்தியாசப்படாதனவாய் ஒந்
திருந்தால், சிந்த - ஸ்திரமாதரின்றது, ஒன்று - த்ரொளவ்யுத்தமாகி ஒன்று,
கண்ணமபால் - இருக்கின்றபடியால், நித்தம் - நித்தியத்தையும், ஒட்டினான் -
(அவன்) பொருத்தினவனாகும்) எ - று. (அக)

651. அறிவு னுங்கொண் டும்மறி யும்மொளி
வறின னுமவன் யார்கொ ளறிந்திலோம்
கெறியி னொற்றவஞ் செய்துகின் னோடியா
னறிவ னென்றிடி லாங்கவ னில்லையே.

(இ - ள்) அறிவன் - ஞானியானவன், ஐங்கொண்டும் - அப்படி மூன் கை
யும் பின் கைமையாகி விரண்டின் காரியத்தையும், அறியும் - தெரிந்துகொள்ளும்,
கனில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், அறிவனுமவன் - அப்படி ஞானியாகப்பட்ட
வன், (கூடுணவிகாச ன்வருபமாகிய ஸர்வதா அபித்தியத்தவத்தில்), யார்
கொல் - எவரோ? அறிந்திலோம் - தெரிந்திலோம், கெறியினால், காமத்தினால்,
தவஞ்செய்து - தபத்தை செய்து, கின்று - த்ரொளவ்யுத்தமாகி கின்று, ஒடி
கான் - லீடித்திருப்பவன், அறிவன் - ஞானியாகும், என்றிடில் - என்று சொல்லு
மிடத்தில், ஐங்கவன் - அப்படி கித்தியமாயுள்ளவன், இல்ல - அத்தத்தவத்தில்
இல்லை) எ - று. (அக)

652. லாசி யோட்டில் வலாகரித் திட்டபோற்
பாச மீதைகள் பத்தும் புயின்றவத்
தார்வத் தேரடு மறித்தறி வெய்திடி
னேரி னித்தமு மொட்டின னாகுமே.

மண்ணுத்தேவியும் மைத்தனாஞ் சுவர்க்கம்புக்க சுருக்கம் 299

(சூ - க) வாரியோட்டி - கீர் ஒலையில், வலாகு - கொக்கானது, அரித் திட்டதேபோல் - தனக்குப்போல மில்லாவஸ்துவை நீக்கித் தனக்கு வேண்டும் வஸ்துவைச் சொற்பதபோல், (புத்தனாகற்பாளோன், போதிசத்துவன் சம்சாரத் துணின்று) பாரமீதைகள் பத்தம் - பத்துவிதமான பாரமீதைகள் என்னும் குண விதைகளாக, பயின்று - அப்பிபடுத்திப் பெற்று, அவத்த - அவஸ்து அங்கு நிர்வாணமடைய வேண்டுமென்ற, ஆர்வத்தோடு - விரும்புபதுடன், மறித்து - திரும்பவும் (தன் இயக்கப்படியே, பாரமீதைக்கையடைந்தால் புத்தனாகப் பிறந்து) அறிவு - போதி அங்ஸ்து ஞானத்தை, வயதிடின் - பெறுவானாகில், கோல் - (அந்தப் புருஷன்) கோலவே, வித்தமும் - நித்தியத்தையும், ஒட்டின் னாகுமே - பொருத்தினவனாகும், எ - த.

ஒரே புருஷன் போதி சுத்துவனுப்ப பாரமீதைகள் என்றி சொல்லப்படும் பத்துக் குணங்களைப் பூர்த்திசெய்து, மறுஜன்மத்தில் புத்தனாகப்பிறந்து போதி யடைந்து நிர்வாணம் பெறுவானாகில் சுருணிகவாதத்தின்படி அணிநிதியனாவிராமல் நித்தியனாகவும் ஆடுவான்.

பாரமீதை பத்தாவன: தானம், சீஸம், கஷ்ணம், வீரியம், தியாவும், பிரஜைஞ, உபாயம், தஸ்ய, பலம், ஞானம், இவைகள் பெருகி நிறைதல் பாரமீதைதயாம்.

“கயிலையம்பதிய

கனப்பறும் பாரமீதை யனலின்று திறைத்துப்

போதி மூலம் பொருத்தினத் தருளித்

தீதது கால்வனை வாய்ப்பைத் தெரித்து”

என்று மணிமேகலை வஞ்சிமாநகர்புக்க காதலிலும், (41-42).

“ஆதி முநல்வன் போதி மூகத்து

காத னானே னனிரீர்ப் பரப்பி

கொல்லுமுற் றுன்றனை தெவ்வத் திரெணப்

பெணவத் தெடுத்துப் பாரமீதை முத்தரவு

மறவா சானவு மறவாழி யருட்டவும்

பிறலிதோ றுதவும் பெற்றிய னென்றே”

என்று - மணிமேகலை - தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கெட்ட காதை (23-24)—யிலும் கூறியுள்ளதைக் காண்க.

கமேதா (போதிசத்துவனும்) தீபங்கோ புத்தனும் என்ற - ஜாதக கதையில் கமேதா - “கான் புத்தனாக வேண்டிக் கன்ன செய்ய வேண்டும்” என்று பிராறித்து தானம் முதவாகிய பத்துப் பாரமீதைகளை ஒக்கொன்றாகப் பூர்ணமாகப்

பெற்ற மது ஐன்மத்தில் கௌதமபுத்தராக அவதரித்தான் - என்ற சொல்லி
விரும்புகவும் காண்க.

(Buddhist Birth Stories or Jataka Tales translated by
T. W. Rhys Davids.)

வலாகம் என்பது அம் - விசுதி குறைத்து வலாகு என நின்றது. (கஉ)

653. வெந்த ஓட்டில் விழுந்தவத் துள்ளிபோல்
வந்த பாவனை போடவன் மாடிமேல்
ஊமத்து போனவ னல்லன்மற் றார்கொலோ
பந்த மொன்றிணப் பாழ்முத்தி காதனே.

(க - உ) வெந்த ஓட்டில் - அக்ஷரிகில் காய்ந்த ஓட்டில், விழுந்த -
வீழ்ந்ததாகிய, அத்துள்ளிபோல் - அந்த நீர்த் துளியையப்போல், வந்த - வளப்
பட்ட (அல்லது) உண்டாகிய, பாவனையோடு - பரிணாமத்தோடு, அவன் - அவ்
வொருவன், மாடிமேல் - அக்ஷணத்தில் காசமாவனையானால், ஊமத்துபோனவன் -
ஒரு வலி பெற்றுகூடும் அல்லது மயக்கமுற்றுகூடும் மாய்த்து போனவன், அல்
லன் - அல்லாதவனாகும், (ஆணவியால்), பந்தமொன்றில்லா - வாதொரு பந்தமு
மில்லாத, பாழ் - பரழாகிய, முத்தி - அவர்களைச் செவ்வும் தீர்வாணத்திற்கு,
காதன் - உரித்தானவன், யார்கொல் - எவனோ?, எ - து.

வலி - அழகென்றேனும், அல்லது தெளிவென்றேனும் பொருந்தரும்.
யார்கொல் என்பது - யார்கொளாம் என்றும் சில பிரதிகளில் பாட பேதமாகக்
காணப்படும். (கஉ)

654. ஆக ஸ்ரணித் தம்பிடித் தாத்தனும்
போதி யானையும் போக வெறித்தவ
ரோது தூல்களு மோட்டறக் கெட்டபின்
பாதி னுணியை யாமை திறத்துவார்.

(க - உ) ஆகலால் - ஆணவியால், (இந்த விசேஷமெல்லாம் அறியாமல்),
அணித்தம் பிடித்து - ஸர்வதாவணித்தியமே தத்துவமென்றறுதியாகப் பிடித்து,
ஆத்தனும் - முக்கியஞ்சில, போதியானையும் - புத்தஞ்சிய விறைவானையும், போக -
அணித்தியமாகும்படி, ஏறித்து - கெடுத்து, அவர் - அந்த கண்ணவகாசம் தத்துவ
மென்று சொல்பவர்களை, ஒதும் - சொல்லப்பட்ட, தூல்களும் - காண்டாசங்களும்,
ஒட்டற - ஒட்டுவல்லி ருமுதும், கெட்டபின் - ஸர்வதா அணித்தியமானதில்
கெட்ட பிறகு, யாதினால் - ஏதனால், விவகாரம் - அணித்தியத்தை, திறத்து
வார் - உதாரிப்பார்கள், எ - து. (கஉ)

மன்னனுத்தேவியும்மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 30

வேறு.

655. நவ்வெனச் சொல்லினான் சொன்ன வந்தவு
மவ்வவக் கணத்திலே யழிந்து போதலால்
நவ்வவயே நவ்வவயே நவ்நறி னல்லது
மொவ்வின் பணித்தமென் பார்கள் மூட்டிடார்.

(கு - ஊ) நவ்வெனச் சொல்லினான் - ஸர்வதா அணித்தியமென்றே தத்துவத்தை ஸாதிப்பவர்கள் நமோவென்று சொல்லவேண்டி அதன் பிரதம அகஷ மாகிய ககரத்தை நவ்வென்று சொன்னவனும், சொன்ன - அவனாற் சொல்லப் பட்ட, அந்நவும் - அந்த ஈசாரும், அவ்வந்நவத்திலே - அந்தந்த ஸமயத்திலே, அழிந்துபோதலால் - ஸர்வதா அணித்தியத்தால் நாசமாவதால், அணித்தியமென் பார்கள் - அணித்தியமென்றும் அந்த அணித்தியவாதிகள், நவ்வவயே நவ்வவயே - ககரத்தையே ககரத்தையே, நவ்நறினல்லது - சொல்வதெல்லாமல், மொவ்வின் - மோவென்னுமகரத்தை, மூட்டிடார் - சொல்ல முடியாதவர்களை அந்தத்துவமாக நின்றுங்கள், எ - று. (கஉ)

656. வாசத்தைப் போல்வரு மென்னின் மாமலர்
நாசத்தைச் செலாதமுன் னன்னு மொட்டிடை
வாசத்தை வைத்துபின் மாபு மாதபோல்
பேசிற்றுண் டோபிறி தோடு நிற்கவே.

(கு - ஊ) வாசத்தைப்போல் - வாசனையோல, (அதாவது: மலர்க்கு புஷ்ப மானது மாய்த்துபோனால் அந்தப் புஷ்பத்தினது வாசனையானது மறுபடி உண்டாகி மலர்கின்ற புஷ்பத்திற்கு வருவதுபோல்), வரும் - முதற் சமயத்தில் ககரத்தைச் சொன்னவன் மாய்த்துபோக அந்த வாசனையறிந்து மேலாகத்தைச் சொல்பவன் பிறக்கும், என்னின் - என்னால், மாமலர் - மலர்க்கு புஷ்பமானது, நாசத்தைச் செலாத முன் - நாசமடையாததற்கு முன்னமே, னன்னும் - பக்கத்தில் சேர்ந்திர நின்று, மொட்டிடை - மொத்தினிடத்தில், வாசத்தை - தனது வாசனையைப்போன்ற வாசனையை, வைத்து - ஸ்தாபித்து, பின் - பிறகு, மாபு மாதபோல் - நாசமடையதுபோல், பிறிதோடு - துதனமாகப் பிறக்கும்வேறொருவனோடு, பேசிற்று - பேசப்பட்டது, உண்டோ - உண்டாருமோ?, சித்த - இது சித்த, எ - று. (கக)

657. முற்கணத் துரைத்தவன் முடிந்த பேர்த்தினிற்
பிற்கணத் துரைப்பவன் பிறக்கு மென்றவன்
முற்கணத் தவனொடு பிற்கணத்தவ
ளிற்றுமென் துரைத்திடி னித்த மாகுமெ.

(ஊ - க) முற்கணத்து - அதித ஸமயத்தில், உரைத்தவன் - சொன்னவன், முடிந்த போழுதெனில் - காசுமடைந்த போதே, பிற்கணத்து - பனிக்ஷபத் ஸமயத்தில், உரைப்பவன் - அதறிந்து சொல்பவன், பிறக்கும் - பிறப்பான், ஊர்தலால் - என்று சொல்வதினாலும், முற்கணத்தவனென - பாசுமடையவர்த்தி மேலே, பிற்கணத்தவன் - உத்தரஸமயவர்த்தியாவான், நிர்குமென்று - சிற்பா னென்று, உரைத்திடில் - சொல்லுமிடத்தில், நித்தமாரும் - நித்தியமுமாகப்பட்டதாக நின்றது, எ - று. (கௌ)

658. நல்வினைச் செயநினைத் தான்கெ யானபினை

யவ்வினைச் செய்தன னதன்ப யன் றுகா

வினைவகை வளரித்தமெ யென்று னாரப்பவர்

செய்யுநல் வினைகளும் பயனு மில்லையே.

(ஊ - க) கல்வினை - கன்மைபடுப புண்ணிய வினையை, செய - முன் ஸமயத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று, நினைத்தான் - நினைத்தவன், செயான் - அக்கல்வினையைச் செய்யுமாட்டான், பினை - பின் ஸமயத்தில், அவ்வினை - அப் புண்ணிய வினையை, செய்தவன் - இயற்றியவன், அதன் பயன் - அப்புண்ணிய வினையின் பயனை, துவான் - அனுபவிக்கமாட்டான், இவ்வகை - இந்தப் பிரகாரமாக, அளித்தமெ யென்று - ஸர்வதா அளித்தியமே தத்துவமாகுமென்று, உரைப்பவர் - சொல்பவர்கள், செய்யு - செய்கின்ற, நல்வினைகளும் - புண்ணிய வினைகளும், பயனுமில்லை - அவைகளின் பயனுமில்லாமல் போகும், எ - று. (கௌ)

659. மறித்தது விதுவென வுணரு மல்வுணர்

வறக்கெடு மனித்தத்து ளிலலை யாமென

வறக்கெட வேற்றின விளக்கை யகிதென

மறித்துணர் வுணர்வதும் மயக்க மாகுமே.

(ஊ - க) மறித்த - திரும்பி, அது - அந்த வஸ்துவானது, விதுவென - இதுதான் என்று, உணரும் - அறியும்படியாகிய, அவ்வுணர்வு - அந்தப் பிரத்திய பிஞ்ஞானமானது, அதக்கெடும் - ஸர்வதா காசுமடைகின்ற, அளித்தத்துள் - அளித்திய தத்துவத்தில், இவ்வையம் - இவ்வாததாரும், எனில் - என்றால், அதக்கெட - இதுகூட பற்றாத கிஞ்சும்படியாக, ஏற்றின - ஏற்றப்பட்ட, விளக்கை - நிபந்தை, அகிதெனும் - அதுதானென்கின்ற, உணர்வு - அறிவால், மறித்த - திரும்பவும், உணர்வதும் - அறிகின்றதும், மயக்கமாகும் - பிரகந்தமாகும், எ - று.

660. தவ்வியக் தேசமே கால பாவமென்

* தவ்வியம் பிடித்தத்த விளக்கி தென்றெழு

மன்னனுந்தேவியும் மமந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 100

மெவ்வகை யுக்கெடி னிதுவ தென்றெழு
மவ்வது மிதுவின்ப ரறிவு மில்லையே.

(கு - கூ) தவ்வியம் - திரவியமும், தேசம் - தேசத்திரமும், காலம் - காலமும், பாகமென்ற - அத்திரவியத்தினுடைய பாகமும் என்று, (இரண்டினால்), அவ்வியம் - அழியாத தன்மையாகிய தன்னவிய யுத்த தன்மையை, பித்த - சேர்த்து, அத்த வினக்கு - அத்தம் தீயமானது இவ்வென்று - இதுதானென்று, எழும் - உண்டாகின்ற, (பிரத்தியபிஜ்ஞானமாத), எவ்வகையும் - எவ்வகை, கெடின் - காமமடைந்து அனிக்தியமாகால், இது - இப்பொருளானது, அதி - வென்று - அதுதானென்று, எழும் - உண்டாகின்ற, அவ்வதம் - அந்த நிச்சய ஸ்வரூபமும், இதுவின் பேர் - இப்பொருளினுடைய பெயரும், அறிவும் - (இவற் றின் தன்மைகள அறியும் சக்தியாகிய), பிரத்தியபிஜ்ஞான ஸ்வரூபமும், இவ்வை - அத்தத்துவத்தாலில்லை, ஏ - று. (கூ00)

661. அன்றாகம் பிரிந்தன மடிசு டாமில
கின்றவந் தாரென வுடைத்தி யாகருஞ்
சென்றநிற் திறைஞ்சுவ தெவ்வ நினை
லொன்றுநின் நிடாவகை யுரைக்கு னாவென்ற.

(கு - கூ) ஒன்று கின்றநிடாவகை - எவ்வதாவனியஸ்வரூபத்தை, உரைக் கும் - சொல்லும், னாவென்ற - காத்திரத்தையுடையவர்கள், அன்று - அன்னாவில், காம் - காம், பிரிந்தனம் - இவரை விட்டு நீங்கினேன், அடிகள் தாம் - அந்தக் குருக் கன் தாம், இவர் - இவராகும், இன்று - இப்பொழுது, வந்தார் - இவ்விடத்தில் வந்தார்கள், என - என்று, உரைத்து - சொல்லி, யாவரும் - எவர்களும், சென்று - அவரிடம் சென்று, அறிந்து - அவர்தானென்று அறிந்து, இறைஞ்சுவது - வணங் குவதாகது, எவ்வறிவினால் - எந்த ஞானத்தினால், ஏ - று. (கூ00)

வேறு.

662. முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனும் முடிந்த கணத்து கின்றவனும்
பின்னைக் கணத்துப் பிறப்பவனும் பிறிது பிறிதே புறவினில்
பென்னிற் தடுமாற் ததுவினில் பிவற்றைக் கொண்டு விடுவருவன்
தன்னைக் காணோ மாறெனந் தடுமாற் தவர்க்குத் தடுமாற்றே.

(கு - கூ) முன்னைக்கணத்தின் - பூதசமயத்தில், இறந்தவனும் - காண் மடைந்தவனும், முடிந்த கணத்து - வந்தக்கால சமயத்தில், கின்றவனும் - இருந்த வனும், பின்னைக்கணத்து - பவிஷ்யத் சமயத்தில், பிறப்பவனும் - பிறப்பின்றவ னும், பிறிது பிறிதே - வேறு வேறு, உதவினில் - ஒருவருக் - கொருவர் பந்த

யில்லை, என்னில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், தமொற்றது - ஸம்ஸாரமானது, இல்லை - உண்டாவதில்லை, இவற்றைக்கொண்டு - இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பிதந்து, விடும் - கருமங்களை கீக்கவியும், ஒருவன் தன்னை - ஒரு நித்தியமான ஆத்மனை, காணும் - அவ்வளிக்க தத்துவத்தில் காண்கிலோம், ஆதலின் - ஆவையினால், (இப்படி ஸர்வநாவத்திய தத்துவஞ் சொல்லுமொருவராக), தமொற்றவர்க்கு - இப்படித் தமொறப்பட்டவர்களுக்கு, தமொற்றே - இச்சம்ஸாரப்பிரமணமே, (அதாவது: மோகநியில்லை), ஏ - று.

உம் - அகை.

(302)

663. தானஞ் சேவத் தவத்தமும் தபரக்க டம்மாற் தமொற்றில்
வானின் மண்ணிற் பிறந்திறந்து வந்து வீடு பெறுமொருவன்
ருணங் கிலெனன் பராவர்க்குத் தமொற் றறுத்து வீட்டினைப்பெற்
ருவெனன் ருலெசாற் பொருளிக்,தே லாரோ வீடு பெறுவாரோ.

(கு - ள்) தமொற்றில் - இச்சம்ஸாரத்தில், தானம் - தானமும், சேவம் - சேவமும், தவம் - தபமும், தமும் - தமும்களும், தபரக்கன் தம்மால் - ஜீவதவ முதலாகிய காரணவாதிகளாகிய இவற்றால் (அதாவது: தானஞ் செய்வதாலும், சேவச்சாரத்திற் பொருந்துவதாலும், தவஞ்செய்வதாலும், தம்மக்களிற் பொருந்துவதாலும், ஜீவதவ முதலியவற்றைச் செய்வதாலும்), வானில் - தேவரீவாகத் திறும், மண்ணில் - பூமியிலும், பிதந்து இறந்து - தோன்றியும் மறைத்தும், (அதாவது: தேவவுலகிற்றேன்றி அப்யுதயவனனாவிற்று கீக்கவும், மண்ணுலகில் மறுபடியு கேடித்திரத்தில் தம் கண்டடங்களில் உச்சஸர்வம் சோத்பூத மறுபடியு உயர்ந்த கீக்கவும்), வந்து - தக்கபருவம் வந்து, வீடுபெறும் - கர்மகூலயஞ் செய்து முத்தியடைவும், ஒருவன் தான் - ஒரு ஆத்மனானவன் தான், அங்கு - அனாந்த மாதமாலிய அந்த கருணிகேகாந்த வாதவனிடத்திய தத்துவத்தில், இவன் - இவ்வாதவனாகும், என்பார் - என்று கண்ணவிகாசமும் அனாந்தமையும் சொல்லுபவராகிய, அவர்க்கு - அந்த கருணிகவாதிகட்கு, தமொற்ற - இச்சம்ஸாரத்தை, அறுத்து - ஒருவன் கெடுத்து, வீட்டினை - மோட்சத்தை, பெற்றான் - அடைந்தான், என்றால் - என்று சொன்னால், சொல் - அப்படிப்பட்ட வசனம், பெருகு - தன்னால் குறிக்கப்பட்ட அவ்விதமான வித்யப்பெருள், இன்றேல் - அத்தத்துவத்தி வில்லையாயால், (அந்த வசனத்திற்குப் பெருள் இல்லையாயலால்), வீடுபெறுவார் - அத்தத்துவ வரிவால் மோட்சமடைவோர்கள், யார் - எவர்கள்?, (ஒருவரு மடைவார்), ஏ - று.

(303)

664. எல்லா வகையுங் கெட்டுள்ளத் தில்ல தந்தக் கணத்துதித்து
வல்லே வரும்ச் சந்தானம் முடியுங் கணத்து வந்ததற்கோ

மண்ணுத்தேவியும் மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க கருக்கம்

வெள்ளை வகைப் பிள்ளையாக் தெய்து மதற்கோ வீடுென்ற
எனில்ல தத்தத் ததுபொத வியல்பே நின்ற வதற்கென்னில்.

(கு - கூ) வல்லாவகையும் - மைந்தவிதத்திலும், (கூகல விதாய்க்கும்),
கெட்டு - வள்ளைக்கூதம் வியமடைந்து, வள்ளத்து - மனதில், இல்லது - இல்
லாததாயிற்று, அத்தக்கணத்து - அத்த மையத்திலேயே, உதித்து - உத்பலித்து;
வல்லு - சேக்கிழை, (அதாவது: மையம் மையத்தோறும்), வரும் - தாதண்பரி
வாப்பட்டதாகி, இச்சந்தானம் - இவ்வரிசையானது, முடியுங்கணத்து - முடி
வடையும் சமயத்தில், வத்தத்தகோ - வாப்பட்டதற்கோ (அல்லது), எல்லா வகை
வும் - மையந்த விதத்திலும், இன்றாய் - இச்சந்தான சம்பந்தமின்றிப் பிரதந்தி
விருத்து இல்லாதனவாகி, வத்தெய்துமதற்கோ - புதிதாய் வந்தனவாப்பட்ட
தற்கோ, வீடு - மோகும், என்னல் - என்று கேட்டுமிடத்தில், அத்தத்தது - சந்
தான அத்தியத்திலுள்ளது, எல்லாது - யாதொன்றும் நிலையிலல்லால், பொதல் -
சீக்கிரமாய்க், இயல்பு - ஸ்வபாவமாகும், வின்ற - பிறகு துணைமாக வந்து
வின்ற, அத்தற்கு - அத்தத்தவத்திற்கு, என்னில் - என்று சொல்லுமிடத்தில்,
எ - த.

இதையும் பின்னரும் கவியும் குககம்.

(சுரு)

665. அத்தத் ததன்பின் அருக்கத்த மதற்கு வீடு தரனுகில்

முத்தைக் கணங்கொடலஞ்செய்து முடிந்த சென்ன பவன்பெற்றார்
கித்திப் பில்லான் தவத்தன்னை பறியா எல்லோர் செநிவில்லான்
வத்தும் பரிந்தும் வீடுெட்டும் பான்மைக் கித்தப் பாழுவீடு.

(கு - கூ) அத்தத்ததன் - சந்தானமுடிவின், பின் - பிறகு, வரும் -
வாப்பட்ட, சத்தமதற்கு - சத்தத்திற்கு, வீடுதானுகில் - மோகும்மென்றால்,
முத்தைக்கணங்கொள் - அதிதமையங்களில் கைக்கொள்ளும், தவம் - தவம் முத
லானவைகளே, செய்து - செய்து, முடிந்தார் - முடித்தவர்கள், என்ன பவன் -
என்ன பவத்தை, பெற்றார் - அடைந்தவர்கள், தவத்தன்னை - தபமுதலானவை
களே, கித்திப்பில்லான் - ஒன்றும் நிலையாதவனும், அறியான் - அறாத இன்ன
தென்று கிணத்துச் செய்தறியாதவனும், எல்லோர் செநிவில்லான் - எல்லோர்
சேர்க்கையில்லாதவனும், வத்தும் - கடைசியாக வத்தும், பரித்து - பத்தகளை
கித்தி, வீடுெட்டும் - மோட்சுறடையும், பான்மைக்கு - பக்குவத்திற்கு, இத்தப்
பாழுவீடு - (ஒன்றுமில்லாது காசமாதலே கிர்வாணமென்று சொல்லுகிற) இத்தப்
பாழுவீடு தருதியாகும், எ - த.

சுருவது அணித்தியலாதவால் யாதொரு மெருகும் திரும் இல்ல வென்ப
இதனும் பெறப்படுக.

(சுரு)

அணித்திய அனூன்மலாதங்கனைப் பொருந்திய பொனத்த தரிசனத்தில்
மோகிமாணு லீடு - நிர்வாணம் - என இருவகையால் உதப்பட்டுள்ளது. (1)
பிறப்பு மீனை மூப்பு சர்க்காடு இவைகளுக்கு முதற்காணமாகிய அவித்தை முத
நிலைய பன்னிரு பாருபடுவைய பவசக்தானம் மீண்டு பிறப்பின்றி முடிவதே நிர்
வாண மென்றும்-(பவநிசோதோ நிப்பகணம்.) (2) மிகவும் மேலான சுவர்க்க சக
மும் நேரத்திற் செவ்வதானையால் இவதமும் மீதினதான மீட்சியில் பேரின்பமே -
லீடு அவ்வது நிர்வாணமென்றும் அம்மார்க்கத்தினர் சொல்லுவர். (Buddha
and the 'Gospel Buddhism'—by Ananda Coomaraswamy—pp.
126—136; Buddhism by Mrs. Rhys Davids, p. 195.)

“பேதைமை செய்கை யுணர்வே வருவுரு
வசய் லுதே துதலே வேட்கை
பற்றே பவமே தொற்றம் வினைப்பய
னற்ற வருத்த வியம்பி காலும்”

பவசக்தி பெண்ப்படிகம். இவைகளுள் முன்னது பின்னதைக் காண காரிய சம்
பத்தமாய் உண்டு பண்ணிச் சம்சார சுழற்சியைப் பண்ணும். இச்சுழற்சிக்குக்
கீர்த்தவையிய ஆன்மா ஒருவனுமில்லை.

“பண்ணுக நின்றிப் பண்ணப் படாதா
யானு மின்றி பெண்ணது மின்றி

வினையும் பபனும் பிறப்பும் லீடு
மினையன வெல்லாக் தானே யாதி.”

சுற்று உதிரியுள்ளதைக் காண்க. (மணிமேகலை - 30 - பவத்திற மறுகெனப்பவனை
சேற்றகாணத.)

இக்காலதயிலேயே - வீட்டானதியல்பு அடியில் வருமாறு உதப்பட்டுள்ளது :

பேதைமை மீனச் செய்கை மீனாரு
செய்கை மீன வுணர்ச்சி மீனா
முணர்ச்சி மீன வருவுரு மீனா
மருவுரு மீன வாயின் மீனும்
வாயின் மீன ஆறு மீனா
மூறு மீன துதலே மீனா
துதலே மீன வேட்கை மீனும்
வேட்கை மீனப் பற்று மீனும்
பற்று மீனக் கருமத் தொகுதி
கீனும் கருமத் தொகுதி மீனத்

மன்னனுத்தேவியும் ஐயத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 131

தேற்ற மீனும் தேற்ற மீனும்

பிறப்பு மீனும்

(119—130.)

என்றதில் காரணம் கெடக் காரியம் கெட்டுச் சந்தி யொழிதல் ஐயம்பெண்பதும், இவ்வாறே காரணமில்லாதொழிந்துக் காரியத்தை யழித்து பவவிளகஞ் செய்வதே லீட்டியவப்பு என்பதும் விளங்கும்.

666. இட்ட மாறும் விட்டுமேற்றினா னழித்த தன்சொன் மாறாகித் திட்ட மூன்றம் மறுதலைப்பத் தேருத தனித்த மென்பான்றன் சட்டர் கெட்டே போயிநிகத் தடுமாற் தறுத்த லீட்டெய்துஞ் சிட்டர் சொற்க தஞ்சித்தே யனித்த மென்பார் திருவறமே.

(இ - க்) இட்டமாதும் - ஆற இட்டத்களும், விட்டு - விட்டு விடுத மாகி, மேற்றோன் - அதன் மேற் சொல்லும் திருத்தபத்தமும், அழித்து - கெட்டு, தன் சொல் - தனது வசனமும், மாறாகி - மாறுபாடாகி, திட்ட மூன்றம் - திருத்த பாதங்கள் மூன்றம், மறுதலைப்ப - மாறுபாடாகவும், தேருத - தெரியாமல், அனித்தமென்பான் - ஸர்வதா அனித்தியகீம தத்துவமென்று சொல்பவன், தன் சட்டர் - தன்னுடைய மேன்மையானது, கெட்டே போயினே - அந்தத்துவப் படி விராசத்தையே அடைக, தடுமாற்ற - ஸம்சாரத்தை, அறுத்து - கெடுத்து, லீட்டெய்தும் - மோகமடையும், சிட்டர் - சூழ்வுடர்களுகிய, சதஞ்சித்து - ஒரு பிரகாசத்தினால், அனித்த மென்பார் - பொருள் அனித்தியமென்று சொல் லபவரது, சொல் - வசனமானது, திரு - அழகிய, அறம் - தருமமாகும், வ - த.

(கடுக)

வேறு.

667. விரிமொன் றுடையன் னையத் துபிர்கண்மேன் மாகைய னைத்தன் செயிர்விடத் தயாமுன் னேரோ னறக்கெடு மனித்தஞ் சொன்னு றுபிரினை விலகி வென்ற னுனினை யுண்க வென்னுன்

*. பரிபிராற் கொலையுஞ் சொன்னான் முத்தியும் பரமென் றிட்டான்.

க கொல்லான் புலால் மறுக்க வேண்டியிருக்க 'ஊனரினைத்தின்க' வென்றும், 'கொல்லாதிருக்கன்' என்றும் சொன்னதால் - கொறல் குற்றமென்பது - வசன மாதிரியே, ஐயவால் "பரிபிராற் கொலையுந் சொன்னான்" என்றார் ஆசிரியர்.

உலகத்து ஜீவன்களின்மேல் அன்பு காத்து, நயலில் அவர்கள் துன்பம் நீக்கித் தருவாழி காட்டிவந்தே புத்தன் உலகில் அவதரித்தான் என்று கொள்ளும் மதத்திற்கு மாறாக உலகை விரிவிடவென்றும் ஊனத்தின்கவென்றும் சொன்னான்

(இ - ஊ) மாயைமயத்தன் - மாயாதேவியின் புத்திரனாகிய புத்தன், ஊயி - மொன்றுமையன் - சவுத்ரு சாதித்த லொன்மையே மிகவுமுண்டவன், மையத்த - இவ்வுலகில், செயிர்விட - துன்பம் நீக்க, முன் - முன்னே, உயிர்கல் மேல் தயை - ஜீவன்களின்மேலுள்ள தயைவு, ஓரான் - அறியான், அறங்கெடும் - ஸர்வதாஸக மாகும், அளித்தம் - அளித்தியத்தை (அளித்தியம்), சொன்னான் - சொல்லி னான், உயிரின - ஜீவின (அனாஸ்வாதத்தால்), இவ்வெவன்ருன் - இவ்வெவன் தரு சொன்னான், ஊனின - மாமிசத்தை, உண்கவென்றான் - உண்ணுவென் தரு சொன்னான், பரிசினால் - (இவ்வாறு உறிய) பொருளற்ற சொற்களால், கொல்லும் - கொல்லையும், சொன்னான் - சொல்லினான், முத்தியும் - மோட்ச முத், பாழென்றிட்டான் - ஸர்வதா துண்டாழிவ்வமல் ஸாமாத்வென்றரு சொன்னான், எ - து.

பயிர் - பொருளற்ற மிகுத உச்சல்.

(ஈரு)

அவாச்சியவாதம்.

668. அவாச்சிய மாதம் சொல்லாத் பொருளின்மே லறிவெ ழாணம
அவாச்சிய மென்று சொல்லாத் பொருளின்மே லறிவெ முந்த
தவாச்சிய மென்று சொல்லாத் சொலப்படப் பொருளு முண்டோ
வவாச்சிய பக்கன் தன்சொன் மாறுமாய்க் கதஞ்சித் தாய்த்தே.

(இ - ஊ) அவாச்சியமாதம் - ஸர்வதா அவாச்சியமாவது, சொல்லால் - வசனத்தினால், பொருளின்மேல் - வந்துவிடின்மேல், அறிவு - ழாணமானது, ழாணம் - உண்டாகாமையாகும், பொருளின்மேல் - வந்துக்களின்மேல், அறிவு - ழாணம், எழுந்தது - உண்டாகிச் சொல்லப்பட்டதை, அவாச்சியமென்று - அவாச் சியமாகுமென்று, சொல்லாத் - சொல்லமாட்டாத், அவாச்சியமென்று - இது அவாச்சியமே யென்று, சொல்லாத் - வசனத்தினால், சொலப்படா - சொல்ல முடியாத, பொருளும் - திரவியமும், உண்டோ - இருக்கின்றதோ?, அவாச்சிய பக்கன் - அவாச்சியமேவதத்துவமென்று சொல்லுபவன், தன்சொல் - தன் ழாணமய வசனமே, மாறுமாய் - அவனுக்கு விரோதமுமாகி, கதஞ்சித்தாய்த்து - கதஞ்சித் அவாச்சிய மென்றாயிற்று, எ - து.

(ஈரு)

தான் "மாயைமயத்தன் ஊயிமொன்றுமையன் மையத்தறிச்சன்மேல் தயாமுன் றோரான்" - என்றும் உறிஞர் ஆசிரியர்.

பயிரினால் என்பதற்கு விலக்கு நீர்மையென்கே என்ற பொருள் கூறுவோரு முனர். பயிர் - விலக்கினாலி, 'ஊனின உணர்', என்பதில் சொல்க் குறிப்புக் காத்த புலனுதாஹம், கொணையக் காவன அறிவுறுத்துவதும் மக்கட்டன்மை பிழந்த விலக்கு நீர்மையாலானும் 'பயிரினால்' என்றார்.

மன்னனுந்தேலியும் ஸைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க கருக்கம்

669. மதுரமென் றுணர்த்த சொல்லான் மதுரத்தான் வசிக்கப் பட்டு
மதுரத்தின் விகற்ப மெல்லாம் ஸைத்தநி வநித்த வண்ணம்
மதுரச்சொற் சொல்ல மாட்டா தாதலா ஸ்வாச்சி யம்மாம்
மதுரத்தான் மதுரச் சொல்லாற் சொலப்படும் சொலப்ப டாதாம்.

(இ - ள்) மதுரமென்று - மாதூரியமென்று, உணர்த்த - சொல்லப்பட்ட, சொல்லான் - வசனத்தால், மதுரத்தான் - மாதூரியத்தான், வசிக்கப்பட்டு - வசிக்க முகிக் கிரகிக்கப்பட்டு, மதுரத்தின் - அத்தித்தியினுடைய, விகற்பமெல்லாம் - வித்தியாசமெல்லாம், ஸைத்த - ரஸனேந்திரியத்தில் ஸைத்து, அறிந்த வண்ணம் - மனதறிந்த விதையமாக, மதுரச்சொல் - மதுரமென்றசொல், (அத்தி தித்திப் பினுடைய பேதவசனத்தால்), சொல்லமாட்டாதாதலால் - சொல்ல முடியாததால் யால், ஸ்வாச்சியம்மாம் - ஸ்வாச்சியமாகும், மதுரத்தான் - அந்த மாதூரியத்தான், மதுரச்சொல்லால் - மாதூரியமென்ற சொல்லினால், சொலப்படும் - வசனிக்கவும் படும், சொலப்படாதாம் - தித்திப்பின் பேதப்படி சொல்ல முடியாததுமாகும், எ - று. (கரு)

670. ஸையத்து வார்த்தைக் கெல்லாம் வாக்ஸிய பிலீஸு பாகில்
பொய்யைத்து முரைக்கின் றுக்க வாக்ஸிப் பூத லத்தார்
மெய்யைத்து ஹுலுஞ் சொல்லா துணர்வுமே றுதல் வேண்டும்
ஸையத்து வழக்கு றுலோ டுலுலுமா றுவி றுனே.

(இ - ள்) ஸையத்து - இந்த வஸகத்தில் உண்டான, வார்த்தைக்கெல்லாம் - வசனங்களுக்கெல்லாம், வாக்ஸியம் - வசனத்தால் குறிக்கப்பட்ட பொருள், இவ்வி பாகில் - இவ்வாவிட்டால், இப்பூதலத்தார் - இப்பூயினுள்ளவர்கள், பொய்யைத் தாம் - அசத்தியக்கத்தாம், உணர்க்கின்றார்களாவர் - சொல்லப்பட்டவர்களாவர்கள், மெய்யைத்தான் - வந்தியத்தை, றுலும் - பரமாவும், சொல்லாது - சொல்லமாட்டாது, உணர்வும் - அறிவும், வேருதல் வேண்டும் - வேருவிரு தன்மைமைய யண்டியினும், ஸையத்து - இவ்வஸகத்தில், வழக்கு - வழக்கு கின்ற தன்மையுடனும், துலிலாடு - ஆசை சாஸ்திரத்தினுடனும், இவனும் - இந்த அவாச்சியவாதியும், மாறுவினான் - மாறுபாடாகலானான், (அதாவது: வேக வழக்கு, ஆசை இவைகளுக்கு விரோதமாயினான்), எ - று.

வாசகத்தால் குறிக்கப்படும் பொருளாவ வாக்ஸியமின்றாகில், வாசகம் பொய்யை மெய்யாகவென்று நிச்சயிக்கப்படாது; பொய் மெய் என்பதற்கு வேதபாடின்றாகும்; ஆகையால் அவ்விரண்டும் இவ்வாதுபோம். (கரு)

சின்னவாதம்.

671. குணகுணி வேறே பென்னிற் கூடிப் முடிவிற் றுரு
முணர்வோடு காட்சி பாதி யுயிரின்வே றுளவு மாகும்.

குணகுணிக் தன்மை வன்றிக் குழுவதும் பிரிவு மாகு
முணர்ந்திடா துயிரி னிற்கு மொரோவழிக் குணியு மன்றும்.

(கு - ங்) குணகுணிக் - குணமும் அத்தக் குணத்துவழியைப் பொருளும், வேறே பெயர்னில் - ஷர்வதா பின்னமேவ என்று சொல்லுமிடத்தில், உடையுற விற்றாகும் - வேறுகளிருத்துபின் அவ்வாண்டு மொன்றாகச். சேர்த்து முடிவப் பட்டனவாகும், உணர்வொடு - ஞானத்தோடு, காட்சியாதி - தர்சனம் முதலாகிய ஆத்ம குணங்கள், உயிரின் வேறுவழியாகும் - ஆத்மனை விட்டு வேறிடத்திலிருப் பணவாகும், குணம் - குணங்கள், குணத்தன்மையன்றி - அத்தப் பொருள்னின் எவ்வுருமல்வாமல், குழுவதும் - வேறேவிடத்திலும் உடையதும், பிரிவுமாகும் - பிரிவு அதனின்ற நீங்கிவிடுவதாகும், உயிரின் - ஆத்மனிடத்தில், உணர்ந்தி டாது - (ஞானாதி குணங்கள் அல்லாத) அசேதன குணமும், கித்கும் - இருப்ப தாகும், ஒரோவழி - இவ்விதத்தால் பார்க்குமிடத்தில் ஒருவழி, குணியும் - குணத் தையுடையதாகிய யாவோரு பொருளும், அன்றும் - இவ்வென்றும் ஆகும், ஏ - த.

உணர்ந்திடாதது-என்பது, உணர்ந்திடாது எனத்தொகுத்தலாய்வந்தது. ()

672. மயக்கமே செற்ற மர்வ மரம்பந்த கார ணங்க

ஞாபிரப்பரி னும மின் நி யொழியப்போங்க கட்டிம் வீயிம்
கயக்கமி னிலையிற் றுகிற் கயத்திடைக் கல்லுப் போலாம்
விவப்புறு தவத்தி னுமென் பெறுவது வேறென் பாரேல்.

(கு - ங்) வேறென்பாரேல் - குணகுணிகள் ஷர்வதா பின்னமேவ என்று சொல்லுங்கணவானால், மயக்கம் - மோகமும், செற்றம் - த்வேஷமும், ஆர்வம் - ஆசையும், ஆம் - ஆதிய, பந்த காரணங்கள் - கர்ம பந்தத்துக்குக் காரணமான தாகத்வேஷ மோஹங்கள், உயிர் - ஆத்மனுடைய, பரிஞாமமின்றி - பரிணதகுண மில்லாமல், ஒழிய - நீங்க, கட்டிம் - பந்தமும், வீயிம் - மோட்சமும், போல் - நீங்கி, கயக்கமில் - சேர்வில்லாத, நிலையிற்கு - நிலையினாபுடையனவாய், கயத்திடை - ஞாத்திலிருக்கப்பட்ட, கல்லுப்போல் - கல்விப்போல், ஆம் - ஆகும், (அப்படி யிருக்க), விவப்புறம் - விவமய மடைபுறப்படிமான, தவத்தினால் - தவம் முதலிய னவகள் செய்தவால், என் பெறுவது - பந்தமோட்சங்களில்லையாகில் மனதவடை வது (அடைவது ஒன்றுமில்லை), ஏ - த.

(சேஉ)

673. உடம்பிது ஞாபிகாப் போல குணகுணிக் பொன்றோ பென்று

விடும்படிக் கண்ட துண்டேல் வேறென விளம்ப னாகும்
சுடம்புழிக் துணாவே சுகப் பொருளும்வே றுமென் பானேல்
மடக்கைப்பென் மாதென் குறும் மகளையப் பொருளு முண்டேல்.

மன்னனுந்தேவியும் வமைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்பு

(இ - ன்) உடம்பினான் - சரீரத்தானாகிய, உயிரைப்போல் - ஆத்மாவைப் போல, குணகுணி - குணமும் அந்தக் குணத்தையுடைய குணியும், ஒன்றோடு பென்று - ஒன்றடன் ஒன்று (கூடியிருந்து), விமேயபடி - பிறகு ஒன்றை விட்டு ஒன்று நீங்குபடியான தன்மையை, சண்டதுண்டென்கண்டிருந்தால், வேறொரு குணகுணிகன் பின்னமேன என்று, வினப்பவராகும் - சொல்லவாராகும், (அப்படி வின்றிக் குணகுணிகள் தாதாத்திய மாதவாறு குணியைவிட்டுக் குணம் பாதேசத் தால் வேறுபண்ண முடியாத தன்மை யுடையதாகலும், அதை ஸர்வதா பின்னமேன என்று சொல்ல முடியாது; அப்படியிருந்த, சுடம்புரிந்து - அஞ்ஞானத்தைச் சேர்ந்து, உரை வேருக - குணகுணியென்று வசன மாதிரித்தால் வேறேயிருக்க, பொருளும் - அதற்குப் பொருளும், வேறும் - வேறுவிட பின்னமேயாகும், என்பாணோல் - என்று சொல்லுவாபோலானால், (ஒரு பெண்ணை), மடங்கை என்றாலும் - மடங்கையென்று சொன்னாலும், பெண் என்றாலும் - பெண்ணென்று சொன்னாலும், மாதென்றாலும் - மாதா என்று சொன்னாலும், மகாலா - ஸ்திரீதவமல்லாத, பொருளும் - வேறு வேறு வசனத்திற்கு வேறு வேறு பொருளும், உண்டோ - உண்டாயிருக்கின்றதோ? (இல்லை), எ - று.

இதனால் திரவ்ய குணங்கள் வர்வதா பின்னமல்ல வென்பது பெறப்படும்.
'வந்தலும்' என்பது மூன்றிடத்துப் கூட்டப்பட்டது. (சுசு)

அபின்னவாதம்.

674 எத்திறத் தாது மொன்றே தத்துவ மென்று வேண்டும்
வித்தக காவிரி னுநிற் குணகுணி விகற்பம் வேண்டார்
பித்தன்றன் னுணர்வு செய்கை சுகதுக்கம் நிறவு மொன்றாய்த்
தத்துவ மொழியு மாறும் கிடுந்தான் பாழ் தாமே.

(இ - ன்) எத்திறத்தாலும் - எப்பிரகாரத்தினாலும், தத்துவம் - தத்துவ வ்வுருபமானது, ஒன்றே யென்று - ஸர்வதா ஒன்றையாமென்று, வேண்டும் - இச்சித்தினின்றும், * வித்தகம் - ஞானத்தையுடைய, காவிரி - வித்துவான்க ளுக்குள்ளே, குணம் - குணத்தையும், குணி - அக்குணத்தையுடைய திரவியத் தையும், விகற்பம் - மூன் பின்னவாதி கூறியதுபோல் வேறுவேறுக, வேண்டார் - விரும்பார்கள (அதாவது: எல்லா மொன்றேயென்று கூறிப்பர்), பித்தன் தன் - பைத்தியக்காரனுடைய, உணர்வு - ஞானமானது, (அதாவது: பித்தியைக்கத்தால் யதார்த்தமறியாமல் மயங்கிய அறிவானது), செய்கை - அஞ்ஞானக் கருத்தால், சுகதுக்கம் பிறவும் - ஸுகதுக்காதிக மெல்லாம், ஒன்றாய் - ஒன்றாக, (அதாவது: ஸர்வதா ஒன்றாக), தத்துவம் - தத்துவத்தை, மொழியுமாயும் - சொல்லின்ற

* வித்தக காவிரி:—அபின்னம் கூறிக்கும் வசஞ்சுச் சுவர்த்திய மூலமேனாய். இவ்விழியு குறித்துரைத்த நிறப்பு.

மாக்கமும், கீழ்த்தான் - மேட்ச வஞ்சுபடும், பாழாகும் - காமகிந்தன
வாரும், ஏ - து. (ககக)

675. ஒன்றென வுரைப்பான் கேட்பா னுணர்வு சொன் னுக்கும் வேண்ட
லொன்றென சொன்று மின்று முளாவென சொன்று மன்று
மென்றிடா கான்கும் வேண்டிப் பிராந்தியென் னுரைக்கும் போழ்து
கின்றனை பிராந்தி பாத நிலைபெற்ற கிதற்ப மெல்லாம்.

(கூ - க) ஒன்றென - ஜீவாத்ம பாபாத்மாக்கள் ஸர்வதா ஒன்றாக
அபின்னமேவ தத்துவம் என்று, உரைப்பான் - சொல்பவனும், கேட்பான் - அப்
படிச்சொல்லும் தத்துவத்தைக் கேட்பவனும், உணர்வு - அனை அறிவும் ஞான
மும், சொல் - அந்த ஸர்வதா அபின்னமென்றித வசனமும், (ஆகிய) என்னும்
வேண்டா - எண்ணையும் வெவ்வேறென்று சொல்ல வேண்டாத, ஒன்றெனில் -
எகாதி அபின்னமென்று சொல்லுமிடத்தில், ஒன்றும் - சொல்வது கேட்பது
முதலாயினவளையில் யாதொன்றும், இன்றும் - அத்தத்துவப்படி வேறில்லாத
தாகும், (அது: பிரத்தியக்ஷ விரோதம்), உளவெனில் - சொல்வது கேட்பது
நிலைப்பது முதலியவைகள் உண்டென்றால், ஒன்றாமன்றும் - ஸர்வதா அபின்
னமே யென்றும் தத்துவம் ஒன்றும் இல்லாமற்போகும், என்றிடா - வந்து
யோகித்து, என்னும் வேண்டி - சொல்பவன் கேட்பவன் அநிதல் அந்
தத்துவம் என்றும் எண்ணையுபிச்சித்து, (இந்த காறும்), பிராந்தியென்று -
பிராக்ரமாரமென்று, உரைக்கும் போழ்தில் - அத்தத்துவ தூதிகளால் சொல்லு
மிடத்தில், கின்றனை - அப்படிச் சொல்லப்பட்டு கின்றனை, பிராந்தியாத - மயக்
கமாக, கிதற்பமெல்லாம் - சொல்வது கேட்பது முதலாயின வேறு வேறு தன்மை
கொல்லாம், நிலைபெற்ற - நிலையையடைந்தனவாம், ஏ - து.

இதனால் கதஞ்சித் பின்னமும் பெறப்பட்டது என்பது துச்சியம். (ககக)

676. ஒன்றென வுரைத்த மேற்கோ னுடன்செல்லு மேது லோடு
கின்றதோ ரெடுத்துக் காட்டு கின்றதன் பொருண்மு டிக்கி
லொன்றென்ற மேற்கோன் தன்சொ ளுழிந்துமா ரெப்தி யோடி
கின்றவப் பக்கஞ் சேர்த்தா னெறிபிறி தின்மை யாலே.

(கூ - க) ஒன்றென வுரைத்த - ஸர்வதா அபின்னமேயென்று சொல்லப்
பட்ட, மேற்கோளுடன் - பிரதிஜ்ஞை அல்லது பக்கம் என்ற சொல்லைப்பின்,
செல்லும் - செல்லும்படியான, ஓர் வதுவோடு - ஒருபிறகு காணத்துடன்,
கின்றது - கின்றதான, எடுத்துக்காட்டு திருந்தபாந்தம், கின்றதன் - அதன் பின்
கின்ற உபகரம் ஆகிய இவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவற்றினுடைய
(அதாவது: இவற்றின் படி), பொருள் முடிக்கில் - (அந்த ஸர்வதா

மன்னனுத்தேவியும் அமர்தனுக்கு கலர்க்கம்புக்க கருக்கம் 676

அபின்னமைய) அர்த்தத்தை முடித்துத் தீர்மானித்தால், ஒன்றென்ற - ஒன்றென்று உறிய (அதாவது: அபின்னமேயென்ற), மேற்கோள் - பிரதிஜ்ஞை மேற்கொள்ளவும், அழித்த - (ஏது திருஷ்டாந்தம் உபநயம் முதலிய வேறு வேறுபாடுகள் காணப்பட்டபற்றி) - கெட்டி, தன்சொல் - அந்த அபின்ன வாதியின் வசனமே, மாற்றெய்தி - விசேஷமாக, ஓடி - சென்று, கெதி - வழி யடைது, பித்த - வேறொன்றும், இன்னவாறு - இன்னாமல் ஏதாந்தமாய்த் தடை யாவதால், நின்ற - முன் பின்னமே தத்துவமென்று ஏதாந்தமாய் நின்ற, அப்பரி கம் - அந்தப் பரபகஷத்தை, சேர்க்கான் - அடைந்தான், ஏ - து.

இங்ஙனம் உறியதனால் ஏதாந்த அபின்ன பகஷம் பகஷாபாஸமாகி, பரபகஷத் தோடு ஒன்றாய்விடும். பிரதிஜ்ஞை அல்லது பகஷம், வேறுது, திருஷ்டாந்தம், உபநயம், சிகமணம் - இவை அதுமான பிரமாணத்தின் அவயவங்கள். மேற்கோள் அல்லது பகஷம் - பின்வரும் ஆதாரத்தைக்கொண்டு சாதிக்கப்படும், எல்லா மொன்றே என்று வாதிப்போன் அதுமானப் பிரமாணத்தால் சாதிக்கவேண்டிய - ஒன்றென்ற கொள்கை யழிந்து (பலமான அவயவங்களுள்ள அதுமானத்தால்) பரபகஷம் சார்ந்து தன்பக்கம் குலையும். (ககக)

677. ஒன்றென வுரைக்கு நூலை யோதுவா னொன்றன் நென்ற
நின்றன லோது வானோ டொத்திடும் விடு மன்தே
யன்றென லொன்றன் னாகு மாமெனி லனியற் றுன்தா
னொன்றென வுரைத்துப் பெற்ற லுதிய மென்கொ லோலே.

(சூ - கூ) ஒன்றென-நூலாதி எல்லாத்திரவியங்களுக்கும் பாயத்தமவியல் வர்வது அபின்னமென்றும், (அதாவது: எல்லாம் ஒன்றே என்றும்), உரைக்கும் - சொல் றின்ற, நூல் - சாஸ்திரத்தை, ஓதுவான் - சொல்பவன், ஒன்றன்றென்ற - முன் னர்வது பின்னமே பென்று, நின்ற - இராலின்ற, நூல் - சாஸ்திரத்தை, ஓதுவா னோடு - சொல்பவனோடு, (இவனும் அவனும் அத்வைத மதப்படி ஒன்றேயானா யால்), ஒத்திடும் - சமன்மாவன், வீடும் - அவர்களால் கூறப்பட்ட மோகனமும், அப்பே - அவ்வாதே ஒத்திடும், அன்றெனில் - அவ்வாறு அவ்விருவரும் ஒத்திடாந் அவர்கள் சொல்லிய வீடும் ஒத்திடாது வேறு வேறே என்ற சொல்லும்காத்திடும், ஒன்ற - அத்துவவத்தவாதி உறிய அபின்னமதம், அன்றாகும் - இல்லாதுபோம், ஆமெனில், அப்படி ஒன்றேயாமெனில், அனியற்றுந்தான் - இந்தத் தரித்திரன், (அதாவது: பெருளானிக்கும் திரமந்திரன்), ஒன்றென - (பின்னவாதிக்கு மாறாக அபின்னவாதம் பற்றி எல்லாம்) ஒன்றே என்ற, உரைத்து - சொல்லி, பெற்ற - அடைந்த, ஊதியம் - இலாபம், என்சொல் - என்னவோ? (ஒன்றாயில்லை), ஏ - து.

ஓ, வே - அலசை.

(கக)

678. ஒன்றென வுரைக்கும் மாரி தீவெறிற் கொழங்கு மோடித்
தின்றிடா மண்ணைச் சோறு தேடியே பசித்து நங்கு
மென்றிடா விரண்டு ரைக்கு மெண்ணப்போல் பார்க்கி லெல்லா
மொன்றென வுரைக்கும் வாயே யுன்மத்தச் சரித மாய்த்தே.

(இ - ள்) (மேதூயந்தாபடி ஒன்றென வுரைப்பவன்) ஒன்றென - வன்
வநா அபின்னமென்று, உரைக்கும் - சொல்வான், மாரிக்கு - மறைக்கும், தீக்கு -
அக்கினிக்கும், வெயிற்று - வெயிலுக்கும், ஓடி - சீக்கிச்சென்று, ஒதுங்கும் -
மறைவான், (எல்லாம் ஒன்றானால் ஏனப்படிச் செய்யவேண்டும்? வேண்டிய
தில்லை; அது பிரத்தியகக் கிரோதம்; அதுவல்லமறும்), மண்ணை - மண்ணை,
தின்றிடா - தின்னாமல், சோறு - சோற்றை, தேடி - கம்பாதித்து, (அத்
தினாப்பது அரிதானால்), பசித்து - பசியால் வருத்தி, உறங்கும் - துள்ளுவான்,
(எல்லாம் ஒன்றானால் ஏன் அப்படி அலையவேண்டும்? அதுவும் முன்சொன்னது
போலவேயாகவேண்டும்), என்றிடா - என்று இவையெல்லாமெல்லாம் விசாரமாகத்
தெரிவித்து, இரண்டுரைக்கும் - கதஞ்சிப்பின்னம் கதஞ்சித் துபின்னமென்று
சொல்லின்ற இரண்டு வசனங்கட்கும் (உள்ளதை), எண்ணப்போல் - எண்ணப்
போல, பார்க்கி - பார்க்குகிடத்தில், எல்லாம் - யாவும் (எப்பிரகாரத்தாலும்), ஒன்
தென - அபின்னமே என்று, உரைக்கும் - சொல்கின்ற, வாயே - வசனமானது,
உன்மத்த சரிதமாய்த்து - மயங்கிய எழுதிக்கையாக விராகின்றது, எ - று.

குங்குருபு மூன்றிடத்துப் பட்டப்பட்டது.

(ககஅ)

வேறு.

679. விண்மதி பெண்ணிலா மண்ண கற்களி
துண்ணிலா நீரகத் துருவு போலவும்
கண்ணுறு கடந்தொழு காயம் போலவும்
மெண்ணிலாக் காயத்து நுழிஞ மொன்றெனில்.

(இ - ள்) விண்ணிலா - கணக்கில்லாத (அதாவது: அளவியாதமரிகிய),
மண் அல்லவின் - மட்பாத்திரங்களின், உள் - உள்ளேயிருந்து, திரை - பிரகாசித்
தும்படியான, நீரகத்து - ஜலத்தினுள்ளே, விண்மதி-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சந்திர
னது, உருவு போலவும் - ரூபம் போலவும், கண்ணுறு - கருதப்பட்டிருக்கிற,
கடந்தொறும் - பாத்திரங்கள் பாத்திரங்கள் நேரமும், (தேர்ந்துகின்ற), ஆகாயம்
போலவும் - ஆகாயத்தைப் போலவும், விண்ணிலா - கணக்கில்லாத, காயத்து -
சரித்தாக்குத், உயிரும் - ஆகும், ஒன்றெனில் - ஒன்றே யென்று சொல்லு
கிடத்தில், எ - று.

(ககஅ)

மன்னனுத்தேவியும் ஸைந்தன்னுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்பு 316

680. சாயபக்குத் தன்மைநா நெங்கு மொத்தபோ

லாயுநல் வறிவின்ப துன்ப மாதிகன்

காபத்து ஞாயிர்களுக் கெங்கு மொத்திடி.

வேறு மன்றியொன் குதிவ் வெடுத்தார.

(கு - டு) சாயபக்கு - அந்தச் சந்திரனுடைய சாயலுக்கு, தன்மைநான் - ஸ்வயம்மானது, எங்கும் - எவ்விடத்தும், (அதாவது: ஐஸ்முள்ள எப்பாத்திரம் களிலும்), ஒத்தபோல் - வித்தியாசமில்லாமல் ஒத்திருப்பது போல், காபத்துன் - சீர்த்துவிரிஞ்சுப்பட்ட, ஞாயிர்களுக்கு - ஆன்மாத்களுக்கு, ஆயு - ஆயுஷ்யமும், சல் - சன்மையாகிய, அறிவு - ஞானமும், இன்பம் - செவ்வியமும், துன்பமாதிகன் - துக்கம் முதலானவைகளும், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், (அதாவது: எல்லாச் சீராககளிலும்), ஒத்திடி - சமானமாயிருந்தால், இவ்வெடுத்தார - இத்திருஷ்ட டாக்ஷம், வயும் - இவையும், அவீதி - அப்படிக்கில்லாமல், (வித்தியாசமாக விரும்ப தால்), ஒன்றாது - பொருத்தாது, எ - று. (கஉ)

வேறு.

681. காத்து ஞாயும்புக் கடத்துறுந் தீமையா

னோர் துளும்புண் வாதிக னொத்தொகா

கீர்து ஞாயும்பின் மம்மதிச் சாயபரின்

னோர் துளும்பு வொத்தொகை மென்றிடி.

(கு - டு) கா - கீரானது, துளும்பும் - செவ்வ கடங்கலில் காற்றினால் அசையும், (அதனாலு), கடத்துறும் - சில கடங்களில் மாத்திரம் அங்குசை தல் ஏற்படும், (அதுபோல்), ஞர் - ஒப்பத்த, தீமையால் - ஏதோ பெருங்குத செய் வகைகளால், துளும்பு - ஒவ்வொருவர்களிடங்களிலு வகைநலர்வு, உணர்வாதிகன் - ஞான முதலிய குணங்கள், ஒத்த - செவ்விடங்களில் பொருத்தியும், ஒவா - செவ்விடங் களில் பொருத்தவகையாகும், (என்னுயிடத்தில்), கீர் - ஐவமானது, துளும்பு - காற்றினாலசைய, சிந்த - ஆசையத்திலிராவின்ற, மதி - சந்திரனுடைய, சாயப ரின் - சாயலினது, எ - அழகானது, வக்கனம் - எவ்விதமாக, துளும்பும் - அசை யும்? (அசையாது), என்றிடி - என்ற சொன்னால், எ - று.

காத்து ஞாயும்புண் வன்பதில் அகர்த்தொகை.

(கஉ)

682. இன்ப துன்ப முயிர்க்கல யாக்கைய

வென்ப திந்த வெடுத்தார வால்வரும்

முன்செய புண்ணிய பாப முடித்ததத்

பென்பி தத்த விற்றத்தா யின்பியே.

(இ - ஊ) இன்பம் - சுகமும், துன்பம் - துக்கமும், உயிர்க்கவ - ஆத்மனாக இல்ல, வாக்கையவென்பது - சரீரத்தினுடையன வென்பது, இந்த கருத்தானால் - இத்திருவட்பாத்தத்தால், வரும் - வராகின்றது, (ஆகையால் பாடுதொரு ஜீவனும்), முன் செய்ப்புவந்தில் செய்யப்பட்ட, புண்ணியம்-புண்ணியத்தையே, பாவம்-பாவத்தையே, முடித்து - அனுபவித்துத் தீர்த்து, அதன்பின் - அதன் பிறகு, பிறத்தல் - மறுபடி பிறப்பதும், இறத்தலும் - மரணமடைவதும், இல்லை - இல்லை யாரும், ஏ - த. (சஉஉ)

683. வாரி மேன்மதி நிற்பவச் சாயைதான்
நீரி னீங்குத எல்லையே னின் னுரை
யோரு மோருநிர் நிற்ப வுடம்புநிர்
போ நீபினை மாகிப் பிழைத்ததே.

(இ - ஊ) வாரிமேல் - கடத்திலுள்ள வச்சலத்தின்மேல் ஆதாயத்தில், மதி - சந்திரன், நிற்ப - நுருக்க, அச்சாயைதான் - அந்தச் சந்திரச்சாயலானது, நீரின் - னுலத்தினின்றும், நீங்குவல்லியெல் - நீங்கப்பட்டதில்லையானால், நின்னுரை - வாய்நா அபின்னமே செல்லுகிற உன்னுடைய வசனமானது, ஓரும் - அநீ கின்ற, ஓருநிர் - சந்திரன்போல பாமாற்றினென்கிற ஒரு உயிரானது, நிற்ப - நீங் காமல் நிற்க, உடம்புநிர் - சரீரத்துள்ள சந்திரசாயைபோன்ற உயிரானது, போ - சரீரத்தினின்றும் நீங்க, நீ பிணமாயி - நீயென்னும் அச்சரீரம் பிரேதமாகி, பிழைத் தது - உன்னுந் சொல்லிய தத்துவத்தினின்றும் பிரியவதானும், ஏ - த. (சஉஉ)

684. இந்துவுஞ் சாயையும் போலி ரண்டுநிர்
நின்றன கண்டனம் நிற்குந் காட்டிது
வன்றியுஞ் சாயைபோ வாயி ரண்டுநிர்
நின்றதுன் பாகிலும் நின்ற தில்லையே.

(இ - ஊ) இந்துவும்-சந்திரனையும், சாயையும் - நீரில் தோற்றும் அச்சந்திர னது)சாயையும் போல் - போல, இரண்டுநிர் - இரண்டுபேர்கள், நின்றன - நின்ற வையகளை, கண்டனம் - பார்த்திலோம், இதுவன்றியும் - இது வல்லாமலும், சாயை போல் - சாயைப்போல, ஆம்-இரண்டாகும் படியான, இரண்டுநிர் - இரண்டுநிர் கம், நின்றதுண்டாகிலும் - இருக்குமானாலும், நிற்கும் - உன் திருவட்பாத்தத்தால் சாதிக்கப்பட்டதாகின்ற, காட்டி - நாய்க்குடாந்தாகைய அபின்ன தத்துவம், நின்ற தில்லை - நிலைக்கப்பட்டதில்லை, ஏ - த. (சஉஉ)

வேறு.

685. கடங்க டந்தொரு சாயை தாவவா
றுடம்பு டம்புநிதா முமுநி ரொண்டெனில்

மண்ணனுத்தேவியும் மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க கருக்கம் 317

கடந்த கர்த்துழிக் காய நிலைக்குமா
தடம்பு னைந்தாழி புழுமுடிந் நிற்பதாம்.

(இ - க்) கடங்குந்தோறும் - கடங்கள் கடங்குந்தோறும், ஆகாயமது - ஆகாயமானது, ஆயவாது - ஆயவது போல், உடம்புடம்புதோறும் - எவ்வாச் சரீரங்களிலும், ஆம் - உண்டாகின்ற, உயிர் - உயிரானது, ஒன்றெனில் - ஒன்றே பென்று செல்லுமிடத்திற், கடம் - கடமானது, தகர்த்துழி - உடைந்த வட்டத்திலும், காயம் - ஆகாயமானது, நிலைக்குமாது - நிலைத்திருப்பது போல், உடம்பு - சரீரம், உடைத்துழியும் - செட்ட விடத்திலும், உயிர் - உயிரானது, நிற்பது - இருக்கவேண்டியதாக, ஆம் - ஆகின்றது, (அது பித்தியகூத்திற் கு விரோதம்), எ - று. (உஉ)

686. குடத்து ஒருக்குட மின்றி யிருந்தமற்
நிடத்தி னுங்கனி னுக்கியல் பொத்தபோ
துடம்பு ஒருமுடம் மின்றி யிருந்தவெங்
விடத்தி னுமுடி ரொத்திடல் வேண்டுமே.

(இ - க்) குடத்தானும் - உத்திலேயும், குடம் - கடமானது, இன்றி - இல்லாமல், இருந்த - இருக்கப்பட்ட, மற்றிடத்தினும் - மற்றெவ்விடங்களிலும், கவினுக்கு - ஆகாயத்திற்கு, இயல்பு - எவ்வாறானது, ஒத்தபோல் - ஒத்திருப்பதுபோல், உடம்புளும் - சரீரத்தினுள்ளும், உடம்பின்றியிருந்த - சரீரமில்லாமலிருக்கப்பட்ட, எவ்விடத்தினும் - எவ்விடங்களிலும், உயிர் - ஜீவன், ஒத்திடல் வேண்டும் - சமானமாக இருக்கவேண்டும், எ - று. (உஉ)

687. உடம்பினோடு முடிசுத் தொழி லாவது
குடம்பி னுண்மை புணர்த்திடு மத்தொழி
டைவக ளுமயில் லாவழி யாருயிர்
தொடர்ந்து கின்றமை சொல்லுவ தென்கொளே

(இ - க்) உடம்பினோடும் - சரீரத்தோடு கடைய, உயிர் - ஆத்மனுடைய, தொழிலால் - சேதனத்தொழிலால், உயிர் - ஆத்மன், உடம்பின் - சரீரத்தின், உண்மை - இருக்குந்நன்மையை, உணர்த்திடும் - தெரிவிக்கும், அத்தொழில் - அச்சேதனத்தொழில், அடங்கலும் - முழுதிலும், இல்லாவழி - இல்லாமலிடத்தில், ஆர் - கிணத்தொடர்ந்து, உயிர் - உயிரானது, தொடர்ந்து நின்றமை - எவ்விடங்களிலும் சேர்ந்து நின்றதை, சொல்லுவது என்கெனல் - எப்படிச் சொல்வது, எ - று.

ஓ - சத்தலை.

(உஉ)

688. உடம்பு தானுயிர் போயது முண்டெனி

எடந்த தன்னுரை ஞாலவி ரோதியா

முடம்பு தன்னா வாயுட னின்றபின்

விடுவ டித்துவி ரென்பது கீழ்த்தே.

(நு - க) உடம்பு தான் - சரீரமானது, போய் - கீழ்ப்போயி, உயிர் அது - ஆத்மனானது, உண்டெனில் - இருக்குமென்பதில், உன்னுரை - உன்னுந் சொல்லப்பட்ட ஆத்மன் ஒன்றே யென்கிற அபின்ன வாதம், எடத்தது - செல்வர்க்கையடையப்பட்டது, (அப்படி உடம்பு நீங்கிய உயிரை யாவரும் காண்பதில்லை; உயிர் நீங்கிய உடம்பு அதாவது: பிரேதம் உலகில் யாவராலும் திருவுட - சுருதி அல்ல போகமாப்தி காணப்படுகின்றது; ஆகையால்), உயிர் - உயிரானது, உடம்பு தன்னானாய் - சரீரப்பிரமாணமாய், உடனின்ற - செருந்திருந்து, பின் - பிறகு, விடுவபடித்து - கீழ்க்கத்தன்மையையுடையது, என்பது - என்கிறலோக வகணம், கீழ்த்தது - உன்னுடைய ஒன்றே என்கிற அபின்ன தத்துவத்தரில் சொப்பப்பட்டது, (அதனால் ஞாலவிரோதியாய் எர்வதா ஆத்மன் ஒன்றே யென்கிற அபின்னவாதம் இவ்வுலகத்தில் பிரத்தியட்ச விரோதமாயிருக்கிறது), எ - த. ()

689. தத்துவம்மிது வெய்துவ தன்மெனி

லொத்தொல் வாழ்மையை விட்டுவி ரொன்றுதான்

சித்தி யெய்துவ தின்மையிற் சிந்தைபான்

முத்தி பெய்த முயலுவ தென்கொலே.

(நு - க) தத்துவம் - தத்துவங்களுடையது, இது - இத்தன்மையாக ஜீவாத்மன் பரமாத்மன் இரண்டும் வேறல்லாததாயி ஒன்றே யென்பதாகும், (வேறாக நினைப்பது பார்த்தமாயையால்), எய்துவது - ஜீவாத்மனை விட்டுப்போய் அடைபட்ட வேறு உய்து ஒன்று, அன்றெனில் - அவ்வென்றால், (அதாவது: ஸர்வவிசாரத்தாலும் இரண்டும் ஒன்றேயென்று சாதித்தால்), ஒத்த - ஒரே பிரகாரத்தால் பொருத்தமும், ஒவ்வாமையை - மற்கொரு பிரகாரத்தால் பொருத்தம் உடையுமொன்ற தன்மையையும், விட்டு - (இவைகளை யெல்லாம் யோசித்து அவிரோத மாயிரியாமல்) மறக்கிவிட்டு, உயிர் - இவ்வுலகத்தில் உயிர், ஒன்றுதான் - ஒன்றே தான், (வேறில்லையென்றால்), சித்தியெய்துவது - மோட்சமடைவது, இன்னமில் - அத்தத்துவப்படியில்லாமையால், சிந்தைபான் - நினைத்தால், முத்தியெய்த - மோட்சமடைய, முயலுவது - அத்தத்துவஞானிகள் முயற்சி செய்த தன்ம முந் ளாவதற்குச் செய்கின்றது, என்னெல் - என்ன காரணம்?, (அவ்வயிவண் டுட பரமனில்லாமையால் செய்யும் காரியம் வீடு), எ - த. (உக)

மன்னனுந்தேவியும் ஸமந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 319

வேறு.

690. காட்சியை முடித்திடா காட்டி வந்தைவிட்
டாட்சியா ஸொன்றெனி கந்தக னுக்கிருள்
மாட்சியாம் வையக மற்ற னக்துமென்
முட்சியா ஸொன்றெனி ஸார்வி கக்துவார்.

(இ - ஓ) காட்சியை-திருவந்தை (அதாவது; உலகில் கண்டவையையெல்லாம்) ஸொகப்பவர்த்தி திருவந்தம் புருஷப்பவர்த்தி திருவந்தம் சாஸ்திரப் பிரவர்த்தி திருவந்தம் என்றெவற்றைக்கொண்டு, முடித்திடா - விசேஷத்தில்லாமல் முடித்து, காட்டி - கதஞ்சித் பிள்ளையின்ன நிலைமையோக் காட்டியும், இவற்றை விட்டு - இத்தத் தன்மைகளை யறியாமல் விட்டுவிட்டு, ஆட்சியால்-தான் கொண்ட வகைத்தத் தன்மையின் உறுதியால், ஒன்றெனில் - ஸர்வதா ஒன்றெயென்றால், அந்த னுக்கு - குறா-னுக்கு, வையகம் - இவ்வுலகம், திருண்மாட்சியாம் - அந்தகாரமாயிமே யாகும், (அது போல), உணக்கும் + (அயின்னமே ஸர்வதா சொல்லுகின்ற) உணக்கும், ஒன்ருட்சியால் - ஒன்றே உறுதியாகையால், ஆர் - எவர்கள், விவர்குவார் - அதை நீர்குவார்கள், (ஒருவராலும் நீக்க முடியாது), எ - த. (கஉ௦)

சூனியவாதம்.

வேறு.

691. சுத்த சூனியம் தத்துவ மென்பவன்
சுத்த சூனிய மாகிலா சிற்றிலுஞ்
சுத்த சூனியத் தத்துவ மல்லதாஞ்
சுத்த சூனியம் தான்முத லல்லவோ.

(இ - ஓ) சுத்த சூனியம் - ஸர்வதா சூன்யமேன, தத்துவம் - தத்துவமாகும், என்பவன் - என்று அத்தத்துவத்தைச் சொல்பவன், சுத்த சூனியமாகிலும்-ஸர்வதா சூனியமானாலும், சிற்றிலும் - சூன்யமாகாமல் நின்றாலும், தத்துவம்-தத்துவமானது, சுத்த சூனியம் - முழுதிலும் சூன்யம், அல்லதாம்-அல்லாததானும், சுத்த சூனியம் - அந்த ஸர்வதா சூன்யத்திற்கு, தான் - அச்சூன்யத்தைச் சொல்பவன், முதல் அல்லவோ - பிரதானமல்லவோ, (அவன் சூன்யமானால் அறிந்து சொல்லும் புருஷனில்லாததால் சூன்யவாதம் இல்லாதொழியும்; அவன் நீன்றால் சூன்யவாதம் பிரத்தியட்ச விசேஷமாகும்), எ - த. (கஉ௧)

692. சொன்ன சூனிய வாதிபுஞ் சூனியம்
முன்ன மில்லதோ முன்னமுன் டாயதோ

முன்ன மில்லதற் கென்மொழி தானிலை
பின்னை மில்லதற் கேபிசைது பாயநே.

(இ - ள்) சொன்ன - ஸர்வ ருணியக்கூதச் சொல்லிய, ருணியவாதியும் - ருணியவாதியும், ருணியம் - ருணியமாகவேண்டும், (அதுவல்லாமலும் ஸர்வதா ருணியமென்பது), முன்னமில்லதே - முன்னாலேயே இல்லாததோ? (அல்லது), முன்னமுண்டாயதோ - பூர்வத்திலிருக்கப்பட்டதோ, (என்ற கேட்டுமிடத்தில்), முன்னமில்லதற்கு - அனாதியாகவே இல்லாத வஸ்துவுக்கு, மொழிதான் - வசனத் தான், என் - என்ன இருக்கின்றது, இலை - வசனமேயில்லை, பின்னையில்தற்கு - முன்னாலிருந்து பிறகு இல்லையென்ற வஸ்துவுக்கு, பிழையாயது - ஸர்வ ருணியம் தவருகின்றது, எ - று.

(கவுஉ)

693. தேற்றம் வீதல் தொடர்ந்து நிலிபெற

லாற்ற வும்பொரு ளின்னிதழ் வாதலாற்

சேற்ற மாய்க்கிடல் ருணிய மென்றிடி

சேற்ற வாதலாற் தானிலை மற்றதே.

(இ - ள்) தேற்றம் - உத்தாதமும், வீதல் - வியமும், தொடர்ந்து - இடைக் களைச் சேர்த்து, நிலிபெறல் - தீராவாய் யுத்தமுமாகிய, (இந்த உத்தாதவிபத் திராவாய் யுத்தங்கள்), ஆற்றவும் - மிகவும், பொருளின் - திராவயங்களினது, சிசுந னாதலால் - உத்தாதவசையால், தேற்றம் - உத்தாதமும், மாய்க்கிடல் - வியமும், (இவையினை ஒட்டி) ருணியமென்றிடல் - தத்துவம் ஸர்வதா ருணியமென்றால், மற்றது - மற்றதாகிய தீராவாய் தத்துவமானது, ஏற்றவாறு - இவையும் விதமாக, உரைத்தானிலை - சொன்னவனல்ல, எ - று.

இதனால் உலகத்தில் பிரத்தியட்ச விரோதமாகின்றதென்பது பெறப்படும்.

694. இட்ட திட்ட மெறித்து தன் கோளினை

விட்டு மாதெய்தித் தன்சொல் விரோதியா

கெட்ட வாதனை நிகழி கேளினி

மட்டி ஸமுடி யாய்க்கல் ஸாதெறி.

(இ - ள்) மட்டுமதுவுமென்று. உலகம்-விடாபித்திராகின்ற, (புறாவைய வணிகத்), முடியாய் - முடிவையுடைய கிரணவேகனை!, இட்டம் - (ஆப்தேஷம், ஆசமேஷம், பிரத்திய பிஜ்ஞானேஷம், காமபவஸம்பந்தேஷம், ஸம்ஸாரேஷம், மோட்சேஷம், என்னும்) ஆதி இஷ்டங்களையும், திட்டம் - (வாகப்ர வர்த்தி திருஷ்டம் புருஷப்பாவர்த்தி திருஷ்டம் ஸம்ஸாரப்பாவர்த்தி திருஷ்டம்) என்னும் முன்ற திருஷ்டங்களையும், எறித்து - கெடுத்து, தன்கோளினை - தனது

மன்னனுத்தேவியும் ஸமீகத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புகை சருக்கமரம்

சொல்லையினையும், விட்டி - விட்டி, மாநெய்தி - மாநெய்தி, மதுபாட்டையவைத்து, தன் சொல் - தன்னு வுணமே, விசேஷியா - விசேஷ, வெட்ட - செவ்வையான, திரெறி - பொல்லாதான மார்க்கங்கள், இவை - (இத்தப்பிரகாரம், சித்தியமேவ, அணித்தியமேவ, அவாச்சியமேவ, பின்னமேவ, அபின்னமேவ, சூன்பியமேவ, எவ்வித) இவைகள், ஆறு - ஆறுவிதங்களாகும், இனி - இனிமேல், எல்லாம் - கண்ணையாகிய, தெறி - வன்மர்க்கத்தை, கேள் - கேட்டாயாக, (என்று அறிச் சந்திர முனிவன் மேலும் சொல்லத் தொடங்கினான்,) எ - று. (கஉச)

வ்யாத் வாதம்.

695. உண்மை யில்லாத னிற்குரை யும்மில்லை
யுண்மை யில்லாத னிற்குணர் வும்மில்லை
யுண்மை யில்லாத னிற்பய னும்மில்லை
யுண்மை யில்லாதற் குண்மை யு மில்லையே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கிய அம்முனிவன்), உண்மையில் வதனிற்கு - ஸத் ஸ்வரூபமில்லாததற்கு, உணையும் - உணமும், இலை - இல்லை, உண்மையில்லாதனிற்கு - அஸத்தன்மைக்கு, உணரவும் - ஞானமும், இலை - இல்லை, உண்மையில்லாதனில் - உண்மையில்லாதவற்றில், பயனும் - பலனும், இலை - இல்லை, உண்மையில்லாதற்கு - அசத்தான தன்மைக்கு, உணரவும் - ஸத்த தன்மைபும், இல்லை - உண்டாவதில்லை, ஏ - று.

இக்கவியால் குணவாதத்தைக் கண்டித்து ஸன்மர்க்க சம்மதமாகிய - ஸத் - என்பதைச் குறிப்பிட்டுக் கூறினார். ஸத்தென்பது அஸத்தினுதற்குக் குறிக்கின்றது. ஸத்தே பொருளென்பது பெறப்பட்டது. ஸத்தன்மை தரி வார்த்த குதாவியக்கியானமாகிய வாஸ்போலையில் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் தெனிகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கஉஇ)

696. அத்தி யன்வயத் தாலென்று நித்தமாஞ்
சித்த மும்மொழி யுத்திரி விண்மையா
எரித்த மேவெதி ரேகத்த னரித்தமாஞ்
சித்த மும்மொழி யுஞ்சிதை வெய்தணல்.

(இ - ள்) அத்தி - அவ்விஸ்வரூபமாகிய ஸத்தானது, அன்வயத்தால் - அன்வயகுணத்தால் (அதாவது : நிச்சய குணத்தினால்), என்றும் - ஏப்பொழுதும், சித்தமும் - சத்தின் அன்வய குணத்தை யுணரும் மனமும், மொழியும் - சொல்லும், வுணமும், திரிவிண்மையால் - தொடராமையில், (அதாவது : அன்வயமாகிய நிச்சய குணத்தை அத்திரவியத்தைவிட்டு வேறு படுத்த முடியாமையால் அக்குணத்தால் அத்த ஸத்தை யறியும் மனமும், குறிக்கும் சொல்லும் திரிவெய்தாவாகையால்),

சித்தமம் - ஸ்வாந்திரிய ஸ்வரூபமாகும், சித்தமே - அப்படி, சித்தியான எனத்
தலே, வெதிரோகத்து - வைதிரியமாகிய குணத்தினால், சித்தமும் - மனமும்,
மொழியும் - வசனமும், சிதை வெப்தரால் - தேவதனால், அனித்தியுந்
ஸ்வாத் அனித்திரிய ஸ்வரூபமுமாகும், ஏ - டு.

இதனால், இப்படி வகத்திரவியமே அன்வயப்பதிரே குணத்தினால் சித்தி
வாணித்தியத்தை அவிரோதமாகப் பெற்றிருக்கின்ற தென்பது பெறப்படுகி
இதனும் விரிவாக ஸுபோதை இத்தாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கி
கிறது. அத்தியாயமும், னத் என்றும் சொல்லப்படும். அது உத்தமவியத்
சொல்லப் புகுமுகும். (கஉக)

697. அன்வ யம்வெதி ரேக மனந்தமத்

தன்மை யாற்பொரு டானிக ழும்படி

சொன்னி கழந்தத ினச்சொல்ல எல்லையத்

தன்மை யாற்பொரு டானத வாச்சியம்.

(இ - ஓ) அன்வயம் - நிச்சய குணமும், வெதிரோகம் - பரியாய குணமும்,
அனந்தம் - முடிவில்லாததானும், அத்தன்மையால் - அத்தத் ஸ்வரூபத்தினால்
பொருள் தான்-ஜீவாதி பொருள்கள், நிசுழும்படி-ஸ்வபாவமாய் நடக்கும் பிரகாரம்,
சொல் - வசனத்தினால், கிசுழந்ததனை - எமான்மயாய் உதற்பட்ட அத்தி
பொருள்களின் ஸ்வபாவ பரபாவ குண பரியாயங்களையே, சொல்லவின்-
விசேஷித்துச் சொல்லல் முடியுது. அத்தன்மையால் - அப்படிச் சொல்லல்
உதற்படாதவாய் அனந்தமாகிய குண பரியாயங்களினால், பொருள் - ஜீவாதி
பொருள்கள், அவாச்சியமானது - ஒரு பிரகாரத்தால் ஸ்வாதவாச்சியம் பெற்ற
பட்டது, ஏ - டு.

இதனால் தத்தவமானது, வாச்சிய வச்சியமும் பெற்றிருக்கிறதென்பது
பெறப்படும். (கஉஎ)

698. அன்வ யம்வெதி ரேகமற் றப்பொருட்

சொன்ன எல்லறி விற்பய குறியிற்

பின்ன மாதலிற் பின்னமு மாம்பொரு

னன்வ யம்வென் தனதிர வற்றைச்சொல்.

(இ - ஓ) அப்பொருள் - அத்த ஜீவாதி பொருள்கள், சொன்ன - அத்தத்
ஞச் சொல்லப்பட்ட, அன்வயம் - நிச்சயமாகிய தாதாதிய குணமும், வெதிரோகம்-
(ஸம்யோகஸம்பந்த, வமனாவ ஸம்பந்தத்தினாலான) வெதிரித்தமாகிய குணமும்,
(ஆகிய இவ்வாண்டு வகைகளில்), என் - என்மையாகிய அன்வயகுணத்தின்,
அறிவிற் பன்னுறியில் - ஞானுறியால், முதலானவைகளில், பின்னமாதலிற்-

மன்னாளுத்தேவியும் மைத்தனுஞ் கலர்க்கம்புக்க சருக்கம் 328

(வெதிரோ குணத்தின் ஞானாதிபலன் முதலானவைகள்) வேறு விரும்பதால், பின்னமுமாம் - ஒரு பிரகாசத்தால் வாய்ப்பின்னமும் பெறப்படும், பொருள் - ஜீவந்தி பொருள்கள், அன்வயம் - விசய அன்வய குணம், வெந்தலாதிபலத்தை - ஜெயித்தல் முதலியவற்றை (அதாவது: விபாவத்தை விவகிப்பீத்து, தனது கம்பளாவத்தில் கிற்றல், முதலியவைகளை), சொல் - (இனி வான் கூறுகிறபடி புதித்து பிறர்க்குச்) சொன்னாயாக, ஏ - து. (கௌ)

699. மாற்றி னின்றபின் கீட்டினு கிற்றுகல்
வாற்றல் பற்றி வெழும்முணர் வன்னபம்
மாற்றி னின்றது கீட்டிலில் லாம்பவரால்
சேற்ற மையுணர் வாம்வெதி ரோகமே.

(சு - க) மாற்றினின்ற - (விபாவ பரிணாமத்தால் பந்த முற்று) ஸம் காரத்தில் கின்று, பின் - பிறகு, (சுத்தன்வாயு பரிணாமத்தால்), கீட்டினு கிற்றும் - மோட்சத்திலும் கிற்றும், (இவ்விரண்டிடங்களிலும் ஜீவனை விடாது பற்றி கிற்றும்), கல் - கண்ணமாயிவ, ஆற்றல் பற்றி - சேதஞ்சுத்தியைத் தொடர்ந்து எழும் - எழுகின்ற, உணர்வு - கருவிகளையியக்குவ ஞானாதிபலன், அன்வயம் - ஜீவத்திரவியத்தின் விசயமாயிய அன்வய குணமாகும், மாற்றினின்ற - (விபாவ பரிணாமத்தால் பந்தமுமாம்) ஸம்ஸாரத்தில் மாத்திரமே விரகின்று, அது - அப்படி கின்ற குணம், கீட்டிலில்லாமையால் - மோட்சத்தை யடை யும்போது ஜீவனிடத்தில் கில்லாமையால், வெற்றமையுணர்வு - ஜீவனின் விபாவ பரிணாமமாயிவ காணி அறிவுகள், வெதிரோகம் ஆம் - ஜீவத்திரவியத்தினது கப்பிரித்த குணமாகும், ஏ - து.

அன்வயவியதி ரோ குணங்களின் ஸ்வபாவம், எப்பெற்றியென்பது ஜீவந் திரவியத்தினால் உதாஹரிக்கப்பட்டது. (கௌ)

(மறு) அக்த அன்வயவ்யதிரோ குணத்தின் செவலைப்பற்றி லோகப் பிரசித்தமாக ஒரு திருஷ்டாதத்தை யொருவாற்றித்
காட்டி ஸமர்த்திகின்றார் ஆகிரியர்.

700. அன்ன வம்வெதி ரோகத்தை யாக்கன
லின்ன லவபிறப் பாதிபை யாக்கலால்
பொன்னி னப்பொரு னிற்ற லைன்பய
லின்ன தொன்மைவொன் றெய்தது மொக்குமே.

(சு - க) அன்வயம் - அன்வயமாகி கின்ற குணமே, வெதிரோகத்தை - கப்பிரித்த குணமாயிவ தன்மையை, ஆக்கலால் - உபாசான காரணமாக கின்று

உண்பெண்ணுவதால், இன்னவை - இப்பெர்ப்பட்ட இக்குணங்களே, பிறப்
பாதினா - (சா, காச, திரியச், தேவ ராதி) பிறப்பின, ஆக்கவால் - உண்டு
பண்ணுவதால், அதன் பயன் - அந்த அன்வய குணத்தின் பலனானது, அப்
பொருள் - அந்த ஜீவத்திரவியத்தினிடத்தில், பொன்னின் - ஸ்வர்க்கத்தினிடத்
தில், கிற்றல்-அதன் பீதத்தொதி அன்வயகுணங்கள் யிரிக்க முடியாது கிறப்பதையும்,
அதன்பயன் - அந்த அன்வய குணத்தோடு பொருத்திய பொன்னே உபாதான
காரணமாகி உண்பெண்ணிய அதன் பலனாக, இன்னது - இந்த ஸ்வர்க்கமானது,
ஒன்றை ஒன்றெய்தலுமொக்கும் - கடலும் குண்டலமாய் வேறு வேறு விதமாகி
ஒன்றை ஒன்றொபற்றி வர்த்திப்பதையும் சிகர்த்தும், ஏ - று.

ஜீவன் அன்வய குணங்களோடு பொருத்தி உபாதான காரணமாக வியாதிரேச
குணங்களைச் செய்து இது காரணப்பற்றிச் சூர்த்திகளில் வேறு வேறு ஜீவனாக
சிகழ்வது, பொன்றன் அன்வய குணம் பொருத்தி உபாதானகாரணமாகிச் கடல்
குண்டலங்களை மாறி மாறி வர்த்திப்பதை யொக்கும் என்பது இதன் கருத்து.

701. என்று மிக் குண மும்பொரு குந்தும்மு

னொன்றை யொன்றாயிட் டோரிடத் தின்கணுஞ்

சென்ற நின்றன கண்டறி யாணமபா .

னொன்று மமம்பொரு னோடு குணங்களே.

(இ - ள்) என்றும் - எப்பொழுதும், இக்குணமும் - இப்போது சொல்லப்
பட்ட இந்தக் குணங்களும், பொருளும் - இந்தக் குணங்களுைய பிரதானமாக
அடைய குணிகளாய் திரவியமும், தம்மும் - தங்களுக்கும், ஒன்றை பொன்ற
விட்டு - ஒன்றினா யொன்று கிட்டு (அதாவது: குணத்தை விட்டிருக்கியும்
குணியை விட்டுக்குணமும் கிட்டு), ஓரிடத்தின் கணும் - வேறுஓரிடத்திலும்,
சென்று - போய், நின்றன - கின்றனவையே, கண்டறியாணமபா - பார்த்தறியா
ணமபா, பொருளோடு - ஜீவாதிரவியங்களோடு, குணங்கள் - ஞானகுணங்
கள், ஒன்றாயும் - ஸ்வரத் அபின்னமுமாகும், ஏ - று.

குண குணிகள் பிரதேசத்தால், வேறு பழக்க முடியாணவையால், வசன
மாத்திரத்தால் வேறுபிரகாரம் பொருளால் அபின்னமே என்பது இதனால்
பெறப்படும். (சுச)

702. அசேத னத்தினுட் சேதன பின்மைபுஞ்

சேத னத்தின சேதன பின்மைபு

மோது மூர்த்திய மூர்த்தியொன் றன்மைபுந்

திதி லாதவச் சூனியஞ் செப்பினேன்.

மன்னனுத்தேவியும் மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்பு

(சு - க) அசேதனத்தினுட - அசேதனத் திரவியத்தினிடத்தில், சேதனம் - சேதன குணமானது, இன்மையும் - இல்லாமையாகிய குன்யமும், சேதனத்தில் - சேதனத் திரவியத்தினிடத்தில், அசேதனம் - அசேதன குணம், இன்மையும் - இல்லாத குன்யமும், ஒதும் - கொல்லப்படுகின்ற, மூர்த்தி - மூர்த்தமாயி ருபித்திரவியத்தினிடத்தில், அமூர்த்தியென்று - அமூர்த்தமாயி ருப்பது குணம், அன்மையும் - அவ்லாத குன்யமும் (ஆகிய விவகாரால்), தீதிலாத - மாயாத தெதெலில்லாத, அஞ்ஞன்யம் - அந்தச் குன்யத்தை, (கதஞ்சித் குன்யமு மாகுமென்று), செப்பினேன் - (பரமர்க்கத்தில் சொன்ன தத்துவவஞ்ஞப்படி) சொன்னேன், எ - று.

திரவியங்களின் லகல குணங்களையும், பரிமாயங்கரியும், பதார்த்தலகலம், ப்ரபிரதத்யம் முதலிய கிரகங்களில் கண்டுகொள்க. (கசஉ)

703. சொன்ன வரறு விசிற்ப மொருபொருட்

டன்மை யிற்றில் ஸன்முத ஸாறும

றின்மை யின்று மெய்ம்மை யிவற்றின்மேற்

சொன்ன பங்கமு மேமுள சொல்லுவாம்.

(சு - க) சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, ஆறுவிதங்கள் - (சித்தியம், அனதி தியம், அவாச்சியம், பின்னம், அபின்னம், குன்யமென்ற; ஆறுவிதங்களையும், ஒரு பொருள் தன்மையில் - ஒரே பொருளின் தன்மையில், (அதாவது: ஒங் கொரு திரவியத்தினிடத்திலும் உன்னவையாகக் கருதிப்பார்க்குமிடத்தில்), தீவ ளன் முதலாதும் - ஆப்திதத்தும் முதலாகிய ஆறு இஷ்டங்களும் (முன்று திருத்த டங்களும்), மாரிளமையில் - வித்தியாசமடைபாணமாயல், இது - இந்த ஆறும், (ஒரு பொருள் தன்மையென வறிவது), மெய்ம்மை - உண்மையான ஸதஞ்ஞப மாகும், இவற்றின்மேல் - இந்த ஆறுவிதத்தின் மேற்பட்டும், (திரவியங்களின் ஸ்வரூப பிரதிபத்திகளை கிராகரித்து, நிச்சயித்தறிய வேண்டி), சொன்ன - ஸ்வஞ்ஞானவருளிக் கூறப்பட்ட, ஏழுள - ஏழாவிராநின்ற, பங்கமும் - பிர மான ஸப்தபங்கி ஸபத்திரிணயும், சொல்லுவாம் - சொல்லுவோம், எ - று. (கசஉ)

வேறு.

704. உண்மைநல் லின்மை புண்மை யின்மையு முரைக்கொ ணுமை
புண்மைநல் லின்மை புண்மை யின்மையோ ருரைக்கொ ணுமை
நன்னரிய மூன்று மாக நயபங்க மேமு மொன்றிற்
கண்ணுறி னன்ன பங்கன் கடாவிற்றீ நயங்கன் வேந்தே.

(சு - க) வேந்தே - கிரணவேக மகராஜனே!, உண்மை - ஸ்வாத்மத்தையும், நல் - நன்மையாகிய, இன்மை - ஸ்வாநாத்மத்தையும், உண்மையின்மையும் - ஸ்வாத்

வந்தியவந்தியும், உலகச்சொன்னுமை - ஸ்வா தவத்தவ்வியமும், உன்மை கல்லிவந்து
உன்மையின்மையோடு - ஸ்வாதவதி ஸ்வாநாஸ்தி ஸ்வாதவதிசாஸ்தியாஸி
இம்முன்றிநோடு, உலகச்சொன்னுமை - அவுத்தவ்வியத்தம், கண்ணிய - சேர்த்த,
முன்றுமாக - (ஸ்வாதவதிவந்தவ்வியம் ஸ்வாநாஸ்திவந்தவ்வியம் ஸ்வாதவதி
நாஸ்திவந்தவ்வியம் என) முன்றுமாக, உபயங்கமேழும் - இந்த சப்தகவி சயங்கை,
ஒன்றில் - ஒரு பொருளிடத்தே, கண்ணுறில் - கருதிப்பார்க்குமிடத்தில், கண்ண
பங்கம் - ஸன்மார்க்க ஸங்கங்களும், கடாவில் - வேறு வேறாக (அதாவது : அந்தி
பேசுவிரவியம் காந்திரேய தாவியம் என்று கருதுமிடத்தில்), திவங்கம் - மித்தி
பாபங்களாகும், ஏ - த.

(கசக)

705. உண்டெனப் பட்ட தற்கே பில்லையா முருவ பின்றே

துண்டெனப் பட்ட வேன்றே யாமிந்த வுலக மெல்லா

முண்டெனப் பட்ட தற்கே பில்லையா மாறென் னென்னில்

வண்டுணுந் தோதை யாவான் மகளிரா வுருவ மன்றே.

(இ - க்) உண்டெனப்பட்டதற்கு - அந்தி யென்று சொல்லப்பட்ட
பொருளுக்கு, இல்லையாமருவம் - காந்தி யென்கிற ரூபமானது, இன்றே -
இவ்வளவற் போதுமானால், இந்த வுலகமெல்லாம் - இந்திலேயே முழுமையும், உண்
டெனப்பட்ட - அந்தியென்று சொல்லப்பட்ட, ஒன்றே - ஒரு பொருளே, ஆம் -
ஆகும், உண்டெனப்பட்டதற்கு - அந்தி யென்று சொல்லப்பட்ட வந்துவந்து
இல்லையாமாறு - காந்தி யென்கிற ஸ்வரூபமானது, என்னெனில் - ஏப்படி
யென்றால், வண்டுணும் - வண்டுணானவை மதுவையுண்டும், கோதையாவான் -
பூமாவை யணிப்பெற்ற பெண்காதிவானவன் (அதாவது : மலைவியானவன்),
மகளிரா - அப்புருஷனுக்குப் புத்திரியாயில்லாத (அதாவது : குமாரத்தியாகாத),
உருவமன்றே - ரூபமல்லவே, ஏ - த.

பெண்காதிவானவன் புத்திரி அல்ல வென்று ஒரு பொருளுக்கு அந்தி
நாஸ்திவன் ஏற்பட்டன என்பது இதனுற் பெறப்படும். (கசக)

706. அத்தியாக் கும்ப மென்ற துலகென மண்டப வாழோ

வைத்ததன் னிடத்த தாமோ மற்றந்தக் கும்ப மென்றால்

வைத்ததன் னிடத்த தென்னின் மற்றெற்கு மிலாமை யாலே

நத்தியு முடைத்தன் குலி துலகநற் கும்ப மாமே.

(இ - க்) கும்பம் - உபமானது, அத்தியாக் - அந்திவருபம் ஆகும்,
என்றால் - என்று சொன்னால், உலகெனமண்டப - வேகமுழுமையு மென்கிடம்
கலிலும், ஆமோ - ஆகுமோ, மற்ற - பின்னர், அந்தக் கும்பம் - அந்தக் கும்ப
மானது, வைத்த - நன்றை வைக்கப்பட்ட, தன் இடத்ததென்னில் - தன்

முடியுமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு, ஸ்வரூப - அங்கம்
தன்னை ஸ்வரூபம், தன்னிடத்திலே - தன்னிடமாகிய அந்த ஸ்வரூபத்திலே
மாத்திரமாய் நிற்குமோ, என்றும் - என்று விளக்கிப்படுத்தி, மத்தென்கும் - தானிட
மின்ற ஸ்வரூபத்தினால்தான் பரவினதென்கும் - இல்லாமையால்
இல்லாததால், உத்தியுமுடையது - அந்தக் கும்பத்திற்குப் பரவினதென்கும்
யால் ஸ்வரூபமென்கும் பதமும் உவமம், அன்றாகில் - அப்படிக்கெல்லாவிட்டால்,
உவமம் - இந்திலேயே முழுமையும், நிற்கும்படியும் - என்னையாகிய ஒரே கும்பமே
யாகும் விடும், ஊ - டு.

இதனால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஸ்வத்திசுவயங்கேதத்தாவதால் ஸ்வபாவத்தால் அளவிடத்தகுபதும், பரிதிவிய பரிசேதநாபரதால் பரபாவத்தால், ஸ்வத்திசுவயம் ஏற்படுகின்றனவென்பது பெறப்படும். இதைவே வரும்படியிலும் சொல்லுகின்றார் அபிரியர். (தகக)

707. இதுவது வலாண்மை யுண்டே விதுவது வென்ன னாகு
மிதுவது வலாண்மை பிந்தே விதுவது வலாண்மை யாலே
பொதுவொடு விசேட மின்றிப் போம்பொருள் போன பின்னை
விதிவிலக் கிலாண்மை யாலே குவிப மாகும் வேந்தே.

(கு - க) கேந்தே - அரசனே !, இது - இது என்று கட்டிக் காட்டப்பட்ட ஒரு அஸ்திரவன வஸ்துவத்து, அது வலாஹம் - அது என்று காட்டப்பட்ட வேறு பொருளின் தன்மையில்லாத நான் நி யென்றித பந்து, உண்டெய் - இங்குமாவது; (இந்நீன), இது - இந்த வஸ்து, அது - அந்தவஸ்து, வண்ணமும் - என்று குணமறித்து கொல்லுமுடியும், (அப்படிக்கெல்லாமல்) இது - இந்தப் பொருளுக்கு, அது வலாஹம் - அந்த வேறு பொருளல்லாத வஸ்தித் தன்மை, இன்றேன் - இல்லாமல் போகுந், இது - இந்தப் பொருள், அது - அந்தப் பொருள், (என்னும் வித்தியாசமாகிய அஸ்திரவயிற் குணங்கள்), இலாஹமாவ் - இல்லாமல் காஸ்திரவதால், (அப்போது) பொதுவொரு - ஒவ்வொரு பொருளின் லாபமுண்டிய குணத்தோடு, விசேடமின்றி - வேறுவேறாகிய விசேஷ குணமில்லாமல், பொருள் - பொருளானது, போம் - கெட்கூப்போகும், போன பின்ன - அப்படிக்கெட்ப்பிறது, விதி - பொருள் உண்டென்று விரித்ததும், விவந்து - இவ்விட யென்று பிரதிபேசுதித்ததும், இலாஹமாவே - இல்லாததாவே, (அதாவது : சொல்ல முடியாததாவே), குணியமாதும் - ஒன்றுமில்லாமத்போகும், எ-து, (சகன

708. அத்தியாஸ்தத்தி சிவ னறிவினா ஸ்ரீம நென்னி
ஸத்திமா ரூப வெல்லாக் குணத்தையு மடைபப் பற்றி
ஸத்தியாம் பங்குந் தோன்றிச் சிவனை ஈர்த்தி பென்ன
மித்திதப் பங்கு மேறும் பொருளிட பிறந்த வரே.

(கு - ள்) சேவன் - ஜீவனுனது, அத்தியாவ் - ஸத்ஸ்வரூப அஸ்தித்தவாத் திருவாம், அறிவினாள் - சேதனமாயினு ஞானாதி குணங்களுவாம், அறிவன் - ஞானாதி குணியாகிய, அத்தி - ஸத்ஸ்வரூப அஸ்தியாகும், என்னின் - என்ருக் அத்திமாறாய - அந்த அஸ்திக்குமாறாகிய, எவ்வாக் குணந்ஸத்யம் - அசேதனாதி யாகிய வஸத்ஸ்வரூபத்தை யெல்லாம், அடைய - சேர், பற்றில் - யோகிக்குறித்தில், ஈத்தியாய்ப்பகம் - ஈஸ்தியென்கிற புகுதியும், தோன்றி - ஏற்பட்டே, சேவனை - ஆக்மனை, ஈத்தியென்றும் - ஸ்வயாவஸ்தி யென்றாக்குகின்றது, இத்திதம் - இந்த விதமாக, பஸ்மேழும் - ஸப்தயங்கினும், பொருளின - திரவியத்தினிடத்தில், இருந்தனாறு - இருக்கப்பட்ட விதமாம், ஏ - து. (சௌ)

709. உண்மையு மின்மை தானு மொருபொருட் டண்மை யாகும்
வண்மையைச் சொல்லும் மூன்றாம் பங்கமற் றவ்வி ரண்டிற்
கண்ணாறு பொருளை யோர்சொற் சொலவண்மையைத் துரியன் காட்டித்
திண்ணியோ டவாச்சி யத்தின் செறிவினைச் செப்பு மூன்றாம்

(கு - ள்) உண்மையும் - ஸ்வயதஸ்தியும், இன்மைதானும் - ஸ்வயந்நான்தி யும், (துவிய இவ்விரண்டும்), ஒரு பொருள் தன்மையாகும் - (ஒரு திரவியத்தி னுடைய ஸத்ருண அசத்ருணங்களாகிய ஸ்வதிரவிய, ஸ்வசேதந், ஸ்வவரூப, ஸ்வ பாவ, பரத்திரவிய, பரசேதந், பரகால பரபாவங்களால்) ஈத்திரவியத்தினிடத்தே யாகும், மூன்றாம் பங்கம் - (ஸ்வயதத்தி என்கியென்கிற) மூன்றாவது பிரிவானது, வண்மையைச் சொல்லும் - இந்த இரண்டு வஸப்பத்தையும் ஏகமாகவே கூறித் காண்பிக்கும், அவ்விரண்டில் - இப்படி அத்தி ஈஸ்தின் இரண்டால், கண் டனாறு - கருதப்பட்டிருக்கின்ற, பொருளை - ஜீவாதி திரவியத்தை, ஓர் சொல் - ஒரு சொல்லால் ஏகாதமாக, சொண்மையை - சொல்ல முடியாத தன்மையை, துரியன் - ஈவாவதானிய அவத்தவ்வியம், காட்டி - காண்பிக்கும், திண்ணியோ - அத்தி, காந்தி, அஸ்திவாஸ்தி யென்கிற இம்மூன்றோடு, அவாச்சியத்தின் செறி வின் - அவத்தவ்வியத்தின் 'சேர்ச்சையை, மூன்றாம் - மற்ற மூன்று பகுதியும், செப்பும் - (அத்தி அவத்தவ்வியமென்றும், ஈஸ்தியவத்தவ்வியமென்றும், ஸ்வய தஸ்வதிரவியவத்தவ்வியமென்றும்) சொல்லும், ஏ - து.

இவ்வாறு கூறியதனாலும், இந்த விதமாக ஒரு பொருளிடத்தே ஸப்தயங்கி யும் தெரிந்து திரவிய விக்சலம் செய்ய வேண்டியதென்பது பெறப்படும். (சௌ)

710. செப்பிய பங்க மேழும் வத்துக்க டேறறுஞ் செல்லு
மிப்படி யுரைத்த வெல்லா மேவகா ரத்தோ டொன்றிற்
நப்பித்தி நயங்க ளாகித் தடுமாற்றக் தன்னை யாக்கும்
மெய்ப்பாட வுணர்ந்த பேரத்தின் வீட்டினை வினோக்கும் னோதே.

மன்னனுத்தேவியம்மைத்தனுஞ் சுவர்த்தம்புக்க ஒருக்கம் 329

(இ - ஊ) வேந்தே - வொண்ணே மகாராஜனே!, செப்பிய - இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட, பங்கமேளும் - ஸப்தபங்கிதன் ஏழும், வந்துக்கன் தோளும் - தீவாதி பெருஞ்சன் தோளும், செல்லும் - செருத்திருக்கின்றனவாகும், இப்படி - இத்தப் பிரகாரம், உணர்த்தவெல்லாம் - சொல்லப்பட்டவைகளை யெல்லாம், எவ்வாற்தோடே - தனித்தனிவாதவே, (அய்தியேவ, நான்தியேவ, என்று), ஒன்றில் - பொருத்தினால், தப்பி - (நிரவ்வியபிரமாண நிக்சயங்கங்) கெட்டி, திசைநகராதி - மித்தியாநயங்களாதி, தமோற்றத்தன்னை - சம்சாரத்தில் தமோற்றம் தன்னை, ஆத்கும் - செயலிக்கும், மெய்ப்பட - உண்மையாக, உணர்ந்த போழ்தின் - அறிந்த காலத்தில், கீட்டின - மோட்சத்தை, விரைக்கும் - உண்டே பண்ணும், ஏ - று.

வந்து வாதாத்திய மதியாமையால் பந்தமே வாகுமென்பது இதன்கருத்து.

711. அனாதிமிச் சோத யத்தா வறிவுமிச் சத்த மாகிச்

சனாவினும் மெய்ம்மை காணார் பான்மையாக் காலம் வந்தால்
வினாவிமெய் யுணர்ந்த வற்றி னெழுந்தால் விசோதி தன்னு
வனாதிமிச் சவச மத்தா லுடையஞ்சம் மத்தம் வேந்தே.

(இ - ஊ) வேந்தே - வொண்ணே அரசனே!, அனாதி - அனாதியாகவே, மிச்ச - மித்தியாந்துவ கம்மத்தினுடைய, உதயத்தால் - உதயத்தினால், அறிவு - ஞானமானது, மிச்சத்தாலி - மித்தியாந்துவாலி (அதாவது கலங்கி, கவருபம் மறைத்து), சனாவினும் - சொப்பனத்தினும், மெய்ம்மை - உண்மையை (அதாவது: யதார்த்தியத்தி), காணார் - அறியாதவர்கள், பான்மை ஆம் - பான்மையாகி, காலம் வந்தால் - காலமானது வந்தால், (அப்பொழுது), வினாவி - ஒரு வகைக் கேட்டி, மெய்யுணர்ந்து - உண்மையை யறிந்து, அவற்றின் - அவற்றினால், எழுந்த - உண்டாகிய, எல் - கண்மையாகிய, விசோதி தன்னால் - கடியோபசம ஈய்தியினால், அனாதி - அனாதியாக பந்தித்துவராவின்ற, மிச்ச - மித்தியாந்துவப் பிரகிருதி, உவசமத்தால் - உபசமபாவத்தால், சம்மத்தம் - ஸம்மியத்துவமானது, அடையம் - ஆத்மனிடத்திற் சேரும், ஏ - று.

‘உணர்ந்த போழ்தினெழுந்த’ என்று வேறுபாடமுண்டு.

(அஞச)

712. எழுபது கோடா கோடி சாகாத் திழிந்த நின்ற

பழுதெனாஞ் செப்ப வல்ல மிச்சநிக்ப் பகடி தன்னை
பழியவே சார்த்த கோடா கோடிமே லந்த மூழ்த்த
மொழியமேற் நிதினைப் சோதி சாம்வண்ண மொருங்கு கீழ்க்கும்.

(இ - ஊ) எழுபது கோடாகோடி சாகாத்து - உத்திருஷ்டஸ்திதியில் எழுபது கோடாகோடி கடவில், திழிந்த நின்ற - குறைந்த நின்றதாயிய, பழு

மண்ணூர்தேவிபும்மைத்தனஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 33

20. அனந்தாஜபத்திச்	27. திரியக்கதபாஹுபூர்வி	34. அர்த்தவாசாசுதிர
குசோதம்	28. ஸ்யங்குசோதமம்வந்தா	35. வஜ்ஜாசாசா, ஹநு
21. ஹே மானம்	ஊம்	36. உத்தோதம்
22. ஹே மான்ய	29. ஸ்வாஹிஸம்ஸ்தானம்	37. அப்பிரகம் தவிதா
23. ஹே லோபம்	30. ஸாமணஸம்ஸ்தானம்	38. துர்ப்பம் [லோகதி]
24. ஸ்ரீலோகம்	31. குப்தஸம்ஸ்தானம்	39. துஸ்காரம்
25. திரியக்கதபுதம்	32. சேதி, வம்ஹானம்	40. அனாதேயம்
26. திரியக்கதி	33. ஸாசா, ஹே	41. கணசர்கோத்திரம்

714. கணந்தொறு மணந்த மாகுங் குணமுடை விசோதி தோன்ற
கணந்தொறுங் கட்டு கின்ற வினைத்திதி கருத்திற் கட்டா
கணந்தொறுங் படிய னந்தம் கல்வினைப் பாக மேற்று
கணந்தொறு மளவிற் கட்டுந் தீவினைப் பாகம் வீழ்க்கும்.

(கு - க) கணந்தொறும் - ஸமயஞ் சமயந்தொறும், அனந்தமாகும் - முடிவில்லாமையாகிய, குணமுடை - ஸம்மியகீ குணக்களையுடைய, விசோதி - ப்ரா யோகியதாவத்யானது, தோன்ற - தோன்றி, கணந்தொறும் - ஸமயந்தொறும், கட்டிகின்ற - பந்திக்கின்ற, கினை - கருமங்களினது, திதி - கந்திதியை, கருக்கி - குறைத்து, கட்டா - கட்டி, கணந்தொறும்படி - பிரதிசமயந்தொறும் அவ்வீதம், அனந்தம் - முடிவில்லாத, கல்வினை - புண்ணிய கருமத்தின், பாகம் - அஹ பாகத்தை, ஏற்று - உயர்த்திதும், கணந்தொறும் - ஸமயந்தொறும், அனலில் - மூன் சொன்ன வனவினால், கட்டும் - பந்தித்த, தீவினை-பாபசம்மத்தினது, பாகம் - அஹபாகத்தை, வீழ்க்கும் - செல்க்கும், ஏ - று.

இவ்வணம் உதரியதனும், இவ்வாறு பாபவினைக்கு ஸ்திதிகாண்ட லாதகமும் செய்பும் என்பது பெறப்படும். (சஞ்ச)

715. இவ்வணைப் பயத்த தரவு விதன்னைலக் ததற்ப மத்த
மல்வணைப் பயத்தைச் செய்பா வந்தமுழ்த் தத்தி னீல்கக்
கவ்வைசெய் வினைக்குக் காலன் ப்ரோபுல் வானி தோன்றிச்
செவ்வியிற் நிதிவி னோடு பாகத்தைச் சிதைக்கு நின்றே.

(கு - க) இவ்வணை - இவ்விதமாகிய, பயத்ததரவு - பவினைச் செய்யப்படி யான தாகிய, இதன் பின் - இந்த ப்ராயோகியதாவதி பரிணாமத்தின் பிறகு, வந்த - வரப்பட்டதாகிய, அதற்பமத்தம் - காணலத்தியில் அதற்பவந்தி காண பரிணாமமானது, அவ்வணைப்பயத்தை - மூன் ப்ராயோகியதா பரிணாமத்திற்குச் சொன்ன பவினையே, செய்பா - நூய்பரிணாமமும் செய்து, அந்தமுழ்த்தத்தின்

ஒரு அந்தம் முகூர்த்த காலத்தில், நீங்க - நீங்கிவிட (உடனே), கழல - துள்
பத்தை, செய் - செய்ப்படியான, வினைக்கு - கருமத்திற்கு, காலன் போல -
இயமனைப் போல, புண்ணிய - அபூர்வகாரணவந்தி பரிசுமமானது, தேன்றி -
உண்டாகி, நின்று - அந்தம்முகூர்த்தம் நின்று, செவ்வியில் - எல்லையிலாத பாய்
கருமங்களினுடைய, திதிவினாடு - ஸ்திதிபோடு, பாகத்தை - அனுபாகத்தை;,
கைதக்கும் - கெடுக்கும், (அதுவல்லாமலும்), ஏ - து.

இதழம் அடுத்த செய்யுள் குறகம்.

(சுரு)

716. விதிவினிக் கேபத் தோடு குணந்தசன் கமத்தைச் செய்பா
புதிபலாம் விதிவின் பாகத் திதியையமுன் போலக் கட்டா
பதரது பஸ்க ளாறைப் பயந்தபுல் வானி நீங்க
வதிசயம் பலவுஞ் செய்பு மணிபட்டி விசோதி தோன்றா.

(கு - ளு) விதிவின் - கிரமத்தினால், கிகேபத்தோடு - குணந்தசனத்தோடு,
குணந்தசன்கமத்தை - குணந்தசன்கமத்தையும், செய்பா - செய்து, புதிப
லாம் - முன்சொல்லாத புதியனவாகிய, விதிவின் - புண்ணிய வினைகளினுடைய,
பாகம் - அனுபாகத்தையும், திதியை - ஸ்திதியையும், முன்போல - முன்னே
சொல்லியதுபோல, கட்டா - உயர்த்திக் கட்டியும், பதரது - குந்தமற்ற, பஸ்க
ளாறை - இப்படி ஆறுவிதமான பலன்களை, பாகத் - உண்டுபண்ணிய, புலவானி -
அபூர்வகாரண பரிசுமமானது, நீங்க - நீங்கிவிட, அதிசயம் பலவும் - அதற்குமேல்
ஆதம்மாக்குப் பல அதிசயமான குணங்களை, செய்யும் - செய்யும்படியான, அணி
பட்டி - அவிதர்த்திகாரணமென்ற, விசோதி - பரிசுமமானது, தோன்றா -
தோன்றி, ■ - து.

இதழம் அடுத்த பாடலும் குறகம்.

(சுரு)

717. பந்தசன் தத்தைச் சாரந்த கால்வகைப் பயத்தை யாக்கா
வொன்றலா வினைக்குக் கட்ட மோகட்ட மொருங்கு செய்பா
கின்றதுன் குணந்தச் சேடி நிக்சேவக் தன்னை யாக்கா
குன்றிய வினைகட் கென்றுன் குணந்தசன் கமத்தைச் செய்பா.

(கு - ளு) ஒன்றலா - இரண்டாகிய, வினைக்கு - புண்ணிய பாபமென்றும்
வினைகளுக்கு, பந்தசன்தத்தை - பந்தந்தையும் ஸத்துவத்தையும், சாரந்த - சேர்ந்
திராகின்ற, கால்வகைப் பயத்தை - காலவகைப் பலனை, (அதாவது: பாபவினை
களுக்கு ஸத்துவத்தையும் உதிரினையையும் புண்ணிய வினைகளுக்கு பந்தந்தையும்
உதவத்தையும்), ஆக்கா - செய்து, (அதுவல்லாமலும்), உக்கட்டம் - புண்ணிய
வினைக்கு உத்திருஷ்ட ஸ்திதியையும், மோகட்டம் - பாபவினைகளுக்கு அபக்குஷ்ட
ஸ்திதியையும் (அதாவது: இரண்டிலுள்ள ஸ்திதியையும்), ஒன்று - ஒன்றாக,

மண்ணுந்தேவியும்மைதன்னுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்

செய்யா - செய்து, குணத்தச் செடியுடனின்ற - குணமுடனியிம் ஆரோமண
மாக கின்ற, நிக்கேவந்தன்னை - குணங்கேடுபத்தையும், ஆக்கா - செய்து, என்
தும் - அப்பரிணாமத்தால் எங்கோரும், விரிவகட்டு - கருமங்களுக்கு, குன்றிய -
குறைவையுடைய, குணத்த சங்கமத்தை - மேலும் மேலும் எய்தியிருக்க லு
கிரமணத்தையும், செய்யா - செய்து, (அதுவன்றியும்), எ - று.

இதாவும் அடுத்த செய்யுளோடு தொடரும். (சுரு)

718. அணியபட்டி காணம் பின்னை யந்தரக் காணஞ் செய்யா
விதியந்தக் கோடா கோடி மூழ்த்தமேல் சிற்றான் னின்ற
தனைவிட்டு கடுவ ணந்த மூழ்த்தமாய் நிடேதித் தன்கண்
வினைபிரைக் கீழா மேலு மந்தா வெளியைச் செய்யா.

(சு - ஊ) அணியபட்டி காணம் - அந்த அகிலத்தி ளாண் பரிணாமமானது,
பின்னை-தனது காலமாகிய ஒரு அந்தர் முகர்த்த காலத்தின் பிறகு அந்தியத்தில்,
அந்தரக்காணம் - அந்தரக்காணம் என்னும் ஒரு தன்மையை, செய்யா - செய்து,
(அவ்வந்தரக்காணமான), விதி - (மூன் விசேஷிப்பதில்) விதிக்காமத்தால்,
மேல் - (மித்தியாத்துவ கருமத்தின்) உத்திருஷ்ட வுத்தியையும், அந்தக் கோடா
கோடி மூழ்த்தம் - அந்தக் கோடாகோடி அந்தர் முகர்த்தமாகிய, வெண் - மத்தி
மந்திதியாகி, முன்னின் தன்னை - முன்னால் நிற்கப்பட்டவக் நிலையையும், சீழ் -
ஆகவ்னிய உத்தியாகிய, அந்த மூழ்த்தமாய் - அந்தர் முகர்த்தமாக, நிடேதித்து -
நிபேதித்து (அதாவது: குறைத்து), தன்கண் - ஆத்மனிடத்தில், (உண்),
வினைபிரை - மித்தியாத்துவ காமத்தை, கீழும் - தன்னுடைய அநேக பாகத்தி
றும், மேலும் - ஊர்த்தவ பாகத்திறும், (தன்னி), அந்தரம் - நெலில், வெளியை -
பிரகாசத்தை (அதாவது: ஆத்மஜோதியை), செய்யா - செய்து, எ - று-

நிடேதித்து தன் என்பது நிடேதித்தன் எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (சுரு)

719. வெளியின்மேல் மிச்சத் தத்தின் வெம்மையைத் தன்மை செய்யா
வெளியின்கீழ் மிச்ச மெல்லாம் விரகுளி பெழுந்த போழ்தி
லாணிலா ஞானம் காட்டி யக்கணத் தெழுந்த னற்றால்
வெளியின்மே னின்ற துண்டல் கண்டமூன் ருகிவிடும்.

(சு - ஊ) வெளியின்மேல் - ஆத்ம வெளியினது ஊர்த்தவபாகத்தி ளிள
கின்ற, மிச்சத்தத்தின் - மித்தியாத்துவ கருமத்தினுடைய, வெம்மையை - வெம்
பத்தை, தன்மைசெய்யா - குணிக்கி செய்து, வெளியின் - ஆத்மவெளியின், சீழ் -
அநேகபாகத்திலாகின்ற, மிச்சமெல்லாம் - மித்தியாத்துவமெல்லாம், விரகுளி -
பொழுக, பெழுந்தபோழ்தில் - விவரண காலத்தில், அளவிலா - அளவிலாத,
ஞானம் - எய்தியிருக்கலும், காட்டி - எய்தியத் தர்சனமும், அக்கணத்து -

அந்த ஸமயத்தில், 'வழந்த - ஆத்மனிடத்தில் தோன்றி, அவற்றால் - அனாவரிகளால், வெளியினைமேல் - ஆத்மவெளியின் மேல்பாசத்தில், கின்ற - குளிர்த்திரைகின்ற, தண்டம் - மித்தியாத்துவ துணிக்கையானது, கண்டம் மூன்றாக - மூன்று தண்டனாக, வீழும் - வீழா நிற்கும், எ - த.

(கேக)

720. திரிபித்பெய் தரைத்த போழ்திற நிரிவித மாகி வீழும்
வாகைப்போல் மிச்சஞ் சம்மா மிச்சஞ்சம் மந்த மாகி
விரகினால் வீழ்ந்த மூன்றோ டனத்தாலு பந்தி காங்காக்
திராவிரினை யவித்தான் மாற்றாக் தின்கடற் கலாணைக் காணும்.

(கு - க) திரியில் - இயந்திரத்தில், பெய்து - இடம், அனாதபெய்தில் - அனாத காலத்தில், திரிவிதமாகி - (வாகு, கப்பி, அரிசி, என்று) மூன்று விதமாக, வீழும் - வீழ்கின்ற, வாகைப்போல் - வாகு என்மற தாண்டாம்போல், (இந்த மித்தியாத்துவமும்), மிச்சம் - மித்தியாத்துவமென்றும், சம்மாயிச்சம் - சம்மியை மித்தியாத்துவமென்றும், சம்மத்தமாகி - ஸம்மியைத்துவமுமென்றும், விரகினால் - கிரமத்தினால், வீழ்ந்த - வீழப்பட்ட மூன்றோடு - மூன்றினோடு, காங்காக் - காங்குவிதமான, அனத்தானுபந்தி திரையின - அனத்தானுபந்தி, (குரோத, மாண, மாயா, லோபமென்னும் ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின்) அலைகளால், அவித்தான் - உபசமிக்கப் பண்ணியவன் (அதாவது: உபசமஸம்மியத்துவ பரிணாம விரோதபுத்தகன்), மாற்றும் - ஸம்ஸாரமாகிற, தின்கடல் - ஸம்ஸாரவாகை ஸமுத்திரத்தினது, (அதாவது: அனாதியாகிய ஸம்ஸார சுழற்சியினது), கலாணை முடிவை, காணும் - காண்பான், எ - த.

(கேக)

721. மிச்சத்தப் பகடி யேழும் விரகினு லுலக மிய்ய
வுச்சத்தி னின்ற வீர ணுபசம சம்மத் திட்டி
மிச்சத்தப் பகடி பந்த முதல்விபா பாப நீக்க
வச்சத்தை வினைகட் காக்கி யந்தமுழ்த் தவவு நிற்கும்.

(கு - க) மிச்சத்தப்பகடி யேழும் - மித்தியாத்துவ பிரகிருதியாகிய, (மித்தியாத்துவம், ஸம்மியை மித்தியாத்துவம், ஸம்மியைத்துவப் பிரகிருதி, அனாதானுபந்தி, குரோத, மாண, மாயா, லோபமென்னும், இந்த) ஸப்தவித மித்தியாத்துவ பிரகிருதிகளும், விரகினால் - கிரமத்தினால், உலகமிய்ய - உபசமத்தைபண்டம் உச்சத்தின் - (ஸம்மியைத்துவமாகிற சத்த பங்குத்தினுடைய) சிகரத்தில், கின்ற - இரகின்ற, வீரன் - பராக்கிரம புருஷன், உபசமசம்மத்திட்டி - உபசம சம்மியை நிரூபிக்கலாகும், (அந்த உபசம சம்மியைநிரூபிக்கின் கலாணையானது), மிச்சத்தப்பகடி - மித்தியாத்துவ பிரகிருதிகளுக்கு, பந்தமுதல் - பந்தம் முதலாகிய, விபாபாபம்-விபாபாரத்தை, நீக்க-நீக்கி, வினைகட்டு-சுராம்களுக்கு, அச்சத்தை

மண்ணுத்தேவியும் மயத்தனஞ் சுவர்க்கம்புகை சருக்கம் 721

மயத்தன, ஆதி - செய்து, அந்த மூழ்த்தனவு - ஒரு அந்த மூலத்தனாவும்
வையிம், சிற்றும் - அப்பரிணாம நிலைமை சிற்றும், எ - று. (ககக)

722. உபசம காவத் துள்ளோ ரணந்தாணு பந்தி தோன்றிற்
ருபதமாஞ் சாதஞ் சம்மாத் திட்டியாங் குணத்தை செய்ந்து
முபசம காவத் தின்பின் மூன்றத்தொன் றுதல மாதல்
சுபதமா மிச்சஞ் சம்மா மிச்சிதத் தன்மை தானும்.

(கு - ள்) உபசம காவத்தன் - உபசம காவமாகிய அந்த மூலத்தன்
கிரம்புவதற்கு (அத்திய பாகத்தில்), ஓர் அனந்தானுபந்தி - அனந்தானுபந்தி
(குரோத, மாண, மாயா, லோபங்களுள் யாதானு) மொன்று, தோன்றில் - உதயஞ்
செய்யுமானால், ருபதமாம்-குத்தித்தபதமாகும் (அதாவது: ஸம்மியத்தவ புள்வத்தது
மேனின் தலை மேலே விழுந்த பரிணாமமாகும்; அவ்வாறாகி அதி), சாதஞ்
சம்மாத்திட்டியாம் - ஸாலாசன ஸம்மியத்திருத்தியாகி, குணத்தை - குண
ஸ்தானத்தை, எய்தும் - அண்டம், உபசம காவத்தின் பின் - உபசமகாவம்
பிரமாணமான ஒரு அந்த மூலத்தத்தின்மேல், மூன்றத்தொன்று - (மித்தியாத்
தவம், ஸம்மியத் மித்தியாத் தவம், ஸம்மியத்தவ பிரதிருதிவானாயி) மூன்றில்
யாதானுமொன்று, உதயமாதல் - உதயப்பெய்தல், சுபதமாம் - அந்த பத
மாகும் (அவ்வாறாகி), மிச்சம் - (மித்தியாத் தவம் உதயம் கொடுத்தால்) மித்தி
யாத் தவமும், சம்மாமிச்ச - (ஸம்மியத் மித்தியாத் தவ மூதயம் கொடுத்தால்)
ஸம்மியத் மித்தியாத் தவமும், (அவ்வது மித்திருணம்), இவத்தன்மை ஆம் - (மித்
தியாத் தவமின்னத ஸம்மியத்தவ பிரதிருதித்தவமொன்று அப்பொது) ஸம்மியத்
தவமொன்று, எ - று.

தன் - அன.

(ககக)

723. வேதக முதித்த போழ்தின் மெய்யுணர் வேடு காட்சிக்
வொதுமோர் குற்ற மெய்தா தெறியுந் திவினக ப்ம்மைப்
போதியுன் காட்சி தானும் பூரண சென்று நின்ற
சாதவே தகமுன் னேழைக் காட்சிக் கிகம தாமே.

(கு - ள்) வேதகம் - ஸம்மியத்தவ பிரதிருதிவானது, உதித்த போழ்தில் -
உதயத்தைக் கொடுத்த காவத்தில், மெய்-உண்மை வவருபத்தை வறியும்படியான,
உணர்வோடு - ஸம்மியத் ஞானத்தோடு, காட்சிக்கு - ஸம்மத் தரிசனத்திற்கும்,
யாதும் - எவ்வளவும் (அதாவது: கொஞ்சமாகிலும்), குற்றம் - குத்தத்தை
எய்தாது - அண்டமால், திவினகன் தன்மை - பாபவினகன், எறியும் - கொடு
கும், (அப்பொது) போதியும் - ஸம்மியத்தானமும், காட்சிதானும் - ஸம்மியத்
தரிசனமும், பூரண சென்று - பூர்த்தியடைந்து, நின்ற - நிலைபெற்று, வேத

கம் - அந்த வேதக ஸம்மியத்துவமானது, முன் - முன்னால் சொல்லப்பட்ட
எழை - ஸப்த பிரதிருதிரை, காத - செவிக், (அப்போது), காட்சி - தரிசன
மானது, காலிகமதாம் - கதாவிமோதும், (அதாவது கதாவிச ஸம்மியத்துவமென்று
சொல்லப்படும்), ஏ - த.

கதாவிச ஸம்மியத்துவமானது, கதாவிச ஸம்பத்தரிசனமென்றும் சொல்லப்
படும்; அச்சரிசனமையடைந்தவன் கதாவிச ஸம்மியத்திருத்தடிவான்.

ஓர் - அளவு.

(கசஉ)

இப்படி உபசம, வேதக, கதாவிச ஸம்மியத்துவமென்றும்
மூன்றுவிதமான ஸம்மியத்துவ விசேஷமகள், காலாங்குண ஸ்தான
முதல் இன்னவிதமான வர்த்திக்குமென்றும் விவரம்
இனிச் சொல்லப்படுகின்றது.

784 அடக்கமி லாணை பாதி காவ்வர்க்கு மூன்று மாகு

முடைத்திடா துவச மிப்பார் கால்வருக் குபச மித்தான்

கெடுத்தவ ரறுவர்க் காஹி கேட்டின்க ணுய தாகுந்

தடக்கைமா வேந்தே யென்றான் தத்துவத் தவத்து வேந்தன்.

(இ - க்) தத்துவம் - ஐயுறுதத்துவ ஸ்வரூபவையிற்றி, தவத்து -
மிருதியான தயோ மாதாத்தியந்தைவுடைய, வேந்தன் - முனிவர்களுக்கும்
பேரெட்டானாகிய அரிச்சந்திர மஹாமுனிவன், * தடக்கை - பெரிய துதிக்கையை
புடைய, மா-பாணக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தே-விசணவேக மகாராஜனே!, அடக்க
மிலாணையாதி-அஸம்மியத் ஸம்மியத்திருத்தடி குணத்தானவ் முதலாக தாவ்வர்க்கு-
ஹிபேர்களுக்கு (அதாவது அஸம்பதன், தேசசம்பதன், பிரமத்தன், அப்பிரமத்
தன்என்றெ ஹு குணத்தானவர்த்திகளுக்கு), மூன்றும் ஆகும்-(உபசமஸம்மியத்
துவம், வேதக ஸம்மியத்துவம், கதாவிசஸம்மியத்துவம், என்றிற் மூன்றுமாகும்,
(அதாவது இந்த மூன்றிலும் ஏதாவதுமாகும்), உடைத்திடாது-கரும்க்கின்
கெடுக்காமல், உவசமிப்பார்-உபசம யோனிபிலேறுபவர்கள், கால்வருக்கு-(அபூர்வ
காண, அபிவிருத்திகாண, ஸுக்ஷ்மணாம்பராய, உபசாத்தகதாய, என) காண்கு
குணத்தானத்தில் உவ்வவர்களுக்கு, உபசமித்தரம்-உபசமஸம்மியத்துவ மென்
தேயாகும், செபத்தவ் அறுவர்க்காகில் - கற்பகயோனியிலேறிச் சுரும்க்காகி
கெடுத்தவர்களாகிய ஆறுபேர்களுக்காகில் (அதாவது: அபூர்வகாண, அபிவிருத்
திகாண, ஸுக்ஷ்மணாம்பராய, உபசாத்தகதாய, ஸயோகிகேவலி, அயோகிகேவலி;
என்றும் ஆறு குணத்தானவர்த்திகளுக்காகில்), கேட்டின்க கண்ணுயது - கர்மண
பணத்தினாலாகிய கதாவிச ஸம்மியத்துவமென்றே, ஆகும் - ஆம், -என்றான்
என்று சொன்னான், ஏ - த.

மன்னனுத்தேவியும் மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 337

ஊனெழுதல் மூன்று குணத்தானத்தில் ஸம்மியத்தவமின்ன பென்பதா
விற்ற. இதுவன்றியும் ஸம்மியத்தவம் இந்த மூன்று பிரகாரமல்லாமல் பத்தப்
பிரகாரமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விவரம் பதார்த்தகோத்தில்
ஸம்மியத்தவமர்க்கின யென்னும் அதிகாரத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அடக்க
மிவரின் பென்பதில் ஐ - சாரியை. (ககச)

725. காட்சியு மறிவு மின்ன கதிர்ப்பனவும் பொறியும் வென்று
பூட்சிசா மொழுக்கந் தாங்கிப் புரிந்தெழு தியான வானளாவு
வேட்கைவே ருத்ததுக் காதி வினைகளை வென்ற பொழிதி
வாட்சிமூ வுலக மாகு மாகமற் றறிமோ வென்றான்.

(இ - ஊ) (மேலும்) காட்சியும் - தரிசனமும், அறிவும் - ஞானமும்,
இன்ன - இப்பேர்ப்பட்டனவாய் (அதாவது: இப்போது சொன்ன பிரகாரம்),
சுதிப்ப - பிரகாசிக்க, ஐம்பொறியும் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், வென்று - விசு
யங்களில் செல்ல வெட்டாமல் தடுத்து ஜெயித்து, பூட்சி - பொருத்தப்படியான,
சாங் - மிகுதியாகிய, ஏழுக்கம் - ஸர்சாரித்திரத்தையு, தாங்கி - தரித்து, புரிந்து -
விரும்பி, எழும் - உண்டாகின்ற, தியானவானால் - தம்மந்தியான கக்கிலத்தியான
மாகிற வானையுத்ததினால், வேட்கை - ஆசையாகிற, வேர் - சம்சார மூலத்தை,
அதத்து - சேதித்து, காதிவினைகளை - (ஆத்மகுண காந்தங்களான) காதிக்ருமங்
களை, வென்றபொழிதில் - ஜெயித்த காலத்தில், மூவுலகும் - இந்த மூன்று
கோளமும், ஆட்சியாகும் - தன் ஆள்கைக்குட்பட்டி வசமாகும், அக - இன்னகை
மகாஜானை, அறிமோ - அறிவாளாக, என்னான் - என்றும் முனிவான் கூறி
நான், ஏ - த.

மூவுலகும் தன் வசமாகுமென்றதனால் தனது குணத்தைக் கொடுக்க வலவில்
எனவாயினும் ஆகாதென்பதும், அத்தனால் அனந்த வாய்மையிற்றென்பதும்
பெறப்படும். (ககஞ)

726. மாதவன் மலர்ந்த வாய்மை முனிவினக் தெழிப்ப மைய

வாதியா மந்த கார மகன்றதன் னறிவு காட்சி
யோதிய வகையிற் றேன்ற வுலப்பிலாப் பொருளைக் கண்டா
னேதமொன் நிலைமைக் கேது விபற்றுவ வென்று சொன்னான்.

(இ - ஊ) (அவ்வாறு கூறிய பின்பு) மாதவன் - உத்திருத்தமான
தவத்தையுடைய முனிவன், மலர்ந்த - வாய்மலர்ந்த கூறிய, வாய்மை - உண்மை
வாய்மையாகிய, முனிவினக்கு - இரத்தின தியானது, சுதிப்ப - பிரகாசிப்ப,
மையவாதியை - மித்தியாத்வைம் முதலாகிய, அந்தகாரம் - இருளானவையு,
அனந்த - மீங்கின, (அப்போது), தன்னறிவு - தனது வாய்மையாகிய ஸம்மியம்

ஞானமும், கெட்டி - ஸம்பதியத்தரிசனமும், ஓதிய வகையில் - முனிவன் சொன்ன விதமாக, தோன்ற - உத்பன்னமாக, உலப்பின - கெடுவதில்லாத, (அதாவது: கிச்சமாயிய), பொருளை - ஐவாதி திரவியங்களை, கண்டான் - யதாஸ்வரூபமாகத் தெளிந்தான், (அதனால் அப்போது), ஏதமொன்று - யாதொரு குற்றமும், இவ்வு ணுமக்கு - இல்லாமையாகிய ஸ்வபாவ குணத்தையடைவதற்கு, ஏது - காரண மாகிய தவத்தை, இயற்றுவான் - செய்வான், என்று - என்று, சொன்னான்-கிரண னேக மகாராஜன் சொன்னான், ஏ - று. (சுருக)

727. விரிதிரை விரிந்து தோன்றல் வெள்ளம்வெந் துயரம் வேலை
திரிபுல னத்தி செல்லித் திரிச்சுணம் அதிக ளானை
பெரிபுரி வடவழி பின்பக் தீபமாத் றுழி நின்றிவ்
வுரைபெணர் தோணி சித்தி பத்தனைத் துய்க்கு மென்றான்.

(இ - க) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்), மாற்றாழி - ஸம்ஸாரமாகிற சமுத் திரத்தில், வீந்து - இறந்து, தோன்றல் - பிறத்தல் (அதாவது: இறந்து பிறக் கிறதாயிவ் இந்த ஜனனமரணமே), விரி - விசாலித்த, திரை - அலைகளாம், வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயரம் - துக்கமானது, வெள்ளம் - ஐவப்பிரவாக வரூபத்தாலும், திரிபுல னத்தின் - மூன்றுலோகத்தினுடைய, எல்லை - முடி வானது, வேலை - கவையாலும், எறக்கதின் - சதுர்க்கதிகள், திரிச்சு - மேலிச னாரும், ஆகை - ஆசையானது, பெரிபுரி - உகந்தனைச் செய்கின்ற, வடவழி - வடவழிமுகத்திரியாகும், இன்பம் - சுசமமானது, தீபம் - சந்திரிபம் முதலான தீவு களுக்குச் சமானமாகும், (ஆகவே), கின்று-இப்படியப்பட்ட ஸம்ஸார சமுத்திரத்தி லிருந்து, இவ்வுணாயெனும் - முனிவரால் சுதியருளப்பட்ட இத்தத் தீரம் வசனீ மென்றும், தோணி - படகானது, செதிபத்தனைத்து - (தன்னில் ஏறவின்றவன் கனை) மோட்சமென்னும் ககரியில், உய்க்கும் - கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும், என் றான் - என்றும் கிரணவேக மகாராஜன் பாவனை செய்தான், ஏ - று. (சுருக)

728. பேரகமும் பெருகு மெல்லம் மேகமும் திரையும் பேரலும்
சோகமும் துயரு மாக்குந் தொடுகடற் சுற்ற மாகும்
நாகமும் நிலமும் பெற்றால் நாவீந்து நாளில் வேலும்
போகியாய் வினைவை வெல்ல விறைவென றுரைசெய் தானே.

(இ - க) (பின்னரும் அவன் அம்முனிவரை கொக்கி), பேரகமும் - பேர கோப பேரகங்களும், பெருகும் - ஐசுவரியாதிகளும், (ஆகிய), எல்லாம் - யாவும், மேகமும் - ஆகாயத்தில் தோன்றும் மேகமண்டலமும், திரையும் - ஸமுத்திரத் துண்டாகிய அலைகளும், பேரலும் - திசுக்கும், (அதாவது: அவற்றையெல்லா செவிரம் அழிந்த மேகப்பட்டனவாகும்), தொடு - சேர்ந்திராநின்ற, சுற்ற

மன்னனாதேவியும் மைந்தனும் கவர்க்கம்புக்க சருக்கம்

யாரும் - பந்துவை ஸமூகங்கொடுத, கடல் - சமுத்திரமானது, சோசமும் - வருத்
தக்கையதும் துயரும் - துக்கங்கொடும், ஆக்கும் - உண்டிபண்ணும், ஸாமும் -
தேவருலகமும், கிலமும் - பூமிநாற்புறத்தினும், பெற்றால் - அடைந்தாலும்
(அலை), ஸர்வீத ஸரவில் - எங்குதான் இனங்கையில் (அதாவது: கொஞ்சக் காலத்
தில்), வேறும்-கிங்கிவிடும், (சம்ஸாரமான்னு இப்படி அறிந்தியமாரிடுப்பதினால்),
இறைவ - முகரிக்கேட்டோ!, போகியாய் - என் தபத்தைக் கைக்கொண்டு மறநா
முனிபாதி, வீரமையை - கருமங்களை, வெவ்வன்-நெயிப்பேன், என் த - என் தம்,
உணர்செய்தான் - சொல்லினான், வ - து. (ககஅ)

729 அருத்தவர் தானஞ் சேவ மறிவனற் சிறப்பு காண்துந்
திருத்திய குணத்தி னுக்குச் சேதிக்கு விதி யாகு
மருந்தவ மரிது சேவ மாற்றுவ தாங்கித் தானம்
பொருத்திந் சிறப்பேர டொன்றிப் புரவல செல்க வென்றான்.

(இ - க) (அததேசேட்டு முனிவரன்) புரவல - அரசனே!, அரும் - செய்தற்
கரிதாயி, தவம் - தபஸும், தானம் - சதுர்விததானமும், சேவம் - சேவச்சாரமும்,
அறிவனற் சிறப்பு-ஸர்வஜ்ஞனைக்குறித்துச் செய்யும் பூஜையும், (ஆகிய), என்னும்-
இந்த காணும், திருத்திய - திருத்தமாயி, குணத்தினுக்கு - ஸம்யகத்தவ
குணத்தையுடையவர்களுக்கு, சேதிக்கு - மோட்சத்திற்கு, விதியாரும் - வழி
யாரும், அரும் - அரிதாயி, தவம் - தபமானது, அரிது - செய்தற்கரியது,
(ஆகையால்), சேவம் - சேவச்சாரங்களில், ஆற்றுவ - சத்திக்குத் தக்கவாறு பொருந்
திறமைகளை மாத்திரம், தாங்கி - தரித்து, தானம் - தானக்களையும், பொருத்தி -
மனம்பொருத்திப் பாத்திரங்களில் செய்து, கறிதற்போடென்றி - அவனந்த
பரமாத்மாவின் கல்ல கிச்சய குணத்துதிகளோடும் சார்ந்து, செல்க - கி செல்வா
யாக, என்றான் - என்று சொன்னான், வ - து. (ககஅ)

780 அருளிய மூன்று மென்கண் வினைபற வெறித்த விட்டைத்
தருமெனி லரிய வந்தத் தவத்தினற் பயனு மில்கீ
அரியவத் தவத்தி னென்றிப் பிறப்பினாக் கடக்கொணாதே
லருளிய தென்கொ வெண்ண அருந்தவ னமைக வென்றான்.

(இ - க) (அதைச்சேட்டு மன்னன் முனிவனை நோக்கி), அருளிய - இப்
போது சொல்லியருளப்பட்ட, மூன்றாம் - (தவம் கிங்கிலாய, சேவம், தானம்,
பூஜையாயி) மூன்றாம், என்னை - என்னிடத்தாயி, வினைபற - ஸவல கரு
மங்கலையும், அற - கீங்கும்படியாக, எறிந்து - செறித்து, விட்டை - மோட்சத்தை,
தருமெனில் - கீர் பின்னுரைத்தபடி கொடுக்குமென்றால், அரிய - மகா அருமை
யாயி, அந்தத் தவத்தினால் - அத்தபதினால், பயனும் - வரப்பட்ட பயனும்

இல்லை. அம்மோகத்திற்கு மேலானதில்லை, (அப்படியிருக்க முன்னே தவத்தி
றால் பிறப்பறுமென்றுஞ் சொன்னீர்; அக்கனம்), அரிய - பெறுதற்கரிதாயி,
அத்தவத்தினன்றி - அந்தத் தயர்ளுதல்வாய்மல், பிறப்பின - ஐனனாகிற இச்
சம்சாரத்தை, கடக்கொருதேவ - நீங்கி மேட்சமண்டதல் முடியாதிருக்குமானால்,
அருளியது - இப்பொழுது அத்தபம் கேண்டியதில்லையென்று எனக்குத் தர
கக் கடறி அருளியது, என்செயல் - என்ன காரணம், என்ன - என்று கேட்க,
அருங்குலன் - அரிதாயி நயவையுடைய முனிவன், (அக்கிரணவேகனை கோக்கி),
அமைச்சரி தபத்திலே பொருந்துவாயாக, என்னுன் - என்று சொன்னான், எ - து.

191. செங்கவற் சருங்கட் செவ்வாய்ச் சிறழப் பரவை வல்குந்

கொங்கைகள் வீங்கத் தேய்ந்து ஹடங்கிடைத் கொடிய ஞர்கள்
வெங்கனி பாண வேந்தன் விரதியாக் திருவை மேல
வங்கல ஹழிழப் பட்ட தம்பலம் போல வரனார்.

(கு - கூ) (அவ்வாறு முனிவன் கூறிய பின்பு), கெம் - வெப்பம் பொருத்
திய, கனி - கொவ்வையுடைய, பாண - பாணக்குத் தலைவருகிய, வேந்தன் -
கிரணவேக மகராஜன், விரதியாக் திருவை - வைராக்கியமென்னும் லட்சியவை,
மேல - பொருத்த, செம் - சிவந்த, கவல்-சென்னை மீள்பேரன்றி, கரும்-கறத்தி
கல் - கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், சிறழ - சித்தமுதனையும்,
பரவை - விசாலித்த, அல்குல் - அல்குலினையும், கொங்கைகள் - கந்தனங்கள்,
வீங்க - கதிக்க, (அதனும்), தேய்ந்து - குறைந்து, (மெல்லியதாகி), ஹடங்கும் -
அசைகின்ற, இடை - இடைவெளியும் (உடைய), கொடியஞர்கள் - புஷ்பங்கொழி
ஞச் சமணமாயி தேவியார்கள், அங்கவன் - அங்கவிடத்தில் அவ்வரசனும், உயி
ழப்பட்ட - மென்று உயினின்றும் துப்பிவிடப்பட்ட, தம்பலம் பேரல - தம்பல
வத்தைப்போல, ஹுர் - (அலறுக்கு) ஆகினார்கள், வ - து. (கவக)

792. பருமணி முடியுந் தேடும் பட்டமுந் குழையும் பூணுந்

தருமணி வரந் தாம மங்கதஞ் சன்ன வீரம்

அருவினைப் பட்டும் விட்ட வரசனா முனிவப் பட்ட

பரிசனம் லோலச் சரையை சிழந்துலோர் வீழ்ந்து வந்தே.

(கு - கூ) (மேலும் அக்கிரணவேகனும்), விட்ட - நீக்கிவிடப்பட்ட, பரும் -
பெருந்த, வணி - இரத்தினத்தாலிழைத்துச் செய்யப்பட்ட, முடியும் - கிரீடமும்,
தேடும் - காணத்தோடும், பட்டமும் - கெற்றிப்பட்டமும், குழையும் - கண்ண
குண்டலமும், பூணும் - மத்துமுன்ன வடிவணக்களும், தரு - அழகிய, மணிவா
ரும் - முத்தரவார இரத்தினவாசகனும், தாமம் - பூமலை பொன்மலை முதலி
யவைகளும், அங்கதம் - வாகுவலயங்களும், சன்ன வீரம் - வென்றியாகையும், அரு.

மன்னனுத்தேவியும்மைந்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க கருக்கம் 741

வின - வினாயுயர்ந்த, பட்டம் - பட்டு வஸ்திரங்களும், அரசனும் - ஒரு ராஜாவினும், முனியப்பட்ட - கோபிக்கப்பட்ட, பரிசணம்போவ - அகலாது பரிசணம் சேரப்போவ, சாவையிழந்து - மேன்மை - குறைத்து, போய் - நீங்கி, வீழ்த - வீழ்த்தன, ஏ - நு.

அன்றே - ஈந்தகை.

(கவுஉ)

783. குந்தள் மாநி லீலம் குழந்தெழுந் தனிய குந்தி
மத்திரப் பதங்கள் செல்லி வண்ணையால் வாங்கு மெல்லி
பத்தாக் கரணஞ் சித்தைக் கவ்வழி யுழைய தாக
விந்தியஞ் சிறகு வீழ்த்த பறவைபோ லெழுந்த வேகம்.

(கு - ஊ) (மேலும் அவ்வரசன்), லீலம் - லீலநிறமே, குந்தளமாநி - மலிர்த் திரளாகி, குழந்து - குழந்தையையடைத்து, எழுந்தனிய - வளர்த்து மிகுதியான தற் கொப்பாயி, குந்தி - தனியின் சோமங்களை, மத்திரப்பதங்கள் - சூலமத்திரப் பதங்களை, தொல்லி - உச்சரித்து, வண்ணையால் - நகைவளம் பொருந்திய வையின் பவத்தினால், வாங்குமெல்லி - லோக்கைச் செய்திற காலத்திங், (அவனிடத்தே), அந்தரக்கரணம் - (கரணலயநியானது பூர்த்தியாகிற அந்திய பாகத்துண்டாகும்) அந்தக் கரணபரிணாம நிலையானது, சித்தைக்கு - சித்தையில், அவ்வழியுழைய தாக - அத்தியானத்தின் வழியிடத்தாக, (சொத்துகிறத்ப), இந்நியம் - இந்நிரியன் களின், வேகம் - விரகை வேகங்கள், சிறகு வீழ்த்த-இறக்கையுந்த, பறவைபோல்- பட்சிணைப்போல், எழுத்த - உண்டாவின், (அதாவது: அடங்கின), ஏ - நு.

இவ்வளம் கூறியதனால் இந்நிரிய விரியுயர்களைத் தடை செய்தலாகிய விரிய மையமும் மிகவும் அடைத்ததென்பது பெறப்படும்.

(கவுஉ)

784. தண்டினைக் கோடுந் தாற்றித் தருமத்தின் வழிய னாகி
விண்டங்கா ரவங்கள் வெய்ய பரிசையை வென்று வீரன்
முண்டமீ ரைந்தோ டொன்றி முனிசமயிற் றனிய னாகித்
தன்னொளி முகிசிற் செல்லுஞ் சாரணத் தன்மை பெற்றான்.

(கு - ஊ) (அவ்வாறடைந்தபின்), தண்டினை - (மனோதண்டம், வாக்தண்டம், காயதண்டமென்னும்) திரி தண்டங்களை, கோபித்து - வீரோதித்து நீக்கி, ஆற்றி - ஆதர்ப்பாங்கீணையச் செய்து, தருமத்தின் - தசதர்மத்தின், வழியானாகி - வழியானவனாகி, காவங்கள் - (ராவகாவரி, ஸாதுகாவம், சித்திகாவம் என்கிற) திரி காவங்களை, விண்டு - விட்டு, வெய்ய - ஈடுமையான, பரிசையை - சுதூதாதி ந்வலிம்சதிபீகதாறுகளை, வென்று - ஜெயித்து, வீரன் - வீரபுருஷனாகிய வீரன்

கோ முனிவன், முண்டரீகாச்சேதாடு - * நசமுண்டங்கனோடு, ஒன்றி-பொருந்தி,
முனிவமயில் - முனிவகரத்தன்மையில், தவரியனாடு - ஒப்பற்றவனாடு, தன் -
குவிர்ச்சி பொருந்திய, தனி - மலமுத்துவரிசையுடைய, முகிலில் - மேகத்தையுடைய,
பேரல, செவ்வும் - ஆகாயத்திற் செவ்வும்படியான, சாணத்தன்மை - ஆகாச
சாணத்தன்மையை, பெற்றான் - இவ்வித தனது தபேரபலத்தால் பெற்றான்,
* - டு. (௭௭௪)

785. திரிவித யோகு தாங்கித் திரிவிதோர் சிகரி போல
மருவிய கொன்னை நீங்கா மாதவச் மருளச் செவ்வான்
சரிபர சதனைப் பேரலக் காஞ்சனக் குகையைச் சேர்ந்தான்
கலியன் வேறு போல வரும்பவ னிருந்த காளால்.

(ஊ - ஊ) (அவ்வாறு பெந்தபின்), திரிவிதயோகு - திரிசாலயோகங்களை,
தாங்கி - தரித்து, திரிவிது - திரியப்பட்டதாயி, ஓர் - ஒரு, சிகரிபோல - பர்வ
தத்தையுடைய, மருவிய - சேர்ந்தொழிந்த, கொன்னை - சாரித்திரங்காவில்,
நீங்கா - நீங்காத, மாதவச் - மதுரபத்தையுடைய முனிவர்க்கெவ்வளவும், மருள -
பிரமிக்கும்படி, செவ்வான் - செவ்வனின் தவனாய், (பின்னர்), கரியசதனைப்பேரல-
ஓர் அசையாணையுடைய, காஞ்சனக்குகையை - காஞ்சனம் என்னும் பர்வதக்
குகையில், சேர்ந்து - அடைந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அரிபரிவெறுபோல -
துளமமொருந்திய ஆண் கிம்மத்தையுடைய, அருந்தவன் - அரியதபத்தை
யுடைய கிரணவேகன், இருந்த கால் - வலிக்கின்ற காலத்தில், * - டு.

ஆவ் - அகாச.

(௭௭௫)

786. வரிமுழங்கியனை கொன்னை யசோதரை யிலவ்ரு வான்மேற்
திரிகின்ற தனைப கொன்னை கிரிதரை யோடுஞ் செம்பொன்
விரிகின்ற குகையின் பாடம் மெய்த்தனன் தன்னை வாழ்த்தி
யிரிகின்ற விரைப காடி விவரவன்பா னிருந்த காலே.

(ஊ - ஊ) வரிமுழங்கியனை - அக்கினியிலே முழுகிவந்திருக்க சமனமாயி,
கொன்னை - சாரித்திரத்தையுடைய, யசோதரை - யசோதரை பெண்ணும் ஆரியால்
கலையும், இலவ்ரு - பிரகாசிக்கின்ற, வான்மேல் திரிகின்றதனைய - வரையுத்தி

* நசமுண்டமென்றது பஞ்சேத்திரியங்களைத் தடுத்தல் - ஐந்து, திரிகாணங்
களைக் குப்பம் பண்ணுதல் - மூன்று, கிரோமுண்டம் - ஒன்று, நறந்தபாதங்களை
ஒரு காரியத்திலும் விடாமல் நிற்பது - ஒன்று, ஆகிய பத்துமாம் நறந்தபாதங்
களை ஒரு காரியத்திலும் விடாததைப்பற்றிய விவரம், "பத்மகத்திபக்ஸிஸ்" கன்
னும் கிரத்தத்தில் முகலவது யதியா சாரங்கிகாத்தில் இரண்டாவது கலேரகத்தில்
தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விண்டகங்காங்கன் என்பதில், அம் - சாரிகைய. (1)

மன்னனுத்தேவியும் மைத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்பு

காப்பெல் எடப்பதற்குச் சமமாயி, கொன்றை - சாத்திரத்தையுடைய, பிரதான
யோதி - பூதினா யென்னும் ஆரியாவலையோடும், செம் - கிவந்த, பொன் -
வ்வன்னபாஷாணங்கள், விரிவென்ற - மிகுந்திருக்கின்ற, குகையில் - அக்காடு
கூங்குவையில், (இருக்கின்ற), மெய்த்தவன் நன்றை - உண்மையான நபனை
யுடைய கிரணமேக முனிகளை, (கண்டி), பாடம் - துதிப்பாடல்வரைப் படித்தலை
நூல், காழ்த்தி - வந்தோத்திரஞ் செய்து, இரிவென்ற - நீங்குவென்ற, விரையாரி -
பரிபுகருமக்களைபுடையவராகி (அதாவது: சப பரிணாமமுடைவார்களாகி), இவற்றை
வெப்பால் - அம்முனிகளோடும் சம்பந்தி, இருந்த கால - இருந்தபொழுது,
எ - த.

(கௌ)

**737. விதிவினாற் கதிக னுன்கின் மேலகின் றுந்த பம்முன்
மதியினாற் பெரிய கிரார் மக்களாய் வந்து தோன்றி
விதிவினாற் குணம் பூசா மெய்த்தவஞ் செய்து வீட்டைட்
கதிகளைக் கடந்து செல்வார் காரிணை பார்த்தன் செல்வார்.**

(இ - க) (அம்முனிகளின் அலங்கார கோக்கி), விதிவினாற் - கபாலப பரி
ணாமத்தாலாவிய கருமத்தினுடைய விதிப்படி, கதிகள் வானில் - சதுர்க்கதிகளில்,
மேலி கின்றார்கள் நம்முன் - பொருத்திவென்ற ஸம்ஸார ஜீவன்களில், மதியி
னாற் - புத்தியினால் (அதாவது: மதிஞ்ஞான பவத்தால்), பெரிய - பெரிதாவிய,
கிரார் - குணத்தையுடையவர்கள், மக்களாய் வந்து தோன்றி - வந்து மனிதர்
களாகப் பிறந்து, (அவர்களுள் புருஷர்களாகியிருப்பவர்கள்), விதிவினாற் - சோமத்தி
நூல், தானம் - ஸ்திரபத்திரங்களில் செய்யும் ஆகாராதி தானங்களையும், பூசை -
அருகப்பாமைப் பூஜித்தலையும், மெய் - உண்மையாகிற, தவம் - தவநசவித தபம்
களையும், செய்து - புரிந்து, கதிகளை - சதுர்க்கதிப் பிறப்புக்களை, கடந்து -
தாண்டி, (அதாவது: சீக்கி), வீட்டை - மோட்சத்தில், செல்வார் - போனார்கள்
(அதாவது: அடைவார்கள்), காரிணையார்கள் - ஸ்திரீமர்கள், செல்வார் - தத்துவ
மத்தில் மோட்சத்தில் செல்லமாட்டார்கள், எ - த.

தத்துவமத்தில் ஸ்திரீமர்களுக்கு மோட்சமில்லை யென்பதைப்பற்றிய
வினாப் பரோட்சத்திரமும் இரண்டாவது பகுதி, பிரவசணனாரத்தில், சாத்திராதி
சாமென்னும் மூன்றாம் அதிகாரத்தில், விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (1)

**738. இத்திரன் தேவி மார்த்து மிறைணமசெய் முறைமை சிவிலை
வபந்தொடி மகளி சாவார் பாவத்தாற் பெரிய கிரார்
ஸமந்தரைப் பெருமை பெற்றா வீழ்ந்திடல் மாற்றுப் பெண்ணி
வந்தாத் துணை துண்பத் தாங்கதி கீங்கு வார்கள்.**

(இ - ஊ) இந்திரன் - தேவேந்திரனுடைய, தேவிமார்க்கும் - பெண்ணாதி
மார்க்குக்கும், இறைமைச்செய் - நிலைமைத்தன்மையாகிய அதிகாரத்தைத் தாம்மன்
செய்யும், முறைமை - சீரமரணம், இவ்வி - இன்று, லபம் - பசுமை பொருள்
திய, தொடி - விரையல்களை யணித்த, மகளிராவார் - மகளித ஸ்திரீமார்க்கள், பாலத்
தால் - பாபவினையால், பெரியதோர் - பெரிதாகிய குணமுடையவர்களால், கைத்
தரை - புதல்வரை, பெருமை - பெருமன் மனடியாவதாலும், (அல்லது), பெற்
ருள் - புதல்வர்ப்பெற்றால், இழந்திடல் - அப்பிள்ளைகளை இழந்து விடுவதினாலும்,
(அவையல்லாமலும்), மாற்றப்பெண்ணில் - தன் புருஷனுக்கு மற்றொரு ஸ்திரீ
ஏற்படுவதாலும் (அதாவது: லபத்தி அல்லது சக்கனத்தி ஏற்படுவதாலும்),
அந்தாந்தியை - ஆளாத்திற்குச் சமானமாகிய (அதாவது: அளவில்வாத), தன்
பத்து - தக்கத்தினால், ஆக்கி - தங்களுக்காகிய அக்கதியையும், கீங்குனர்கள் -
கீங்கி வேறொரு கதியையும் அடைவார்கள், ஏ - று. (கௌ)

739. விரதசி லத்த ராஜித் தானமெய்த் தவர்க்குச் செய்து
அருகேயச் சரண மூழ்வி யான்றவன்ச் சிறப்புச் செய்து
கருகிறத் கணவற் பேணுந் கற்புடை மகளி ரிந்த
வுருவத்தி னீக்கிக் கற்பத் துத்தம் தேவ ராவார்.

(இ - ஊ) விரதம் - பஞ்சாறு விரதங்களையும், சிலத்தராகி - சிலர்
சார்த்தியமுடையவர்களாகி, மெய்த்தவர்க்கு - உண்மையாகிய தபந்தையுடைய
முனிவர் முதலாகிய பாத்திரர்களுக்கு, தானம் - ஆவனாதானிக்களை, செய்து -
கொடுத்து, அருகே - அருகப்பாமெஸ்வரனது, சரணம் - பாத்திரங்களில், மூழ்வி -
படித்து (அதாவது: வணங்கி), ஆன்றவன் - மேலான நிலைமையையுடைய பஞ்ச
பாமெய்யுகளின், சிறப்புச்செய்து - புகழையைச் செய்து, நற்கணவன் - கன்மம்
யான குணமுடைய தங்கள் புருஷனை, கருதி - மேலாக நினைத்து, பேணும் -
சாதிக்கின்ற, கற்புடை மகளிர் - பதிவிரதாசுரனுமுள்ள ஸ்திரீகள், இந்த வுருவத்
தின் - இந்த வதிரீ ரூபத்தினின்றும், கீங்கி - விவகி, (மது சன்மத்தின்); கற்
பத்து - ஸௌதர்மத்தி கல்பங்களில், உத்தமம் - மேலான, தேவராவார் - சரிய
வானிதேவர்களாகப் பிறப்பார்கள், ஏ - று.

அருகேயச் சரணமூழ்வி பெண்பது அருகே சரணமூழ்வி என்றும், கருதி
கற்கணவற்பேணும் என்பது, கருதுகற் கணவற்பேணும் என்றும் பாடப்பெற்
முண்டு. அவற்றைச் சொல்வார். அவற்றிற்குத் தக்கவாறு உரை செய்து
கொள்க. மேலான தேவராவார் என்றதனால், மஹத்திக தேவர்களாலே பிறப்ப
சென்பது சொல்லப்படும். அருகே - அருபுடியாகும். (கௌ)

740. மாதவன் தாங்கி வைவத் தையரால் வந்து தோன்றி
யேதமொன் நின்று விடுமெய்துவன் தைய லாரக

மன்னனுத்தேவியும் மனத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 345

விதியா நோந்து வந்தீர் நீயிரிப் பிறவி நீயிங்

காதிக்க னாரித்து விடுங் காலத்தா லடைதி சொன்னான்.

(சு - க) தையலார்கள் - ஸ்திரீமார்க்கம், கையபத்த - இப்பூமிநில், ஐயாய் வந்த நோன்றி - புருஷர்களுக்கப் புண்ணியத்தினால் வந்து பிறந்து, மாதவம் தாங்கி - மதரா தபவை மேற்கொண்டு செய்து, ஏதமொன்றின்றி - சாகத்தெ ஷாதிகளில் யாதொரு குற்றமும்பின்னாமல், (விதாசர்க்களாகி, வைகாசர்க்களாய் செய்து) நீமே - மோட்சத்தையும், ஏய்துண் - அடைவார்கள், சீவிர் - சீக்களிரு வரும், சீதிரவல் - விரிசைக்கிரமத்தால், சோற்ற - விசுத சிலாதி நோன்புரின சோற்ற, வந்தீர் - வந்தீர்கள், (ஆதவின் சீக்களும்), காலத்தால் - காலாத்தாத்தி னால், காதிக்கனாரித்து - (புருட்களாய்ப் பிறந்து தவஞ்செய்து) காதிகரம் கடியாந்ரு செய்து, இப்பிறவிகீழ்க் - இச்சம்மார பிறப்புக்களை விட்டு நீங்கி (வைக) கீழ் கடியம் செய்து, நீமே - மோகநத்தையும், அடைதி - அடைவீர்கள், என்னான் - வந்து சொன்னான், எ - த.

(சுஅ)

741. தூம்பன்ன நடக்கை மாணவத் துயர்செய்த நாகம் புத்தங்
காம்பல கடல்க னெல்லா மவலமுற் றரிதிற் போந்து
மேம்பட விராத வெல்லா விலக்கினுஞ் சுழன்று மீண்டும்
பாம்பதையப் பதலை வங்கிற் பாலிதான் பரிண மித்தான்.

(சு - க) (இது கீழ்க் அக்காலத்தில்), தூம்பன்ன - உய்துணையுடைய தூம்புக்குச் சமானமான, நடக்கை - பெரிய ஐதிக் கையையுடைய, மாணவ - அசனி கோடமாதிரி லானையு, துயர்செய்து - குக்குட ஸர்ப்பவலிருந்து கடித்த அங் விபரீத இறந்துபடுமாடி துன்பப்படுத்தி, (பிறகு தானும் இறந்து), நாகம் - மூன்று வகத்தை, புக்கு - அடைத்து, அங்கு - அக்காலத்தில், ஆம் - உண்டாயிவ (தன்னுடையபாலமாயிவ), பல கடல்களெல்லாம் - பலவாயிவ ஒரு கடற்களை முழுமையும், அல்லமுற்று - (வாக வேதனையால்) வகுத்தமுற்று அரிதில் - மதரா அருமைமயாக (ஆழவலாகத்த), போந்து - வந்து, மேம்படவிராத - மேன்மை யாதவிலலாத, எல்லா விலக்கினும் - திரஸ ஸ்தாநாக்களெல்லாவற்றிலும், சுழன்று - பரிப்பாதித்து, மீண்டு - மறுபடியும், பாம்பதாய் - மீண்பாம்பரசை, பதலை வங்கி - பரவதக் குகையில், பாலிதான் - பாபித்தாயாயிவ சத்தியபிரகாஷனுனவர், பரிணமித்தான் - பிறந்தான், எ - த.

(சுஅ)

742. இருவரு மியம்பக் கேட்ட வறத்தின ராகிப் போகப்
பெரியவன் குகையைச் சேரப் பிறையெயி நிலங்க வங்காந்
தெரியெழ விழித்துக் காணு விரைவனைப் பிடித்த போழ்தி
வருகவென் னுரைப்ப மீனா வச்சிய சதீனக் கண்டார்.

(௫ - ௩) (அவன் அவ்வாறு பிறந்திருக்கும்போது), இருவரும் - முன் சொன்ன ஆரியர்களைக்கொள்ளும், இயம்ப - முனிவன் சொல்ல, கேட்ட - செலிக்கொண்ட, அறத்தினாலே - தம்மத்தை யுண்டாக்கலாக, பேச - (அவனை விட்டு நீங்கிச் செறிது தூக்கு) செல்ல, பெரியவன் - மஹா தபத்தையுடைய கிரண வேக முனிவனுமியமேவோன், குணையை - பவந்த குணையை, சோ - அண்ட, (அம்மலைப்பாம்பளாது அவனை விழுங்க வேண்டி), எரிபெழு-கண்களில் அக்கினி எழுப்படி, விழித்து - அகற்றைத்திறந்து, காண - அம்முனிவனைப்பார்த்து, பிணை - மூன்றாம் பிணை போல வளைவாகிய, எயிறு - பற்கள், இவங்க - விவங்க, அங்காந்த - வாயைத்திறந்து, இறைவனை - மேலானவனுமிய அம்முனிவரை, பிடித்த போழ்தில் - பற்றினகாலத்தில், (அவன்), அருசுவென்று - அருகே வந்து, உணர்ப - சொல்ல, மீளா - அதைக்கேட்டுத் திரும்பி வந்து, அச்சியர் - ஆரியர்களைக்கொள்ளும், அதனை - அம்மலைப்பாம்பால் அம்முனிவனுக்கு கேர்த்த நீக்கினா, ஈண்டார் - பார்த்தார்கள், ஏ - று. (சுஅக.)

743. வெகுண்டவெய் துயிர்த்துச் சிழி விழித்தன துமிழ்ந்து வெண்ப
லகண்டமுஞ் சிவிர்ப்ப வங்காக் தாவுக்கஞ் சாது காதன்
துகந்திரண் டனைய தோனைப் பற்றியாக் குற்ற போழ்தின்
முக்கண்டார் முனிவ னோடு மூவரும் விழுங்கப் பட்டார்.

(௫ - ௩) (அவ்வாறு பார்த்தவுடனே), வெகுண்டு - கோபித்து, வெய் துயிர்த்த - வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விட்டு, சிழி - சபித்து, விழித்து - கண் களை விழித்து, அனலுமிழ்த்து - அக்கினியைக் கக்கி, வெண் - வெளுப்பாகிய, பல் - பற்கள், அகண்டமும் - முழுமையும், சிவிர்ப்ப - சிவிர்த்துக்கொண், அங்காந்த - வாயைத்திறந்து, அருக்கு - அந்த மலைப்பாம்பிற்கு, அஞ்சாது - (இந்த ஆரியர்களைக்கொள்ளும்) பயப்படாமல், காதன் - முனிசேஷனுமிய கிரணவேக முனிவனுடைய, துகந்திரண்டினைய - துகந்திரண்டதுபோலத் திசுப்பெற்ற, தோனை - புயங்களை, பற்றி - பிடித்து, ஆற்குற்ற போழ்தின் - அங் கிடத்தில் அந்த ஸர்ப்பத்தினெதிரிலடைந்து இழுத்த காலத்தில், (அப்பாய்வு அம் முனிவனைக் கழுத்து வலையிலும் விழுங்கிவிட), முக்கண்டார் - அவனாது முகத்தை மாத்திரம் கண்டவர்களாக, (தாங்களும் அப்பாய்பின் வாய்க்குப்பட்டு), முனிவனோடும்-கிரணவேக முனிவனோடு, மூவரும் - (அம்முனிவன் இந்த ஆரியர்களைக் ஆவிய) மூன்று பேர்களும், விழுங்கப்பட்டார் - அந்த ஸர்ப்பத்தினால் விழுங்கப்பெற்றார்கள், ஏ - று.

அங்காந்தாவுக்கு, என்பதில் அகாந்தொத்தது.

(சுஅக.)

744. அருக்கனைச் சளிசெவ் வாயோ டாவுதான் விழுங்கிற் றேயோ
லகுக்கவே கன்றன் னோடே பாரியாக் கனைக டம்மை

மன்னனுத்தேவியும் மனத்தனுஞ் சுவர்க்கம்புக்க சூட்சுமம் 37

கெருக்கிய வரவன் கொள்ள நின்றதம் மெய்ம்மை தம்மே
கெருக்கிய மனத்த ராகி புடம்புவிட்டு டொருங்கு சென்றார்.

(இ - ள்) அருக்கிய - குரியின, சுவரியோடு - சுவரியென்னும் இரத்தோ
லும், செவ்வாயோடு - அக்கையோடும், அரவதன் - இராகுவென்னும் பாம்பானது,
விழுங்கிற்றேயோல் - விழுங்கினதுபோல், அருக்கியென்தன்னோடு - இரண்
வே முனிவனோடு, ஆரியர்க்காகையம்மை - (பூதலா, பசோதலா பென்னும்
இரண்டு) ஆரியர்க்காகையம்மை, கெருக்கி - சேர்த்து, அவ்வாவம் - அந்த மலைப்
பாம்பானது, கொள்ள - அங்குறு வட்டொன்று விழுங்க, (அங்குறுகும்), நின்ற -
நிலைபெற்ற, தம் - தந்தையைய, மெய்ம்மை தம்மேல் - யாதாப்பிய குணத்தின்
மேல், ஒருக்கிய - சாகந்தேவியாகிய விட்டு ஒருமைப்பட்ட, மனத்தராகி -
மனையுடையவர்களாகி, புடம்புவிட்டு - சரீரத்தை விட்டு, ஒருங்கு - ஒருதன்மை
யாக, சென்றார் - வேறு கதையில் சென்றார்கள், ஏ - று.

இ - இரண்டிடங்களினால் கூட்டப்பட்டது. (ச.அ.ச)

745. பாவிட்டன் மேலோர் கோபம் பணித்திலா மனத்தி னுர்போய்க்
காவிட்ட கற்பத் திரேழ் கடல்பெற்றம் குரிசைக் கைமாய்
பேர்பெற்ற விமானத் தின்கண் முனியற்கப் பிரப குணம்
நீபத்தைப் புறையு மரதர் தேவர்க்குத் திலக மாணார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சென்ற பின்), பாவிட்டன்மேல்-(இப்போது மலைப்
பாம்பாகித் தங்கிய விழுங்கிய) பாவிட்டனாகிய சத்திய கோடன்மேல், ஓர் கோபம் -
ஈதொரு கோபத்தையும், பணித்திலா - செய்யாத, மனத்தினார் - மனத்தை
புடைய இம்முனர்களும், போய் - அவ்வாறு சரீரம் கீழ்த்தொய், காவிட்டகற்
பத்து - காவிட்ட கற்பத்தில், திரேழ்கடல் - பதினாறு கடற்காவும், பெற்று -
புறையுமாய்விட்டு, அங்கு - அக்கல்பத்தில், உரிசைக்கைமர் - ருசகப் பிரப
பெண்டி, பேர்பெற்ற - பெயரையடைந்த, விமானத்தின்கண்-தேவலிமானத்தில்,
(அவர்களும்), முனி - இரணவேக முனிவரன், அற்கப்பிரபகுணம் - ரவிப்பிரப
கொன்னும் மனத்திக தேவனாகப் பிறந்தான், தீபத்தைப்புறையும் - பிரகாசம்
பொருத்திய குணத்தினால் தீபத்தை கிடைக்கும், மரதர் - ஸ்கந்தனாகிய இரண்டாமி
லாகையினரும், தேவர்க்கு-அக்கல்பத்தினுள்ள மற்ற தேவர்களுக்கெல்லாம், திலக
மாணார் - திலகம்போற் பெற்ற தேவர்களானார்கள், (அதாவது: சற்குணமுள்ள
காமாசுரிக தேவர்களாகப் பிறந்தார்கள்), ஏ - று. (ச.அ.இ)

746. மறுவிலாக் குணத்தி னுர்போய் வணவ ராக மாபாக்
கறுவினாற் பார்தன் போகி காகமான் காவ தெய்தி

மறபதோ டிரண்ட னாயாம் புகையுபர்க் தெழுந்த லீழு
மறபதோ டிரண்ட னாவில் ஓயர்ந்தோ ரூபம் பெற்றான்.

(இ - கூ) (இவ்வாறு) மறபின் - குற்றமில்வாத, குணத்தினர் - குணத்தை, புறப்பட மூலர்களும், பேரம் - சீரம் திகழ்ப்பேரம், வானவாக - தேவர்களால், பிறக்க, மாயா - சீக்காது கறுவினால் - தீவெழுத்தினால், பாக்தன் - மலைப்பாம்பு, யிருந்த சத்தியகோஷன், பேரம் - ஆயுதவானத்துப்பேரம், காக னன்னவது - னாள் காகத்தை, எய்தி - அடைத்து, அறபதோ டிரண்ட னாயம்புகை - அறபத்திரண்ட னாயோலி, உயர்த்து - உன்னதமாகி, (அதாவது: அல்லவது தரம் மேலே), எழுந்த லீழும் - ஆகாயத்தில் மேலேனெனியெழுந்த தலை மேலாக விழுவின்ற, அறபதோ டிரண்ட னாவில் - அறபத்திரண்ட னாவில், உயர்த்து - உன்னதமானதாகி, ஒருடம்பு - ஒப்பில்வாத ஒரு காக சீரத்தை, பெற்றான் - அடைந்தான், எ - து.

(கஅக)

747. அறத்தினுங் காக்க மில்லை பென்பது மிதின யாய்ந்து
மறத்தினுங் கில்லை கேடு மென்பது மதித்தி வந்தந்
திறத்தினே யறிந்து கொண்மின் நீக்கதிப் பிறவி யஞ்சில்
மறத்தானீத் தறத்தோ டொன்றி வாமுரீர் வைபத் தீரோ.

(இ - கூ) வைபத்தி - இப்படியினுள்ளவர்களே, அறத்தினுங்கு - தர்மத்தைக்காட்டிலும் பெரிதாகிய, ஆக்கம் - செல்வம், இல்லையென்பதும் - இல்லையென்று உடைத்தில் சொல்லுதலும், மறத்தினுங்கு - பாபத்தைக்காட்டிலும் பெரிதாகிய, கேடும் - செலவையும், இல்லையென்பதும் - இல்லையென்று சொல்லுதலும், இத்தனை - இச்சரித்திரத்தை, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, மதித்து - எண்ணி, இவ் தத்திறத்தின் - இந்த முனிவான் ஆரியங்களை பாம்பாகிய சத்தியகோஷன் ஆகிய இவர்களின் தன்மையால், (அதாவது: முனிவன் ஆரியங்களை பிண்களால் தருமபலன் சிறந்து நின்றதையும், பாம்பால் பாப பலன் தாழ்த்து நின்றதையும்), அறிந்து கொண்மின் - தெரிந்து கொள்ளுங்கள், (அவ்வாறு தெரிந்துகொண்டு), நீர் - நீங்கள், நீக்கதிப்பிறவி - கெட்ட கதியிற் பிறக்கும் பிறப்புக்கு, அஞ்சில் - பயத்தால், மறத்தை நீத்து - பாபத்தை நீக்கி, அறத்தோடொன்றி - தருமத்தோடு சேர்த்து, வாமும் - வாழ்க்கடனாக, எ - து.

(கஅக)

வேறு.

748. மன்னனுந் தேவியு மினைய மைந்தனு
மின்னவ ராயினு ரினித கேவச்சச்
சென்னியி லிருத்தவச் சிய சந்திரன்
தன்வர வுரைப்பன்கேள் தரன் வென்றனன்.

மன்னனுத் தேவியும் ஸமத்தனும் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் 349

(கு - கூ) மன்னனும் - ஸிம்மசேனவரசனும், தேவியும் - அவள் தேவி
யாகிய விராமத்தையும், இரோலமத்தனும் - இரோலபுத்திரனாகிய பூர்ணசத்திர
குமாரனும், இன்னவராலினர் - இப்பேர்ப்பட்ட காவிக்ஷாபுரத்துத் தேவர்களான
கன், இளரிய - இளையவராகிய, கோச்சச்சென்னியில் - ஸரீத் தவத்திரைகோக
ம்ளிய டுயரிமோயரிமகிரைகேயேகத்தில், இருத்த - அந்நமித்திரனாகிடுத்த, அச்
சேய சத்திரன்நன் - அத்த ஸிம்மசேன மஹாராஜரின் ஜேஷ்ட புத்திரனாகிய
ஸிம்மச்சத்திரனுடைய, வரவு - வருகையை (அதாவது: அவன் அந்நமித்திர
ரோகத்தினின்றும் இப்பூமியில் வந்து அந்நமித்த வரலாற்றை), உரைப்பன் -
இனிமேற் சொல்லுவேன், தான - தானேத்திரனே!, கேள் - கேட்டாயாக,
சுந்தரன் - என்று ஆதித்யாபதேவன் சொன்னான், ஏ - ன்.

(கஅக)

சுருவது :

மன்னனுத் தேவியும் ஸமத்தனும் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்
முற்றப்பெற்றது.

ஏழாவது :

சக்கராயுதன் முத்திச் சருக்கம்.

740. உலகமெனும் திருவினிடை புத்தியெனச் சம்பூத்
தலிலுவு பரதமளி தருமகண்ட மதனிற்
புலவர்புகழ் வரிபுரி சக்கர புரமென்
நலகுடைய விதைவதுரை நகரமென வுளதே.

(சு - க) உலகமெனும் - லோகமென்று சொல்லப்பட்ட, திருவி - இவ்
காப்பியினுடைய இடை - மத்தியில் உள்ள, (அதாவது : மத்தியம் லோகமாகிய
பூமியில் உள்ள), புத்தியென - ஸுயிபோல, (அமைந்திராகின்ற, சம்பூத்தலம் - இம்
பூதீபமென்னுத்தலத்து, நிலவு - விளங்குகின்ற, பரதம் - பரத கேதத்திரத்தில்,
மலி - சிறைத்த, தருமகண்டமதனில் - தர்மகண்டத்திலே, புலவர் - வித்துவான்
சக்கரால், புலவரிய - வர்ணித்தல் அரிதாயின, புரி - பட்டணமானது, உல
குடைய - மூன்றிலோக ஆட்சியையும் உடைய, இதைவன் - ஜீனேந்திரன்,
உரை - தங்கியிருக்கின்ற, நகரமென - மையலானதைப்போல, சக்கரபு
ரென்று - சக்கரபுரமென்று பெயர் உறப்பட்டி, உளது - மறைவாகுண்ணிய
மாகவும் ஆனந்தகாமாகவும் உளதாகும், ஈ - று.

(க)

750. கெட்குமதி டெருவுகிடை மாளிகையி டெழுங்கு
நடுவரசன் மாளிகையி னமர்ந்திருந்த நகரம்
தடங்குதிரை வேதிகையோ டாறுகுல மலை
காடுகளடைந்த மலையுடைய தீபமது வரினத்தே.

(சு - க) கெட்கு - (அப்பட்டனத்தைச் சூழ்த்திராகின்ற) அசுரம்
மதி - சந்திரமதியும் தெருவு - (அக்கரத்தின்) வீதிகளும், கெட - நிலையாகிய
மாளிகையின் குழங்கும் - (அவ்விதிகளிலாகின்ற) உட்பரிசையின் வரிசைகளும்
கடு - (அக்கர) மத்தியில் (சொந்திராகின்ற), அசன் மாளிகையின் - இராஜ
மாளிகைகளும் ஆகிய இவற்றிலும், அமர்ந்திருந்த - பொருத்தியிருந்த, நகரம் -
அக்கரமானது, தடங்கும் - ஓயாமல் அசைக்கின்ற, திரை - அலையியுடைய
மறைவான சூழ்த்திரத்தையும், வேதிகையோடு - அந்த மறைவான சூழ்த்தி
சத்தினுடைய வர்ணவேதிகையையும், ஆறு - மறைநதிகளையும், குலமலை - குள
செர் பர்வதங்களையும், கடு அடைந்த - மத்தியிலடைந்த, மலையுடைய - பர்வதாஜ்
னாகிய மறைமேரு பர்வதத்தையும் உடைய, தீபமது - இம்பூதீபத்தை, அரினத்
திரைத்தலம், ஈ - று.

அகழ்ச்சு - மதுவண்ண சமுத்திரமும், மதிவ்சு - அதன் வளாவெதிரை
பூ, வீதிவசு - மதுவாசனமும், உப்பரிசைவின் கரிசைகளுக்கு - குலிரிப்
கதங்களும், இராஜ மானிகைக்கு - மதுவெரு பங்குதரும், உலகமயவாசச் சொல்
வப்பட்டதால், அக்காரம் இவ்வாறே பெய்வாழ்வை ஒம்புநீபத்திற்கு ஒப்பாக
வண்ணித்துச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

751. தோகையின் பார்க்கண்ட மாடுமிட மொருபாள்

பாகமதி துதலிவர்கன் பாடுமிட மொருபாள்

மேகமென வேகமுடை நாகநிலை பெருபாள்

புகழுத வாயமளி புறம்பணைய தொருபாள்.

(இ - ஊ) ஒரு பாள் - அக்காத்தில் ஒரு பக்கத்தில், தோகை யினவர்கள் -
ஆண்மயிலுக்குச் சமணமாயி சரீரச்சாயலையுடைய கர்த்தனமாதர்கள், பாடும் -
கர்த்தனமாயிப்படியான, இடம் - கர்த்தன காலங்களாகும், ஒரு பாள் - மற்கொரு
பக்கத்தில், பாகமதி - (புவினைத்தில் மூன்று பாகமாயி) மூன்றாம் பிறைச்சத்தின்
போன்ற, துதலிவர்கன் - கெத்தியையுடைய மாதர்கள், பாடும் - சத்திதவர்களைப்
பாடும்படியான, இடம் - கந்தானமாரும், ஒரு பாள் - வேகொரு பக்கத்தில், மேக
மென - மேகத்தைப்போன்ற, (அகாவது : மேகம்போற் கறுப்பு நிறமுடைய),
வேகமுடைய - மிகுதியான வேகமுடைய, காக நிலை - யானை கட்டிப்படி
யான யானைச்சாலையாகும், ஒரு பாள் - மற்கொரு பக்கத்தில், புகழுதவாய - கருகு
விரும்பும். முதலாகிய விரும்புக்கன், மளி - நிறைந்திருக்கின்ற, புறம் - ககர பதி
யத்தைச் சார்ந்த, பணையது - மருத நிலமாகும், ஈ - து. (க)

752. வானினைய னாந்துவரும் வானிலில் பெருபாள்

ஊறுறையும் வேற்படை படைக்குமிட மொருபாள்

நேனுலவு உந்தலவன் திளைக்குந்தெரு பொருபாள்

வானிலிசை வரும்வானிக ராசிடங்க சொருபாள்.

(இ - ஊ) வானின - ஆராயத்தை, அனந்த - அடியால் அனந்த, வரும் -
வரும்படியான வேகமான கடைகையுடைய, (அகாவது : வேகத்தால் ஆராயத்தில்
தாவிச்சென்று வாக்கடிய), வானிலில் - குதிரைகள் கித்கும் சாலையானது, ஒரு
பாள் - ஒரு பக்கத்திலே இருக்கும், ஊறுறையும் - படைவன் மரம்சும் தங்கியிருக்
கின்ற, வேல் - வேல் முதலாகிய, படை - ஆயுதங்களை, அடைக்கும் - சேர்த்த
வைக்கும், இடம் - ஆயுதச்சாலையானது, ஒரு பாள் - ஒரு பக்கத்திலேயேயிருக்கும்,
நேனுலவு - (மலர் மாலையிலுள்ள மதுவை உண்ணுதற்கு கொடுக்கி) வண்டிகள்
உலாவின்ற, உந்தலவன் - அனகபாந்தையுடைய பெரு மானிர், திரைக்கும் -
நெருங்கியவரின், தெரு - வீதிகள், ஒரு பாள் - ஒரு பக்கத்திலேயிருக்கும்.

ஆனை மிசை - யானையின்மேல், வரும் - ஏறி வருவதுபோல, வலினை - (இப் பல், எலிப்பல், பெருங்குழாய் என்னும் மூவகைச்) செஷ்டிசன் தங்கியிருப்பதால், இடங்கள் - இடங்களாகிய பெருங்கடல், வீதிசன், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருக்கும், ஏ - த.

(ச)

753. கந்தமலர் கந்தம்விழை கைவலைய சொருபா

கந்தமின் வறியதுகை பாலையங்க சொருபா

வந்துகை மிசைஞ்சமன்ன னிருக்குமிட மொருபா

கந்தமின் விண்ணவிட மியர்க்குமுனாப் பரிதே.

(இ - ஊ) கந்த மலர் - வாசனையுள்ள மலர் மலையையும், கந்தம் - வாச னைப்பொழுது முதலிய கந்த வஸ்துக்களையும், விசை - விரும்பிச் செய்கின்ற, கைவலைய் - கைத்தொழிலில் வலுவார்கள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்தில் தங் கியிருப்பார்கள் (அதாவது: இவர்கள் குடியிருப்பு ஒரு பக்கத்திலிருக்கும்), அந்த மிசைவறியன் - அனந்த சூரனாழ்வாரைய ஐசென்வான், உகை - தங்கியிரு பின்ற ஆவல்கள் - ஸ்ரீஜீரகையாலயங்களைக்கொண்ட, ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருக்கும், உலகம் வந்த - உலகத்திலுள்ளவர்கள் வந்த, இறைஞ்ச - வணங்க, மன்னன் - அரசன், இருக்கும் - தங்கி யிருக்கும்படியான, இடம் - அரண்மனை யிடங்கள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருக்கும், அந்தமின் - முழுவிலுந், இன்ன - இத்தன்மையாகிய, இடம் - இடங்கள், யார்க்கும் - எவர்களுக்கும் உகைப்பரித - அளவிடிக் கொவ்வதல் அரிதாகும், ஏ - த.

(ஊ)

754. இக்கக ரிதந்தினைவ நேத்தரிய கீர்த்தி

மன்னப ராகிதன் வயப்புலியோ டெரப்ப

தன்னமனை பார்மதன் குண்டகைப்பு பத்தைத்

தன்னிய வகத்தி துருப்பிய கைத்தான்.

(இ - ஊ) இக்ககரிதற்கு - இவ்வித ககரமாகிய சச்சுரமென்னும் இரதற்கு, இறைவன் - இராஜாவானவன், எத்தரிய - கந்தரித்தந்தரிய, கீர்த்திமன்னன் - புத்தச்சிக்குத் தலைவனாகிய, அபராகிதன் - அபராகித மஹாராஜனென்பவன், (இவன் கீர்த்தி), வயம் - வெற்றி பொருத்திய, புலியோடு ஒப்பான் - புலிக்கு சிவானவன், அன்ன மனைவார் - ஹம்ஸ பகிபோன்ற மிருதவாகிய கண்டைய புண்டய வந்திரமாகளுக்கு, மதனன் - மன்மதன் போன்றவன், (இத்தகைய) ஆண்டகை - ஆண்டன்மை பொருத்திய அரசனுடைய, புயத்தை - தேவன், தன்னிய - செந்திராநின்ற, துருப்பிய - துருப்பிய, கைத்தான் - அழகையுடைய பட்டத்தாலானவன், வகத்தி - வகத்தியென்னும் பெயருடையவ னாகும், ஏ - த.

(ஊ)

755. மழைக்கிளி தேனமிர்தம் வான்கரும்பு நன்னிலம்
குழலொத்தெழு மொழிமதன் கொடிமலிவஞ் சரப
துழையிற்பொலி கோக்கத்துரு வக்கொடியி னேடு
மழலொத்திடும் வேலவன்ற னமர்க்கொழுதும் வழிநான்.

(இ - ஊ) கிளி - கிளிப்பிள்ளையின் கொல்லையும், தேன் - மதுவையும், அமிர்தம் - அமிர்த்தத்தையும், வான் - சிந்தை, கரும்பு - கரும்பையும், கல் - கல் மலையையும், பாழ் - வீணாவின் னாதத்தையும், குழல் - புள்ளாகுழலினுடைய தெளிவையும், ஒத்து - (ஒவ்வொரு குணங்களால்) சித்தத்து, எழும் - உண்டா கின்ற, மழைமொழி - மழைச் சொல்லையும், மதனன் - மண்மத்தினுடைய, கொடி - துவளுமைய மீனத்தையும் (அதாவது மீனத்தை சித்தி) கன்னகையும், மலிவஞ் சரபம் - ஆண் மலிவ் போன்ற அழகிய சரீரச் சரபையும், உழையில்-பெட்டை னானது பார்வையைப்போல, பொலி - விளக்குகின்ற, கோக்கத்து - மருண்ட பார்வையையும் (உடைய), உருவம் - ரூபம் பொருத்திய, கொடியினேடு - புத்தபத் தொழிபோன்ற அக்ஷரவந்தியினேடு, * அழலொத்திடும் - அகனிபோன்ற, வேலவன்றான் - வேலவந்தத்தையுடைய அபரஜித மதுவானான், அமர்க்கு - பொருத்தி, குழரும் வந்தழி - இவ்வாழ்த்துகையில் செல்கின்ற காலத்தில், எ - த.

* அழலொத்தெழும் - என்றும் பாடபேதமுண்டு. மதனன் கொடி, உழைவ னுரு பெயர்வன் என்றன புணர்த்தி நின்றது. (உ)

756. தேசுடைய சிவசந்தன் கேவச்சத்தின் வழுவி
வாசமுல வங்குழலி மன்னசதன் வயிற்றுட்
தேபொதி பரவையெனத் தேன்றியவன் மண்ணோர்க்
காசைநெட லந்ததொரு மாமணிய தானன்.

(இ - ஊ) தேசுடைய - ஒளியையுடைய, சிவசந்தன் - (பூர்வம் திபா பலத்தால் அழைக்கிறானோகத்தில் தேவனுயவதரித்த பிரதிக்கொன்னும் அழை யித்தொனவிய) சிம்மச்சந்திரன், கேவச்சத்தின் - உடனமோ பரிமமென்னும் கிண றவேவச்சத்தினின்றும், வழுவி - ஆயுவவானத்து கழுவி, வாசமுலவும் - பரிமமக் கீசலின்ற, குழலி - அனகபாத்தையுடையவனாகிய, மன்னசதன் வயிற்றுள் - இந்த வயுத்திலினுடைய கருப்பத்தில், (அடைத்து), துச பொதி - வந்தித் தால் குடிப்பட்ட, பரவையென - சித்திப்பரவையோல, தேன்றி - அக்கருப் பத்தினின்றும் புத்தொனவப் பிறத்த, அவன் - அக்குமான், மண்ணோர்க்கு - ஒயிலிதான் ஏழைகளுக்கு, (உண்டாகிய) ஆசை - பொருளாசையானது, கெட - சிந்தையுடையாக, வந்தது - வாய்ப்பட்டதாகிய, ஒரு - ஒப்பற்ற, மக - பெருமை (பொருத்திய, மணியதானன் - ஒரு தூத்தினத்துக்குச் சமமானானன், எ - த.

(இவ்வாறு உறியதனால் பின்பு பிறந்த காலத்தில் ஏழாவது வதங்கி
நீங்கும்படி விசேஷமாகப் பொருக்கள் தானம் செய்யப்பட்டன என்பது பெறப்
படும். (அ)

757. செக்கர்மலி லானினிடைத் திங்கனென லந்தாம்
கக்குலம் கிளங்கலன்ன நென்றிய கணத்தே
விக்கிரம சாலிவினை பெட்டும்வெறு மென்றே
தக்கபெய ருஞ்சக்க ராயுகனென் நிட்டார்.

(இ - ள்) செக்கர் - லெய்யு வர்ணமானது, மலி - நிறைந்த, லானினிடை-
அந்தச் செவ்வானத்தில், (தோன்றிய), திங்கனென - மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன்
போல, அண்ணல் - பெருமையிற் நிறைந்தவனாகிய வஞ்சுமான், ஆஞ்சு - அய்யிடத்
தில், அக்குலம் - அந்த ராஜகுலமானது, கிளங்க - பிரகாசிக்கும்படியாக, லந்து
தோன்றிய கணத்தே - வந்து பிறந்த காலத்திலே, விக்கிரமசாலி - பராக்கிரம
சாலியாகிய இப்புத்திரன், வினையெட்டும் - அஷ்ட கருமங்களையும், வெறுமென்ற-
கெடுப்பான் என்று, (அவனுக்கு), தக்க - தகுதியாகிய, பெயரும்-காமமும், சக்கர
புத நென்றிட்டார் - சக்கரபுதனென்று சொல்லி (அவன் தாய் தந்தையர்) வைத்
தாக்கம், ஏ - த.

758. மக்கையர்தம் கொண்கைக்குவட் டுழிந்துநிறை மதிபோர்த்

பொங்குதவி கெரிடைச்சின் கபோதகத்தி னடிநந்

செங்கமல நிலமடக்கைச் சென்னியினை யணிந்து

பொங்குநியி னுடையகிடை போவநடக் தானே.

(இ - ள்) (அதன் மேல் அவன்), மக்கையர் தம் - ஸ்ரீமாத்ராமைய,
கொண்கைக்குவட்டிழிந்து - ஸ்தன சிகரத்தினின்றும் இறங்கி (அதாவது தன்
புதுவண்டு அதினின்றிழிந்து விளையாடி அதன் பிறகு), நிறைமதிபோல் - சில
நிறையும்படியான சந்திரன் வீருத்தியடைவது போல (வளர்ந்து), பெருஞ் -
அழகினுறையுந்த, தவினினிட - மெத்தைவின் பேரில், கிங்கபோதத்தின் - ஸீம
மக்குட்டியையப்போல (சுழுக்து திரிந்து), இழிந்து-அதினின்றும்றங்கி, (கடக்கத்
தொடங்கி), அடி - பாதமாகி, கல் - கன்மையாகிய, செங்கமலம்-செந்தாமரைப்
பூக்கப்பறை, சிவமடக்கை - பூமிதேவியின், சென்னியினை - சிவனின் பேரில்,
அணிந்து - குட்டி, (அதாவது : நிலத்தில் அடியைவைத்து), பொங்கு - பெரி
தாகிய, இரிதுடைய - திமிஷுடைய, விடைபோல-விரிவுபடாதபோல, நீட்
தான் - நடந்து விளையாடினான், ஏ - த.

இழிந்து என்பது இரண்டிடங்களிலும் சுட்டப்பட்டது.

(அ)

759. அஞ்சவரு டங்கடத்து நாமகனோ டாடி
 வெஞ்சிலை முதற்படை பரின்றபினை வெம்புஞ்
 செஞ்சரம் வரிந்தசிலை யேந்தித்திறன் மாரன்
 ஊமந்தனொடு பேர்தொடங்கி ஊனிதொட லுற்றான்.

(இ - க) (அதன்மேல்), அஞ்சவருடம் - ஐந்த ஆண்டு (அதாவது: ஐந்து வயது), கடந்து - தாண்டி, நாமகனோடு - சாஸ்வதி தேவியோடு, ஆடி - விரை யாடி, (அதாவது: சாஸ்திரங்களைக்கற்ற அதன் பிறகு), வெம் - வெகுவிரைவிய, லொழுதல் - விஸ்முதலாகிய, படை - ஆயுதவித்களைகளையும், பரின்றபினை - கெற்ற பிறகு, வெம் - விரும்பமுடைய, செம் - செம்மையாகிய, பூஞ்சரம் - புஷ்ப மணங்களை, வரிந்த - தொடுத்த, சிலை - கருப்புவிசிலை, ஏந்தி - தரித்து, திறல் - பரந்திரமந்தையுடைய, மாரன் - மண்மதஞ்ஞன்வன், ஊமந்தனொடு - இச்சக்கராயுத சூழ்சனோடு, பேர் தொடங்கி - யுத்தஞ் செய்ய வாரம்பித்து, ஊனி - புஷ்ப மணத்தை, தொடலுற்றான் - தொடருது துவண்மீது விவெதத்து ஆரம்பித் தான், ஏ - த.

இவ்வாறு கூறியதனால், இவன், மதனன் பேர்த்தெய்வத்தைக் கிடந்தாத்தக்க பொருளைத் தைவடைத்தான் என்பது பெறப்படும். (கஉ)

760. ஆங்கதனை மன்னைய ராகித னறிந்து
 கோங்கரும்பு போலுமுலைக் கொங்கைவெயனச் செவ்வாய்
 தேங்குமுலை கித்திரான் மாலையெனுஞ் செம்பொன்
 ஊங்கனைய தோனிதுனை யாகமளி கித்தான்.

(இ - க) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அதனை - (குமாரன் பெளவணமடைந்த) ஆங்குதையத்தை, மன்னன் - அரசனாகிய, அபராகிதன் - அபராஜிதனைன்பான், அறிந்து - தெரிந்து, கோங்கரும்புபோலும் - கோங்கின் அரும்புபோலும், முலை - கைதனங்களையும், கொங்கைவெயன் - கோணவச்சனிபோன்ற, செவ்வாய் - செவ்வாயையும், தேம் - காசனை பொருத்திய, குமுலை - அளக்கக்கையுமுடையவனாகிய, கித்திரான் மாலையெனும் - கல்ல சித்திரமாலையென்று பெயர் கூறக்கூடிய, செம் பொன் - செவ்வ பொன்னுலாகிய, ஊங்கனைய - ஊங்குக்குச் சமானமாகிய, தோனி - கைகளையுடைய ஒரு ராஜகுமாரத்தியை, துணையாக - (அவனுக்குப்) பெண்சாதிவாக, மணலித்தான் - அன்பில் மிகுந்திருக்கும்படி செய்தான் (அதாவது: அன்பு மிகுந்த மனைவியாகச் செய்தான்), ஏ - த.

761. பின்னினொடு மேகம்வினை பாடுவது போல

(உ) வன்னகைய யோடக ஊமந்தொழுகும் ஊழினான்

மன்னருக்க வேகன்மலி காலிட்டத்தின் வழுவி
பன்னவர்க டம்புதல்ல னாகிபவ தரித்தான்.

(கு - க) மின்னிஞ்ஞெ - மின்னற்கொடியோடி, மேகம் - மேகமானது, வினாயகியேதுபோல - சேர்ந்து வினாயகியேதுபோல, அன்னையோடி - ஒன்றையுடையோன்ற நடைபயனுடைய வச் சித்ரமாயேயோடி, அவன் - அச்சக்கராயுதன், அமர்ந்த - பொருத்தி, ஒழுக்கும் வழிகாள் - செவ்வென்ற காட்சியில், மன்னருக்க வேகன் - பூர்வத்தில் பொருந்திய கிரணவேகனாகிய அரசன், மலி-கிறைவுபெற்ற, காலிட்டத்தின் - காலிட்ட கற்பத்தினின்றும், வழுவி - ஆயுரவலாகத்தில் கழுவி, அன்னவர்கள் தம் - அந்தச் சக்கராயுதன் சித்ரமாயேயாகிய தம்பதிகளுடைய, புதல்வனாகி - புத்திரனாகி, அவதரித்தான் - பிறந்தான், ஏ - று. (கௌ)

வேறு.

762. வானத்து மின்னு முன்னுண் மதியினைப் பவந்த தேபோத்
தேனொத்த மொழியி னுளத் தேவனைப் பெற்ற போழ்தி
ஊவத்தை வையத் தின்க ணகத்தினை நுதவி மன்னன்
மானத்தை யுடைய காமம் வச்சிரா புதனென் திட்டார்.

(கு - க) வானத்து - ஆகாயத்திலுண்டாகிய, மின்னு - மின்னற்கொடியானது, முன்னுண் - பூர்வபட்சத்து, மதியினை - சந்திரனை, பவந்ததேபோல் - பெற்றதுபோல, தேனொத்த - தேவனை நிகர்த்த நுனிமை பொருந்திய, மொழியினுள் - வசனத்தையுடைய சித்ரமாயேயானவன், அத்தேவனை - அந்தக்காலிட்ட கல்பத்துத் தேவனை, பெற்றபோழ்தில் - குமாரனாகப் பெற்ற காலத்தில், மன்னன் - சக்கராயுத மகாராஜனுடைய, வையத்தின்கண் - இர்தப் பூமியிலுண்டாகிய, ஊவத்தை - யாகச ஊவக்கருக்குண்டாகிய வடிவையாகிற குற்றத்தை, அகற்றிவிட்டு - நீக்கிவிட்டு, உதவி - தானமாக விசேஷ பொருள்களை யளிக்க, (அப்பின்னைக்குச் சுற்றத்தார்கள்), மானத்தையுடைய - பெருமையை யுடைத்தாகிய, காமம் - பெயரானது, வச்சிராபுதனென்று - வஜ்ராயுத குமாரனென்று, இட்டார் - சூட்டினார்கள், ஏ - று. (கௌ)

763. மதிகலை ஊராத் தாதும வளவ்வித போல மைத்தன்
விதிவினாற் கலையும் வேந்தர் விஞ்ஞாபும வினங்க கோங்கி
துதிக்கொண்ட வேந்த ணல்லார் கோக்கினாக் கிலக்க மாது
னதிபதி யதனை யாராய்ந் தரிவைபர்ப் புணர்க்க லுற்றான்.

(கு - க) (அதன்மேல்) மதி - சந்திரனுடைய, கலை - வேடகசினம், வளர-பூர்வபட்சத்தில்களர, தாதும-அச்சந்திரன்குளும், வளவ்விதபோல்-விருத்தி

வாழ்தபேல், ஹம்தன் - வச்சிராயுத குமான், விதிலினம் - சிரமப்படி, சிலையும் - சாஸ்திரங்களும், வேந்தர் - இராஜாக்களுக்குரிய, விஞ்ஞாபு - ஆயுதவித்தை முதலிய வாகும், விளக்க - மிகுதியாய்த் தன்னிடத்தே விருத்தியடைந்து பிரகாசிக்க, (அதாவது: அவற்றைக் கற்று அவை விருத்தியாகத் தானும்), ஒங்கி - மேலாகி வளர்ந்து, துதிமொண்ட - உண்மை பொருத்திய, மேல் - வேலாயுதம்போன்ற, கண் - கண் லோபுடைய, எல்லா - எந்திரமர்களுடைய, கோக்கினுக்கு - பார்வைக்கு, இலக்க மாணன் - குறியாணன் (அதாவது: யௌவனத்தை யடைந்தான்), அபிபதி - சக்கராயுத மஹாராஜன், அதனை - அக்காரியத்தை, ஆராய்ந்து - நெரிந்து, அரிணையர் - ஸ்திரீமர்களை, புணர்க்கல் - விவாக விதியால் அவனுக்கு மணவியாகச் சேர்த்தலாகிய வரியத்தின், உற்றான் - பொருந்தினான் (அதாவது: பிரவேசித்தான்), ஏ - ற.

(வி)

764. மருதம்வன் குறிஞ்சி முல்லை செய்தலும் மயங்கி வானொத்
திருதுவின் விகற்ப மின்றி நிலங்கிய சேலைத் தாவிப்
பருதியின் வெம்மை யாற்றும் பதாகைரும் மாட மூதூர்
பிருதியி நிலக மென்னும் பேருடை நகரமுண்டே.

(தி - வி) மருதம் - மருத நிலமும், வான் - அழகிய, குறிஞ்சி - குறிஞ்சி நிலமும், முல்லை - முல்லை நிலமும், செய்தலும் - செய்த நிலமும், (அழகிய வன் னடை நிலங்களும்), மயங்கி - சேர்ந்து, வானொத்து - நேவலோகத்துக்குச் சமான மாகியும், இருதுவின் விகற்பமின்றி - இருதுகாலங்களின் வித்தியாசமின்மையும், இலங்கிய - எப்பொழுதும் குளிர்ச்சியாகவே விளங்குகின்ற, சொலைத்தாவி - தேயப் புரையுடையதாகியும் (அமைந்த), பருதியின் - வாய்ப்புறமுடைய, வெம்மை - வெப்பத்தை, ஆற்றும் - நவரிக்கும்படியான, பதாகை - துவஜங்கள், குழ் - குழந்திரா சின்ற, மாடம் - உப்பரிசைகளையுடைய, மூதூர் - பழமையான ஊராகிய, பிருதியி நிலகமென்னும் - பிருதியி நிலகமென்கின்ற, பேருடை - பெயருடைய, களம் - களமானது, உண்டு - ஒன்றுள்ளது, ஏ - ற.

(கை)

765. மற்றிந்த நகர்க்கு காதன் மாலதி வேகன் மாண்ட

பெற்றியான் றனக்குத் தேவி பிரியகர பிரியென் பரவா
மற்றிவர் தமக்கு மங்கை பிரதன் மாலி பாணன்,
செற்றயி நவத்துத் தேவ ரூபவச் சித னாரதான்.

(தி - வி) இந்த நகர்க்கு - இந்தப் பிருதியி நிலகமென்னும் பட்டணத்தக்கு, காதன் - அரசனாவான், மாள் - பெரிய, அதிவேகன் - அதிவேகனென்னும் பெயருடையவனாவான், மாலி - மாலிமொழிபெயர்ந்த, பெற்றியான் தனக்கு - தன்மைபெயருடைய அவனானவனுக்கு, தேவி - பட்டத்தரிமையவன், பிரியகாரினி யென்பாளாம் - பிரியகாரினியென்னும் பெயருடையவனாவான், இவர் தமக்கு -

இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும், செற்றமில் - தீவெழுவில்வாத, தவத்த - தந்தி
 னாலே, தேவனுய - தேவனுயப் பிறந்திருந்த, அச்சேதமாதான் - அந்த சீதனை
 மானவன், இரதனமாலே - இரத்தினமாலே பென்னும் பெருகுடைய, மண்ண
 யானுள் - புத்திரியாகப் பிறந்தான், ஏ - து.

மற்ற இரண்டும் அசைகள்.

(கஉ)

766. கற்பக வல்லி யின்ற கன்னிமஞ் சரிவாய் போதும்

பொற்புடைந் திருவின் பாதம் பூமக னிருக்கை காமன்

நங்கணத் தூணி நக்கை தங்கணக் கால்க னுரு

பொற்றிரட் கதவி நல்லார் புகழெனப் பார்த்த வங்குள்.

(இ - க) கற்பகவல்லி - கற்பகக் கொடியானது, என்ற-பெற்ற, கன்னி-
 இனமையாவிய, மஞ்சரிவாய்போதும் - பூக்கொத்தபோதும், பொற்புடை -
 அழகையுடைய, திருவின் - வடகயி தேவி போன்ற இந்த அரசன் மாலையி-
 னுடைய, பாதம் - பாதமானது, பூமகனிருக்கை - இவகந்தேவியின் இருக்கை
 யாவிய தாமரைப் பூவுடையாகும், நங்கணத்-இந்த இரத்தின மாலையினது, கணக்
 கால்கள் - கணக்கால்களானவை, காமன் - மனமுதனுடைய, கல் - கன்னமையாவிய,
 கணத்தூணி - அம்புருத்தூணியாகும், னுரு - துடைகளானவை, பொன் - கண-
 னத்தினாலாவிய, திரன் - திரப்பெற்ற, கதவி - வாலையாகும், அங்குல் - அங்கு-
 லானது, நல்லார் - குணவந்தர்களுடைய, புகழென - கீர்த்தியைப்போல, பார்த்த -
 விசுவசித்திரவின் தாரும், ஏ - து.

(கஅ)

767. மின்சுழி யிடைநந் கொப்பூழ் தோர்க்கையிற் றுயம் வேய்தோள்

பொன்புனை வயிர்தச் செப்பி னினைமுலை வலம்பு ரியின்

நங்கரி போதும் நக்கை மங்கல விருக்கை கொவ்வை

நங்கனி யாசுஞ் செவ்வாய் முறவனந் சிறிய முத்தம்.

(இ - க) நக்கை - இந்த இரத்தினமாலே பென்னும் நக்கையினுடைய,
 இடை - இடைமானது, மின் - மின்னற்கொடியாகும், கல் - கல்ல இலகுவான
 மணமந்த, கொப்பூழ் - காயியானது, சுழி - நீர்ச்சுழியாகும், ஓர்க்கையில் - அறிவுமிடத்
 தில், தாமம் - முத்தமாலையையணிந்த, தோள் - தோள்களானவை, வேய்தோள்
 மூங்கிலாகும், முலை - கந்தளங்களானவை, பொன் புனை - பொன்னுற் செய்தப்
 பட்ட, அயிர்தச் செப்பினினை - இரண்டு அயிர்தச் செப்புச்சொரும், மங்கல
 விருக்கை - மங்கலவந்திற் இருப்பிடமாவிய கழுத்தானது, வலம்புரியின்றன் -
 வலம்புரிச்சக்கிலுடைய, சரிபோதும் - கருணைகொப்பாரும், செவ்வாய் - செவ்வ
 லையானது, கொவ்வை நங்கனியாகும் - கல்ல சேனைவந்தனியாகும், முறவன் -
 பந்தனானவை, கல் - அழகிய சிறிய - சிறுமையாவிய, முத்தம் - முத்தக்க
 ளாகும், ஏ - து.

(கக)

768. முகத்திடை யழகெ லாம்போந் தொழுதுவ தொக்கும் மூக்கும்
வகுத்தகன் முகத்திற் கேற்ற வழசெய்த வடிந்த காடும்
ககத்தினுக் கண்ணொப் பிள்ளை நற்சிலை புருவம் நவகை
முகத்தினுக் கொப்பு திங்கண் மூபலின்றி விருந்த தாமெ.

(100)

(கு - க) மூக்கும் - மூபலும், முகத்திடை - முகத்தினிடமாகவுள்ள, அழ
கெனம் - அழகுசெய்வதும், போந்த - வந்த, ஒழுதுவதொக்கும் - ஒழுதுவதற்
குச் சமனமாகும், காடும் - செவிகளும், வகுத்த - வடிவபெற்ற, எல் - என்மை
பாலிய, முகத்திற் கு - வகைத்திற் கு, ஏற்ற - இணைந்த, அழசெய்த - அழகடைபு,
வடிந்த - வடிவபெற்றவனாகும், ககத்தினும் - இத்தப் பூவிலில், கண் - கெத்திரங்
களுக்கு, ஒப்பிவலை - உலகையில்லை, புருவம் - புருவங்கள், எல் - என்மைபாலிய,
சிலை - விதங்களாகும், கவகை - இத்த இரத்தினமாலையினுடைய, முகத்தினுக்கு -
முகத்திற் கு, ஒப்பு - உலகையானது, திங்கண் - சந்திரன், மூபலின்றி - கண்க
யின்றி, இருந்ததாம் - இருந்த தோற்றமாகும், எ - த.

ககத்தினுக் கண்ணொப் பிள்ளை - அகா.

(100)

769. நெறிந்துகெய்த் தொழுதி நீண்டு நீலத்தின் கதினை பெல்லாம்
கறந்தொரு கற்றை யாக்கி வைத்ததாம் கவரி பந்தம்
புறம்புள வழுது சொல்லிற் புரிந்துழிப் பார்த்த கண்ணைத்
திறம்பிடா வகைகையச் செய்யுஞ் செப்புல திணிமற் நென்னே.

(கு - க) கவரிபந்தம் - தலைமயிர்க் கற்றையானது, நெறிந்து - நெறிவு
கொண்டு, கெய்தது - வைத்துப் பண்புடையதாய், ஒழுதி - முறைபாக வளர்த்து,
நீண்டு - நீளமாகி, நீலத்தின் - இத்திர நீலத்தின், கதினையெல்லாம் - கிரண
வழகங்களை, கறந்து - வாங்கி, ஒரு கற்றையாக்கி - ஒரு திரிவாகச் செய்து,
வைத்ததாம் - வைத்ததாகும், புறம்புள - பின் பக்கத்திராவின்றி, அழுது - அழகை,
சொல்லின் - உறுமிடத்து, புரிந்துழி - அநனைப் பார்க்க விரும்பும்போது, பார்த்த
கண்ணை - பார்த்த கண்களுக்கு, திறம்பிடாவகைகைய - நீங்காமையாகிய விதத்திற்,
செய்யும் - செய்துவிரும், இனி - இன்னமும், செப்புவது - சொல்வது, என் -
என்ன, எ - த.

கண்ணை - அருபு மயக்கம், மற்ற, ஒ - அகைகள்.

(100)

770. மலிவிய லன்னம் போது மென்னடை மான்மை நோக்கும்
ருவில்குழன் மழலை நல்லிவாழ் மொழிமல்க் கெடிய னுடன்
னியல்பெலாக் துத ராற்சக் காயுத னறிந்து பின்னைத்
தெய்விக் கிராயு தற்குத் தருகெனத் துத விட்டான்.

(100)

(100)

(ஓ - ஊ) (இவன் இவ்வகை அழகு பெற்றிருக்குப்போது), மயில் - ஆண் மயில்போன்ற, இயல் - சரீரச்சயலும், அன்னம் போலும் - ஓம்புபகி போன்ற, மென்னடை - மிகுதுவாகிய கலையும், மாண்மை கோக்கும் - பெட்டை - மான் போன்ற மருண்ட பர்வையும், குயில் - குயிலிசையையும், குழல் - புள்ளர்க்குழலிசையையும், யாழ் - கிணையிசையையும், (நிகர்த்த), கல் - கல்வ, மழலைமொழி - மழலையாகிய ஊனறும், (உடைய), மலர்க்கொடியனான் தன் - புஷ்பக்கொடி போப்பவனாகிய இங், இரத்தின மாலையினுடைய, இயல்பெலாம் - அழகதி சம்பவெல்லாம், துதரால் - ஒற்றர்க்களினால், சக்கராயுதன் - சக்கராயுத வாகன், அறித்த - தெரித்து, பின்னை - (முன்னுரைத்தபடி தன் புத்திரனுக்கு மணஞ் செய்வ வேண்டிமென்று கருதிவிருத்ததற்குப்) பிறகு, தையலை-இக்கன்னியிலகையை, வர்சிராயுதற்கு - தனது குமாரனாகிய வர்சிராயுதனுக்கு, தருவகன் - கொடுக்க வேண்டிமென்று, தது - துதர்களை, விட்டான் - (அவன் தந்தையிடம்) அனுப்பினான், ஏ - ற.

(உஉ)

771. தாதர்வம் துரைத்த மாற்றம் கேட்டதி வேகன் சொன்னான்
போதுவாக் குழலை ஈமந்தன் புணர்ந்திடிற் புகழ்ச்சித் தாமென்
றியாதநீ ருரைத்த தெய்வ மிசைந்தன னென்னப் பின்னை
நீதிதான் வகையின் வேன்வி பாகுதி நெறியிற் செய்தார்.

(ஓ - ஊ) (அவ்வாறனுப்பப்பட்ட), தாதர் - தாதர்கள், வந்து - பிரதிவிதியாக வரம் வந்து, உரைத்த - சொன்ன, மாற்றம் - வசனத்தை, அதிலே கன் - அதிலே மகாராஜன், கேட்டு - கேட்டு, போதுவாம் - புஷ்பங்கள் தங்கி விருத்தப்பட்ட, குழலை - அசைந்தையுடைய மொது புத்திரியை, ஈமந்தன் - வர்சிராயுத குமாரன், புணர்ந்திடுக-சொந்தான், (அது), புகழ்ச்சித்தாம்-பெருமையை உடையதேயாகும், என்ற - என்ற, சொன்னான் - சொன்னவனாகி, பின்னை - பின்னையும், யாது - எதுவானாலும், நீர் - நீங்கள், உரைத்தது யாது - சொல்லியது எதுவே, எல்லாம் - அதற்கெல்லாம், இசைந்தனன் - நான் சம்மதித்தேன், ஏன் - என்று சொல்ல, (அவன் சம்மதத்தின் பேரில் பெரியோர் அப்பெண் ணுக்கும் குமாரனுக்கும்), நீதிதான் வகையின்-நீதி காஸ்திர பிரமத்தால் (ஏற்பட்ட), வேன்வி - ஸ்ரீபாண வேன்வியை, ஆகுதி நெறியில் - ஓமாகுதியின் விதிப்படி, செய்தார் - செய்தார்கள், ஏ - ற.

(உஉ)

772. கடிமலர்க் கொடிய னுனைக் காவல குமா னெய்தி

வடிவுடைத் தடக்கை வேழம் பிடிபொதி மகிழ்வ தேபோற்
கொடிமலர்ப் பந்தர் குன்றம் வாவியுள் காவு மெய்திப்
படிபிசைப் பட்ட வின்யம் பரியின்றி தகரு கானில்.

(கு - கூ) (அதன் மேல்) கட - வாகனை பொருத்திய, மலர்க்கொடியானது - புஷ்பங்கொடிக்குச் சமணமாகிய அய்யாத்தினமான பெண்ணு மாகமுமாத்திரை, சாவலமுமாள் - இராஜ குமாருகிய வஜ்ரபுதன், எய்தி - விவாகம் விதி பூர்வமாக உண்டது, வடிவுடை - ரூபத்தைபுடைய, நடக்கை - துதிக்கை பொருத்தியு ளேழும் - ஆணையானது, பிடியொலி - பெண்பாணபுடன், மகிழ்விக்கபோல் - மணமொத்துக் கடடி ஊட்டுவாழிப்பதுபோல, மலர்க்கொடிப்பந்தர் - புஷ்பங்கொடி களாலாகிய மதாமண்டபங்களிலும், ருன்றம் - செய்துநின்றங்களிலும், வாலிபம் - தடாகங்களிலும், காலம் - பூங்காவங்களிலும், எய்தி - (அவளுடன்) அடைந்து, டடி யினை - பூமியில், பட்ட - ஓண்டாகிய, இன்பம் - போக செலக்கியத்தை, பரி யின்றி - வகுத்தகிரிவளம், தகருகளில் - அழுவலித்திருக்கின்ற ஊர்களில், க - து. (உச)

773. இன்பரீர்க் கடலை பேறி யிசோதரை யான தேவ
னன்பினுற் சிறுவ னுது னாதன மாலைக் கன்று
நக்திய மதியைக் கண்ட நளிகடல் போன்று ஞால
மந்தமி னாவனை யெய்த வாதனு யுதனென் றிரே.

(கு - கூ) இசோதரையான - யசோதரையான, தேவன் - தேவனுனவன், (அதாவது : முன் யசோதரையாயிருந்து அந்த ஜன்மம்கிடைப் பின்புத் தேவனுனை மெய்த்த னாபிஷ்டகல்பத் தேவனுனவன்), இன்பம் - தேவ இன்பத்தின், கீ - குணம் பொருத்திய, கடலை - தனது ஆபுஷ்யந்திதியாகிய கடற்காலங்களில், எதி - கடந்து, (ஆரவணனத்தில்), அந்நளமாகிக்கு - இந்த இரத்தினமான பெண்ணும் பெண்ணுக்கு, அன்பினால் - பூர்வமாகுணையினால், சிறவுளுடன் - புத்திரானுத் தேன்றினுள், அன்று - அப்பொழுது ஞாலம் - இப்பூமியினுள்ளே, கந்திய - கிதைத்த, மதியை - பூர்ணச்சந்திரனை, கண்ட - பார்த்த, னளி - குளிர்ச்சியையுடைய, கடம்போன்று - சமுத்திரம்போன்று, (அதாவது : அச்சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம் பொங்கி ஓலிப்பதுபோல), அந்தயில் - முடிவில்லாத, உவகை - ஊர்தோ லுத்தை, எய்த - அடைய, (அவனுக்கு அவனுடைய நாய்தன்மையு), அதனுபுத - நென்றார் - இரத்தினபுதனென்று ஸமகாரணம் செய்தார்கள், க - து. (உச)

774. வாரிகுழ் வைபத் திச்கண் வறுமையைக் கெடுக்க வந்த
பாரசு தத்தின் கன்றிற் பரிவின்றி வளர்ந்து மைந்தன்
வேரிகுழ் கூந்த ளானை வேள்வியா செய்தி யின்பம்
பூரியா மனத்த னுனிப் போகத்தி னுற்ற வீழ்ந்தான்.

(கு - கூ) வாரிகுழ் - சமுத்திரகுழம்கூ, வைபத்தின்கண் - இப்பூமியில், வறுமையை - தரித்திரத்தை, கெடுக்க - நீக்கும்படியாக, கூந்த - தேன்றியு, பாரி

சுதத்தின் கையில் - சற்பக விருகத்தினது இவ்வசந்துபோல, மயந்தத் -
இரத்தினபூத குமாளுவன், பரிவின்றி - துன்பநிலையால், வளர்த்த - வளந்து
பெளவன வயதையடைத்து, வேரிருத் - வரசினாகிறதற்கு, உத்தலவா - அந்
சுதையுடைய இரது சன்னிகைகளை, வேள்வியால் - துன்பமான விவாக விரித்தி
யந்தால், எய்தி - அடைந்து, பூரிய - (நேகம் சந்தோஷத்தால்) பூரித்து, இன்
பம் - செவச்சியம் பொருத்திய, மனத்தனா - மனதுடையவனாகி, போசத்தின் -
காமபோசத்தில், ஆற்ற - மிகவும், வீழ்த்தான் - மூழ்கினான், ஏ - று. (உரு)

775. தானுத்தன் மகனும் பின்னை பவன்மகன் மகனு மாய்ப்பே

ரானத்தத் தழுந்து கின்ற நல்லப ராசி தீன்போ

பூனந்தீர் தலத்தி துற்றுச் செறித்தமா தலனை யேத்தி

யினந்தி வினைகட் காக்கு முபாயமென் வினைந வனென்றான்.

(இ - க்) (இவன் இவ்வாறிருக்கின்ற காலத்தில்), தானும் - தானும், தன்
மகனும் - தன் புத்திரனாகிய சகரபுத்தனும், பின்னை - பின்பு, அவன் மகன் - அவன்
குமாருகிய வஞ்சபுத்தனும், மகனும் - அவன் குமாருகிய இரத்தினபுத்தனும்,
ஆம் - விருத்திலாகி, (இப்படிப் புத்திர, பவுத்திர, பிரபவுத்திராகனோடு), பேசி -
பெரிதாகிய, ஆனந்தத்த - வம்ஸாசகத்தில், அழுத்துகின்ற - தவ்விராகின்ற;
கல் - நன்மைபொருத்திய, அபாரிதன் - அபாராதி மகனானான், போய் - தப
பேறுவது முனிகவிருக்கும் இடம்சென்று, ஊனந்தீர் - குற்றநிலைய, தவத்தில் -
தபாலினால், ஊற்று - ஆஸ்வத்தை, செறித்த - தடைசெய்த, மாநகரின் - மதுரை
தபவையுடைய பிழிதாவலவை, ஏத்தி - கந்தோத்திரம் செய்த, இறைநன் -
ஊதனோ, தீவினைகட்டு - பொல்லாக்காகிய கருமங்கட்டு, ஈனமாகும் - குறை
வைச் செய்பதும் (அதாவது: அக்கருமங்களைக் குறைத்து நீக்கும்படியான), உபாயம் -
உபாயமானது, ஏன் - பாது?, ஏன்றான் - ஏன்று கேட்டான், ஏ - று. (உரு)

776. வினைபுயிர் கட்டு விட்டான் மெய்ம்மையை வறிந்து தேறித்

தினைபனைத் தானும்பற்றிற் செறிவினா நெறினை மேவித்

தனைவினை நீக்கி கின்ற தன்மைய னாக நேரக்க

வினைபெனைத் தானும் நீங்கும் விகாரங்க னோடு மென்றான்.....

(இ - க்) (அவ்வாறு வினாவியவுடனே), வினை - வம்ஸகவினது, மெய்ம்
மையை - உண்மை வஞ்ஞபத்தையும், உயிர் - ஜீவனுடைய, மெய்ம்மையை -
உண்மை வஞ்ஞபத்தையும், கட்டு - ஜீவனிடத்தில் கர்மங்கள் பதிக்கும் பந்தத்
தின், மெய்ம்மையை - உண்மை இயல்பையும், விட்டான் - (அக்கருமங்கள் ஆத்
மனைச்சேர்ந்து பந்திக்காமல் நீங்கி விந்துவிடுகிற ஜீவனுடைய சுத்தத்தன்மையாகித்)
மோட்சத்தின், மெய்ம்மையை - யதாவதுவஞ்ஞபத்தையும், அறிந்து - ஸம்மியத்

சூர்தந்தியறிந்து, தேதி - உண்மையைத் தெரிந்து, (அதாவது: தரிசன சத்தி
முகி), திரையினத்தானும் - திரையாவாகிதும், (அதாவது: சித்தியினும்), பத்
தில் - (அன்னியத்திரையினை வரஞ்சையாகிற்) சாகபரிணாமத்தில், செறிவின் -
சேராத, செறிவை - கழிவை (அதாவது: சுத்தந்திதி ஸ்ஞபமாயிவ ஸம்மியத்
சரித்திரத்தை), மேயி - பொருத்தி, தனை - தன்னை, வினை - கம்மக்கம், கீழ்
கின்ற - விலகிநின்ற, தன்மையனாக - சுத்தஸ்கயாவத்தை புலையனாக, நோக்கி
கீதான பரிணதிலம் காண, (அப்போது), விசாரண்சேரதி - ஆத்மனாக விசா
ரண்சேரதி, (கூடிய) வினை - பாவகம் திரையினை கம்மக்கம், எனைத்தானும்-எவ்வள
வானும், கீழ்கும் - ஆத்மனிடத்தில் கீழ்காமல் விலகி மேட்சமமாகும், என்னுள் -
என்று பிழிதான்கல குருக்கன் கூறினான், எ - று.

“மெய்மையை” என்பது திபகமாக வாய்க்கிடக்கொண்டு உட்ப்பட்டது. ()

777. என்றனும் முடிவை மன்னன் சக்கரா யுதனுக் கேந்து
குன்றெனத் திரண்ட தோளாய் குவலயங் காத்துச் சின்னம்
சென்றமன் காவ னுன்பரத் சிறுவனும் கேந்து போகி
நின்றிடா நிரைமை நீக்கு நீயெனத் தொழுது நீத்தான்.

(இ - ஊ) என்றனும் - (இவ்வாறு மேகமாயும்) என்ற முனிவான்
செவ்விய மாத்திரத்தில், மன்னன் - அபராஜித மஹாராஜன், முடிவை - அரசு
சாரும்படியான பட்டாபிஷேக முடிவை, சக்கராயுதனுக்கு - தன் புத்திரனாகிய
சக்கராயுத குமாரனுக்கு, சுத்த - பட்டாபிஷேக பூர்வகம் செலுத்த, (அவனை
நோக்கி), குன்றென - பர்வதம்போல, திரண்ட - திரட்சிபொருத்திய, தோளாய் -
பூர்வதையுடைய குமாரனே, சின்னம் - சிலாட்சன்வரை, நீ - நீ, குவலயங் காத்து -
இப்பூயியை ஆட்சி செய்து, சென்ற - அதன்வழியிலே கடந்து, (அதன்மேல்),
மன்னான் - இப்பூயியின் காவலர், உன்பால் - உன்னிடத்தேயுள்ள, சிறுவனும் -
குமாரனும், சுத்த - கொடுத்த, போகி - இராஜ்யத்தினின்றும் விலகிப்போய்,
கின்றிடா நிரைமை - அனித்திய ஸ்ஞபமாயிவ இப்பிரவியை, நீக்கு - கீழ்க்
தபஞ்செய்த மேட்சமையாவாக, என - என்று சொல்லி, (இராஜ்யத்தை
விடுத்து), தொழுது - (மீண்டும் போகி மூன்சொன்ன குருக்கரை) வணங்கி, கீத்
தான் - சக்கராக பரித்திரயாகமாயிவ திவ்யைவயக் கைக்கொண்டான், எ - று. ()

சுருதி - 1

வேறு.

778. அபரா சிதன்மா தனகு யினபின்
துவரோ தழுவித் தநிலத் தையெலாஞ்
சகரா யுதனுக் தளரா கமரிதாத்
தபரா சிதனும் மவனா யினனே.

(இ - கூ) (அங்குறு) அபாஜிதன்-அபாஜித மனாராஜன், மாதவனாயின் பின்-மதுர நபனாகச் செவ்யம்படியான முனிவானான பிண்ட, சகராயுதனும் - சகராயுதனும், உலோகமம் - உலர்ச்சமுத்திரத்தை, உலித்த - ஆண்டயாக வுத்திய (அதாவது: சமுத்திரத்தாற் குழப்பட்ட), சிலத்தையெனாம் - பூமிசாஸ்திரத்தை யெனவாம், தளராமை - தளர்ச்சியில்லாமல் (அதாவது: துன்பமின்றி), சிறத்தி - உதாபித்து, அவன் - அச்சகராயுதன், அபாஜிதனும் - பிறவாச்சகரால் ஜெயிக்க முடியாதவனும், ஆரின் - ஆனான், ஈ - த. (உரு)

779. பொழி தபுலத் தெழுபோ கமெலா
மிறலா திரவும் பகனும் தகரா
நிறைபா தொழியப் பினெருப் பினிடை
விறகே பிணவென் றுவெறுத் தனனே.

(இ - கூ) (அங்குறுபின்), பொழி - பஞ்செத்திரியக்களால், புலத்து - விஷயவன் துக்களின், மீது - மேலே, எழும் - உண்டாகிய, போகமெனாம் - போகோபோகங்களை யெனவாம், இறனாது - நீக்காமல், இரவும் - இரத்திரியிலும், பகனும் - பகலிலும், தகரா - அலுபலித்தும், நிறையாது - திருத்தியாகாமல், தொழிய - நீக்க, பின் - பிறகு, இவை - இந்த இத்திரியவிஷய போகக்களானவை தெருப்பினிடை - அக்கெனிடத்தில் அகப்பட்ட, விறகே பென்ற - விறகுக்குச் சமானமே யாகுமென்று, வெறுத்தனன் - அவற்றை வெறுத்து வைராக்கிய முற்றான், ஈ - த. (உரு)

780. அறிவா ஸதியா ஸதியா வதனா
பிந்தாம் வினைபைப் பினியா வதனா
வினையா துலிளா துலிருப் புறகின்
தறகெ முயர்வா ருணர்வொன் திலகே.

(இ - கூ) (அண்ணம் வைராக்யமுற்றபின்), அறிவால்-ஸம்யகஞ்ஞானத்தினாலி, அறியா - (ஜீவாதி பதார்த்தங்களை ஜெதவோ பாதேய ஸ்வரூபந்தெரிந்து வீதாசகத் தன்மையாகிய சத்தோபபேரகம் பெற) அறியாத, அதனாவ் - அத்தன்மையினால், அறியா - உன்று ஸ்வரூபமறியாத, பிந்தாம் - தனது ஸ்வரூபத்துக்குவெறுதிய, வினையை - புத்தவ பரியோபாஸகிய கர்மங்களி, பினியா - பத்தித்துக்கொண்டு, அதனாவ் - அத்தன்மங்களின் பத்தத்தால், விறையாது - ஸம்சார விஷய காமானது நிறைந்து திருத்தியாகாமலும், சிலாது - சிக்காமல் அணித்திய ஸ்வரூபமாகவும், விருப்புர ஞானசாயானது, உறகின்று - பொருத்தமின்று, உறமுயர்வார் - இத்திரிய விஷய காமகைய முயற்சிப்பவர், உணர்வென்றிள் - ஸம்யகஞ்ஞானத்தினாலிவந்த அஞ்ஞானினோன், ஈ - த. (உரு)

781. வினைபான் வருமின் பம்பெறுத் திடவே
தனையே துதவித் தனரா வகைபா
வினைவான் வினையில் கிழிவறத் துடனே
புனைபா துபொருத் துமனந் தககம்.

(இ - க) வினைபால் - கர்மங்களினால், வரும் - வருகின்ற, இன்பம் - ஸம்
கார கருத்தை, வெறுத்திட - வெறுத்துக்கீட, தனையே - தனது ஆத்மாவை
தனையே, துதவி - கருதி, தனரா - தனக்குரியபடியாக, வகைபா - விதத்தினாலும்,
வினைவான் - திவானத்தாலும், வினை - கருமங்கள், புனைபாது - சேராமல், திணி -
விவகி, படனே - அப்பொழுதே, அனந்த - சாம் - அனந்த வெண்கலமான்னு,
நிறைந்த - கிழைப்பெற்று, பொருத்தம் - அடையும், வ - த.

(உக)

782. முடிவில் லுதுமுன் னமுமென் கணதத்
தடைபாம் வினைபைத் தவநீ தியினிற்
தடைவன் னினியென் றரசன் னினியா
வடியே ஸன்வச் சிரவா புதன்மேல்.

(இ - க) (ஆதலின்), முன்னமும் - முந்தியும், முடிவில்லாத - முடிவில்லா
ததும், என்னைதன் - என்னிடத்தான் ஆத்மஸ்வராவ குணத்தின், தடை -
தடைபாடதும், ஆம் - ஆகிய, வினையை - பாவனம் திவியகர்மத்தினை, தவநீதி
யினில் - தபோகீதிரால், இனி-இனிமேல், தடைவன்-தடைசெய்யவன், என்று
என்று, அரசன் - சக்கரபுத மஹாராஜன், திவியா - கிளைத்து, வடிவெல்லாம் -
அர்ணவபெற்ற வேலாயுதத்தை யுடையவனாகிய, வச்சிரவாயுதன் மேல் - தனது
குமாரனாகிய வஜ்ஜிராயுதன்மேலே, வ - த.

இதையும் அபித்தசெய்யுளும் குளகம்.

(உச)

783. முடியும் படியும் முதலா வினைவத்
தடையே வரசன் னபரா சிதனும்
வடுவின் முனிவன் னடிமா மலனா
முடியின் னணியா முனியா மினனே.

(இ - க) முடியும் - சீரீடமும், படியும் - பூமியும் முதலான - முதலாக
உள்ள இராஜ்ய சம்பந்தமானவைகளை யெல்லாம், வைத்து - ஸ்தாபிதம் செய்து,
அடை - வைத்த பொருத்திய, மேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன் - சக்கரபுத
மஹாராஜன், அபாசிதனும் - அபாஜிதனென்றும் பெயரை யுடையவனாகிய
வடுவில் - குந்தமில்லாத முனிவன் - முனிவானது அடி - பாதமாகி, மா -
பொருளம் பொருத்திய மலனா - தமகாமலனா, முடிவின் - சிதலில், அணியா -

அனரித்து, (அதாவது அனாடினாய் செஞ்ஞம் வணங்கி), முனிவரின் - முனிவரின்
குறி தீர்ந்தவகையல் வெண்டனன், ஏ - து. (கஉ)

வேறு.

784. சக்கராயுதனும் போகித் தலைதன் பாதஞ் சார்த்து
மிக்கமே முனிவ னாகி வெள்ளரிடை யாதி போகி
னிற்றும்வென் னிரைக னீங்க விராப்பகல் படிம பின்று
பக்கனோன் பிரதி போடும் பாவனை பரிந்து சென்றான்.

(இ - க) (அவ்வாறு), சக்கராயுதனும் - சக்கராயுதனானும், போகி - இரண்டு
பத்தினின்றும் நீங்கிப்போய், தலைதன் - தனது பிதாவாகிய அபராஜித முனிவரின்
ஊடைய, பாதஞ்சார்த்து - பாதத்தையடைத்து நமஸ்கரித்து, மிக்க - மிகுதியாகிய,
மு - பெருமையுடைய, முனிவனாகி - முனிவனாகி, வெள்ளரிடைகள் - சிலையையுடைய
விரைகள், நீங்க - விலகும்படியாக, வெள்ளரிடையாதி சிற்றும் போகின் - வென்
னாகாதத்தில் சிற்றல் முதலாகிய திரிசூல போகங்களிலும், இராப்பகல் - இரவும்
பகலும், படிமம் - பிரதிமையோசத்திலும், பின்று - நின்று, பக்கனோன்பு - பக்கனோ
பகலும் மானோபவானங்களிலும், இரதிபோடு - சந்தேகத்தோடு கூடி, பாவனை
ஆகும் பாவனையிலும், பரிந்து - பழகி, சென்றான் - சென்றான், ஏ - து. (கஉ)

785. வெழிவழி பெய்குஞ் சென்று மீட்சிநற் படர்க்கி வின்ற
செழிவினிற் பொழிக னாறுஞ் செறித்தசய் யமத்த னாகி
யறுவகைக் காய மோம்பி யருள்புரி யடக்கத் தோடும்
மறுதா வெழியுஞ் சிந்தை வழுவுறத் தழுவி வின்றான்.

(இ - க) (அவ்வாறு சென்று பின்னரும்), வெழிவழியெய்கும் - விஷயவழி
வினரிடத்தெய்கும், செழிவினில் - சேர்க்கையினாலே, செல்லும் - செல்லுகின்ற,
பொழிகளாகும் - ஊட் இந்நிலங்களும், மீட்சி - அகலகளினின்றும் மீளுதலாக,
வின்ற - நிலப்பெற்ற, எற்படர்க்கி - ஊம்பியக்காரித்திரத்தில், செறித்த - சேர்த்து
சம்பந்தமுதி - விஷயஸம்பந்தத்தை யுடையவனாகி, அறுவகைக்காயம் - ஊட்டி
வினாயக்கினை, ஒம்பி - சுகித்து, அருள்புரி - ஜீவதயவைச்செய்தின்ற, அடக்கத்
தோடும் - பிராணி ஊம்பமத்தோடு கூடி, மறுதாவு - ஆம்மருணத்தைத் தடை
செய்யும்படியான எம்மக்கோ, எழிலும் - வெங்கும் படியான, சிந்தை - தருமத்
தியானத்தை, வழுவுற - குற்றமற, (அதாவது எழுவுதலின்போல்), தழுவி -
சேர்த்து, வின்றான் - நிலப்பெற்றான், ஏ - து. (கஉ)

* தருமத்தியானத்தின் காமக்கிரையுந் குணங்களைவும் பதார்த்த ஸார்த்திலும்

80 - உறு உபயோகாதி காசத்தில் கண்டு கொள்ள.

786. வேண்டுகிற பசியி னோயில் வேண்டிற் பெருமை தன்னிற்
முட்சியி லிருத்தல் போதல் கிடத்தல் ஹடாமை தன்னிற்
காட்சியி லறிவின் ஞான பின்மையிற் கலங்கிச் சித்த
மாட்சியைச் செலாத கத்துப் பரிசைபன் மூன்றாம் வென்றான்.

(கு - க) (மேலும்), வேண்டியில் - தன்னீர்த் தாகத்தாலும் (பின்புறத்
தாலும்), பசியில் பசியினாலும் (கூடாத்தினாலும்), னோயில் - பிணிவாலும் (ரோகத்
தாலும்), வேண்டியில் - யாசித்தலாலும் (யாசனாலும்), பெருமைதன்னிற் -
(வேண்டியதைப்) பெருத்தினாலும் (அளாபத்தாலும்), காட்சியில் - தாண்டில்
லாத, இருத்தல் - (பொருத்திய யோகாணந்தில்) இருத்தலாலும் (சித்தத்தி
யாலினாலும்), போதல் - (ஆதாரத்தினின் பொருட்டிச்) செல்லுதலாலும் (அவா
னாலும்), கிடத்தலில் - படுத்தலினாலும் (ஊசலாலும்), ஹடாமைதன்னிற் -
(ஆணை) ஹடாமையினாலும் (கண்ணியாலும்), காட்சியில் - அதிசயத்தாலும்,
அறிவில் - பிரஜ்ஞாவினாலும், ஞானயின்மையில் - அஞ்ஞானத்தாலும், சித்தம்
தன்னி - சித்தமானது கலங்கமுற்று, மாட்சியை - பெருமையில், செலாது-செலாத
தாலும் (அறிவிலானாலும்), (உண்டான வேதனைகளாகிய), அகத்துப்பரிசை - அப்
பிவந்த பரிசுதானங்கள், பரிமூன்றாம் - பதின் மூன்றையும், வென்றான் - ஜெயித்
தான், ஏ - ஹ.

மோகனார்த்திகள் தலம்பொருத்தித் தியானம் ஞானபாத சம்மதத்தில் சித்த
வேண்டித் தலங்களுக்கு னேரிமே கஷ்டப்படுகிறப் பரிசுரிக்க முயலாது அவைகளைச்
செத்த ஜெயிக்கவேண்டும். அந்த வேதனைகளுக்கு பரிசுரிக்கமென்றும், அவை
களைத் தளராது சகித்ததற்குப் பரிசுரிக்க ஜெயமென்றும் பொன். காயசம்பந்தமாயுண்டா
தாலும் கஷ்டங்கள் பாற்றியபரிசுரிக்கமென்றும், மனேசும்பந்தமாயுண்டாருமனை
அப்பியந்த பரிசுரிக்க மென்றும் பரிசுரிக்க இருவரைப்பரிசு. இச்செய்யுளில்
கூறப்பட்டுள்ளவை 18 - ம் அப்பியந்தபரிசுரிக்கம். அடுத்த செய்யுளில் பாற்றியபரி
சுரிக்கம் 9 - ம் கூறப்படுகி. ஆக பரிசுரிக்க மொத்தம் 27. (க.அ)

787. வெப்பமும் குளிரும் மாசுஞ் சிற்பமும் துறதும் வெஞ்சொற்
செப்பதும் கொண்புக் தின்றல் குத்தலும் தீய வுறற்
துப்புறற் வாயி னூர்த் தொடர்ச்சியாம் பரிசை யுள்ளிட்
பொப்பிலாப் புறத்த நின்ற வெண்பது மொருங்கு வென்றான்.

(கு - க) (அவ்வாறு ஜெயித்தப் பின்னரும்), வெப்பமும் - உஷ்ணமும்,
குளிரும் - சீதமும், மாசும் - மலன்பரிசுமும், சிற்பமும் - கைக்கா புரல்
புரையும், வெஞ்சொற் செப்பதும் - ஆக்குரோசமும், கொண்புக் - வறையும், தின்
தல் குத்தலும் - தெம்செய்யுறையும், தீயவூறும் - தீரணன்பரிசுமும், துப்புறற் - பண

தந்தை ஒத்திரவின்; வாயினும் - வாய்ப்புடைய கந்திரவின், தொட்டி
யம் - சேக்கையாயிய, பரிசை - கந்திர பரிசுதரும், உன்னிப்பி - சேக்கை
புறத்தி யின்ற - பற்றுமையிய, ஒப்பில்ல - பொருத்துத் தன்மையில்லாத, ஒன்ற
தம் - இந்த ஒன்பது பரிசுதற்குரியும், ஒருக்கு - ஒருமிக்க, சென்றான் - (ஆதி
பாவனாந்தரத் தியானத்தாலும், கம்பியக்குண பலத்தாலும்), நுயித்தான், எ-று.

788. சேதன மிதர மாயுஞ் செல்வன நிற்ப வாயு

மேதுமி விரியல்பு னுந் தவிரியாய் விரியி யின்றி

யோதிய வுருவ மாகி மிதரமா யுலக மாகி

நிற்பாந் பொருள்க னின்ற நிலைமையை நினைத்து கின்றான்.

(இ - க) பொருள் - (ஜீவ புத்தக தர்மநாம் ஆகாதவமென்னும்) வடி
நிலையங்கள், சேதனமாயும் - (ஜீவத்திரவியம்) சேதனமாயும், இதரமாயும் -
(மற்றவனாகும்) அசேதனத் திரவியமாகவும், செல்வனாயும் - (ஜீவ புத்தக நி
லையங்கள்) கமல சத்தியுள்ளவாயும், நிற்பவாயும் - (மற்ற கான்கு திரவியங்களும்)
கந்திர பரிசுமத்தையுடையவாயும், ஏதுவின் - (திரவியங்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று)
தேறுவாரும் தன்மையினும், இயல்பின் - கந்திரவியத்தின், ஆகும் - உலகமாகும்,
விரியாய் - (வியவநாசபந்தர ஜீவ புத்தக திரவிய மிதரமும் விபாவபரிசுமாத்
துப்) பலவிகாரத் தன்மைமையுடையவாயும், விரியின் - (மற்ற கான்கும் விபாவ
பரிசுமாய்) கந்திரத்திரவியங்களாயும், உருவ - சொல்லப்பட்ட, உருவ
மாகி - (புத்தகத்திரவிய மொன்றுமே) ரூபத்திரவியமாகவும், இதரமாய் - (மற்றவ
னும்) அருபத்திரவியமாகவும், உலகமாகி - (இத்த வுத்திரவியங்களே ஒன்று சொத்து)
லோகமாகவும், சேதனம் - தன் தன் குணபரிசுமாத் திரவியத்தால், கின்ற - (உத்
பாத, விப, த்ரெவம்ம புத்தகமாகி, கந்திரவியமாய்) கின்ற, நிலைமையை -
(பொருளின்) நிலையான தன்மையை, (அதாவது: அதனதன் தன்மைய குணத்
தன்மையை), நினைத்து - நினைத்து, கின்றான் - (தேறுவன்வருபத் திரவியமும்
உபாதேயவன்வருப கந்திரமும் செய்து) கின்றான், எ - று.

உத்திரவியங்களினது, திரவிய, குணபரிசுமாத் திரவிய விரிவுகளும் இந்
தும் விரிவாகப் பதார்த்தவாசம் ஒன்று முதல் கலு அநிகாரங்களிலும், கந்திரத்த
லித்தி, உபாதேயவாத, கந்திரம் தன்மையில் ஒத்தவது அத்திரவியத்திலும், பதார்த்த
தத்திரவியம் முதல் அநிகாரம் ஆகிய பஞ்சாதிரவியத்திலும் சொல்லப்பட்டிரு
கின்றன.

(சுரு)

789. அதுவானு வனக்க முன்றுக் கயங்கிய பதேச மாகு

மனுவினுக் கேக மாகு மனந்தமா காய தேச

நினைபுலகக் கல மூன்று மேற்றிழி வாய கந்தம்

பனரிவினப் பனக்க குப்பெய் பாதமுற் சேனகி கந்ததன்.

சங்கராசுதன் முத்திச் சுருக்கம்

56

(உ - உ) அனுவினா - புக்கலத்திரவியத்தின் ஐக்கிரியம்சமாயிவ பரமனுவினா அனக்க - அனக்குமிடத்தில், மூன்றக்கு - (ஆவ, தம், அந்மலமவிற) இம்மூன்று திரவியங்கட்கு, அபவியபிதேசமாகும் - அனக்கியாதப் பிரதேசமாகும், அனுவினாக்கு - புக்கல பரமனுவுக்கும் கால பரமனுவுக்கும், அனக்கமாகும் - ஏகப்பிரதேசமாகும், ஆகாயம் - ஆகாசத் திரவியமாகுது, அனக்கம் தேசம் - அனக்கப் பிரதேசமுடையதாகும், இணையினா - ஒன்றோடொன்று சேர்தவியல்வாமல் ஏகப்பிரதேசியாய் இருக்கின்ற, காலம் - விச்சய பரமனுத்திரவியமாகுது, மூன்றும் - (வியவதூர பரிவாயத்தினால், பூத, பகீஷய, வர்த்தமானமென்னும்) மூன்றாகும், (அதுவன்றியும்), ஏற்று - உத்தரப்பிணியென்றும், இழிவு - அவதரப்பிணியென்றும், ஆய் - ஆதி, அனந்தம் - முடிவில்லாததாகும், பணியினாப்பவம் - குறைபாத ஸம்ஸாரப்பிறப்பில், (கீதாமல் இருக்கின்ற), சுருப்பம் - கர்ப்பமும், உப்பாதம் - உபபாதமும், மூர்க்கணை-மூர்க்கணையும், (அவிய திரிவித ஜன்மஸ்தான விவரணையும்), நினைத்தான் - நினைந்துமேயன்வருபத் திவகமும் உபாதேயவருபவ்வீகாரமும் செய்தான், ன - னு. (சுச)

790. உதயத்தி ஐபச மத்திற் கேட்டிற்கேட் டவிவு தன்கட்
பதவிமாத் தபரினா மத்தாரம் பஞ்சபா வத்தை யுன்னி
பிதமுத்தி பிதற்கு பாய மிரதனத் திரயக் தீய
மதமதற் குபாயக் தன்னை பிதமின்மை மனத்தான் வைத்தான்.

(உ - உ) உதயத்தின் - ஏக விம்சதி பிரகாரம் கருமோதயத்தினாலாகிய உதய பாவத்தினாலும், உபசமத்தில் - (என்னு பஞ்சேந்திரிய பரியாப்தி ஜீவன் னுக்கு காலஸந்தியாகிப்பாத்திகளினால் ஸப்தவித தர்சன மோஹவீய கருமக் கரும, மற்ற சாரித்திர மோஹவீய கருமங்களும் உபசமத்தை யடைந்த காலத் தாகும்) உபசமபாவத்தாலும், கேட்டில் - (ஞான தர்சனஞவாணத்தாய மோஹ ஸீயங்களது கிரவசெகஷ் சுதயத்தினாலாகிய கவலிதமாகிய) கருவிக் பாவத்தாலும், கேட்டவிவுதன்கண் - ஷடேயபசம பாவத்திரிடத்தாலும், (அதாவது: சில கருமங்களது கேட்டினாலும், சில உபசமத்தாலுமாகும் யிதிர பாவத்தாலும்), பத மோத்த - பதத்தில் பொருத்திய, பரினாமத்து - திரிவித பாரிணாமிக் பாவத்தாலும், ஆம் - ஆகின்ற, பஞ்சபாவத்தை - பஞ்சவிதமான பரினாமங்களை, உன்னி - திரவணித்து, இதம் - ஆதாமனுக்கு இதமாகிய, முத்தி - மோட்ச ஸ்வரூபத்தையும், இடற்கு - இந்த மோட்ச ஸ்வரூபத்திற்கு, உபாயம் - மாரக்மாவிய, இரதனத்திரயம் - (ஸம்மியக் தர்சன, ஸம்மியக்ஞான, ஸம்மியக் சாரித்திரமாகிய, விபவ ஹார விச்சய) ரத்னத்திரய ஸ்வரூபத்தையும், தீய மதம் - யித்திரா மதத்தினாலாகிய பிறவித்துன்பத்தையும், அதற்குபாயம் தன்னை - அதற்கு மாரக்மாவிய மித்திரயாதர்சன அஞ்ஞான விபீத சாஸ்திரத்தையும், இதமின்மை - என்மையில் ஸாத்விதையும், மனத்தன் - மனதில், வைத்தான் - இருத்தினான் (அதாவது: இந்த ஸம்ஸார தந்தாரண மோட்ச தந்தாரணங்களையும் திரவணித்தான்), ன - னு.

இந்தப் பஞ்சபாவத்தின் விவரத்தைத் தத்துவவர்த்தகுநிலைச் சான்றபொருளில் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கண்டு கொள்ச. (சஉ)

791. வினைபெட்டி ஸ்தபத் தாரும் விகாரங்கள் விபாக மென்று
மனம்வைத்து முனிவன் செல்ல வச்சிரா யுதனும் பேரகச்
தனைவிட்ட மனத்த னாகச் சதங்கைச்சி றடிபிற செல்லு
மனமொக்கு மிரத மாலை பாங்குதி னிதிற் போந்தான்.

(சு - க) வினைபெட்டி - அந்த அருமங்களின், உதயத்து - உதயத்தி
னும், ஆரும் - உண்டாகின்ற, விகாரங்கள் - விகாரச் செயல்கள், விபாகமென்று -
கர்மானுபாசமென்று, மனம் வைத்து - மனத்திறியாணித்து, முனிவன் - கச்சாபுத
முனிவன், செல்ல - தவத்தின் மார்க்கத்தில் செல்லையில், வச்சிராயுதனும் - வச்
சிராயுத மறையாஜனும், போகத்தனை-ஸம்ஸாரபோகத்தை, விட்ட - கீழிய, மனத்
தனாகி-மனதை புடையவனாகி, சதங்கை - சதங்கையணிந்த, தோடியில் - சிற்றடி
யால், செல்லும் - செவ்வின்ற, மனமொக்கும் - தன் மனமுகொத்த, இரதமாலை-
இரத்தினமாலைவினுடைய, ஆர்வத்தின் - காத்திலினின்றும், அரிதில்-அருமையாக,
போந்தான் - விலகிச் சென்றான், எ - ற.

(சஉ)

792. போகத்த போகம் தானே புதியவை பாகித் தோன்றி
மோகத்தைப் பெருக்க லல்லான் முடிவெய்தாச் செவ்வ மாயும்
மேகத்தின் மின்னின் வீழ மிவற்றை முன்னம் கீங்கி
நகத்தை விட்டை கங்கு கற்றவம் புரிது மென்றான்.

(சு - க) (அவ்வாறு அவ்வாறென விட்ட அவன்), போகத்த - முன்
அனுபவித்த போகத்தான் - மேகோப போகத்தானென, புதியவைபாகித்
தோன்றி - ஸதனமானவைகளாகத் தோன்றி, மோகத்தை - அஞ்ஞானத்தாலு
கும் மயக்கத்தை, பெருக்கல்லால் - விருத்தியாக்ருவீதயல்லாமல், முடிவு -
முடிவை, எய்தா - அடையமாட்டா, செவ்வம் - ஸம்பத்தும், ஆயும் - ஆயுதம்
கம்மமும், மேகத்தின் - மேகத்தைப்போலவும், மின்னின் - மின்னலைப்போலவும்,
வீழும் - வசமெய்தும், (ஆவையால்), இவற்றை - இவைகளை, நாம் - அறிவுடைய
வம், முன்னம் - அவைகள் கீங்குவதன் முன்னமே, கீங்கி - விட்டு விலகி,
நகத்தை - தேவலோகத்தையும், விட்டை - மோட்சத்தையும், கங்கும் - கொடு
கும்படியான, கற்றவம் - கண்மையாகிய தபத்தை, புரிதும் - செய்வோம், என்
ருன் - என்று யாவனை செய்தான், எ - ற.

(சஉ)

793. இரதகு புதின் உலி முடியினை வீழ்ந்த வேந்தன்
விரமகு மனத்த னாகி கைக்கவின் வீழ்ந்த போகி

தூண்புண வகையிற் பின்ன ளக்கா விடத்திற் பாவ
நிலாபிண ஓதவஞ் செய்ப சின்றிடுத் துன்ப மென்றான்.

(கு - கூ) (அவ்வாறு பாவனை செய்த பின்பு), இரதனுபவனை-தன் புத்திர
குதிய இரத்தினபுத குமாரனை, கூலி - அழகுத்து, வேந்தன் - வஞ்சகபுத மகா
ராஜன், முடியனை - பட்டாபிஷேக முடியை, சுத்த - அவனுக்குக் கொடுத்த,
(அவனை நோக்கிப் புத்திரனே), விரமனா-(தத்துவத்தெளித்த), வைராக்மியத்தில்
பொருத்தாத, மனத்தனா - மயக்கமுற்ற மனதுடையனான, வேட்டுவையின் -
மோதலாகத்தில், கீழ்த்த போகின் - சென்ற சென்றால், உலாபுண வகையில் -
சொல்ல முடியாத தன்மையில், பின்னா - பின்னாலில், அக்காயிடத்தில் - பெரி
தான விஷம்போல, பாவம் - பாபஞ்மமானது, திரையினால்-விரிவாக்மியத்தால்,
உதயஞ்செய்ய - உதயத்தைக் கொடுக்க, துன்பம் - துக்கமானது, சின்றியும் -
ஆழ்மனிடத்தில் சின்று வருத்தம், என்ருன் - என்ற போதித்தான், உ - ற. ()

794. திருமலி பார மாலை தினைக்குத்தின் புயத்த ராகி
புருமலி களித்தி னுச்சி யோங்கிய குடையி னீழல்
வருமவர் முன்பு தாஞ்செய் கல்வினை மாய்க்கப் போழ்தி
னெரியுது திருவி னென்னுர்க் குழையார விபல்வர் கண்டாய்.

(கு - கூ) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), திரு - அழகினால், மலி -
கிடைத்த, ஆரம்-(முத்திரமூல, இரத்தினமூல முதலாகிய) ஹாரங்களும், மாலை -
(பூமாலை, பொன் மாலை முதலிய) மாலைகளும், திரைக்கும்-சென்ற பிரகாசிக்கின்ற,
திண் - செட்டியாகிய, புயத்தராகி-புதுத்தையுடையதாகி, வருமலி - குயமலிக்குத்
களித்தினுச்சி - மாலையின்பேரில், ஒங்கிய - பெரிதாகிய, குடையினீழல் - வெண்
னைக் குடையினுடைய கிழலிலே, வருமன் - வரி உலாவருமவர்களும், முன்பு -
பூவத்தின், தாம் செய் - தாங்கள் செய்த, கல்வினை - புண்ணியவினை, மாய்க்கப்
போழ்தில் - உலகத்த காவத்தில், எரியுது - அக்னியையடைத்த, திருவிண் - ஐன்
வரியப்போல, ஒன்னுக்கு - படைகளினுக்கு, உழையார - வேலைக்காரர்களாகி,
இயல்வர் - செல்வர்கள், கண்டாய் - இதனை நீ பார்த்திருக்கின்றாய், எ - ற. (சக).

795. பஞ்சகல் ழைனி பின்கட் பருமணிப் பவழத் தின்காழ்
மஞ்சின்மே லஞ்சொ லார்கன் வருடமா போற்று பின்னா
முன்புதாஞ் செய்த தீமை முனைத்துழிக் கணத்தின் வேருய்த்
துஞ்சினாற் போல மாலைத் துகணிலத் துறைவர் கண்டாய்.

(கு - கூ) பஞ்ச - * ஐந்துவிதமான (அதாவது: ஐவகை வந்துச்சொல்
செய்யப்பட்ட), கல் - கல்மையாகிய, அழையின்கன் - படுக்கை மெத்தையி

விடத்தே, (பெரித்த), பரு - பெரிய (அதாவது : விஷயங்கள், மணி + இரத்தினத் தூறு, பழத்தின் + பழத்தினாலும், (செய்யப்பட்டு), காழ் - உறுதி பொருத்திய, மஞ்சின்மேல் - கட்டிவின்மேல், அம் - அழகிய, சொல்கன் - சொல்லுகுடைய ஸ்திரீமர்கள், வரூ - பாத்தடவ, மரபோல் - வரணபோல, தயின்ருர் * மேய்மறத்த துணியவர்கள், முன்பு - பூர்வத்தில், தாம் - தங்கள், செய்த - இயற்றிய, தீமை - பாபவினையானது, முனைத்துழி - உதவத்தைக் கொடுத்த போது, கணத்தின் - கண்ணோத்திலே, வேருகி - முன் சொன்னவைகளுக்கு முற்றிலும் வேருகி, தஞ்சினர்போல் - செத்தவர்களைப்போல, துகள் - புழுதி - கிளை (அதாவது : குழம்புகளை), மரீசு - இயல்பாகவுடைய, சிவத்த - வெறு சிவத்தில், உடைவள் - தங்கிப்படுபவர்கள், கண்டாய் - இதிலையும் நீ பார்த்திருக்கின்றாய், ஏ - த.

* மேத்தலின் துத்துவித வந்துக்களவன்: "செழுகை செம்புக்கு வெண் பஞ்சு சேன, முறுதுவி சேக்கையோலாந்து" என்பனவாம். (சு)

796. கடல்வினை யழிந்த மன்ன கலசம்பொற் கலத்திற் காமத் துடிவிடை மகளி ரேந்தத் துயரமுற் றறிதி னுண்டா ருடையகல் கையி னேந்தி யூர்கொ ளும் புக்குப் பெற்ற வடகினை யமர்ந்துண் பர்கள் நல்வினை யழிந்த காரீ.

(இ - க்) கடல் - கடலுமுத்திரத்தில், வினை - உண்டாயி, அழிந்த மன்ன - அழித்தத்திற்குச் சமமானாயி, கலசம் - அன்ன கலசத்தை, பொற் கலத்தில் - பொற் பாத்நிரத்தில், காமத்துடிவிடை - விரும்பமுற்ற உயிர்களைப் போன்ற இடைவெளியுடைய, மகளிர் - ஸ்திரீமர்கள், ஏந்த - தாங்க, துயரமுற்று (வேண்டுகில்வாழ்பவரால் அடைத உண்பதற்கு) துக்கமுற்று, அரிதின் - மிகவுடைய அருமைமையாக, உண்டாச் - வெறுப்புடனாண்டார்கள், கல்வினை - புண்ணியவினையானது, அழிந்த காரீ - நீவின காலத்தில், உடை - உடைத்த, அகல் - மட்பாத்திரத்தை, கையினேந்தி - கையிலெடுத்துக்கொண்டு, ஊர்கொளும் - ஊர்களுக்கிற் கொளும், புக்கு - பிச்சைபெற்று உவியடைத்து, பெற்ற - ஊராராவிடப்பெற்ற, அடகினை - இலக்கறியை, அமர்ந்த - பொருத்தி இச்சித்து, உண்பார்கள் - இனிமையாகப் புசிப்பார்கள், ஏ - த.

797. தகையினும் சொப்ப வாய துண்டு துடிப்பி னொந்து ககாலபோ னாது மல்குந் கற்பக வல்லி யன்னா தெருவிடை வீழ்ந்து தீண்டிச் சிலதுணி புடுப்பர் செல்ல மொருவர்கள் னென்று சில்லா துறுதிக்கொண் டொழுது சென்று

(சு - சு) தலையினும் - பால்தலையால் பரக்கினும், சொல்லவாய-யிருத-
ஷன்னவாயிப, தன் - னோத்தி பொருத்திய, தனில் - பட்டு வந்திரங்கை,
உயிப்பின்-உழித்துக்கொள்ளுமிடத்தில், (அவற்றைத் தாக்கமுடியாது), சொத்த -
வருத்தி, சகாவபேஸ் - மனம் உருகிக் கத்தவதபோல், ஸாலும் - (மேகலாபாணத்
தால்) ஒலி செய்கின்ற, அங்குல் - அங்கு விரியுண்டல, கற்பகவல்லியன்னார் -
செப்பக்கொடிக்கொப்பாகிய மிகு புண்ணியமுண்டல மாதர்களும், (அப்புண்ணிய
முலந்தல் உயிப்பதற்கோராவையுமின்றி), தெருவிடை - தெருவினிடத்தில்,
வீழ்ந்த - வீழ்ந்து கிடந்து, நீண்ட - தொலைதற்கொப்பாத, சிலதணி - சில
வாயி என்வகித்துணிகின்றும், உயிப்பர் - உயித்துவள்கள், (ஆகையால்), செவ்வம்-
ண்பந்தானது, நுருவர்கள் - நுருவிடத்திலேயே, என்நும் - எப்பொழுதும்,
நில்லாது - உத்திரமாக கிற்கமாட்டாது, (ஆகையால் குமாரனே!), உறுதி - உறுதி
பாகிய குணத்தை, சொன்னி - கூவிகித்து, நுருகு-கடப்பாயாக, என்னுள் - என்
நும் சொன்னுள், எ - த.

(சு)

796. இரையன பலவுஞ் சொல்லி வச்சிரா யுதனும் பின்னைத்
தணியனை விடுத்துப் போகச் சக்கரா யுதனைச் சார்க்கு
முனிவனத் சுமல மன்ன வடிபினை முடிபிற் தீட்டி
வினைபினை பயன்க டம்மை வெருவின னாக னென்னுள்.

(சு - சு) (மேலும்), இரையன - இச்சுன்னையனவான், பலவும்-பல தம்ம
வுணர்வையும், சொல்லி - உரைத்து, வச்சிராயுதனும் - அந்தவச்சிராயுத மகாராஜ
னும், பின்னை-பிறகு, தணியனை - தனது குமாருனிய இரத்தினபுத்திர, விடுத்து-
இராஜ்யத்தில் விடுத்து, போகி - தான் தயோவனத்திற்குப் போய், சக்கராயுதனை-
சக்கராயுதமுனியனை, சார்க்கு - அடைத்து, முனிவன் - அம்முனிவானுடைய, என்-
னம்மையாகிய, சுமலமன்ன-தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சுமானமாவ, அடிபினை -
புதற்கனை, முடியில் - சிரசில், தீட்டி - படியச்செய்து, (அதாவது: அவ்வடிசு
முடியிற்பட வணங்கி அவனை நோக்கி), அடிகள் - உவாய்களே!, வினைபினை -
உருவங்களினது, பயன்கடம்மை - பலன்களாகிய ஸம்ஸார விஷயங்கட்கு, வெரு
வினன் - யான் பயந்தேன், என்னுள் - என்று சொன்னுள், எ - த.

(சு)

799. புலமக ரெனினுஞ் சாலப் புயவலி புடைய ராகின்
கிரமகட் கிறைவ ராகி நின்றிடுக் திருவு மங்கை
மலையின சூலத்த சேனும் புயவலி மாய்க்கத் போழ்தித்
தலையில் ஹறுத்தி பொன்னார் தாளனைத் துழைப ராவார்.

(சு - சு) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), புலமகரெனினும் - (செவ்),
கெட்டொழுகுண்டல ஹறுத்தித் தித்திராவினும், சால - மிகவும், புயவலி - புய

புலத்தன், உலையாரகில் - உலையத்தனவரையிருந்தால், விமலகட்டு - இப்பூமிக்கு, இறைவரவி - இராஜாக்களாகி, (வினங்குவார்கள்), அங்கே - அவரிருக்கும் அங்கு விடத்திலே, திருவும் - ஐஸ்வர்யமும், கின்றிமே - வந்து கிற்கும், மலையினருவத்த ரோனும் - பர்வதம்போல உயர்ந்த ஜாதவிற் பிறந்தவர்களுதாம், புலவளி - புலபலமானது, மாய்த்தபொழ்தில் - அவர்களிடம் குறைந்த காலத்திலு, தலை - தங்கள் தலையை, கிணற்றத்தி - பூமியில் படுப்படியாக வணங்கி, ஒன்னா - சத்துருக்களுடைய தாண்டிணத்து - புரத்ததைச் சாத்தி, உலையராவார் - வேலைக்கார் ஆவார்கள், ஏ - த.

(கிஉ)

800. வினாவச மாய வந்த விநில வட்டகை தன்னை

நிலைதொறு முள்ள கின்று கடுங்கிடு மடங்கி நோந்து

வினாகளை வென்றித் தென்றன் விழுக்குணம் பொருந்தி மீளா

நிலைவரு முலக மெய்த நிலைத்தியான் வந்த தென்னான்.

(இ - கி) வினாவசமாய - கருமத்தின் வசமாகிய, விநில - பெருவயலில் வாத, இத்த வட்டகை தன்னை - இந்த வம்வாச வாழ்க்கையை, நிலை தொறும் - நிலைக்குத்தோறும், உள்ளம் - மனதானது, கின்று - தம்ம பாவனையில் கின்று, கடுங்கிமே - கிங்கேக பாவனையால் பயப்பமே, (ஆனையால்), அடங்கி - (கராதகி கங்கையால்) அடங்கி, நோந்து - (ஆத்ம பாவனையோடு கூடிய நயனை) நோந்து, வினாகளை - கருமங்களை, வென்றிட்டு - ஐயித்து, என்றன் - என்னுடைய, விழுக்குணம் - பெரிதாகிய சுத்த குணத்தை, பொருந்தி - சேர்ந்து, நிலைவரும் - நிலைத்த தற்காலிகம், மீளாவசம் - மறுபடியும் திருப்பிவராத உலையாகிய †மேலுட்கத்தை, மான் - நான், எய்த - அடையுப்படியாக, கிளைந்து - கிளைத்து, வந்தது - தங்குகிடம் வந்ததாலும், என்னான் - என்று சொன்னான், ஏ - த.

* சாரதாக்கமாவது : - பிராணி ஸம்யமம் ஆறு, விஷய ஸம்யமம் ஆறு.

† மேலுட்கத்தின் ஸ்வரூபத்தை ஸுசுபோதையில் பத்தாவது அத்தியாயத்திலும், அதை அடையும் மார்க்கத்தை நேர புத்தகத்தின் மத்த ஒன்பது அத்தியாயங்களிலும் (அக்ஷரமதும்) ஸமய வாரத்திலும் கண்டுகொள்க. (கிஉ)

801 சகலதமஞ் சாத்தி காந்தி தபாமலிக் திரபாக்கை நோக்கி

யகமவருக் தொழில ஈன்றி பச்சுக்க னேழு மின்றி

நமஸித சென்ப தின்றி யொழிதஸ்மா தவமி தாமே

ஆமைகவென் திறைவன் சொல்ல வகுத்தவக் தொடங்கி னானே.

(இ - கி) (அவ்வாறு வந்திராயுதம் சொன்னதைக் கேட்டு), சகல - உத்தம குணமாயும், தமம் - மனத்தைக் கன்மேத்திரிய விஷயங்களின் வழிக் கொல்லாது கிட்டுகொக்கும் விஷய ஸம்யமமும், சாத்தி-உபசம பரிசுமமும் (அதாவது : ஈகந்திக

வாழின் வாவெட்டாது சுத்தோபயோகத்திற் செல்லும் ஆத்மபாவனையும்),
காத்தி - சுத்தசாரித்திரமும், தயர் - தீவதயனை, மலித்த - சிதைந்து, டாக்னை -
கடந்தீவனிகைய வழுதத்தை, கோக்கி - பார்த்து, (அவற்றை உபாசரித்தலாகிய),
அவையும - சேர்த்து அனுஷ்டிப்பதற்கரிதாகிய, தொழிலர் - (பிராணி ஸம்யக
மாகிய) தொழிலும் உடையவர்களாகியும், அன்றி - அவையல்லாமலும், அச்சக்க
வேளும் - ஸம்யகத்தின் ஸூனபலத்தால் ஸப்த பயங்களும, இன்றி - இவ்வாற
மும், கமர் பிறர் என்பதின்நி - கம்மவர் அன்னியர் என்னும் பேதலில்லாமலும்,
(தெளிந்த), ஒழிதல் - ஸ்வஸங்க பரித்தியாகம் பண்ணுதலும், (ஆகிய), இது -
இத்தன்மையானது, மாதவம் - மதுரநயம், ஆம்-ஆகும், அவைக - இப்படிப்பட்ட
நபத்தைச் சேர்வாயாக, என்ற - என்று, இறைவன் - முன் அரசனாயிருந்த சக்க
ராயுத முனிவரன், சொல்ல - சொல்ல, (வச்சிராயுதன்), அருத்தவம் - செய்தற்
கரிய நபனை, தொடங்கினான்-செய்யுந்தொடங்கி ஏற்றுக்கொண்டான், எ-று. 1

802. அரியன் செய்ய வல்ல ராந்தவ ரன்றி யாரே

வரிசையின் மன்னன் வமந்தன் வமந்தனும் வவயத் தன்னை
பெருகுதகன் போல விட்டா ருலகெலா யிறைஞ்ச நின்ற
நிரவியே யன்றி நின்ற விருஞ்சுந் தெழுது முண்டோ.

(இ - ஷ) அரியன் - செய்தற்கருமமாயினற்றை, செய்ய - செய்து பலன்
பெறுவதற்கு, வல்லார் - வல்லமையையுடையவர்கள், ஆன் தவரன்றி - பெரியோர்
களாகிய குணவந்தரேயுடையது, யார் - மற்றவர்கள்?, ஆன் தவர் - பெரியோரா
ன்?, வரிசையில் - குணத்தின் கிரமத்தால், மன்னன் - அபராஜித மகாராஜனும்,
வமந்தன் - அவனுடைய குமரன் சக்கராயுதனும், வமந்தனும் - அவனுடைய
குமரன் வஞ்சராயுதனும், (ஆகிய இம்மூவர்களும் அரியன் செய்யவல்லவர்களா
யிருந்தமையின்), வவயத்தனை - இத்தப் பூமி ராஜ்யத்தை, ஒரு துகள்போல -
ஒரு துருக்குச் சமானமாக, (எண்ணி), விட்டார் - பரித்தியாகம் பண்ணிப் பெரி
யோர்களாயினார்கள், (அதனால்), உலகெலாம் - இந்த வோகத்திலுள்ள பவ்வியப்
பிராணிகளெல்லாம், இறைஞ்ச - வணங்கும்படியாக, நின்றார் - வகத்துவபரவனை
யில் நின்றார்கள், (இன்னும்), நிரவியேயன்றி - ஸர்வபினையல்லாமல், நின்ற -
உலகத்தில் வியாபித்து நின்ற, இருள் - அந்தகாரத்தை, சுடித்து - கீச்சி, எழுதும் -
செல்வதும், உண்டோ - யெவருன் றுண்டோ?, (இல்லை; அதுபோல இத்தகைய
ஆன்ருரன்றி அஞ்ஞானத்தகாரத்தை வெவ்ருருள் நீக்கமாட்டார்), எ - று.

'ஆன் தவர்' என்பது இரண்டிடத்தும் உட்பட்டது.

(இச)

803. திகைய மகிழைப் போலச் சிந்தனை திருத்திச் சின்று

வர்க்கன்னை துறவத் துச்சி படைவதே போல வந்து

சக்கரர புதனும் பின்னைத் தடவரை முடிவாய் சார்ந்து
சக்கிலத் தியானம் தன்னால் விரிபிடு ஓர்க்க னுற்றான்.

(இ - க) (அதன்மேல்), திசையமையப்போல - திசைய பர்வதங்களைப் போல (அதாவது: திசைய பர்வதங்கள் பெரிதாய் மகம்மேரு பர்வதத்தின் சமீபத்தில் சூழ்ந்திருப்பதுபோல்), சின்னம் - சிவசாயம், (ஆச்சாரியரோடு கூடி, வந்திருந்து), சிந்தனை - தியானத்தை, திருத்தி - செம்மைப்படுத்தி, அக்கன் - ஸர்வனாகவன், வந்து - மறுக்கிற் வந்து, உதவத்தூச்சி - உதவியிடு கொடுத்தில், அடைவதேபோல் - சேர்த்து பிரகாசிப்பதுபோல, சக்கரரபுதனும் - சக்கரரபுத முனி யுள் பின்னை - பிறகு, வந்து - சக்கரரரின்னிலும் தவிரியவந்து, தடவரை - பெரிதாய் ஒரு பர்வதத்தினுடைய, முடியை - உச்சியை, சார்ந்து - அடைந்து, சக்கிலத் தியானத்தன்னால் - சக்கிலத்தியான ஜோதியால், விரிபிடுவது - கர்மக் காரிய அந்தகாரத்தை, தூர்க்கலுற்றான் - செதுந்தலைப் பொருத்தினான், எ - று.

804. வரிசையில் ஒருக்கி லையத் துச்சியார் வடிவு தன்னைப்
புருவத்தி னிடைபின் மூக்கி னுனியிற்றான் பொருந்த னவந்துத்
திரிவித யோகி ஜேநுஞ் சென்றுவந் தானுஞ் சிந்தை
புருவமற் றிதனை யுன்ன விரிசுகளே முடைந்த வன்றே.

(இ - க) (அவ்வாறு பொருந்தியவன்), வரிசையில் - தியானத்தினது வரிசையால், ஒருக்கி - (பந்த ஜேதாவாகிய பரிக்கிரகங்களை பெல்லாம்) குறைத்து (அதாவது: திரிபுத்தியோடு கூடி இத்திரியங்களை விஷயங்களில் செல்லவொட்டாமல் தடுத்து, ஜேதாவாகியபுத்தியாகஞ் செய்து), லையத்து - இவ்வலகத்தி னது, உச்சியார் - அக்கிரபாகத்தில் வித்திபெற்றிராகின்ற வித்த பாமேஷ்டிச னுடைய, வடிவத்தனை - ஸ்வரூபமான சுந்தரத்துமத் தன்மையை, புருவத்தி னிடைபின் - இரண்டு புருவங்களின் மத்தியில், மூக்கின் துனியில் - நானியின் அக்கிரபாகத்தில், பொருந்த லவந்து - பொருத்தும்படியாக வந்தாபித்து, தான் - தான், திரிவிதயோகிஜேநும் - மனவசன காயமென்னும் மூன்றுவித யோகத் தோடு, சென்று - உயர்ந்த மார்த்தத்திப்போல், (மற்ற பந்த ஜேதாக்களாகிய, மித்தியாத்துவ, அவித, பிரமாந, கலாயமென்னும், பிரத்தியயங்களை விடுத்த), உவந்து - (ஆத்மாவணையில்) உத்தேசித்து, ஆகும் - அலகின்ற, சிந்தை - சிந்தையின், புருவமற்று - வடிவமற்று (அதாவது: ஏகசிந்தையால் ஸ்வயம் வேதனஞான தியானத்தினால்), இத்தனை-உபாதேதவரூபமாகிய வித்தவத்தா கிச்சவ சத்தினத்திரய ஸ்வரூபமாகிற) இந்த ஸ்வயம்பந்தை, உன்ன - (நிர்விசம்பலீத ராக பரிணதனாடி) பாவிக்க, விரிசுகளே - (தர்சன மோஹநீவாகிய) * ஸப்த பிரகிருதி சகாமக்கம், உடைந்த - கெட்டது, எ - று.

* ஸப்த பிரகிருதிகள்-மித்தியாத்துவம், ஸம்மியத்துவம், ஸம்மியக் மித்தியாத் தவ பிரகிருதி, அனந்தானு பத்திருகோத, மன, மாய, வெப்பமென்ற ஐந்துமாம்.

806. மேகவீ யத்தி மேலும் முப்பத்தேழ் பகடி வீழா
வேகயோ கத்தோ டொன்ற வெழுந்தகக் கிலத்தி யான்ம
வேகயோ கத்தி னீரெண் பகடிகள் வீழ்ந்த வெய்யோன்
மேகயோ கத்தின் வீட்டின் விரித்தன வனந்த நான்மை.

(கு - ள்) (மேலும்), மேகயோகத்தோடு - திவ்யராகியபாதத்தவ விதக்க
விசாமென்னும் சுக்கிலத்தியான யோகத்தோடு கூடியே, (அதாவது: அதனை
அனுப்பித்ததால் அதன் பூர்த்தியுடனே), மேகவீயத்திமேலும் - முன் மடலில்
சொன்ன தர்சன மேலுறையும் தவிச பாக்கியாகிய சாரித்திர மேலுறையும் இரு
பத்தொன்றுடன், முப்பத்தேழ்பகடி - (நாமகர்மத்தில் பதின்மூன்றும், தர்சன
மேலுறையும் கர்மத்தில் மூன்றாமாக) முப்பத்தேழ் பிரகிருதிகள், வீழா - வீழ்ந்து,
(அதாவது: ஸுக்மணவிட்டி ரீங்கி, அப்போது), ஒன்றாவெழுந்த சுக்கிலத்தியா
னம் - வகத்தவவிதக்க விசாமென்னும் இரண்டாகக் கூக்கிலத்தியானத்தின்,
வேகயோகத்தின் - திவ்யராகிய யோக பரிணாமத்தால், கரெண்பகடிகள் - (தர்சன
வாணிய கர்மத்தில், முன் வீழ்ந்தது மூன்றுபாக பாக்கி ஆறும், ஞானவாணிய
கர்மம் ஐந்தும், அந்தராய கர்மம் ஐந்தும் ஆக) பதினாறு பிரகிருதிகள், வீழ்ந்த -
ரீங்கின, (அப்போது), மேகயோகத்தின் - மேகக் கூட்டங்களின், வீடு - விரிவை
பெயுடை (அதாவது: மேகக் கூட்டங்களினின்றும் விவசிய), வெய்யோனின் -
சூரியனாய்ப்போல (அதாவது: அச்சூரியனுனவன் தனது குணத்தால் பிரகாசிப்பது
போல), அனந்த நான்மை - (இந்தச் சக்காயுத பட்டாகருக்கு அனந்த ஞானம்
அனந்த தர்சனம், அனந்தகமம், அனந்த கீர்யமென்னும்) அனந்த சதுஷ்டயம்
கீர், விரித்தன - விசாவிக்கப்பெற்றன, எ - று. (இக)

இந்தச் சர்மக் கேட்டின் விவரங்களும், காமங்களும், முன் இரண்டாவது சரு
க்கத்தின் முத்திச் சருக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; மேலும் பதின்மூன்
ருவது சமவசரணச் சருக்கத்தில் மேரு மந்தரங்கள் கர்மக் கெடுகையினும் சொல்
வப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் இவற்றை இவ்விசைண்டு சருக்கங்களிலும் பார்த்
துணர்ந்து கொள்.

807. வெய்யவ வெழுதும் வைபம் விவாபரிப் பதனைப் பேரவ
வைபமி னனந்த நான்மை பெழுந்தவக் கணத்து வானோர்
மைபறு விசும்கை பெல்லா மறைத்துடன் வந்து சூழ்ந்து
பொய்யறு தவத்தி னுண்ப் புகழ்ந்தடி பாவ துழ்ந்து.

(கு - ள்) வெய்யவன் - ஸூர்யன், எழுதும் - உதயமாதலும், வைபம் -
பூமிவிறுன்னோர், விவாபரிப்பதனைப்போல - (தவகள் தவகள்) தொழிலில் செல்
வதுபோல, வைபம் - குற்றமில்லாத, அனந்த நான்மை - அனந்த சதுஷ்டய
மானது, எழுந்த வண்ணத்து - உதயமான அக்காலத்தில், வானோர் - சதூர் சிவ

பாமரர்கள், வைபவ - மாசுத்த, விசும்பபெயல்லை - ஆராயமெல்லாம், மாசுத்த-
முடி (அதாவது: ஆராய மறைபும்படி மேலே கூடி), உடன் - உடனே, வந்து
குழ்த்து - வந்து குழ்த்துகொண்டு, பெய்யவது-விபவ நீக்கி வ்வுபவ குணத்தையி
பொருத்திய, தவத்தினுரை - தபணையுடைய சக்ராயுத பட்டாசனை, புதுத்த
துதித்த, அடி - அவருடைய பாதங்களை, பாவலுற்று - பூஜித்த வணக்குதலைப்
பொருத்தினுர்கள், ஏ - து.

(இர)

வேறு.

807. காதி நான்மை கடத்தோய்நீ சடைபி னான்மை யடைத்தோய்நீ
வேத நான்கும் விரித்தோய்நீ விகல நான்மை பிரித்தோய்நீ
கேத நான்மை கெடுத்தோய்நீ கேடி விரிப்பக் கடலேய்யின்
பாத கமலம் பணிவாரே யுலகம் பணிய வுருவாரே.

(இ - க) (அவ்வாறு வணங்கத் தொடங்கியவர்கள் கூறிய துதிகளான :-)
காதி நான்மை - (ஞானவாண, தர்களுவாண, மோஹனீய, அந்தராய, மென்றி)
காதிசுதுஷ்டயங்களை, கடத்தோய் - இயித்தவன், நீ - நீயே, சடையில் - முடிவில்
வைத்த, நான்மை - (அனந்தஞான, தர்சன, ஞாக, வீரியமென்னும்) அனந்த சதுஷ்ட
யங்களை, அடைத்தோய் - அடைத்தவனும், நீ - நீயே, வேதனான்கும் - 4 சதுர்
வேதங்களை, விரித்தோய் நீ - தெரிவித்தவன் நீ, விகல நான்மை - மறியாதி சதுர்
வித ஞானங்களை, இயித்தோய் - கடத்தவன், நீ - நீயே, கேத நான்மை - (சகீர,
மாணல, ஆகத்தா, வ்வுபவாவிகமென்னும்) சதுர்க்கதி வம்ஸார துக்கங்களை,
கெடுத்தோய் - நீக்கியவனும், நீ - நீயே, கேடி - முடிவில்லாத, இன்பக் கட
லேய் - அனந்த செனக்கிமமாதிரை ஸமுத்திரத்தைப்புடையவின, கின் - உள்
னுடைய, பாதகமலம் - பாததாமஸையை, பணிவாரே - வணங்குகின்றவாரே,
யுலகம் - (பிறகு தங்களை) இவ்வுலகத்திலுள்ள பவ்வியப்பிராணிகள், பணிய -
வணங்க, வுருவர் - வந்து உணதுநிலைமையைக் காலத்திரமத்தால் அடைவார்கள்,
ஏ - து.

• சதுர்க்கதிகள் - பிரதமாலயோகம், காணுதுயோகம், காணுதுயோகம்,
திரவ்யியானுயோக மென்பனவாம். (இர)

808. பதினெண் குற்ற மரித்தோய்நீ பாம நான்மை யடைத்தோய்நீ
இதமெவ் வுபிர்க்கு மளிப்போய்நீ பின்குப் பிறவி பெறிவோய்நீ
சதமும் மதமும் காமனையுங் கடந்து காலந் கடத்தோய்நீ
பதபங் கவங்கன் பணிவாரே யுலகம் பணிய வுருவாரே.

(இ - க) பதினெண்குற்றம் - ஐந்து தாபியக்டாநச தோஷங்களை, அந்நி
தோய் - செடுத்தவன், நீ - நீயே, பாமம் - மோகிய, நான்மை - அனந்த சதுஷ்ட

யத்து, அபைத்தோய் - பெற்றதனும், நீ - நீயே, எவ்வழிக்கும் - உவ்வாசம்
மாதி சகல ஜீவன்களுக்கும், இதம் - நன்மையையே அபயதானத்தை அளிப்
பெய் - சொல்பவனும், நீ - நீயே, இன்னு - தன்பத்தையுடைய, பிறவி - உம்
வாசப் பிதம்பை, ஏறினோய் - செல்பவனும் நீயே, கதமும் - குரோதத்தையும்,
மதிரும் - கவத்தையும், கலையையும் - மன்மதிரையும், கடந்து - நெயிற்று, வவன் -
அத்திய காலனையும், கடந்தோய் - தாண்டினவனுயி, நின் - உன்னுடைய, பத்
பலகலங்கள் - பாதபத்மங்களை, பணிவாரே - இப்போது வணங்குகின்றவர்களை,
உலகம் - பிறகு இவ்வுலகிலுள்ளோர், பணிய - தங்களை வணங்கும்படியாக, வரு
வார் - உனது நிலையில் வருவார்கள், ஏ - ஏ.

சுதந்திரியத்தாடதா தோஷாலினத்தைப் பதின்மூன்றாவது சருக்கத்தில்
மேலும் தாங்கள் தபத்தில் கண்டி கொள்க. (கூ)

809. செத்திப் பரிய குணத்தோய் நீ தேவ ரோத்துக் திறலோய் நீ
பந்தம் பரியும் நெறியோய் நின் பாத கமலம் பணிவாராக
கந்த மிஸ்ஸா வினப்பத்தை பணித்து முத்தி யகத்திருத்து
மெத்தை பாதம் பணிவாரிவ் வுலகம் பணிய வருவாரே.

(கூ - கூ) செத்திப்பரிய - கிளைத்தத்தரிய, குணத்தோய் - குணத்தையுடைய
வன், நீ - நீயே, தேவர் - சதுர்விகாயாமர்கள், ஏத்தும் - ஸ்துதிக்கின்ற, திற
லோய் - அனந்த வீரியத்தையுடையவன், நீ - நீயே, பந்தம் - கருமபந்தங்களை
பரியும் - விடுதலை செய்கின்ற, நெறியோய் - சத்தினத்திரயமாரக்கத்தை யுடைய
வனே, நின் - உன்னுடைய, பாதகமலம் - பாதத்தாமரைகளை, பணிவாராக -
வணங்குகின்றவர்களுக்கு, அத்தமிலா - முடிவில்லாத, இன்பத்தை - வெளக்
கியத்தை, அளித்து - கொடுத்து, முத்தியகத்து - மோட்சத்தில், இருத்தும் -
சேர்க்கும்படியான, எத்தை - எமது உவ்வாயியே, பாதம் - நிற்பாதங்களை, பணி
வார் - வணங்குவார்கள், (பின்புதங்களை), இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்திலுள்ளோர்,
பணிய - வணங்கும்படியாக, வருவார் - வந்து இவ்வினாமையை உடைவார்கள்,
ஏ - ஏ. என்பனவாம். (கூ)

வேறு.

810. மலர்மறை பொழிந்து மாரி முகிலென வந்து வாரே
சலகடன் முகிலோ டொன்றி முழங்குவ தனைய தென்ன
வலகுடை யிறைவன் பாத முன்னமெல் மொழியோ டென்றி
நிலையிலாப் பிறவி நீக்கு நெறியினர் துதிகள் சொன்னார்.

(கூ - கூ) வாரேனார் - சதுர்விகாயாமர்கள், வந்து - திச்சகராயுத பகவான்
உம் வந்து, மாரிமுகிலென - மலர்மறைப்பெயரும் மோட்சத்தப்பொருள் மலர்மறை

புத்த வுருத்தம்மனை, பொழிந்து - சொரிந்து, உலகுடை - இத்தத்திரிசென்கைமத்த
யும் ஞானத்துருடைய, இறைணன் - இத்தச்சகராபுத பகவானுடைய, பாடம் -
பாதம்மனை, உன்னம் மெய்யொழியோ மென்றி - மன வசன காவல்மனை
பொருத்தி, கிலைலிள - அனித்தியன்வருபமாயிய, பிரவி-லம்ஸாரப்பிறப்பானது
மீண்டும் - மீற்றும்படியான, தெய்விலுள்-கிரமத்தினுள், (கேட்போர் இம்முழுக்கம்)
அலைடை - அலைகலால் சப்திக்கும்படியான கடலானது, முகிலோடு ஒன்றி -
மேககாச்சையோடு சேர்த்து, முழக்குவதனைவது என்ன - சப்திப்பதைப்பொப்ப
தாருமென்று சொல்லும்படி, (கெய்யீரமாயிய துவளிகளால்), துதிசன் - மீதோற்
திரவகளை, சொன்னார் - மேற்கூறியபடி சொல்லினார்கள், எ - த. (கஉ)

811. ஆயிலை யெண்பத் தஞ்ச னிரைகெட்ட வக்க ணத்தே

போயுல துச்சி புக்கான் பொருந்தியென் னுணங்க ளோடுந்
தூராவான் மலர்சொ ரிந்து துதித்துட னமரர் போனார்
மாயமி தவத்தி னுணவச் சிராயுதன் வணங்கிப் போனான்.

(இ - ள்) ஆயிலை - அப்பொழுது, எண்பத்தஞ்சவினை - எண்பத்தைத்
தானிய அளவிகளாகக், கெட்ட - சக்ராபுதபகவானை விட்டு நீங்கின, அந்
கணத்தே - (அவ்விதமாக கத்தேகாபயோகதிற்பாணத்தால் ஸமயஸார வரபடடைத்து)
அப்பொழுதே, என் னுணங்கினோமும் - அனந்த ஞானாதி அஷ்டகுணங்களுமும்,
பொருத்தி - சேர்த்து, போய் - (சரிசம்மீந்த ஊர்த்தவசதிக்ஷ பாவனாய்) சென்று,
யொருச்சி - ஸுன்றுலோகத்திற்கும் உச்சிவாயிய வித்திகேசுத்திரந்தை, புகீகான் -
சக்ராபுதபகவான் அடைந்தான், (அப்பொழுது)தய - பரிசுத்தமாயிய, வான் -
பிறந்த, மலர் - புஷ்பங்களை, சொரிந்து - வருவித்து, துதித்து - (பரிநிரலாண
பூமலசெய்து) கந்தோத்திரம் பண்ணி, உடன் - உடனே, அமரர் - சதுர்விகாய
தேவர்களும், போனார் - தங்கள் தங்களிடம் சென்றார்கள், மாயமில் - மாயாச்சார
யில்காத (அதாவது : உண்மையாயிய), தவத்தினுன் - தபஸையுடையவனுன்,
வச்சிராயுதனும் - வச்சிராயுத மஹாமுனிவரனும், வணங்கி - (பரிநிரலாண பூமல
சாலத்தில் சக்ராபுதபகவானை) தொழுது, போனான் - பிறகு தான் வகவிதாராதி
வாகித் தபோவணத்திற் சென்றான், எ - த. (கஉ)

812. வணிகனுய்த் தரும மேவி மன்னனுய் மாத வத்தோ

வினைபிலரக் கேவச் சத்து ஸமாஸ விங்கு வந்து
தணிவினத் தவத்தின் மரற்றை யெறிந்துசக் கராயு தன்போ
யினைபில வுலகம் புக்கா னிதுவறத் தியற்கை யாமே.

(இ - ள்) வணிகனாய் - பூர்வம் பத்திரமித்திரனென்னும் வணிகனாயிருந்த
தருமம் - (தான முதலாயிரகலக) தருமத்தை, மேவி-பொருத்தி, மன்னனாய்

சக்கராயுதன் முத்திச் சருக்கம்

101

பிறகு ஸீமம்ச்சந்திரமென்னும் அரசனாகி, மாநகரத்தில் - உத்திரகூட்டமாகிய நபஞ் செய்து அதன்பலத்தால், இரணயிலா - உபமையில்லாத, சேவச்சத்துன் - மகன் இரணயிலாகமென்னும் அரணயிச்சந்திரமொகத்தில், அமரனும் - (ப்ரீதிக்காமென்னும்) அரணயிச்சந்திர தேவனாகி, (ஆபரணமானதது) இவ்ருவந்து - இப்பூமியில் மணிதனாய்வுந்து, தணியிலா - குறையில்லாத, தவத்தில் - தபேந்தியானத்தால், மாற்றை - இத்தலம்மாரப் பிதவியை, வறித்து - கெடுத்து, சக்கராயுதன் - சக்கர வுதபவான், பேய் - (பரிசிர்வாணமாகிவ்வாய்புத்தன்மைபெற்றுச்) சென்று, இரணயிலா - முன்னொருகாலும் சேத்தலில்லாத, உலகம் - மோட்சபதவியாகிய ஸீத்தி கெடுத்திரத்தில், புக்கான் - புருத்த நன்ஸம்ஸாரபரமாத்மஸ்வரூபமானதான், அறத்தியற்கை - ஸ்ரீ ஜினநிமத்தினது ஸ்வரூபமானது, இது ஆம் - இத்தன்மைத்தாகும், எ - டு.

(சஉ)

சமுதாய :

சக்கராயுதன் முத்திச்சருக்கம் முற்றப்பெற்றது.

எட்டாவது:

வச்சிராயுதன ணுத்தரம்புக்க சுருக்கம்.

818. அரசு ஸ்ரீநாகல் லாத ஸ்ரீநாதன்
பிரசு மார்துழம் பிணைய ருரோமம்
வணரசெய் தோளவன் மலிழந்த வார்த்தையை
புணரசெய் வன்னினி புரக ராசனே.

(இ - க) உராராசனே - தானேத்திரனே!, அரசுஸ்ரீ - இராஜாஸாமி
யிருந்த, லாத - லாஸ்யவாக்ய, அரசுநாதன் - இரத்தினாயுத மஹாராஜன், வண
செய் - பங்கதம்போல் செட்டி பொருத்திய, தோளவன் - புயத்தையுடையவனாய்,
பிரசம் - வண்டை, ஸ்ரீ - சினைத்து மொய்த்திராகின்ற, (புமாவை யணித்த),
சுருல் - அரசு பரத்தையுடைய, பிணையருரோமம் - பெட்டை மான்போல
மருண்ட பரவையையுடைய ஸ்திரீமார்களுடன், மலிழந்த - சந்தோஷித்திருந்த
செய்வைப்பற்றிய, வார்த்தையை - சொற்களை, இனி - இனிமேல், உணர்
செய்வன் - சொல்லுவேன், (என்ற ஆதிப்பாட்டிலுள் அடியில் வருமாறு
சொன்னான்), ஏ - த.

814. வாம மேகலை மலிஞ்சு சாயலார்
காமக் கோட்டியுட் கழுமூன் காதலன்
சேம நல்லறஞ் செப்பித் தீவினை -
பாணம போலல வவல மெய்துமே.

(இ - க) வாமம் - அழகிய, மேகலை - மேகலாபரணத்தைவணித்த, மலிஞ் -
ஆண்மயில் போன்று அம் = அழகிய, சாயலார் - சரிசச்சாயலையுடைய ஸ்திரீமார்க்
களின், காமம் - விருப்பம் பொருத்திய, கோட்டியுள் - கட்டத்தினுள், கழுமூன் -
பொருத்தினின்ற, காதலன் - மிகுதியான வாஞ்சையை யுடையதானவனுடைய
சுருல், சேமம் - கெடாததை புண்பெண்ணுகின்ற, நல்லறம் - பூரிசை தரு
மத்தை, செப்பிய - அவனிடத்தில் சொல்லுமிடத்தில், தீவினை - அக்கிரமியின்
அடிப்படி, ஆமைபோல - ஆமைப்போல, அவன் - அம்மித்திருநாதன்,
அவன் - வருத்தத்தை, எய்தும் - அடையவனுயின், ஏ - த.

815. அரசு பின்புறம் கிரையு மாயுவும்
விணரசெய் தாணன் விபு மெய்தெனான்

நிரையு தெத்தவிப் படியி னைத்தன
தரச நிற்பதே யாக வெண் ணுமே.

(ஓ - ஊ) வினாசெய் - வாசனைய விசைந்து, தாசவுன் - மாணைய
யணிந்திராவின்ற இரத்தினுயந வாகுனாவன், அசைம் - இராலுயமும், இன்பமும் -
கொள்கியமும், இனையும் - பத்து இனங்களும், ஆயுளம் - ஆயுஷ்யமும், வீயு
மென்று - ஈசத்தை யடைமென்று, எணான் - சினைக்காதவனாகி, நிரையுத்தி -
வருத்திராந் சூழ்த்து, இப்படியினை - இப்படியிமேல், தனது - தன்னுடைய,
அரசு - சாஜயமானது, நிற்பதேயாக - வந்திரமான வித்திய ம்வருபத்தைவுடைய
தாசுகே, எண்ணும் - சினைப்பவனாகிவான், எ - ற.

(உ)

816. பொதியின் போகமும் புண்ணி யத்தின்வந்
துறுவ தென்றென னும்ப ரின்பமும்
மறவின் வீடுமந் தில்லை மாயந்தவர்
நெனவு யும்பினை யென்று போசமே.

(ஓ - ஊ) பொதியின் போகமும் - (இந்த ஸம்வாசய் பிறப்பிலுண்டாகும்)
இத்திய விஷய ககமும், புண்ணியத்தின் - சுபோபவேக புண்ணியத்தினால்,
உந்து - ஆண்டவமகி வந்து, உறுவதென்று - பத்தித்து நின்று உதயத்தை
கொடுப்பதென்று, எணான் - சினைக்காதவனாகி, உம்பரின்பமும் - தேவ கொள்கிய
மும், மறவின் - குற்றவில்கை (அதாவது: பந்த குணமற்ற), வீடு - மோட்ச
மும், இல்லை - மாயந்தவர் - (இவ்வகத்தில்) இறந்துபோனவர்கள், பிறவியும் -
மறுபடியும் பிறக்கின்றதும், இவை - இவ்வக, என்று - என்றும், போசம் - சொல்
பவனாகிவான், எ - ற.

(ச)

817. சுற்ற மாந்தராய்க் காமச் செல்வத்திற்
பெற்ற வின்பத்தைப் பிழைக்க விட்டுப்போய்
மற்று மின்பமேல் வரவ ருந்தது
சுற்ற ஜனரி விட்ட தொக்குமே.

(ஓ - ஊ) சுற்றமாந்தராய் - ஞான சாஸ்திரத்தைக் சுற்றுக்கொண்ட மறுக்க
வர்களாகி, காமசெல்வத்தில் - இப்போது அழகிய ஐஸ்வரிய முதலான பலசாத
னங்களால், பெற்ற - அடைந்திருக்கின்ற, இன்பத்தை - கொள்கியத்தை,
பிழைக்கவிட்டு - தவறுதலாக கைவிட்டு, போய் - தபஞ்செய்திறெனென்று
போய், மற்றம் - பின்னையும், இன்பம் - கொள்கியமானது, மேல் - இனிமேல்,
எ - அடைபடியாக, வருந்தல் - வருத்தப்படுவதானது, (வப்படியாகின்ற
தென்றால்), ஈரிஞா ஈரிவானது, (இவத்தில் கண்ட மய்யத்தை இவையாக அடை

யக்ருதி) உற்ற - முன்னே தன் வாயிலுப்பட்டிருந்த, ஈன் - மாயிசத்தை, விட்டது - போட்டுவிட்டதை, ஒக்கும் - நிகர்த்தும், ஏ - று.

மாயிசத்தின்கூட வாயிற் தெனவிய ஒரு கரி ஜலத்திற்குள் கண்ட மய்யத்தைப் பிடிக்கக்கூறுதி மாயிசத் துண்டத்தைக் கணையில் போட்டுவிட்டு ஜலத்திற் பாய்த்தது; மீன் அதற்கு அடிப்படாமல் ஓடிப்போயிற்று, கரி நிரும்பி வருவதற்குள் மாயிசத் துண்டமையும் ஒரு பருந்தடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. (9)

818. துண்பத் தாற்றுன்பத் துய்த்த ஸல்லது

துண்பத் துண்பத் துய்த்த வெண் துறத

லன்பிற் காஞ்சி மரக்கி மாக்களி

தின்குத் தக்கிவன் சிந்தை வண்ணமே.

(9 - க) துண்பத்தால் - தவஞ்செய்வதானதையும் வருத்தத்தாலே, துண்பம் - கரிசு துக்கத்தாலே, துய்த்துலல்லது - தற்காலம் அனுபவித்தாலே யல்லாமல், துண்பத்தால் - அத்துண்பத்தினால், துண்பத்துய்த்த-செலுத்தியதைப் பின்பு அனுபவிக்க, எண்ணுதல் - நினைத்தலானது, (எவ்விதமென்றால்), காஞ்சிம - எட்டி மரத்தி, அன்பில் - ஆசையினால், ஆக்கி - உண்டிபண்ணி, (அதில்), மான் களி - மரம்பழுத்தை, தின்குத்தது - தின்ன நிகைத்ததாகும், அஃது - அவ்வாறு நிகைத்தும் அதி; அவர் - அக்கொள்ளையுடையவர்களின், சிந்தை வண்ணம் - நினைப்பின் விடாகும், (என்றும் சொல்பவனாகியான்), ஏ - று. (10)

819. வினைகள் வேறுபட் டிதயஞ் செய்தலு

வினைய சிந்தைய னாகிச் செல்லுநான்

முனிவன் வச்சிர தந்தன் மொய்ம்மலர்

வன மனோகரம் வந்து கண்ணினான்.

(9 - க) வினைகள் - கர்மங்கள், வேறுபட்டி - ஆத்ம குணத்தையறிய கொட்டாமல் விகாரப்பட்டு, உதவஞ் செய்தலால் - உதவத்தைக் கொடுத்தலால், இனைய - இத்தன்மைபான, சிந்தையனாகி - (தத்துவார்த்த அசிரத்தான) எண்ண முண்டையனாகி, செவ்வு நான் - இரத்தினாயுத மஹாராஜன் செல்வின்த காலத்திற், வச்சிரத்தன் - வஞ்சுத்தனென்னும் பெயரையுடைய, முனிவன் - ஜோதிசை, வினையுடைய முனிவரன் ஒருவன், மனோகரம் - மனோஹரமென்னும் பெயரினையுடைய, வனம் - (ஐரத்தினாயுத வசனையுடைய) உத்தியான வனத்தில், வந்து - வந்தவனோடு யாதிரேசையாக வந்து கண்ணினான் - சென்றது தங்கினான், ஏ - று.

820. மேரு மால்வனப் பத்தி ராலத்துள்

வார வம்மலை சூழ நின்றுதாம்

பஞ்சமங்கலத்தொடர்தொடங்கு சூக்தம்

**வீர மாதவர் சூழ மெய்த்தவன்
தார கைமதி தாறு மொத்தவன்.**

(சு - க) (அவ்வாறு வந்து சேர்ந்து தங்கியபோது), மெய்த்தவன் - உச்சமையாகிய தவத்தையுடைய கஜோத்த முனிவன், வீரமாதவர் - ஸம்மியவர்தவ குணவீரியத்தையுடைய முனிவர்கள், சூழ-தண்ணீர்சூழ, மால்-பெரிதாவிய, மேகு - மதுமேகு பரிவருமானது, (தாழ்வரையைச் சார்ந்த), பத்திராலவணத்தான் - பத்திராலால் வணத்திவ், வரணம்மலை - திக்கடி பர்வதம்மன், சூழ - சூழும் படியாக, சிந்தையும் - உயர்ந்து நெயில் சிந்தையையும், தாரகை - கக்கத்திர வசுத கக்கவின் மத்தியில், (விளங்கும்), மதிதானும் - சுந்திரகையம், ஒத்தவன் - ஒப்பாவிக் குணங்களினால் மேவாகப் பிரளாபித்தான், ஏ - து. (அ)

**821. நெயி மாக்கடல் பெயர்க்கு மாற்றலா
ஈறைய வன்னவ னோந்து கொள்ளையான்
மறவின் மாதவன் னைய மூன்றினு
முறவி கின்றவா நேத வெவன்றினுன்.**

(சு - க) (அவ்வாறு விளங்கியபோது), பிறவி - ஸம்ஸாரமாகித, மாக்கடல் - பெரிதாகிய ஸமுத்திரத்தாக, பெயர்க்கும் - நீங்கும், ஆற்றலால் - ஸம்மியவர்தவ சக்தியினால், இறையவன் அன்னவன் - ஸர்வஜ்ஞனை சேர்ந்தவனும், ஏந்து - தரித்திராகின்ற, கொள்ளையான் - ஸம்மியக் சாரித்திரத்தைப்பெடையவனும், (ஆகிய), மறவின் - குற்றமில்லாத, மாதவன் - மதுரதபத்தையுடைய இந்த கஜோத்த முனிவன், னையமூன்றினும் - இந்த மூன்று லோகத்தினும், உறவி - ஜீவன்கள், சிந்தவாறு - தூராகின்ற வீதமாகிய திரிலோக பிசுவுஒப்தி என்னும் ஆதமத்தை, ஒந் - சங்கக்களுக்குச் சொல்வதற்கு, ஒன்றினுன் - பொருந்திச் சேர்வமுற சொல்கின்றவனுனன், ஏ - து. (க)

**822. ஒன்றி ரண்டொரு மூன்று காலந்தாய்
கின்ற ஸவம்பொதி நெறியின் வாமுயி
நொன்று நீர்மா நில கெருப்பு கசற்
நெந்திக் காயணம் தெய்தி வாமுமே.**

(சு - க) (அதாவது :-) ஒன்று - சசேந்திரியமும், இரண்டு - த்வீந்திரியமும், ஒரு மூன்று - ஒப்பற்ற த்வீந்திரியமும், கால - சதாந்திரியமும், நூந்து - பஞ்சசேந்திரியமும், ஆய் - ஆகி, கின்ற - இங்கு கின்ற, ஒம்பொதி நெறியின் - இந்தப் பஞ்சவிதாவிய இந்திரிய மார்க்கண்களில், வாமும் - வாய்வின்ற, உயிர் - ஜீவன்களில், ஒன்று - ஸ்பரிசுசேந்திரிய மாதிரமுடைய ஏகேந்திரிய ஜீவன்கள், நீர் - அபகாயமும், மரம் - வண்பதிகாயமும், கிலம் - பிருக்கியாயமும்.

நெருப்பு - தேனுக்காயமும், காற்ற - வாதகாயமும், என்ற - வன்ற செல்லப் பட்ட, இக்காயமன்ற - இந்த ஐந்து விதமான காயக்கிரைகளும், எப்தி - அண்டத்த, வாமும் - ஊழ்வனவமும், எ - று.

‘என்றிக்காயம்’ என்பதில் அகரத்தொக்கது. (30)

823. நந்து சிப்பிசன் காதி காவன
குந்தெ தும்பிகோ பாதி மூன்றன
வந்து தும்பினன் டாதி நாலவைந்
திந்தி யம்பகநகர் நாகர் தேவாரம்.

(மு - க) நந்து - நத்தைகளும், சிப்பி - சிப்பியும், சங்கு - சங்கும், ஆதி - முதலாகவுள்ளவைகள், காவன - என்னெந்திரியத்தையுமுடைய தீவீத்திரிய ஜீவன்களாகும், குந்த - கிந்தி நடக்கின்ற, எதும்பு - ஏதும்பினக்களும், கோபாதி - பட்டிப்பூச்சி முதலாகிய இனங்களும், மூன்றன - தீவீத்திரியத்தையுடைய ஜீவன்களாகும், அந்து - அந்தும், தம்பி - தம்பிகளும், வண்டு ஆதி - வண்டு முதலாகியவைகளும், நாவ - (வடாரிசு, சை, கீரண, சங்கு-வெண்ணும்) சதுர்த்திரியத்தையுடைய ஜீவன்களாகும், பக - பசுக்களும், கார - மனுஷ்யர்களும், நாகர் - காரர்களும், தேவர் - தேவர்களும், (ஆகிய ஜீவன்கள்), ஐத்தித்தியம் - பஞ்சேத்திரிய ஜீவன்கள், ஆம் - ஆரும் எ - று. (31)

824. உழுதல் கல்லுத லடைத்த லோடுகாய்
தழல்க ளாதிமண் ணுயிர்கள் மாயந்திடு
மழுவி யாற்றாத லவித்த லாதியாய்த்
தழுது டம்பன தாது மாயுமே.

(மு - க) உழுதல் - பூயிணை உழுவதினாலும், கல்லுதல் - வெட்டுவதினாலும், அடைத்தலோடு - பள்ளம் முதலானவைகளைத் துப்பதினாலும், காய்தழல்கள் ஆதி - வரிக்கின்ற அக்கிரை முதலானவைகளாலும், மண்ணுயிர்கள் - பிருத்தவிகாய ஜீவன்கள், மாயந்தியும் - கசுத்தையுடைய (அதாவது : மரணமெய்தும்), அழலை - உஷ்ணத்தை, ஆற்றதல் - தணித்தல், அவித்தல் - அக்னிசையலித்தல், ஆதி - முதலாகிய தொழில்கள், ஆய் - உண்டாவதனால் (அதாவது : இத்தொழில்களைச் செய்வதினால்), தழுதுடம்பனவும் - அக்னிஸையே சீரமாக உடைய தேனுக்காய ஜீவன்களும், மாயும் - மரணமடைதல், எ - று.

‘தாதும்’ என்பதில், தான் - அகர. (32)

825. திரைய விப்பவுந் தீயிற் காய்ச்சவுந்
‘தனாக விப்பவுஞ் சாங்க விருயிர்’

வச்சிவாபுதனணுத்தமிழ்ப்புக்க சுருக்கம்

337

வரையேர டெற்றவும் வட்ட மந்திகள்
பெரவும் வாதகர வங்கள் டொன்றமே.

(இ - ள்) திரை - அலையினால், அணிப்பவும் - அலசுண்டாம், தீயில் - அக்ஷரீயில், காய்ச்சவும் - சாய்ச்சவதினாலும், தரை - பூமிமைய, நனைப்பவும் - ஜலத்தைப் பாய்ச்சி நனைப்பதனாலும், மீருயிர் - அப்கரய ஜீவங்கள், சாக்சன் - மரணமடைபும், வரையோடு - பங்குதக்களோடு, வற்றவும் - மோததலாலும், வட்டமாதிகள் - சுழற்சுற்று முதலியவைகள், பெரவும் - அடிப்பதினாலும், வாத கரவங்கள் - வாதகர ஜீவங்கள், டொன்றம் - காசமெய்தும், வ - று. (326)

826. வெயிலும் மாரியும் மிக்க வாதமு
மயிற்செய் வெம்படைத் தீயோ டாதியாற்
பயிர்ம சம்முதல் பசிய தாயமா
முயிர்க ணெந்துவெர் துயரு முக்குமே.

(இ - ள்) தீயோடு - தீயுடனே, மக்க - மிகுதியாகிய, வெயிலும் - வெய்யிலினாலும், மாரியும் - மண்புலினாலும், வாதமும் - காற்றினாலும், அயிற் செய் - சுபன்மை பொருத்திய, வெம் - கொடுமையான, படை ஆதியால் - ஆபத்தங்கள் முதலியவைகளினாலும், பயிர் - செற்பயிர், மாய் முதல் - விருத்தியின் முதலாகிய, பசியகாலமுயிர்கள் - பகையான காயத்தையுடைய வண்ணப்பறிய ஜீவங்கள், கொத்து - வருத்தி, வெம் - கொடுமையான, துயர் - துக்கங்களை, உழக்கும் - அழுவயித்து காசமாகும், வ - று. (327)

827. மால்க டற்பிறக் தாலு மாவதென்
மேலை வெய்யினை நிற்கு மாய்விடிவ்
வாக்வு னாமக சங்கன் சிப்பிமீன்
தால னன்னவர் கைதின் மாயுமே.

(இ - ள்) வால் - வெளுப்பாகிய, வளை - சங்குதளம், மகாவன் - மகாவீரர்களும், சிப்பி - சிப்பிகளும், மீன் - மந்தும் அனேகவித மல்யங்களும், மால் - பெரிதாகிய, கடல் - ஸமுத்திரத்திலே, பிறத்தாலும் - உத்பலித்தாலும், மேலை - முன்னாலாகிய, வெய்யினை - வெய்யிதாகிய பாபவினையானது, நிற்குமாய்விடிவ் - நிற்கு உத்பஞ் செய்புறஞல், துயது - (அகற்றிந்கு) சகலவினையுத, என் - என்ன இருக்கின்றது, காலன்னவர் - ஏமஜானுக்குச் சமணமாகிய கொலுஞ் சிவனுடைய, வையின் - வையினால், மாயும் - அமை மரணமடைபும், வ - று. (328)

828. மலையும் வாய்பும் காது மேலையும்
வலையும் விலும்காண் பொறிவு மாதியா

யலசெய் ஊர்களுந் கஞ்சி நெஞ்சழிக்
தூலவி லாதவெந் தாயரு முத்தமே.

(கு - கூ) (இன்னும் விவரஞ் சுவையுச்சார்ந்தவைகள்), மனையும் - பங்கு
களிலும், வாய்யும் - தடாகங்களிலும், கானும் - காடுகளிலும், மேலியும் - பொருள்
தீயும், வலையும் - விலைகளும், வில்லும் - விற்களும், வான் - பெரிதாயிவ, பொதி
யும் - எத்திரங்களும், ஆகியாய் - முதலாக (மற்ற கொண்கருவினால), அலை
செய்வார்களுக்கு - பிடித்துக்கொல்கின்றவர்களுக்கு, அஞ்சி - பவந்து, நெஞ்
சழித்த - மலங்கலங்கி, உலாவிலாத - சிக்காத, வெந்துயர் - வெப்பம் பொருந்திய
துக்கத்தை, உழக்கும் - அனுபவிக்கும், ஏ - று. (கூ)

829. ஊன காரகும் போர்செய் வீரரும்
தீஞர் வேள்வியுந் தீப தெய்வமு
மீன மானவ ராதி பெய்துவர்
தாது டம்பிடுஞ் சார்ந்த சாதியே.

(கூ - கூ) ஊனகாரகும் - மாயிசம் தீன்பவர்களும் விற்பவர்களும், போர்
செய் - யுத்தஞ் செய்கின்ற, வீரரும் - வீரபடர்களும், தீஞர் - அஞ்ஞானிகளால்
செய்யப்படும், வேள்வியும் - யாகமும், தீயிதெய்வமும் - துர்த்தெய்வதானும், சா
மானவரி - சாண்டாளாதி தாழ்த்த ஜாதியாரும், ஆதி - முதலாக, எய்துவர் - இன்
னும் பலவிதமாக அடைந்தவரிலின்ற பாபிஷ்டர்களினால், சார்ந்த சாதி - விலக்கி
னத்தைச் சேர்ந்த ஜீவன்மன், டம்பிடும் - சரித்ததைவிட்டு மனமடைபும், ஏ - று.

வான் - அமை.

(கூ)

830. கூரி நும்பினுந் குழிமி போழவும்
பார யேற்றவும் பாதம் யாப்பவும்
வார ணந்துய ரெய்து மந்நைய
வேரு முர்தியு மீந்தது னையமே.

(கு - கூ) வாரணம் - பெரிய யிருதமாயிவ யானைகள், கூர் - கூர்ந்து
பொருந்திய, இரும்பினால் - இரும்பினுந் செய்யப்பட்ட அங்குச முதலான ஆயுதம்
களினால், குழிமி - மஸ்தகங்களில், போழவும் - பாசர்கள் பிளக்கவும், பாசம்
யிருதியான சுமைகளை, ஏற்றவும் - மேலே உமக்கும்படி ஏற்றுவதற்கும், பாதம்
கால்களை, யாப்பவும் - தொடர்பிட்டுக் கட்டிவைக்கும், தயரெய்தும் - துக்கத்தை
படைக்கும், மந்நைய - மற்ற மாடு குதிரை முதலியவைகள், ஏரும் - உருப்படண
யும், ஊர்தியும் - வண்டி முதலியவைகளையும், சர்த்து-இழுந்து, னையும்-எசமென
தும், ஏ - று. (கூ)

வேறு.

881. இப்பு டிலிலன் கிழியுப் பாரகடா
மெய்ப டிப்பட் டவசென் நியம்பிடின்
மெய்ப்ப டத்தற வாத விழுத்தவத்
தொப்பின் மரபத்தி னேடுழல் வாரகனும்.

(சு - க) இப்படி - இப்பிச்சாமாக, டிலிலன் - விலக்கு ஜாதியில், பிறப் பாகன் தாம் - பிறக்கப்பட்டவர்கள், எப்படிப்பட்டவர் - எப்படிப்பட்ட குணத்தை யுடையவர்கள், என்ற - என்று, இயம்பிடிவ் - சொல்லுமிடத்தில், மெய்ப்பட - உண்மையாக, துதவாத - மானியப்பியந்தா பரிச்சிசகக்கிண மனத்திறுதவாமல், ஒப்பில் - உவமையில்லாத, விழு - பெரிதாவ, தவத்த - தபேசவேசத்தில், மரபத்தினேடு - மரபாச்சாத்தினேடு, உழல்வாரகன் - செல்வவர்களே, ஏ - ற.

உம் - அரை.

(கக)

882. மோக மோடுமிச் சோதவத் தாதுமத்
நேக மாநிகான் கில்கிலன் காயிடும்
காக மேவன் காரிகை வார்மனத்
தாரு மாயம் விலக்கினை யாக்ருமே.

(சு - க) (இன்னும் ஜீவன்கள்), மோகமோடு - நிவிரதமாயிவ காரித்திர மோஹனிய கஷாயோதய பரிணாமத்தோடு, பிச்ச - தர்சன மோஹனியமாயிவ மித்தியாத் தவப் பிரகிருதியின், உதயந்தாலும் - உதயத்தினாலும் (அதாவது : மித்தியாத் தவ ஓதையிக பாவத்தினாலும்), ஆதி - திரிபக்கதிக்கு முகவசிய, னகம் - ஏகேத்திரியத்திலும், (அதுவல்லாமல் முன் கொணன கஷாய மித்தியாத் தவம் என்னும் மோஹனியப் பிரகிருதிகளின் மந்தமத்திமதா ஓதையிக பரிணாமத் தால்), னாண்டில் - (தலீத்திரியம், தரீத்திரியம், சுதாரீத்திரியம், பஞ்சேத்திரியமென் னும் இந்த) னாண்டிலும், விலக்காலிமம் - பரிணாமனுணரப்படி திரியக்காக ஜனகி லும், (அதுவல்லாமல்), காகமேவன்-காகத்துக்குச் சமனமாயிவ (அதாவது வுதிர லில்வாத), காரிகையார் - ஸ்திரீமார்களுடைய, மனத்த - மனதில், ஆகும் - உண் டியின்ற, மரபம் - மரபாச்சாசனமனதும், விலக்கினை - விலக்குஜாதிய் பிதவியை, ஆகும் - உன்பென்னும், ஏ - ற.

(உ௦)

883 உன்னம் மெய்ம்மொழி யொன்றுத லாமிலா
வெள்ளை மரத்தரும் விழுவர் விலக்கிடைத்
தள்ள வரஞ்செ யாத்கனந் தேமெக்
கள்ள வெஞ்சினர் விழுகதி யுமமிதே.

(இ - ஊ) உண்ணம் - மனதும், மெய் - ஞானமும், மொழி - வசனமும், ஒன்றாததும் இவா - (ஒரு தன்மையாக ஞானத்தில்) பொருந்துதலில்வாத, வெள்ளை மாந்தரும் - அறிவற்ற அஞ்ஞானிகளாகிய மனிதரும், விலங்கினம் - திரிபத் ஐந்திரிவ், வீழ்வார் - வீழ்வார்கள், தன்னவாசம் - செய்ப வேண்டிய தருமப் பகுதிகளின் அப்பங்கை, செயா - செய்யாமல், தனத்தேடும் - செல்வத்தேவ் வின்ற, கண்ணம் - கபடமாகிய, நெஞ்சினர் - மனதைபுணையவர்கள், வீழ் - வீழ் வின்ற, கதையும் - கதியும், இதை - இவ்விலக்கு கதையேயாகும், எ - த. (உச)

834. மன்றி னின்ற பிறன்பொருள் ணங்குவார்

தின்று தேனெழு கப்புல கிற்செல்வார்

நின்ற நீதி கெடுத்தல வார்மனை

பொன்று வாரமுது லுங்கதி யும்மிதே.

(இ - ஊ) மன்றில் கின்ற - நீதிதலத்தில் அதிகாரவர்க்கத்தினரால் கின்ற, பிறன் - அன்னியனுடைய, பொருளை - திரவியதிகளை, ணங்குவார் - உணங்கி கொள்பவரும், தேனெழு - தேனெழு, கள் - கண்ணையும், புணையில் - மரபிசந்தையும், தின்று - பொசித்து, செல்வார் - செல்வின் தவர்களும், நின்ற - பாரம் பரியமாங் கின்ற, நீதி - நீதியை, கெடுத்த - ஶாகஞ்செய்து, அபவார் மனை - பிறர் மனை யான, ஒன்றவார் - பொருந்துபவர்களும், உழுவும் - சுழல்கின்ற, கதியும் - கதி யும், இதை - இவ்விலக்கு கதையேயாகும், எ - த. (உஉ)

835. ஒன்ற லாதுபி ரில்லை பெணச்சொலா

நின்ற திரெறி கிற்செறி வர்களு

மொன்று கல்வழக் கோர்த்துடைக் தா ளுழை

வென்றி யாக்குநர் ஶீழ்கதி யும்மிதே.

(இ - ஊ) ஒன்றலாது - பரமாந்மா ஒன்றேயல்லாமல், உயிர் - ஜீவாத்மாக் கள், இவ்வு - வெறிய்வு, (எவ்வளவு அப்பரமாந்மாவுடையே), என - என்ற, சொலங்கின்ற - சொல்லுகின்ற, திரெறியில் - ஶண்மையில்லாத வழியில், செறி வர்களும் - சோபவர்களும், ஒன்றும் - பொருத்தம்படியான, கல் - ஶண்மையானது, கழக்கு - வழக்கின் கூறுபாட்டை, ஒர்த்து - தெரிந்திருந்தும், உடைந்தா ளுழை - கெட்ட வழக்கனியின் பட்சமமாகச் சேர்த்து, வென்றியாக்குநர் - வெற்றியாக்கு கின்றவர்களும், வீழ் - வீழ்வின்ற, கதியும் - கதியும், இதை - இவ்விலக்குகதி யாகும், எ - த. (உஉ)

836. இவ்வு கல்வினை தீவினை யின்றவரி

ரில்லை பேயிறந் தார்கள பிறத்தது

வில்லை பேதுறக் கத்தொடு விடெனஞ்
சொல்லி னூர்கழ ளுங்கதி யும்மிதே.

(கு - ள்) கல்வினை - புண்ணியவினையென்பதும், தீவினை - பாபவினை
யென்பதும், இன் - இனிமையாகிய (அதாவது: சேதனத்துவத்துடையது),
உயிர் - ஜீவத்திரவியமென்பதும், இல்லை - சர்வதா ரூபமாதும், இறந்தார்கள் -
இவ்வுலகத்தில் மரணமடைந்தவர்கள், பிறத்தலும் - மறபடியும் பிறப்பதும்
இல்லை - கிடையாது, தறக்கத்தொடு - தேவலோகத்தொடு, வீடு - மேலட்சுறும்,
இல்லை - கிடையாது, ஏனும் சொல்லினான் - எவ்வன்ற சொல்லியுடையவர்களும்,
சமுதம் - சமுத்திரம், கதியும் - கதியும், இது - இவ்விலக்கு கையேயாகும், ஏ - று.

887. அரசு நீதி வழித்தவம் மன்னனா

- மரசு நீதி வழித்த வமைச்சனும்

புறாவி னுற்பிற னார்புணர் தீப்பெணும்

நிரய மெய்தி விவங்கினு நிற்பரே.

(கு - ள்) அரசுநீதி - இராஜநீதியை, அழித்த - கெடுத்த, அம்மன்னனும் -
அவ்வரசனும், அரசுநீதி - இராஜநீதியை, அழித்த - கெடுத்த, அமைச்சனும் - மன்
திரியும், புறாவினால் - குந்தத்தினால் (அதாவது: முக்குந்தத் தொன்றாகிய மிகு
மோதபரிணாமையத்தால்), பிறரை - அன்னிய புருடரை, புணர் - சேர்கின்ற,
தீப்பெணும் - கெட்ட புத்தியையுடைய வந்தீயும், நிரயமெய்தி-நரகத்தை யடைந்
தும், விவங்கினும் - (அவ்வரசனும் மந்ததாத்தால்) விலங்கு கதியிலும், நிற்பர் -
சேர்வார்கள், (என்பதாம்), (உ - று).

(உ - று)

வேறு.

888. அரசனா யுதன்றன் மேக விசயமாம் யானை யந்தப்

பிரசமார் வனத்தி னுந்த பெருந்தவன் விலங்கின் வாட்டை

யுரைசெய்தா னிதனைக் கேனா பிறப்பினை யுணர்ந்திட் தினின்

விவாயு கவனங் கொள்ளா தொழிந்துவெப் துயிர்த்த தன்றே.

(கு - ள்) (இவ்வாறு), அந்த - முனி சொன்ன மனோராமென்னும் பெய
ருடைய அந்த, பிரசம் - மதுக்களால், ஆர் - சிறைத்த வனத்த - உத்தி
யுரை வனத்திலே, இந்நுந்த - தந்திய, பெருந்தவன் - பெரிதாகிய தபத்தை
யுடைய வஜ்ரத்த முனிவன், விலங்கின் வாட்டை - திரியக்கதியின் வாழ்க்கை
யாகிய வ்வுருபத்தை, உரை செய்தான் - ஸக்ககட்டுச் சொல்லினான், இதனை -
இந்த விவாத்தினை, அரசனுயதன் கண் - இராஜாவாகிய இரத்தினாயுதனையுடைய,
மேக விசயமாம் - மேகவிசயமென்னும் பெயருடைய யானை, யானை - பிரசம்

யானையானது, கோள - கோட்டு, பிறப்பினை தனது பூர்வபண பிறப்பை, உணர்வு
திட்டி - (கூடியோபகமஸ்ப்தி பூர்வம் விசேதிலப்தியாவ் பவஸ்யிருதிபெவ்ஸ்து
அறிவுண்டாகவதனும்) அறிந்து, ஊனின் விரவிய - மாம்ஸத்திற் கலந்த (அதாவது
மாம்ஸமிசிரமாயி), கலாம் - கலாநத்தை, கொன்னாது - ஏற்றங்கொள்
காமல், ஒழிந்த - அதைவிட்டு சீவி, வெப்தாயிச்சுத்த - பெருமூச்செறித்த
கின்றது, எ - து.

(உக)

839. பிறம்மனை பிழைத்த கொஞ்சிற் பெரியவ னொருவன் போல

- சிறைமதம் புலர்ந்து கைத்து நீசனென் செய்தே னென்று
மறமொழிந் தறவி போம்பிக் கவளங்குள் வாங்கா நீங்க
வளைகழ லரசற் கோடி யறித்தவ ருணர்த்தி னாரே.

(இ - ஊ) (அய்னாராய் அந்த யானை), பிறம் மனை-அன்னிய வந்தியினிடத்
தில், பிழைத்த-குற்றஞ் செய்த (அதாவது : சீதி விசேதஞ்செய்து அவனை அறிய
வித்த), பெரியவனொருவன்போல - ஒரு பெரிய மஹாபயினைப்போல (அதாவது;
பெரிய மஹாபயனானவன் தான்செய்த அக்காரியம் கெட்டவிஷயமென்று அறிந்து
தன்னைத்தானே சித்தித்து அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்வதுபோல)
சிறை-சிறைந்த, மதம்-மதமானது, புலர்ந்து-உலர்ந்து (அதாவது, ஒழிந்து), நீசன்-
புத்தியில்லாத கேளுகிய யான், என்செய்தேனென்று-என்ன கெட்ட காரியத்தைச்
செய்தேனென்று, கொஞ்சில் - மனதில், கைத்து - கிளைந்துருவி (ஆத்மவித்தனை
பண்ணி), மறம் - பாபத்தொழினை, ஒழிந்து - தவிர்த்து, உறவி - ஜீவன்களை,
ஒய் - இரகசித்து (அதாவது : உயிர்வைப்பண்ணாமல், ஜீவதயவுடையதாகி), கை
வங்கன் - மயம்ஸ் பிஸ்காமகிய கலாநகனை, வாங்கானீங்க - வாங்காமல் விட்டுவிட,
அறித்தவர் - இது கவளங்கொன்னாறுகுப்பதை யுணர்ந்த யாகர்கள், ஓடி - சென்று,
அறை - சுப்தியா சிந்த, கழல் - வீசகண்டலத்தை உணர்ந்த, அரசர்து - இரத்
தினாயுத மஹாராஜனுக்கு, உணர்த்தினார் - லானை கவளங்கொன்னவில்கொண்டது
தெரிவித்தார்கள், எ - து.

(உஉ)

840. மன்னவன் தலைச்ச ரோடு மருத்தறி புலவர் தம்மை

யென்னிதற் குற்ற தென்ன வியாதிமற் றியாது மிஸ்கை
மின்னுமிழ்ந் திலங்கும் பூதேனாய் விலங்கல்போ னின்ற வேழ
முன்னினுற் பிறப்பு ணர்ந்த தொக்குமில் வுயிர்ப்பி னென்றார்;

(இ - ஊ) மன்னன் - இத்தினாயுதவரசன், அலைச்சரோடும் - மந்திரிக
குடும், வந்து - யானையிருக்குமிடம் வந்து, மருத்தறிபுலவர் தம்மை - வைத்தி
யர்களை, என் - என்ன, இத்தகுத்தது - இந்த யானைக்கு அடைந்தது, என்ன -
என்றுபெய்த (அலங்கர்), மின் - பிழைத்தது, உயிர்ப்பி - கொடுத்தது, கொன்னார் -

வச்சிராயுதனது உத்தரம் பற்றி சருக்கம்

விளங்கும் பூனேயு-ஆபாணமணிந்த ஐரவீன !, விவங்கல்பேயல் - பர்வதம்போல
கின்ற - நின்றதாயிய, வேழம் - இத்த யானைக்கு, யாதும் - யாதொன்றும், விவதி-
வேயானது, இவ்விவ-உண்டானதில்லை, இவ்வுயிர்ப்பின்-இது விரிவின்ற இப்பெரு
மூச்சின் தன்மையால், உன்னினால்-யுத்தியாக ஆலோசித்துப் பார்த்தால், பிறப்பு-
ஏதோ காரணத்தால் பூர்வபவ பிறப்பை, உணர்ந்ததொக்கும் - அறித்ததற்குத்
சமானமா யிராவின்றது என்றார் - என்று சொல்வினார்கள், எ - ற. (உ)

841. ஐயொடு வாத பித்தம் விகாரத்தை யடைந்த தில்லை
மையலும் வெப்ப தென்று மற்றிதற் சூற்ற தில்லை
கைம்மலை பிதன்கை யூனிற் கவனங்கள் வைத்த போழ்தி
நோய்மொன் நின்று வாங்கி னறித்தது பிறப்பை யென்றார்.

(இ - ள்) (அவர்கள் அவ்வாற சொல்லிப் பின்னரும்), ஐயொடு - சிலேத்து
மத்தோடு, வாதம்-வாதமும், பித்தம் - பித்தமென்னும் பருதிகள், விகாரத்தை -
வித்தியாசத்தை, அடைந்ததில்லை - அடைந்த தன்மை இல்லாதித்தில்லை, வெப்
பது - கொடுமைபுள்ளதாயிவ், மையல் ஒன்றும் - மயக்கமொன்றும், இத்தற்கு -
இவ்விவரினக்கு, உத்தரதில்லை - அடைந்ததில்லை, கைம்மலை - துதிக்கக்கையுடைய
மலைபோன்ற வரினையாயிவ், இதன்னை - இதனுடைய கையில், ஊனில் - மாம்மை
மின்றியில்லாத, கவனங்கள் - பகித்திராஜார கவனங்களை, வைத்தபோழ்தில் -
வைத்தநாலத்தில், ஐயமொன்றின்றி-சிறிதும் சந்தேகமில்லாமல், (இது), வாக்கின்-
வாழித்துப் பொசிச்சின், பிறப்பை-தனது பிறப்பாயிவ் பூர்வ பவ எவருபத்தை,
அறித்தது - பவம்மிருதி பென்னும் ஞானம் உத்பன்னமாகித் தெரிந்துகொண்ட
தரும், என்றார் - என்று சொன்னார்கள், எ - ற. (உ)

842. தேதுலாக் தாரி னுனு மப்படிச் செய்க வென்ன
ஆனிலாத் தூய நல்ல கவனங்க னுழையர் நீட்ட
மானமா வாங்கக் கண்டு மன்னனும் வியந்து நின்றீனக்
காவின்மா முனிவன் நன்றீனக் கண்டடி பணிந்து சொன்னான்.

(இ - ள்) (அதைச்சேட்டி), தேன் - வண்டிரன், உலாம் - தேனையுண்ணும்
பொருட்டு கொடுக்கவல்லவென்ற, தாரினுனும்-மாணவைய யணிந்தவாசனும், அப்படி-
அப் பிரகாரம் செய்க - செய்யக்கடவீராக, என்ன-என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, ஊனிலா-
மாமிசமில்லாத, தூய - பரிசுத்தமாயிவ், நல்ல - நலமான, கவனங்கள் - அன்னக்
குறியவர்களை, உழையர் - வேலைக்காரர்களாயிவ் பாதர்கள், நீட்ட-கொடுக்க, மானம் -
அபிமானத்தைபுடைய, ம - அவ்விவரினையானது, வாங்க - வாங்கிப் புதிக்க
கண்டு - அதைப் பார்த்து, மன்னனும் - அரசனும், வியந்து - ஆச்சரியமுடைந்து,
நின்றீன - பிறகு, காவில் - மனோநாமென்னும் உத்தியானத்தில் இராவின்

முனிவன் தன்னை - வந்ததந்த முனிவரனை, கண்டி - பார்த்து, அடிபணிந்து
அவனுடைய பாதத்தில் வணங்கி, சொன்னான் - (யானைக் குற்றத்தைக்) உயி
னான், ஏ - று.

843. மகரபாழ் வல்ல ஊலத்த நெருவனைக் கண்ட மற்ற
புகர்முகக் களிற்றின் மன்னன் முனிவனை வணங்கிப் பின்னை
சிகரமால் யானைக் குற்ற தருளுந் வென்று செப்ப
நிகரிலாப் போதி யாற்பார்த் தாசநீ கேண்மோ வென்றான்.

(இ - ன்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும் அவன்), மகரபாழ் - மகரபா
ழென்றும் வீணை வாத்தியத்தில், வல்ல - ஸக்தேந்த வாகிக்கச் சாமர்த்திய
முள்ள, மைத்தன் ஒருவனை - ஒரு குமாருனை, கண்ட - பார்த்த, புகர்முகம் - புன்னை
பொருந்திய முகத்தையுடைய, களிற்றின் - பாணியைப்போல (அதாவது : சரி
யான வினாகாணத்தினால் யானை சுத்தோஷமடைந்து ஒருவனுக்கு உபகரி ஏதாவ
தெய்வது போல), மன்னன் - துவ்வாசனாக, முனிவனை - வாழ்க்கத் முனிவரனை
வணங்கி - கமஸ்கரித்து, (வந்தோஷமடைந்து), சிகரம்-பர்வதம் போன்ற, மால் -
பெரிதெய்ய, யானைக்கு - எனது பட்டத்துயானைக்கு, உற்றது - தேவததை, அந்
ருத - சொல்லியருளாயாக, என்று செப்ப - என்று சொல்ல, நிகரிலா - உயர்ந்த
யிவ்வாத, (அதாவது : உத்திருஷ்டமாயி), போதியால் - அவதீஜனாதால்,
பார்த்து-அம்முனிவரன் ஆலோசித்துப் பார்த்தறித்து, அரச - வராயரானே 1, தீ
கேண்மோ - (கான் சொல்லப்போவதை) நீ கேட்பாயாக, என்னான் - என்று
மேதும் சொல்லத்தொடங்கினான், ஏ - று.

844. மற்றிந்தப் பிரதத் தின்க ணத்தின புரத்தின் மன்னன்
பெற்றியாற் பெரிய மன்னன் பிரதித் திரெனன் பாலும்
வெற்றியேன் வேந்தன் தேவி வசந்தரி விவங்கல் பேரதுங்
கற்பினான் புதல்வன் பிரிதி தானென்பா நெருவ னானான்.

(இ - ன்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கியவர் அம்மன்னனை நோக்கி)
இந்தப் பாதத்தின்கண் - இந்தப் பாத கேடத்திரத்திலே, அத்தினபுரத்தின் - அந்
தினபுரத்தினது, மன்னன் பெற்றியால்-அரசர் தன்மையினாலே, பெரிய-உயர்ந்த
னாகிய, மன்னன் - இராஜனானான், பிரிதிபத்திரனென்பாலும் - பிரிதிபத்தி
னென்னும் பெயருடையவனாகும், வெற்றி - வெற்றிபெற்று, வேல் - வே
புதத்தைக் கூயிற்றறித்து, வேந்தன் - அவ்வரசனுடைய, தேவி - பட்டத்தி
யானவன், விவங்கல்போதும் - பர்வதம்போற் சலியாத, கற்பினான் - பதிவிரத
ருணமுன்னவனாகிய, வசந்தரி - வசந்தரியென்னும் பெயருடையவனாகும்
புதல்வன் - அவ்விருவருக்கும் புத்திரன், பிரிதிதானென்பான் - பிரிதிதானெ

மூலம் பெயரிடையுடையவனான, ஒருவன் - ஒருத்தன், ஆனான் - உண்டாயினான், ஏ - று. (௩௨)

845 சித்திர மதியென் பானும் மந்திரி துணைவி திஞ்சொல்
முத்தணி முறுவற் செவ்வாய்க் கமலையாக் கமலை யெப்பாள்
வித்தகப் புதல்வன் குறும் விசித்திர மதியென் பானும்
மத்தமால் களிற்று வேந்தன் மகனுக்கன் நெருவ னானன்.

(கு - க) (மந்திரி - அவ்வரசனுக்கு மந்திரி, சித்திரமதியென்பானும் - சித்திரமதி யென்னும் பெயருடையவனாகும், துணைவி - அவனது மனைவியானவன், திஞ்சொல் - சித்திரப்பெயர் வசனத்தையும், முத்த - முத்துக்களின், அணி - அழகுபெற்றது, முறுவல் - பற்களையும், செவ்வாய் - செவ்வாய் வாயையுமுடையவனாகிய, கமலை யெப்பாள் - இவ்வுழிதேவிக்குச் சமானமாகிய அழகுடையவளாக, கமலையாக் - கமலை என்னும் பெயருடையவளாகும், வித்தகம் - சாமர்த்தியமுடைய, புதல்வன்தானும் - (இவ்விருவருக்கும் புத்திரானவன், விசித்திரமதி யென்பானும் - விசித்திரமதியென்னும் பெயருடையவனாகும், (துணை), மத்தம் - மத்தம் பெருந்திய, மால் - பெரிதானிய, களிற்று - யானையையுடைய, வேந்தன் - அரசனது, மகனுக்கு - புத்திரானிய பரிதிக்கா குமாரனுக்கு, ஒருவனான - ஒப்பற்ற சிபேசெருகுதன், ஏ - று. (௩௩)

846. அருமணி யார மாப்ப ரிருவரு மனங்க ணன்னார்
மருவிய புலத்துச் சிந்தை மாகண மன்ன ரீரார்
தருமநல் துருசி யென்னுஞ் சாதுவின் பாதஞ் சேர்த்து
திருவற மருளக் கேட்டோர் புலங்கண்மேல் வெறுப்புச் சென்றார்.

(கு - க) (அவ்வாறு சிபேசெருகுதனுக்கும்போது), அரும் - அரிதானிய, மணி - முத்துமணி இரத்தினமணிகளாலாகிய, ஆதம் - மாலையினையணித்த, மாப்பர் - மாப்பரையுடையவர்களாகிய, அனங்கணனார் இருவரும் - மனமதனுக் கொப்பவனவர்களாகிய இரண்டுமாரன் மந்திரிகுமாரன் ஆய் விருவரும், சிந்தை - மனதாடி, மருவிய - சேர்த்திராகின்ற, புலத்து - பஞ்சேந்திரிய விஷய காமபோகத்தில், மாகண மன்ன - வரப்படுத்துக்குச் சமானமாகிய, ரீரார் - குணமுடையவர்களாக, (இருத்த பின்னர்), தரும நல்லுருசியென்னும் - தர்மருசியென்னும் பெயருடைய, சாதுவின் - ஐனமுனிவனுடைய, பாதம் - பாதங்களை, சேர்த்து - இணைத்து, திருவறம் - ஸ்ரீஜின் தருமத்தை, அருள் - அவர் கடையருள், கேட்டி - கேள்வியுற்று, ஓர் - ஒப்பற்றது, புலங்கண்மேல் - இத்திரிய விஷய போகங்களின்மேல், (உண்டாகிய), வெறுப்பு - வெறுப்பில், சென்றார் - செந்தாரர்கள், (அதாவது: மாகணமனத்தையடைந்தார்கள்), ஏ - று. (௩௪)

847. மாற்றிலைச் சுழற்றும் மட்டிற் புலங்கண்மேன் மந்தி வற்றை
பாற்றவுக் துறக்க மாற்றின் சுழற்றிய தகறு மாகிற்
காற்றியெய் மனந்து மட்டைக் கடைபிலாத் தெனிலை வரக்கு
மாற்றல்கால் துறவென் னோது மருமருக் தளிக்க வென்றார்.

(கு - ஊ) (அக்ஷண மண்டலத் துறவன் அம்முனிலனை வேந்தி), மட்டிற்
கண்ணப்போல் மயக்கத்தைச் செய்யும் புடியான, புலங்கண் மேன் - இத்திரிய விஷத்
தங்கனிலை, (இக்பம், அனிக்பம், என்பவையாகில் மெட்டில்லாமல் ராசத்தின்
உய்க்கனோடு கூடினான் அது), மாற்றிலை-இந்த வம்வாரத்திலே, சுழற்றும் - (கன்
ருடித்தவன் ஹேயோபாதேயமின்றிப் புத்தி செட்டிச் சுழல்வது போல அவ்வாறு
கூடியவனாகச்) சுழல்விக்கும், இவற்றை-இந்தப் பஞ்சேத்திரிய விஷய ராசத்திலேயும்
களை, ஆற்றவும்-யிசவும், (அதாவது : முழுதிலும்), துறக்க-வற்றனை செய்ய (அதா
வது : கீக்கிலிட), மாற்றின் - வம்வாரத்தினுடைய சுழற்றியது - சுழற்செய்தி
ஐனனாமையானது, அகலும் ஆகில் - வேதி ஆதமன் க்வந்தபாவத்தையடைபு
மிகுதல், வம்வாரத்து - வம்வாரைய மனதிலுண்டாகிய, மட்டை - மதுவா
சத்தை, (அதாவது : கண்ணப்போல் மயக்கத்தைச் செய்யும்படியான, மனோரு
அயனோரு இத்திரிய விஷய ராச த்வேஷத்தினால்), காற்றி - மேகம், கடைபிலை
முடிவிலாத, தெனிலை - ஹேயோபாதேய விஜ்ஞானமாயிவ் வறிவை, ஆக்கும்
உண்டி பண்ணும்படியான, ஆற்றல் சால் - சத்தியில் கிருத்த, துறவென்றால்
பாறியாப்பியந்தா பரிசுராக சிவந்தி என்ற, இதும் - சொல்கின்ற, அரும்
பெறுத்தளிடைய, மருந்து - பரமேனவந்தமாயிவ் ஐனனைக்கைய, அளிக்கக்
கிலைகூடிய கொடுக்கவேண்டும், வன்றார் - வந்து சொன்னார்கள், எ - று. (உரி)

848. மாதவ னருளிச் சித்தி வருமற் திலர்கட் சென்றப்
போதணி குஞ்சி வாங்கப் புணர்ந்துமா தவத்திற் சென்ற
ராதாம் பண்ணு நாமத் தரசினன் குமரன் பாலின்
மாதிரம் பில்கு நல்ல வார்த்தைமா முனிவ னானான்.

(கு - ஊ) (அவ்வாறு சொன்னபோது), மாதவன்-தர்மருசி முனிவரானான்
வன், இவர்கட்கு - இவ்விருவர்கட்கும், சித்தி - வம்வாரத்தோ பவத்தியாகிய வித்தி
யானது, வருக - வரக்கூடியது, என்ற - வந்து, அருளி-ஆசீர்வதித்து, போதணி
புஷ்பமாலையினிக்கு, குஞ்சி - தலைமயிர் முதலானவையனை, வாரம் - தபி
• திகிலாலிலின் கிரமத்தால் பரிவாரித்த ஐனனைக்கையினை வருக, மாதவத்திற்
பெரிதாயிவ் தபத்தில், புணர்ந்து - சேர்த்து, சென்றார் - இவ்விருவரும் சென்றா
கள், (அவர்களுள்), ஆயம் பண்ணு நாமத்து-பரிசுராகவென்றும் பொருடைய
அரசினன்குமரன் - இராஜபுத்திரனாயிவன், பாலின் - பால்போல், மாதிரம்
மாதிரியத்தி, பில்கும் - கொடுக்கும், நல்ல - வம்வாரமாயிவ், வார்த்தை - (இவ்

புத்தருக்குப் பிரபந்தை புண்டு பண்ணும்படியான) வசனத்தைப்படி, மா - பெரிதாயிப் சித்தியடைந்த, முனிவனுளுள் - மஹா முனிவனுளுள், எ - து.

* நிகழ்விதி முதலிய விவரங்களை யதியாச்சாரமென்றும் கிரந்தத்தில் பார்த்துகொள்க. (கஉ)

849. முனியினக் களிந்து போல்வார் முகிழ்முலைத் தடங்கட் செவ்வாய்
வனிதைய ரோமும் லாகோர் மடந்தையர் மகிழ் மடம்
வினிதையின் புறத்து விட்டார் வேந்தினக் குமர னாய்
வனகமா முனிவன் புக்கா னந்நகர்ச் சரிசைக் கொன்றே.

(இ - ஊ) (அவ்வாறான பின்), முனி-வெறுப்பையடைந்த, இனம்-இனமாய், களிதுபோல்வார் - யானைக்கன்றுகளுக்குச் சமனமாகிய இவ்விருவர்களும், முகிழ் - தாமரை மொக்குப்போன்ற, முலை - ஸ்தனங்களையும், தடம் - விசுவம் பெற்ற, எண் - கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, வனிதைய ரோமம் - ஸ்திரீமங்களோடு, லாகோர் மடந்தையர் - தேவஸ்திரீகளும், மகிழ்மடம் - சந்தோஷித்த தங்கும், மடம் - உப்பரிசைகளையுடைய, வினிதையின் - அயோத்தியென்னும் பட்டணத்தின், புறத்து - பாழ்வயத்தில் துரவினது உத்தியானத்தில், விட்டார் - தங்கள் பிரயாணத்தை கிறத்தினர்க்கு (அதாவது: அந்நகரத்தாருக்காக) (அவ்வாறு தங்கியபோது), வேந்தினக் குமரனாய் - சாஸ்திராலாசிய, அனகம் - பாபரஜிதமாகிய, மாமுனிவன் - பெரிதாயிப் பந்தையுடைய பீழிங்கர முனிவன், சரிசைக்கொன்ற - (இவ்வாழ்க்கையை யுடைய விசுத்த வம்சத்தினர் எதிர் கொண்டனென்று ஆறாசம் கொடுப்பார்களே யானால் ஆறாசம் கைக்கொண்டேவென்றமென்றும் சிவமமுண்டையனும்) சரிசை மார்க்கமாக, அந்நகர் - அப்பட்டணத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், எ - து. (கஉ)

850. காற்றெதி ரின்றி மண்ணிற் கண்ணுசத் தளவு கோக்கி
மாற்றினை யெறிபும் தூல்வாள் வாய்ப்பிடி கடப்ப தேபோ
லேற்றகாண் மீனோ டேகும் பிறையென வில்லக் கோறும்
மாற்றின்மொல் துயரக் தீர மருந்துண்பான் போய்ப் புக்கான்.

(இ - ஊ) (அவ்வாறடைந்தவன்), காற்றெதிரின்றி - (சரியாமார்க்கமாகப் போகிறபோது) எதிர்க்காற்ற முதலானவைவில்காமல் பார்த்தும், மண்ணில் - (அதாவதாயதும்) பூமியில், எண் - கண்களினால், தகத்தளவு - ஒரு தகத்தளவு பிரமாணம் (அதாவது: ஒரு வில்லாரம்), கோக்கி - (ஜீவபரதை வராமல் பிரபதி தினை பருகப்) பார்த்து, மாற்றினை - ஸம்ஸாரத்தை, எறிபும் - சேதிக்கும்படி யான, தூல் - சாந்திகோத்த இரத்தால், வாய்ப்பு - வாய்ப்புத்திறனுடைய உயிர்மெல், பிடி - ஒரு பெட்டை யானாயினது, கடப்பதேபோல் - (பிர ஜாத

கோதையாக அல்லது அருமைபாசு) ஸப்பதபோலவும், வற்ற - இசைத்திராவின்
எண்மீடுருசி-அந்தன்மைய ஈட்சத்திரத்தோடு, ஏதும் - கிரமவாணியின்மீச் சென்
செந்த, பிதைமென - சத்திரவர்போலவும், இல்லந்தோறும் - (கீழி வரிவசயாக)
ஒங்கொரு வீட்டிலும், மாதரின் - மைல்லாத்தின், வெண் - வெப்பம் பொருத்த
துபாம் - துக்கம், தீர - தீங்க, மருத்து - ஒளவத்ததை, உண்பான்போல் - உண்ப
வண் மொப்ப, புக்கன் - அப்பட்டனத்தின் கீழியில் டெத்தான், ஏ - து. (உ)

851. ஆயிடைக் கணிகை புத்தி சேனைதன் நகத்தைச் சார்ந்த

மாயபி நவத்தி னுனை வந்தெதிர் கொள்ள மற்ற

வேயெனத் திரண்ட தோளாள் விழுமிய தானஞ் செய்தற்

கேயுநர் குலத்துட் போன்றற் கேதுவென் னின்றவ வென்றான்.

(இ - க) ஆயிடை - அப்பொழுது, கணிகை - தாமிரவிய, புத்திசேனை
தன் - புத்தி சேனையினுடைய, அகத்தை - வீட்டை (அதாவது: கீட்டித்
கேதிரே தெருவில்), சார்ந்த - அடைந்த, மாயபி - மாயவகமில்லாத, நவத்தி
னுனை - நவையுடைய அம்முனிவரின், மற்ற - பின்னை, அ - அந்த
வேயெனத்திரண்ட - பச்சை மூங்கில்போல் திரட்சியாகிய, தோளாள் - கை
சேனையுடைய புத்தி சேனையானவன், எதிர்கொள்ள வந்து - எதிர் கொண்டு
தற்கு வந்து, (அவனை கொக்கி), இவ்வை - சனாமிகனே!, விழுமிய - பெரிதாகிய
(அதாவது: சத் பாந்திரங்களில் செய்யப்படுவதாகிய), தானஞ்செய்தற்கு - ஆயி
ராத தானங்களைச் செய்வதற்கு, எயர் - இசையுடையவரான, சற்குலத்தன் - உ
தமனாதி மைசவர்களில், தோன்றற்கு - பிறப்பதற்கு, ஏது - காரணமானது, ஏன் -
என்ன, என்னுள் - என்று கேட்டாள், ஏ - து. (உ)

852. தன்னிநிக் தித்தல் தக்கொர்ப் பழிச்சுதல் தயாவோ பென்றி

யின்றுயிரக் கருனை யீதல் புனைதேன் கன்னின் மீண்டு

மன்னிய குணத்தி னிற்றல் மாயபின் மனத்த ராதல்

பன்னருல் குலத்தத்ப்பன்னனும் பான்மைக்கு நிமித்த மென்றான்.

(இ - க) (அவ்வாறு கேட்டவனை அம்முனிவன் கொக்கி), தன்னி நிகதி
தல் - (உண்மையறியாத பிரமத்தமாய் இத்திரியங்களின் வழியே பந்தகார
மாய்ச் செய்கின்றனையே என்று அறித்து) ஆகம் கித்தனை பன்னி (உத
பாவத்தை வெறுத்து உபசம பரிணாமத்திற் கடவுளும், தக்கோர் - ஞானிகளான
பாமாந்யரின், பழிச்சுதல் - (தற்குணலப்பிரார்த்தம்) எதுதிப்பதும், தயாவோ
தீவதயகோடு, ஒன்றி - பொருத்தி, இன் - இனிமையாகிய, உயிர்க்கு - மை
தீவன்ருக்கு, அருளை - கருணையத்தை, நதல் - கொடுப்பதான அடியிரதான
மும் (அதாவது: சத்தியானுசாத்தினால் செய்யும் பிராணி மைமருமும்), புனை

மாமிசமுன்னவையினின்று, தேன் - மதுவுன்னவையினின்று, கள்ளின் - கன்னுன்னவையினின்று, மீண்டு - திரும்பி (அதாவது: அவற்றைப் பொசிப்பதினாலு) யென்று நிவர்த்தி விசதங்கொண்டு), மன்னியருணத்து - (தாதாத்மிய ம்வுருபு மான சுத்தோபயோகத்தைப் பெறும்படி) பொருத்திய குணத்தில், கிற்றல் - (வாய் பியச்சுத்தினான பூர்வமாக பூர்வஜ்ஞானாநுபயபாசம் பண்ணி) கிற்றலும், மாயமின் மாயாச்சாசமில்லாத, மனத்தர் ஆதல் - மனதுடையவர்களுடனும், (ஆகிய இரண்டுபேரையுடனும்), பண்ணும் - செல்லுதற்கரிய, குவத்தை - மேலான குவத்தை, பண்ணும் - செய்யும்படியான, பாண்மைக்கு - பக்குவத்திற்கு, கிமித்தம் - காரணங்களாகும், வன்ருன் - என்று கொள்ளுன், ஏ - று. (சு)

353. அருத்தன னுணர்த்த விச்சொ ளறவமிர் தார மாந்தித் திருத்திய குணத்தி னுளும் புலையதேன் கள்ளி வீங்கிப் பொருத்தவ சில மற்று மாற்றவ பணிந்து கொண்டான் திரிந்துபோப் முனிவன் கரனின் விசித்திர மதியைச் சேர்ந்தான்.

(இ - ஷ) (இவ்வாறு), அருத்தன் - அரிதாகிய தவத்தையுடைய பீர்திற் றாமுனிவனாக, உணர்த்த - சொல்லப்பட்ட, இன்சொல் - இனிமையான வசன மாக, அறவமிர் - தர்மாயிருத்ததை, ஆர - நிறைவாக, மாந்தி - பொசித்து (அதாவது: சேட்டு), திருத்திய - திருத்தியாகிய, குணத்தினாலும் - குணத்தை யுடைய அந்த புத்திகேதனையும், புலைய - மரிசத்தினின்று, தேன் - மதுவையினின்று, கள்ளின் - கன்னினின்று, மீண்டு - விலகி (அதாவது: அவற்றை விட்டு நிவர்த்தி விசதம் ஏற்றுக்கொண்டு), பொருத்தவ - தனக்கினையுடையபடியான, சேவம் - சில விரதங்களின் அமிசங்களையும், மற்றும் - பின்னையும், ஆற்றல - செய் யத்தக்கவையினையும், பணிந்து - முனிவரனை வணங்கி, கொண்டான் - வகைக்கொண்டான், (அதன்மேல்), முனிவன் - பிரிதங்கா முனிவன், திரிந்து - ஆழ்ந்தவனென னாமல் விக்கினமாகி, போய் - சென்று, கரனின் - உத்யானத்திலுள்ள, விசித்திர மதியை - விசித்திரமதி முனிவனை, சேர்ந்தான் - அடைந்தான், ஏ - று. (சு)

354. விசித்திர மதியும் வீர விளம்பித்த தென்கொ லெண்ணப் பவித்திர முனியும் பைம்பொற் கணிகைபாற் பட்ட வெல்லாம் விரித்துட னுரைப்பக் கேட்டு வியந்துவெப் துயிர்த்து வேட்டை யுருத்தெழ விருக்கை நாம முருவமுந் தெளியக் கேட்டான்.

(இ - ஷ) (அவ்வாறு சேர்ந்தவுடன்), விசித்திரமதியும் - விசித்திரமதிமுனியும், 'இப்பிரிதங்கா முனிவரனை கேட்கி), வீர - வீரபாச்சாரத்தைப் பலமாக அணுகுகின்ற வீரபுருஷனை, விளம்பித்தது - 3 திரும்பிலே இவ்வாறு வாயுமதமானதற்கு, (அப்படினத்தில் வேந்த காரணம்), என் வெல்லாம்

என்ன - என்ற கேட்ட, பரித்திரமூனியும் - பரிசுத்தஞ் சூரியன் மூனியும், பைம்பொன் - புகைம பொருந்திய பொன்னுபாணங்களைவளிந்த; கணிகை பால்-தரிலினிடத்தில், பட்ட வெங்கலம்-உண்டானவைகளையெல்லாம், (அதாவது அவன் தம்ம்கேட்டது விரதங்கொண்டது முதலியவைகளை (வெல்லாம்), விசித் துணைப்ப - விளக்கிச் சொல்ல, கேட்டு - அமைக்கச்செட்டு, [உடன் - அப்பொழுதே விபத்து-விசித்திர மதி (மூனியன்) ஆச்சரியமுற்ற, வெய்துவிர்த்து - பெருமூலக விட்டு, வேட்கை - காமவிருப்பமானது, உருத்தெழு - நனக்குள் உருவமுற்று அதிசயமாக உண்டாக, இருக்கை - அப்பட்டணத்தில் அவனிருக்கும் இடத்தையும் அமை - பெயரையும், உருவமும்-ரூபத்தையும் தெரிய - விளக்கும்படியாக, கேட்டான் - அவனிடம் வினவினான், எ - று. (சஉ)

855. வினாயின தெழுச்சி தன்னால் வேதனை வசத்த னாகி
மூனியவன் தனிய னாகிப் பாரணக் கென்று போனான்
நவதிடக் குறுகக் கண்ட கையலா முநவந்து சால
விரயத்தி னிறைஞ்சிக் கேட்டான் விரதத்தின் பலனை யன்றே.

(கு - ள்) வினாயினது + கருமத்தினது, எழுச்சி தன்னால் - உதயத்தினாலே, (மேற் கூறியபடி), வேதனை - காம வேதனையின், வசத்தினி-வசமானவனாகி, மூனியவன்-அவ்விசித்ரமதி மூனியனானவன், தனியனாகி-தனியானவனாய், பாரணக்கென்று - ஆவாரங்கொள்ளப் போக வேண்டினென்று, போனான் - (முதுகான் சரியா மார்க்கமாக மாமாச்சாரமாய்ப்) போனான், (அவ்வாறு சென்றவன்), தனதிடம்-தன்னுடைய வீட்டை, குறுக - அடைய, கண்ட - பார்த்த, கையலா - அந்தப் புத்தி வேண்டியென்றும் கணிகையானவன், உவந்து - ஊர்நோஷித்து, சால - மிகவும், விரயத்தின் - மரியாதையாக, இறைஞ்சி - வணக்கஞ்செய்து, விரதத்தின் - மூன்னுத்தான் கொண்ட விரதத்தினது, பலனை - பிரதிபலனாகத் தன்மையை, கேட்டான் - (அவனிடம்) வினாவுதலுக்குள், எ - று. (சஉ)

856. மோகரா கத்த வால கதைகளை மூனியன் சொல்லப்
போகரா கத்த வார்த்தைப் புதியனோ மூனிய சென்று
நாகரா கத்திற் கெட்டார் கதைகளை நவிறப் பின்னும்
வேகரா கத்த னாக மெல்லியல் வெறுப்பச் சொன்னான்.

(கு - ள்) (அவன் அவ்வாறு வினாயிதற்கு), மூனியன் - விசித்திரமதி மூனியன், மோகராகத்தவாய - மோகவாஞ்சையாகிய, கதைகளை - சரிதங்களை, சொல்ல - வசனிக்க, (புத்திகேஷின), மோகராகத்த - காமபோக வாஞ்சையாகிய, வார்த்தை - வசனத்தைப் பேசுவின்ற, மூனியன் - இம்மூனியன், புதியனோ - கேற்ற வந்தவனாதிப் புதியவனோ, என்று - என்ற வினத்த, (அவன் உற்று

மேச்சிப் புதியவென்றறிந்து), காகராகத்தில் - காகர்களுக்கிரிய பெரிதாவில்
மேக யானைகளினால், கெட்டார் - கெடுபெற்றவர்களின், கைகளை - சரிதங்களை,
நலிற்ற - சொல்லி பின்னும் - அகன்மேலும், (அவன் உபசமமடைபாயல்), வே
காத்தொடர் - திவிரமவிய சாமவாஞ்சையை அவன் மேலில் உடையவனாக, மெல்
கிபன் - மிருதுவான சீர்த்தையுடைய அக்கணிகையானவன், வெறுப்பு - வைகா
கிவமகையுடையவனாக, சொன்னான் - அடியில் வருமாறு சொல்லினான், ஏ - டு.

857. எலும்புதோ லீருள் வெண்ணஞ் சூன்சூடர் மல்க்கண் மூளை
கலந்தொய்த் தோர் கரம்பு வழுப்பிவை வேறு கண்டால்
விலங்கிமேற் சேர விடாநி வெறுத்தமிழ்க் துவர்த்துப் போவார்
கலந்தினவ கிடந்த குப்பை கண்டுநா முறுவ தென்னே.

(இ - ள்) (அவன், சரீரத்தில்), எலும்பு - அன்பு, தோல் - கருமமும்,
சூன் - காலம், வெண் - வெளுப்பாகிய, சூன் - சூன்சூடர் கொடிசையும், கலன் -
மாம்மமும், சூடர் - குடலும், மல்க்கண் - (வெத்துவார்க்களாலும் சரீரத்தாலும்
விரியும்) அகச்சூழலும், மூளை - மூளையும், கலந்த - சரீரப்பிரதேசம் முழுதிலும்
சேர்ந்திராநின்ற, கெய்த்தோர் - இரத்தமும், கரம்பு - ஈரம்புகளும், வழுப்பு -
சொழுப்பும், (ஆகிய), இவை - இவைகளை, வேறு கண்டால் - வேறு வேறுகப்
பிரித்துப் பார்த்தால், (அறிவுடையார்), மெல் - இவைகளின் மேலே, சேரலின்றி -
சேராமல், விலங்கி - (வெகு தூரத்தில்) விலகி, வெறுத்த - விராகமடைந்து,
பசித்த - காரியமிழ்ந்து, உவர்த்த - அருவருத்து, போவார் - போவார்க்கு,
இவை - இவைகளெல்லாம் கலந்த - உடல், கிடந்த - கிடந்ததாயிவ (சரீரமென்
றும்), குப்பை - கும்பலை, கண்டு - பார்த்து, காமுறுவது - துணிப்பியது,
என்னே - என்ன ஆச்சரியம்!, ஏ - டு.

(சுரு)

858. உணர்வொடு வார்த்தை பார்த்த துவர்த்து முனிவுக் காமத்
துணியிலை தொடர்த்த நின்றுல் துயிலே யாகு மன்றிப்
பிணமிது பிணத்தைச் சேர்ந்தால் பிணமுத்ததென் பெரிய விற்ப
மணியுமே வெண்ணச் சரலச் சளிந்தவன் வெறுத்துப் போனான்.

(இ - ள்) (மேலும்), உணர்வொடு - (அறிவினால் செப்பென்ற மனோ என்
னத்தில் ஸ்திரீ புமாண்டன் உண்டு பண்ணும் காம) நினைப்பினோடு, வார்த்தை -
ஞ்ஞவோபிடாருவர் சம்பாஷிக்கும் வார்த்தையும், பார்த்தல் - ஒத்த கோக்குத
லும், உவர்த்தலும் - சந்தேகவித்தலும், முனிவும் - புலவியென்னும் காமச்சேப
மாகிய ஊடலும், (ஆகிய இல்லாவந்தம்), காமத்துணை - காமசென்கியம் பெறச்
செய்யாமலும், இவை - இவைகளை, தொடர்த்த நின்றுல் - இருவரும் சேர்ந்து
நின்றும், (இவைகள் மனமொத்த ஸ்திரீ புருஷர்கட்கு), துயிலொருது - கலந்த

மற்ற காம இன்பவிழைதக்கனாகும், அன்றி - அப்படியல்லாமல், (ஸ்திரீ புருஷர் சேரின்), இது - இக்காம அனுபவமானது, பிணம் - பிரேதத்தோடொக்கும், (ஆதலின், வீரப்பமற்ற என் உதவையீ விரும்புவது வெறுக்கத்தக்க செய்கையாகும், இதை நீ விட்டுவிடுவாய் என்று சொன்னான்; அதற்கவன், பெண்ணே! பிணத்தின் சேர்க்கையிலும் இன்பமேயிருக்கின்றது; ஆதலின்) பிணத்தைச் சேர்த்தால் - அப்படியானப பிரேதத்தைக் கடினஞ், பிழைத்தது - தவறான காரியமானது, என் - என்ன, அணையமேல் - ஒருவன் அப்பிணத்தைக் கடுவானது, பெரிய இன்பம் - அதுவே பெரிதானதாகும், என்ன - என்று சொல்ல, அவன் - அக்கணிகையானான், சாவ - திகவும், களித்து - முகவியித்து, வெறுத்து - இம்முனியின்மேல் வெறுப்பையடைத்து, போனான் - பேசாமல் விலகிப் போயினான், ஏ - டு. (௧௯)

859. மாலேசரத் தெவ்வெனய் கண்ணம் மஞ்சள்வான் கலிங்கம் வேருச்
சாணா னிருக்கி னுத்தம் குணஞ்செவ்வி பழிந்தி டாவா
முணுலா முடம்பைச் சோந்தா லொருகணத் தழியும் வண்ணம்
வானொலாம் வணக்குந் சீவ மாய்தவென் னுது சொன்னான்.

(௫ - ௭) மாலே - புஷ்பமாலைபூம், சாந்த - சந்தனவிதானம், என் - என்ன - வாயின பெண்ணையும், கண்ணம் - கம்பத்தாண்டளும், மஞ்சள் - மஞ்சளும், வான் - அந்திய, கலிங்கம் - பட்டு - வந்திர முதலானவைகளும், வேரு - தனியாக, சாணாள் - வெருகாலம், இருக்கினும் - இருந்தாலும், தம் - அவைகளுடைய, செவ்வினும் - அழகும் ஸ்வபவமாயிய குணமும், அழித்திடாவாம் - செடாதவையாகும், னுணுவாம் - மம்ஸாதின் வியாபித்த, உடம்பை - சீர்த்தை, சேர்த்தால் - அடைந்தால், ஒரு கணத்து - அடைந்த ஒரு கணவகாலத்துள், அழியும் - குணம் செட்டி வியாமடைந்து போம், வண்ணம் - இந்த விதத்தையும், (மோகத்தால்), வானொலாம் - தேவந்தெவ்வாம், வணங்கும் - வணங்கும்படியான, சீவம் - ஜீவச்சாசமானது, மாய்தல் - நாகமாகிக் குணம் செட்டி வியாமடைவதையும், என்னுது - மனதில் ஆலோசிச்சாமல், (இந்த விஷத்தினிமிது முனியின்), சொன்னான் - (சுணிகையினிடத்தில் காமாணுபவமாய்ச் சேருவோம், நீ இசைவாயாக என்று தன்னிலைமைக்குத் தகாத ஊர்த்தையைச்) சொல்லினான், ஏ - டு. (௨௦)

860. மோகத்தால் முடைய டம்பின் நாற்றத்தை முனித வீன்றிப்
போகத்தார் கழுமி கிந்தும் புல்லறி வான ராகுஞ்
சேகற்கா முடைய டம்பைச் சோன்மற் றொன்று மென்றிப்
டாகத்தா னின்க்க மட்டா துருத்தவத் திழிந்து கின்றான்.

(௫ - ௭) (மேறும்) மோகத்தால் - மோகினிய பரிணாமோதயத்தால், டாட - தூக்கத்தமுடைய, டம்பின் - சீர்த்தினது, நாற்றத்தை - அத்துக்க

கத்ததை, முனிதலிந்தி - (ஆம் ஞானத்தால் பேத பாவனை பாவித்து) வெறுப்பையாமல், போகத்தால் - அச்சரீரத்தின் காமபோகத்தில், கருமித்தும் - பொருத்தி தித்தின் தவர்கள், புல்லறிவானர் ஆகும் - அற்ப புத்தியையுடைய அரு முனிசனாவர்கள், *சேகற்கு - மாயிச பட்சண பட்சிதளுக்கு, ஆம் - இதை மூலம்படியான, முண்டபடிப்பை - துள்ளத்த சரீரத்தை, சோதல்-காமத்தினால் சேர் தலினால், ஒன்றுமென்று இட்டி-சகம் பொருத்தமென்று கருதி, ஆகத்தான் - (அத னால்) ஆம்மனுக்கு பந்தமாரும்படியான அசுபகர்மத்தினது தன்மையை கொடுக்கினால், தீனைக்காட்டாது - தயானித்தறிய முடியாமல், அரும் - அரிதாயி, தவத்து - தயானி தின்தும், இழிந்து - கழுவி, சின்ருன் - வெட்ட நிலைமையை அடைந்தான், ஏ - து.

*செவலுக்கு என்னும் பதம், செய்புனில், சேகற்கு, என கூத்தது.

கற்கும், ஆரும் - இழிவால் அபிநினை முடிபெற்றதன் ; தீனை கருவகையி. கிற்கும், வினையாலினையும் பெயர். (ச.அ)

861. புழுக்குவம் பொதிந்த யாகத்தை புனிதனைன் பொருத்தி நேன்மும் னழுக்குடம் பிதன்கட் சென்ற வார்வத்தா லென்று தன்னை சிழித்திடா தழுக்குச் சேரரும் புழுக்குவத் திச்சை தன்னால் யழுக்கினான் மாற்றை மாற்றக் கெடுக்குமா தவத்தின் மாதேய.

(இ - கூ) புழுக்குவம் - கிருமித் தட்டங்கள் பொதிந்த - கிதைத்த யாகத்தை - சரீரத்தை, புனிதனைன் - பவித்திராந்மாவாயிய யான், முன் - முன்னே, அழுக்கு - மலங்களுவி கடிய, உடம்பிதன் கண் - இச்சரீரத்தினிடத் திலே, சென்ற - சென்றதாயி, சூர்வத்தால் - ராக பரிணதிலினாலே, பொருத்தி நேன் - சேர்த்து வருத்தமடைந்தேன், என்று - என்று, தன்னை - தான் என்னும் ஆம்மனை, இழித்திடாது - (அகத்தோப யோகத்திற் சென்றனையே பென்று) தீர்த்தனை பண்ணாமல், அழுக்கு சேரரும் - மலங்கள் கொடுக்கின்ற, புழுக்குவத்து - புழுக்கப்பட்டமாயி சரீரத்தின்மேவாகிய, இச்சைதன்னால் - மோத வரஞ்சையினால், மாற்றை - இச்சம்சார பிறப்பை, ஆற்ற - மிஷம், கெடுக்கும் - கெடுத்து ஸமய னாராம் தரும்படியான, மா - பெருமை பொருத்திய, தவத்தின் - தயானிதின்மும், அழுக்கினான் - கழுவி விட்டான், ஏ - து. (ச.க)

862. பொறிப்புலத் தெழுந்த போகத் தாசையைப் போக விட்டு வெறுத்தெழு மனத்த ராகின் விட்டன்னடம் வினையு மன்றி மறுத்தெதி ராகச் செவ்வின் மாற்றிடைச் சுழல்வ ரென்னுந் திறத்தினை நினைத்த விஸ்வன் சிலத்தி னிழிந்து சென்றான்.

(இ - கூ) (இன்னும் மனிதர்), பொறி - பஞ்சேத்திரியங்களின், புலத்து - விஷயங்களினால், எழுந்த - உண்டாயி, போகத்து - போகோபயோகங்களினால்

காசிய, துணைகைய - ராகத்தை, பேசுகவிட்டு - பேசு பாவுரை பண்ணி சீக்கி,
வெறுத்து - அவ்வித்திரிய விஷய போதகங்களில் விராகமுற்று, எழும் - கத்தாத்
தம ஸ்ரவணத்தில் உண்டாகிய, மனத்தரையில் - கதாக்கிர சித்தத்தாகினாலும்
(அண்கட்டு), வீட்டின்பம் - மோட்ச சென்கியும், விடுதலும் - உண்டாகும், அன்றி -
அப்படியில்லாமல், (அவர்கண்), மறுத்து - அதனைத் தடைசெய்து, எதிராகச்
செல்வின் - அதற்கு விரோதமாக இத்திரிய விஷய போதகங்களில் ராகமுற்றுக்
சென்றால், மாற்றிடை - கம்வாரத்தில், கழல்வர் - சுழலுவார்கள், என்னும் -
என்கிறார், திறத்திரை - சுருதலான விதத்தை, திரைத்தலில்லான் - என்னுந்
னும், சேவத்தின் - சேவச்சாரத்தினின்றும், இழிந்து - கழலி, சென்றான் -
தாழ்த்த விதியிற் புருத்தான், ஏ - று. (100)

363. உன்முநாம் விட்ட வல்லா வுருவிலிற் புலகத் தின்கண்
வண்டுலாக் கூந்த லாகி மாசெலாக் திரண்ட தன்றிச்
கண்டதொன் தில்லை காமம் கண்ணிரைப் புதைத்த காலத்
துண்டிராம் விட்ட வானச புணர்த்துமென் றுணர்வி லாதான்.

(கு - ளு) நாம் - சேதனுவருபமுள்ள ஆத்மனாகிய காம், உண்டு - அனுகூ
லாகவே அகத்திசேதனியால் அனுபவித்து, விட்டவல்லா - சீக்கப்பட்டதல்லாதா
வருவு - புதல பதார்த்தமானது, உலகத்தின் கண் - வேகத்திலே, இவ்விட
செய்யாத (அதாவது: உலகத்துள்ள சகல புதலம்களையும் ஆத்மன் அகத்த
சேதனியினால், பாவகம், தீரவிடகம், கோகாமத்தால் பந்தித்து கின்றதேயாகும்;
ஆதலின் இதைத்தொண்டு ஆராய்விட்டது), உலகத்தின்கண் - இவ்வுலகில், (வந்தி
ருப்பானது), வண்டு - வண்டுகளானவை, உலாம் - உலாவும்படியான, கூந்தலாகி -
அகத்ததை புடைபுதாகி, மாசெலாம் - துர்கத்தமுள்ள அனுத்திரங்கெனல்லாமல்,
திரண்டதன்றி - ஸ்கந்தருபமாகப் பரிணமித்ததன்றி, (இதில்), கண்டதொன்
தில்லை-பார்த்தது வேண்டுன்று மில்லை, (ஆதலின்), காமம்-காமராகமானது, கண்
ணிரை-ஆத்மனது தர்சனத்தை, புதைத்தகாலத்து-மறைத்த அக்காலத்து, உண்டு
அனைக்காலம் அனுபவித்து, காம் - கம்மால், விட்ட - விடப்பட்ட, ஆகை - இச்
சாம வாஞ்சையை, உலர்த்துமென்று - வெறுப்போமென்று உணர்விலாதான் -
இந்த விசித்திர முனியான் ஆலோசித்தல் இவ்வருவானான், ஏ - று. (101)

364. விடுவிலா வரசு மாலை தாமத்தால் வேய்த்த கூந்தல்
தலைபின்னி நிழித்த காலத் தான் றுறத் திட்ட தேபோல்
மலைபன தவத்து வேடம் கண்டுமுன் வணங்கி மாண்ட
நிலையின் நிழிப்பு பின்னை நேரினடி யிகழ்த்திப் பானே.

(கு - ளு) விடுவிலா - விடுவ மதிப்பில்லாத (அதாவது: அதிக விடுபுள்ள)
வரசம் - வரவின்காலையுடைய, மாலை - புத்தபமரிகமானது, தாமத்தால் - அகிந்தைய

முதலியவற்றால், (வாசியையேற்றி அலங்கரித்து), வேய்த்த - முடிக்கப்பெற்றது, கத்தல் - அவதர்வையுடைய, நிலையினின்று - நிலையினின்றும், துழித்த கால - நீவின காலத்தில், தான் - அதனை முன்னே உயர்வாக நினைத்துச் சூட்டியவன் தான், துறந்திட்டதேபோல் - மறுபடி சொன்னாமல் அதனை நீக்கிவிடவதுபோல, (விதிதீர்மதியின்) மலையன் - பரவதம்போல் பெரிதாகிய குணமுடைய, தவத்து வேடம் - தவ உருவத்தை, கண்டு - பார்த்து, முன் - முன்னே, வணங்கி - கமல்கரித்து, மாண்ட - பெரிதாகிய, நிலையினின்று - தமோ நிலையினின்றும், துழிய - (அவன்) கழுவு, பின்னையிதரு, நேரிழை - நேர்மையான ஆபரணங்களை யணித்த புத்தி வேதியையானவன், இகழ்த்திட்டான் - இம்முனியை இகழ்ச்சி பண்ணி, குன், ன - று.

(இஉ)

865. புகழ்னரம் பாய புத்தி சேனையாக் தேக்கை தன்னை
யிகழுவன் கெழுந்த கோபத் திசைந்தசேக கத்தோ டேகித்
தகைகெடுன் குழலி னுனைச் சாரலா முபாயந் தேடி
யகருக ரெங்கும் புக்கா னுவதொன்றினமைக் காணு.

(இ - ஊ) (அன்மேன் அங்கிதீர்மதி முனியான்), புகழ் - கீர்த்திக்கு, ஊர்பாய - அணையாகிய (அதாவது : புகழ்வெடாமல் அணையாய் வின்று அதனை வளர்க்கக் கூடிய), புத்திசேனையாம் - புத்திவேதியையாகிய, தேக்கை - ஆண்டவன் போன்ற காலியுடைய கணிகையானவன், தன்னை - தன்னை, இகழ் - இகழ்ச்சி செய்ய, அங்கெழுந்த - அதனால் அம்முனிக்கப்போது உதித்த, கோபத்து - குரோத பரிணாமத்தில், இசைத்த - பொருந்திய, சோகத்தோடு - மன வருத்தத் தோடு, கி - போகி, தலக - அழகையுடைந்தாய்வு, கெடும் - வீண்ட, குழலி னுனை - அவதர்வையுடைய அம்மரத்தை, சாரல் - கெருத்தரு, ஆம் - ஆகியது உபாயம் - தந்திரங்களை, தேடி - ஆராய்ந்து, அககல் - உன் கணிலே, எங்கும் - எங்குவிடங்களிலேயும், புக்கான் - புருத்த பார்த்துவிட்டு, (பலகை விசாரித்தும்), ஆவது ஒன்று - ஆகுப்படியான தன்மை யாதொன்றும், இளையை - இவ்வரமைய, காணு - கண்டு, ன - று.

இதுவும் அரித்த செய்யுளும் குணகம்.

(இஉ)

866. கடைபனப் புரத்து வேந்தன் கத்தயித் திரவென் பானு
முடல்சுவைத் துண்டு செல்லா னுட்புதோர் படியி னுனை
மடைபனாய்ச் சமைத்துக் காட்டி மற்றந்த மன்ன னுலத்
தடியிடை புத்தி சேனை தன்னகந் துன்னினுமே.

(இ - ஈ) கடைபன் - தீர்மதீர்மம் இத்தன்மை வென்றவியுத தாழ்த்த நிலையனும், (அதாவது : நேரமோபாதேய வியவற்றை கீச்சுவியல்வனனும்), உடன் வைத்தாண்டு கொண்டான் - பிற தீவன்களில் உட்கொண்ட (அதாவது :

மாயிசும் முதலியவைகளை) மென்றதிக் குழுமுகுபவனும், அப்புரத்த வேந்தன் - அக்கரத்தரகனும், ஆம் - ஆசிய, கந்தமித்திகள் என்பான் - கந்தமிதரனென்னும் பெயருடையவன், உறுப்பதேவர் படியின் - சந்தேகாதத்தை வலையும் வித்ததில், மனையனும் - அவனுக்குச் சமையல்காரனாக அமர்ந்து, ஊரின் - மாயிசுக்களை, சமைத்துக் காட்டி - மாகம் செய்து அவன் அடுகமாதிரி தின்னும்படியாகக் காண்பித்து, மற்ற - பிதரு, அந்த மன்னனும் - அவ்வரசன் சகாயத்தினும், (அவனை நன்றோடு உரிமப்படி அரசருள் அவருக்கு ஆக்ஷேபிதச் செய்து), தாடியினட - உடுக்கையோடும் மிடைமையுடைய, அப்புத்திசேரின் தன்னகம் - அந்த புத்தி கேட்கினவரிடத்தில், துன்னினான் - சேர்ந்தான், எ - டு. (இச)

367. மெளவனம் குழலிக் கரக மயங்குமா தவத்தை விட்டுள்
செவ்வியைக் காட்டித் தீற்றச் செறிந்திட்ட பாவன் தன்னால்
அவ்வுடல் விட்டு வந்தல் வலியனில் வரன் யானு
விலவனத் தியானி னோக பச்சத்தி யியம்பக் கேனா.

(இ - டு) (இவ்வாறு), மெளவன் - முஸ்லீம் பூமியையணிந்த, அம் - அழகிய, குழலிக்கரக - அளகபரத்தையுடைய அந்தக் கணிகை மாதிற் கரக, மயங்கி - மோறுமயுடத்து, மா - பெருமை பொருத்திய, தவத்தை - தபோசினைமைய, விட்டு - நீக்கி, ஊன் - மாய்சத்தின், செவ்வியை - பாகவத்தை, காட்டி - அரசருக்குக் காட்டிச் சந்தேகாதத்தை புண்டாக்கி, தீற்ற - ஊட்டி (அவ்வேசியுள் கூட அச்செய்திகாட்டாக), செறிந்திட்ட - தன்னைச் சேர்ந்த, பாவந்தன்னால் - பாவத்தால், அவ்வுடல்விட்டு - அந்த மனித சரீரத்தைவிட்டு ஆழவலனைத்தில், அவ்வனியன் - அந்த ஏழை அஞ்ஞானியாகிய விசித்ரமதி முனிவன், இவ்வியான யானுள் - மேக விஜயமென்னும் பெயருடைய இந்த மானையாக உற்பவிய்தான், (இப்போது), இவ்வனத்து - இந்த உத்தியானத்திலே, யான் - நான், தியோகப் பச்சத்தி - திரிவேகப் பிசுந்நுப்பி என்னும் பரமாதத்தை, இயம்ப - சொல்லுகேனா - இவ்வியானையானது கேட்டி, எ - டு.

இதனும் அடுத்த செய்யுளும் குணகம்.

(இஇ)

368. அராசுரப் பறிந்து நொந்திட்ட டவலமுந் நழுந்தி யின்ற
மெய்ப்பட வுணர்வு தோன்ற விரதசி லத்த தாய
திப்பகத் திதன்றன் செய்கை யேந்தின முகையி னுர்தந்
தாபுறம் தொண்டைச் செவ்வாய்ப் பயலிது சொல்லி னென்னுள்.

(இ - டு) அப்பிறப்பு - பூர்வத்தில்தான் விசித்திரமதிபென்னும் முனிவனுள் பிறந்த அந்த ஜென்மத்தை, அறிந்து - (இந்த ஆகமனாவிலேயே தென்கிளும் ஆம்மசத்தி கொஞ்சம் அதிகமாகவும், கம்மசத்தி உபசமமாகவும், அதனுடைய பவம் பிறந்தமால்) தெரிந்து, சொந்திட்டி - பணம் கொடுத்து தன்னை

வித்தித்து, அலகுமுற்ற - மிக வருத்தமுற்ற, அழுந்தி - தூக்கத்திலழுந்தி,
இன்ற - இப்பொழுது, மெய்ப்பட - உண்மைபாக, உணர்வு - ஸம்பியக்ஞான
மானது, தோன்ற - உண்டாக, விசேஷித்ததாயது - விரகங்களுக்கும் சிவாச்சாரம்
களையும் தன் சத்தியானுஸாரத்தினால் அடைந்ததாயது, இதன் தன் செய்கை -
இந்த வரணையினுடைய செயலானது, இப்படித்து - இந்தப் பிரகாசமானது,
ஏந்து - மூப்பிற்றாலுமே, இளமுலையினார் தம் - இளமையாகிய தனக்கேயுடைய
வந்திரிமார்களின், தப்பு - பவனத்தையும், தொண்டை - கொஞ்சைகளினையும்,
உற்ற - சிகர்த்த, செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், (கொஞ்சைதொண்டையும் இன்
பத்தின்), பயன் - பலனை, சொல்லின் - சொல்லுமிடத்தில், இது - இத்தன்மைத்
தானும், வன்னுள் - வன்று சென்னுள், ஏ - று.

வஞ்சத்த முனிவன் இரத்தையுதனுக்குச் சொன்னுமென்றதிக. (கிச)

869. விசிதிரை வேலி ஞால காவலன் விழும வெங்கோ
பெரிபுணர நாகத் தன்றி வீழ்ந்திடார் துன்ப வென்னத்
தினாபொரு கடலை நீங்கித் துறந்துடன் செறித்து நோற்பின்
வருமெதிர் கொள்ள விடும் வானவ ருலகு மன்னு.

(ஞ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), விழும - இடுமலை பொருத்
திய, வெங்கோல் - ஆகையாகிய (அதாவது: விஷயப்பற்றுகிய) வேலுள்ள,
விசி - விசாலித்த, தினா - அலைகளையுடைய கடலை, வேலி - வேலியாகவுடைய,
ஞாலகாவலன் - இப்பூமி காவலராகிய அரசுகள், எரிபுணர் - அக்னியைப்போல்த்த,
நாகத்தன்றி - நாகத்தலில் வீழ்வதல்லாமல், வீழ்ந்திடார் - மற்ற மனிதர் தேவ
பென்சிற கதிகளில் பொருந்தார்கள், (ஆகையால்), மன்னு - அரசனே!, துன்ப
வென்னம் - துன்பமென்னும் நீர்ப்பொருத்தோடு கூடிய, தினா - ஐனன மான
மென்சிற அலகான், பொரு - ஞானமென்னும் கணையோடு பொருதுகின்ற,
கடலை - பவக்கடலை, நீங்கி - விளகி, துறத்து - பாடியாப்பியந்தர பரிச்சித்கண்ணை
விட்டு, உடன் - உடனே, செறித்து - பிராணி வாய்மைய விஷய ஸம்மம்மென்னும்
நிரதடக்கண்ணைப் பொருத்தி, நோற்பின் - த்வாதசவித தடசில் சிற்றால், வானவ
ருலகும் - தேவருலகமும், எதிர்கொன்ன - எதிர்கொண்டு சிற்ற, விடும் - மேலாகி
தும், வரும் - உண்டாகும், ஏ - று.

இதையும் அடுத்த செய்யுளும் ருணகம். (கிச)

70. விசைவின மணியை விட்டுக் காசத்ததை மேவ லன்றித்
தலைவனுய்த் தானை விட்டுத் தன்னடி பரண் போம்பல்
நிலைவிரப் போக மேலி வின்றநல் லறத்தை நீங்க
விசைகுலா மகரப் டைம்பூ ணைத்துதோள் வேந்த வென்னுள்.

(௫ - க) இலை-(கம்பியரால் அமைக்கப்பெற்ற), இலக்கொடிதன், குலம்-
பிரளாபிக்கும், மகரம் - மகரவடிவவாய்வு, கைம் - பசுமை பொருந்திய பொன்னு
ணியை, பூண் - ஆபரணத்தை, ஏத்தும், தரித்த, தேச - ஊகரையுடைய,
வேந்த - அரசனே!, விலையா - நிச்சயமில்லாமல் செலுகின்ற, போகம் - இத்திரிய
விஷய போதகனாக, மேவி வந்து - பொருத்தி வந்து, கல் - கண்மையாகிய,
அறத்தை-தம் ஸ்வரூபமாகிய ஆத்ம ஸ்வரூப பாவனையை, (அறித்து பற்றாமல்),
நீங்கல் - அத்தற்கு பரிமுகமாக அகத் பூதங்களில் மயங்கிச் செல்லுதல், (எப்படிப்
பட்ட ஸ்வரூபமுடைந்ததென்குல்), விலையிலா - விலையிலதலில்லாத (அதாவது 2
மேலான விலையுள்ள), மணியை - இரத்தினத்தை, விட்டு - குணமறிபாமல்
விட்டு, காசத்தை - காப்சு மணியை, மேவல் - பொருத்தவதாகும், அன்றி -
அதவல்லாமலும், தலைவனாய் - குடும்பத் தலைவனாக, தாயை - மாநாயை, விட்டு -
கவிச்சாமல் விட்டு, தன் - தன்னுடைய, அடியாரை - பெண்களையே மாதிரி,
ஓம்பல் - இசைப்பதற்கும், என்னுள் - என்மும் சொன்னுள், எ - று. (௫)

871. கடலெனத் தோன்று கிலக் கானலை கிரைன் குறுடி

புடவிறுத் துழைமையப் போல வறுதியெயன் குறெவ தின் தி

யிடரின யீது மின்னா பவில்புலத் திவறிச் சென்றேன்

படுதுயர் நரகத் தன்னிற் பதைப்பினே வடிக னென்னுத்

(௫ - க) (இவற்றைக் கேட்டு இரத்தினபுதவசன்), கடலென - கழுத்
திரம்போல, தோன்றும் - தோற்றமெ, கிலக்கானலை - கில கிரைம் பொருந்திய
பேய்த்தேனா, கிரைன்ற - ஜலமென்று, (கிரைந்து), குடி - சென்று, புடவிறுத் -
சீரம் விடுகின்ற, உழைமையப்போல - மகிழப்போல, உறுதி - ஆத்மனுக்கு
உறுதியாகிய, ஒன்று - ஒப்பற்ற ஆத்ம குணத்தை, ஓர்வது - அறியத்தன்மம்,
இன்றி - இல்லாமல், (அஞ்ஞானத்தால்), இடரின - துன்பத்தை, கனம் -
உண்டு பண்ணுகின்ற, இன்னு - பொல்லாக்கினையே, பவில - பந்தியிருக்கின்ற,
புலத்த - பஞ்செத்திரிய விஷயங்களில், இவறி - மிகுதியாக இச்சிந்து, சென்
றேன் - அப்பிரகண்டாகத்தில் மிகுதியாகச் சென்றேன், (ஆகையால்), அடிகன் -
கணியினே!, (அந்த அசுபோயியை பரிண மனத்தால் பராவரவபத்தமாகி
அந்த பரிபோதயத்தால்), பரி - மிகுதியாக உண்டாகின்ற, துயர் - துக்கங்களை
முடைய, நரகத்தன்னிள் - நரகத்தில், பதைப்பினே - (காசத்தி காமோதயத்தால்
துன்பமுடையேனே?), என்னுள் - என்று கேட்டான், எ - று.

இழந்த உழைமையென்பது இழந்துழையெனத் தொகுத்தவாயிற்று. (௫)

872. எரியிடைப் பதக்கம் போன்ற மினம்மிகக் கவிறு போன்றும்

கரிமத்த தனியைப் போன்றும் காணத்தி னகணம் போன்றும்

விசுகிணற் றுண்ணற் பெண்ண விழுங்கிய மீனப் போன்றத்
தெயிவின்றி துக்கந்த வெல்லாக் தீரயான் றறப்ப நெண்ணன்.

(இ - க) (அவ்வாற விண்ணப் பின்னரும்) விசுகிண - ஏற்றிய விசுகிணற்
நெண்பில், பதங்கம்போன்றும் - (சுருகாநீர்திரிய விஷயத்தினால் வந்து வீழ்கின்ற)
வீட்டில் பூச்சிபோன்றும், இனம் - இனமையாகிய, பிழக்கவிழ்போன்றும் - (சுரீ
ரோந்திரிய விஷயத்தில்) பெட்டை யானபோலவும், கரி - யானியினமைய,
மதத்த - மதநிலத்தில், அகிரையப் போன்றும் - கிரகணந்திரிய விஷயத்தினால்
வந்து மொய்க்கின்ற வண்டிக் கூட்டங்கள் போலவும், கானத்தின் - கிதத்தில்,
அசனம்போன்றும் - (சூரத்திர விஷயத்தினால் மயக்க மடைகின்ற) கேசயப்
பூப் போலவும், விரகிணல் - தந்திரத்தாலாகிய, துண்டில் - துண்டில் மூல்கில்
பத்திய, பெண்ண - ஈகப்பூச்சியை, விழுங்கிய - சுகோந்திரிய விஷயத்தினால்
விழுங்குகின்ற, மீனப்போன்றும் - மய்யந்தைப்போலவும், தெயிவின்றி - மயர்
கத்தினின்றும் தெயிவின்றி, (அஞ்ஞானத்தினாலே), துக்கந்த வெல்லாக் - அனுப
விக்கப் பெற்றதனுடைய பரபலனெல்லாம், தீர - நீங்குமாறுமாக, யான் -
கான், துறப்பன் - இத்திரிய விஷய வாஞ்சையை முழுதும் நீக்கித் தபகைக் கைக்
கொள்வேன், எண்ணன் - என்று சொன்னான், ஏ - ன்.

(சு0)

873 வினப்பயன் தண்ண வேங்கை முன்னிடை போல அஞ்சிச்
சினக்களிற் றுழவன் செம்பொன் முடியின் மகனாக் கித்திட்
துனத்திடை நீங்கிப் பேரு மேறென வேந்து செங்கை
மினற்கொடிச் சூழாத்து நீங்கி மீண்டுபோய் வனம்புக் காண.

(இ - க) (அவ்வாற செல்லிப் பின்னர்), சினம் - கோபம் பொருந்திய
களிற்றுமயம் - பாண்டிக்குத் தலைவனாகிய சாத்தனாத் துறாநாஜன், வின - கருவம்
கரினது, பயன் தண்ண - உதயத்தினாலாகிய பசங்களுக்கு, வேங்கைமுன் -
புலியினெதிர்ப்பட்ட, விடைபோல - விருஷபத்தைப்போல, அஞ்சி - பயத்தி,
செம்பொன் - செந்த பொன்னாலாகிய, முடியின் - கிரீடத்தை, மகனுக்கு -
தனது குமாரனுக்கு, கத்திட்டு - பட்டாபிஷேக பூர்வமாகக் கொடுத்த, இனத்
திடை - பசுமையில் கூட்டத்தினின்றும், கிங்கப்போதும் - பிரித்த போகின்ற,
கதென - விருஷபத்தைப்போல, எத்தம் - மார்பிற்றாகித், கொங்கை - கந்தனம்
கிண்புடைய, மினல்கொடி - மின்னல் கொடிபோலப் பிரகாசம் பொருந்திய
சாறு ஸ்திரீமங்களின், சூழாத்து - கூட்டத்தினின்றும், நீங்கி - விலகி, மீண்டு -
மறுபடியும், வனம் - மூலச் சொன்ன முனிவானிருக்கின்ற மனோகாவனத்தில்,
போய் - சென்று, புகான் - அம்முனிவரிடஞ் சேர்க்கான், ஏ - ன்.

(க6)

874 இடையரு தேற்ற காலத் திபுமொர் முகிலப் போதும்
வடிவுடைத் தடக்கை வேந்தன் வச்சிர தந்தன் பாதம்

முடியுற வணங்கி மூவார் தொழுதெழு வடிவங் கொண்பா
 னீழமுத சதிரந்த தெக்கு மேத்தொளி பார்த்த தன்றே.

(தி - ன) (அவ்வாறு சேர்த்துடன்), இடையருது-இடைவிடாமல், ஏற்ற - இசைத்திராவின்ற, காவத்து - வருஷகாலத்திலே, ஈயும் - மறை இலத்தலைக் கொடுக்கின்ற ஓர் - ஒப்பற்ற, முனிஸப்போதும் - மேகத்தைப்போல தலைக் கொடுக்கின்ற, வடிவனுட - ரூபம் பொருந்திய, தடம் - விசுவரீத, வை - வாகனை புறைய, வேந்தன் - இரத்தினபுர மஹாராஜன், வச்சிரதந்தன் - வஜ்ஜிரதந்தமுனிவ றுடைய, பாதம் - அடிசளில், முடியுற - சிரம் பொருத்த, வணங்கி - வணங்கித்து, மூவார் - தேவர்களும், தொழுதெழும் - வணங்கிச்செல்லும்படியான, வடிவம் - தபோரூபத்தை (அதாவது: ஐனநிகைநயை), கொண்டான்-ஏற்றுக்கொண்டான், (அப்போது), இடி - இடிமையப்போல் சப்திக்கின்ற, முகை - பேரினையானது, அதிர்த்து - சபித்தது, எங்கும் - எங்கிடங்களுமும், ஏதெனவி - ஒதுதி செல் கின்ற சப்தமாய்ந்து, பார்த்து - மிகுதியாகப் பார்த்து, எ - து. (சுஉ)

875. வரையிற புருக்கும் வச்சி ராயுதன் துறந்த வந்தா
 னாதன மரண மயந்தன் காதலா லகத்தி ருந்தா
 னுரையினுக் கரிய வண்ணம் மகனெடுந் துறந்திட் டுன்னம்
 புரையென கீங்கி கின்று புற்கலம் வருத்த கோற்றான்.

(தி - ன) வரையிற - கர்வத்ததை, புருக்கும் - கெடுக்கும் (அதாவது: கல்லையும் உடைக்கின்ற சப்தியுன்ன), வச்சிராயுதன் - வஜ்ஜிராயுத மஹாராஜன், துறந்த - திகழ்த்த, அநான் - அப்போது, மயந்தன் - காதலால் - புத்திரனுக்கி னிரத்தினபுரன் மேலுள்ள ஆசனமால், அதத்த - வீட்டிலேயே, இருந்தான் - இருந்தவளவிய, அதனமாயை - (வஜ்ஜிராயுதன் மனைவியாகிய) இரத்தினமாயை, (மேற் கூறியபடி இரத்தினபுரன் திறவடைத்தபோது), வரையினுக்கு - சொல் வதற்கு, அரிப - அரிதாயி, வண்ணம் - விதமாக, மகனெடுந் - தன் புத்திர னுக்கிய அந்த இரத்தினபுரனுடனே, துறந்திட் - தானும் ஆசிரமங்களைக்கூரிய திகைநயைக் கைச்சொன்னே, உன்னம் - மனநிலை, புரையென - குற்றங்கெனல் வாய், கீங்கி கின்று - விவரும்படியாகப் பிராயச்சித்த விதியின்படி பாரித்த நின்று, புற்கலம் - கீரம், வருத்த - காமமாகும்படி, கோற்றான்-அனுகூலினைப் பொருத்தி மேல்புகை கோற்றான், எ - து.

வரையிறபுருக்கும் என்றது வஜ்ஜிராயுதத்தித்கடை. (சுஉ)

876. கச்சணி முநியி னுர்பாற் காந்ல்போற் தவத்தின் கண்ணும்
 மெச்சிய மனத்த னுவி வெயினினை யாதி யோகின்.

பச்சுதி யின்றி நின்று காலங்கன் பலவு நோற்றிட்
டச்சுத கற்பம் புக்கா னரதன மாவை போடும்.

(கு - ஊ) (அதன்மேல் இரத்தினாயுதன்), சச்ச - இரவிச்சையை, அவி -
அவினிடிகளின்த, முலையினுர்பாய் - வந்தீமல்களிடத்தில், காதல்கோல் - முன்
தணக்கினுர்த போகவாளுகையைப்போல (அதாவது: அது எப்படி அதிகரித்திருந்
ததோ அவ்விதமாகவே பிறகு), தவத்தின் கண்ணும் - தபலினிடத்திலும், மெய்
பிய - மிகுதியாக விரும்பிய, மனத்தனாகி - மனமுடையவனாகி, வெயினிசையாதி
போகின் - ஆதப்போக முதலான திரிகாலபோகங்களில், பச்சுதியின்றி - கழுவுத்
தில்லாமல், நின்று - மிகுபெற்ற, காலங்கன் பலவும் - ஆயுத்ய நான் கணையிதன்
அதோ காலங்கன், நோற்றிட்டே - நபஞ்செய்த, அரதனமாவையோடும் - தனது
தரையிய இரத்தின மாவையென்னும் ஆரியங்கனையோடும் (ஆயுதவலனை
காவித்து), அச்சுதகற்பம் - அச்சுத கல்பத்தை, புக்கான் - அடைத்தான், எ - த.

877. இருபத்தீ ராழி காலத் திருபத்தீ ராலி ரத்தான
டொருவித்தா மமுத முண்ணு ஊம்பரின் பத்தை புற்றார்
மருவித்தான் யோகி வின்னாள் வச்சிரா யுதனும் பின்னை
நரகத்தாழ்த் தரவின் செய்கை கவிற்றுவன் நாகர் கொயே.

(கு - ஊ) காகர்கோவே - தரணந்திரானே 1, (அவ்வாறு அச்சுத கல்பத்தை
கடைத்த அவ்விருவர்களும்), இருபத்திராழி காலத்த - இருபத்திரண்டி சுடற்கால
மாவிய ஆயுத்யத்தை யடைத்தான், இருபத்திராவித்தான் - இருபத்திரண்டி
திரை வகுவுகளை, ஒருவி - வீடு (அதாவது: அவ்வளவு காலஞ்சென்ற)
அமுதை - தேவையிரத்ததை, உண்ணு - மனதினால் புசித்தவர்க்காகி, ஊம்பரின்
பத்தை - (இப்படிப்பட்ட) தேவகத்தை, உற்றார் - அடைத்தார்கள், வச்சிரா
யுதன் - வஜ்ரயுத மதுமுகனாயும், நான் - தானென்னும் ஆதம் வயரூப பாவனை
மீது, மருவி - சேர்ந்த, யோகின் - யோகத்தில், வின்னாள் - மிகுபெற்றாள்
பின்னை - பிறகு, காகத்தாழ்த்த - முன் கொள்ள வலா காகத்தில் முழுவிய, அ
வின் செய்கை - மலையப்பயினது காரியத்தை, கவிற்றுவன் - இனிச் சொல்
வேன், எ - த.

நாம்-அரை. 'தாழ்த்த அரவின்' என்பது, 'தாழ்த்தாவின்' எனத் தொகுத்
தலித்த.

(உரு)

878. பருமித்த கடல்கள் பங்கப் பிரணயிற் பத்தும் பெற்று
நாகத்தி னிதிற் போந்து நால்வகை யாழி காலங்
திரததா வரத்திற் சென்று தீயவாக் துயர முற்றப்
பரதத்திற் கச்சை யென்னும் புரத்தின்பாஸ் வேட னானன்

(கு - க) (அவன்), பக்கப்பிரணயில் - பக்கப்பிரணய பெய்ச் சிறு காவல்
 கத்தில், பருமித்த - உத்தொழிப்பாகிய, கடல்கள் பத்தும் - பத்துக் கடல் காவல்
 களை, பெற்று - தனக்கு ஆயுதப்பமாகவைத்து, நாகத்தின் - அந்த காவலாகத்தி
 னின்றும், அரிநில் - அருமையாக (அதாவது: நீரூற்றி விலையத்தில் ஒரு பி
 யாவையின்போலிப் புழுவவளானத்து), போந்து - அங்கு காப்பவன் கிங்கி வந்து
 காவலாகிய, நிதரலம் - காதுவகையான கடற்கரலம், திரைதாவரத்தில் - திரை
 க்தாவரங்களில், சென்று - அடைந்து கழுந்து, தீயவரம் - கொடியனவாகிய
 துயரம் - துன்பங்களை, உற்று - அடைந்து, பாதத்தில் - பாதிகுத்திரத்தின்
 கெணையென்றும் - கெணையென்ற (பெயருள்ள), புத்தின்பால் - பட்டினத்
 தின் பக்கத்துள்ள குதிச்சிபுள், வேடனாகும் - வேடனாகப் பிறந்தான், ஏ - று.

'தத்தம்' என்பதில், உம்மை - அகச் சிறைப்பொருளது. (கக)

879. தாருண கிரண னென் னும் வேடன்றன் மனைவி தாழ்த்த
 வாரினை யனைய கொங்கை மங்கிதன் சிறுவன் பித்த
 தாருண னாகித் தோன்றித் தலைபிலாத் தலை துண்டம்
 கூரெரி தவிர்த தொப்பான் கொடுமைபாத் கனலி யொப்பான்

(கு - க) (அவ்வாறு வேடனாகப் பிறந்த அவன்), தாருணகிரணனென்
 னும் - தாருணகிரணனென்றும் பெயரையுடைய, வேடன் தன் - வேட்டுவையு
 மனைவி - பெண்களையும் தாழ்த்த - தொக்கப்பட்ட, வார் இனையினைய - இவ்வ
 தோல் துண்டுகளுக்கு ஒப்பாகிய, கொங்கை - கந்தளங்கையுடையவளும், (ஆகிய)
 மங்கிதன் - மங்கி பெண்பவளுடைய, சிறுவன் - புத்திரனாக, பித்த தாருணனாகிய
 அதிதாருணனென்றும் பெயருடையவனாகி, தோன்றி - விளங்கி, (அதாவது)
 அவ்வேடனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் புத்திரனாகி விளங்கி, தலைபிலா - மட்டை
 முதலியவற்றையுடைய மேற்பாகம் இல்லாத, கூர் வரிசைவந்தது - மிகுந்த
 கொடுப்புத்திறிற் கரிந்தவளாய், தலைதுண்டம் - பனங்கட்டையைய, ஒப்பான் - சிகரத்
 தவறாய் விளங்கினான், (அதாவது: அந்தக் கரிந்த பனங்கட்டையையப்போன்ற
 கரிய திறமுடையவனாய் விளங்கினான், அவன்), கொடுமையால் - பெல்லாக்குத்
 தொழிலினால், கனலியொப்பான் - அக்விக்குச் சமானமானான், ஏ - று. (கக)

880. பாவந்தா னுருவன் கொண்டெவ் வுரிசையும் படுக்க வேண்டித்
 சாபஞ்சொஞ் சாங்க னேந்தித் திரிசின்ற தனையான் வந்து
 கோபந்தா னுதி யுள்ளான் கொணையிலா னந்தத் தோடும்
 வேபந்தா னுபிரகட் காக்கி விலங்கன்மே லேறி னானே.

(கு - க) (அவ்வாறு பிறந்து வளர்ந்திருக்கும்போது), பாவந்தான்-பாபமு
 உருவஞ்ஞெண்டு - ஒரு மனித ரூபத்தைக்கொண்டு, எவ்வுரிசையும் - எவ்வாறு

விண்ணிலையும், பிச்செவ்வன்டி - துன்பப்படுத்திச் செல்லவேண்டி, சம்பம் - விண்ணையும், செஞ்செவ்வன் - செம்மைவாயிய (அ.சுவாது: ஆயுத வேர்ணயப்படி அமைந்த) அம்புதலையும், வந்து - தரித்து, திரிசின்ற நிறைவான் - திரிவணத்தினத்தவனாகிய அம்பேடன், கோடங்காளுதியுள்ளான் - அனந்தாழ்வு பதிபெயர் ளும் குரோதமுடையவனாகி, சொல்லில் - சொல்ல செவ்வநிலை ஆனத்தத்தோடும் - ஆதிமலானந்தத்துடன், உயிரகட்டு - ஜீவன்களுக்கு, வேபம் - வித்தகத்தை, ஆக்கி - உண்டிபண்ணி, வந்து - ஒரு பர்வத சமீபத்தில் வந்து சேர்க்கு, விவக்கம் - மேல் - அப்பர்வதத்தின் மேல், ஏறினான் - எந்தேவசையக ஏறினான், ஏ - று

முன்றிடத்தும், நான் - அசை.

(உ)

881. வணமலிசை யோகி னின்ற வச்சிராவுதனைக் காணு
வெளிபென விழித்து வேரத் தெழுந்ததோர் கோபத் தீயால்
வணமலிசை முருக்கு வான்பேர்த் தணத்தினிட வந்து கூடித்
தெளிவினான் செய்த நினை செப்புதற் கரிப தொன்றே.

(உ - உ) (அவ்வாறு ஏறிய பின்), வணமலிசை - அந்தப் பர்வதத்தின்பேரில், யோகி - யோகத்திலே, நின்ற - நிலைபெற்றிருந்து, வச்சிராவுதனை - வச்சிராவுத மறுமலுனியை, காணு - கண்டு, எரிவென - அக்கினிபோல, விழித்து - கண்ணி விழித்து, வேரத்த - வலையாவத்தினால், எழுந்த - உண்டாவிய, ஓர் - ஒப்பத்த, கோபத்தீயமல் - கோபாக்கினியமல், வணமலிசை - பர்வதத்தை, முருக்குகளை மேல் - அழிப்பவன்போல, தணத்தினிட - ஒருகூடுவ போத்திற்குள்ளே, வந்து - ஒப்பமாக வந்து, கூடி - முனிவான் சமீபஞ்சேர்க்கு, தெளிவினான் - அறிவிவி யாகிய அம்பேடன், (அவர்க்குக் கொடுமையைச் செய்யத் தொடங்கினான்), செய்த - அவ்வாறு செய்த, நினை - உடனடிக்கம், செப்புதற்கு - சொல்வதற்கு, அரிவது - அருமைவாண்டாவிய, ஒன்று - ஒன்றும், ஏ - று.

‘என்றே’ என்பதில், ஏ - அசை.

(உ)

882. கூர்நனைப் பசுழி கொண்டு செவிலிடைக் குடையுள் குத்தும்
கார்முதல் கொண்டு தின்ற மத்தகத் தடிக்குள் கையிற்
கூர்முனின் சலானை பேற்றுங் குறங்கிடைக் கொடியைச் சுற்றி
நீர்விழக் கடைபுழம் பாதத் தடிக்குநின் முனோபை நிற்பே.

(உ - உ) (அவ்வாறு கொடுமை செய்யத் தொடங்கிய அவன்), கூர்நனை - கூர்மை பொருந்திய முனையையுடைய, பசுழி - அம்பை, கொண்டு - கையிற் பிடிக்கொண்டு (அதனால்), செவிலிடை - அம்முனிவனுடைய காதிலே, குடையுள் - குடைவானும், குத்தும் - குத்தவானும், கார்முனிக்கொண்டு - வில்லைபெயர் தாக்கொண்டு, தின்ற - உதிரித் தின்ற, மத்தகத்த - நிலையின், அடிக்குள் - அடி

பன்னம், கைலி - அம்முனிவரனுடைய கைலி, கர் - கர்ணம் பொருத்திய
முள்ளின்சலாகை - முண்டிப்போன்ற சலாகைகளை, ஏற்றம்-ஏற்றவானும், குந்தி
கை - துடையில், கொடிவைச்சுத்தி - கொடியினைச்சுத்தி, கீர்வீழ - செங்கீர்வீழ
(அதாவது: இரத்தஞ் செரியப்படி), கடைபும் - கடையவனும், பாதத்து-காலில்
கீண்முனைவை - கீண்ட முனைகளை, (அதாவது: முனைக்கொம்புகளை), அடிக்கும்
அடிப்பவனும், கின்று - இன்னும் கீங்காமல் கின்று, ஏ - ஏ.

இதையும் அடுத்த செய்யுளும் குணம்.

(எ)

883. அச்சமுட் கொண்டு சுந்து மடித்திடும் வயிர வானி
புச்சியுட் புடைத்தி மூத்திட் பேடியவன் கெழியன் கல்லால்
கைச்சினை கண்பைக் கோத்துக் காதன னெய்த வாவ்வி
பச்சுறத் தோன்று பிவ்வா நிமிம்பை நானேகஞ் செய்தான்.

(இ - ஊ) அச்சமுட்கொண்டு - அச்சங்கொண்ட முன்னுணைக் கொண்டு
சுந்தும் - முனிவனைச் சுந்திடும், அடித்திடும் - அடிப்பவனும், வயிரவானி
வானம் பொருத்திய ஆணிகளை, புச்சியு - நிலையில், புடைத்து - அடித்து, இழு
திட்டி - இழுத்து, ஓடி - ஓடித்திட் சென்று, அவ்ரு - அவ்விடத்தினின்றும்
கல்லால் - கைகளினால், எறியும் - எறிபவனும், கை - தன்னைவிளக்கி, கை
வில்லில், கண்பை - அம்புகளை, கோத்து - தொடுத்து, காதனவெய்த - தன்
னை பரியத்தம் அடைப்படி, வாவ்வி - வாயை இழுத்து, அச்சுற - வாவ்வினை
கெடும்படி, தோன்றும் - தோன்றுபவனும் (ஆக) இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரம்
இனிம்பைகள் - உபகருக்கங்களை, அனேகம் - இன்னும் பலவாகவும், செய்தான் -
செய்தான், ஏ - ஏ.

(ஈ)

884. எரிசொரிக் திட்ட வண்ண பிவன்செய்த விநிம்பை யெல்லாக்
தெரிவதொன் நின்று நின்றம் முனிவனும் பொறுத்துச் சிந்தைத்
தருமந் தியானத் தோடுஞ் சென்றுதன் னுடம்பு நீங்கித்
திருமளி யுலகத் துச்சி சங்கட்ட சித்தி புக்கான்.

(இ - ஊ) எரி - அக்கினியை, சொரித்திட்ட வண்ணம் - சொரித்த விநி
போல, இவன் - இங்கேயுள்ள, செய்த - செய்யப்பட்ட, இடுமையெல்லாம்
தன்பக்கையெல்லாம், தெரிவதொன்றி நின்று - தெரிதலில்லாமல் (ஆதி
பாவனைவிலையே மனவசன காயக்களை கிறத்தி), அம்முனிவனும் - அவ்வழியு
முனிவனும், பொறுத்து - உபகருக்கமென்று வதை பரிபூரண ஹேம செய்து
சிந்தை - மனது, தரும ந்நியானத்தோடும் - (ஆய்ந்து, அபாய, விபக, சமிக்
தான விசயமென்னும்) கல்வ தருமந்தியானத்தோடும், சென்று - செல்ல, த
னுடம்பு - தனது சரீரத்தை, நீங்கி - விட்டு, உலகத்துச்சி - ஊர்த்தவ லோக

கின்ற-அறுப்புத்த உபசருக்கண்ணைப் பொறுத்தத் தன்வீன்றி கின்ற, வீரன் - வீர புருஷனாகிய இம்முனிவனுடைய, தன்மை - க்ஷயபாவத்தை, பாச - வலுக்கள், அநியவுக்ஸார் - அதிய வல்லமையை அடைபவர்கள், (குரணிகளால் தான் அதிய முடியும்), எ - த.

(சச)

887. கூன்சிலைப் பகழி கோத்துக் கொடியவன் குழைய வாக்வி
மான்சுளும் மணையும் வீழ்த்து முனிவனை வருத்திப் பாவி
தான்சில நாகரி சேழா நாகத்தைச் செறித்து காட்டித்
தேன்சுடு நீயி வீப்போற் திகைத்துப்போய் விழ்த்து விழ்த்தான்.

(இ - க்) (அதன்மேல்), கொடியவன் - பாயித்தனாகிய அக்ஷயன், கூன் - விரோதவடிவையுடைய, சில - வில்லிங், பகழிகோத்து - அம்பைத் தொகுத்து, குழைய - கிரியும்படியாக, வாக்வி - காரியை இழுத்துவிட்டு, (அ - னால்), மான்சுளும் - மான்சுளையும், மணையும் - சமீபிருக்கணையும், வீழ்த்து - கொன்று வீழ்த்தி, முனிவனை - முனிவனை, வருத்தி - உபசருக்கரும் செய்து, பாவிதான் - அந்தப் பாவிமானவன், சில நாகரில் - கொஞ்சளளில் (நாக மண்டலம்), வழுநாகத்தை - தமத்தியப் பிரபலியுன்னும் கந்தம் நாகத்தில் செறித்து - செறித்து, காட்டில் - வளத்தில், சேழியின் - சமீபிற்ற அக்ஷியில், (அகப்பட்ட), தேனீப்போய் - தேனியானது மயக்கமுறுவதுபோல, திவகத்த - மயக்கி, போய் - (அக்ஷத்தில் மேல் பகத்திலிருந்து தலை மேலாகத் தொங்கு கின்ற நாகவாச உபபாதத்தினின்றும் சீராகிவந்தது) போய், விவரித்து - அக்ஷத்தில் அடிப்படியில், வீழ்த்தான் - விழ்த்தான், எ - த.

(சச)

888. வீழ்த்தவக் கணத்துத் தண்டால் விழுப்பற வதுக்கி விட்டுச்
சூழ்த்தவ குருக்கும் செம்பின் சூட்டுவத் துப்பு கரட்டிட்
பாழ்த்தவன் தன்னை வாக்விச் செக்கிலிட் டரைத்திட் பற்றச்
சூழ்த்தமுன் சிலை மேற்றித் துயரங்கள் பலவுஞ் செப்தார்.

(இ - க்) வீழ்த்த - அப்படி எக் பூமியில் விழுந்த, அக்ஷணத்து - அப் பொழுதே, சூழ்த்தவர் - அல்லிட்டுத் துச் சூழ்த்திராவின்ற புராதன கரணங்கள், (இ - புது கரணக் கண்டதும்), தண்டால் - தடிகளால், விழுப்பற - அஞ்சுகாரி கீழ்கும்படி, அதுக்கிவிட்டு - அடித்து, உருக்கும் - உருக்கப்பட்ட, செம்பின் சூட்டு வத்து - செப்புக் குழம்பிலே, உடம்பு - இவனுடைய சீரத்தை, காட்டிட்டுக் காண்பித்து, (அதாவது: பரிசிக்கத்தன்வி); சூழ்த்தவன் தன்னை - அதில் வீழ்த்து துடிக்கின்ற அவனை, வாக்வி - அதினிலுள்ளும் விழுத்து, செக்கிலிட்டரைத்திட் - செக்கில் போட்டுச் சீரம் கெடுக்கும்படியாக ஆட்டி, ஆற்ற - மிகவும், சூழ்த்த - சேர்த்து முன்னிலவும் - முட்கலையுடைய முன்னிலை மாற்றின்மேல், ஏற்றி-எது

படியாகச் செய்தும், துயரங்கள் பளையும் - இவையாவனமற்றும் இன்னும் அநேக
மாயை துன்பங்களையும் செய்தார் - (இவனுக்குச்) செய்தார்கள், ஏ - று. (எவ)

889. பாவலதா னடித்த ிந்திற் பாவிதான் புனைகையஞ் ஞாற்றை
யோவிலா தெழுத்த லீழ்ந்தைஞ் ஞாற்றவில் லுயர்க்கு பம்பாற்
ருவிலாத் துன்ப முற்றான் தன்னிலை தளர்க்கொ ளுத
வரவுவா ளாக்ருப் பெற்ற வாயுரிசா லத்தை பெல்லாம்.

(கு - ம) (அப்போது), தன்னிலை - தனக்குச் கட்டின ஆயுஷ்யத்தின்
வந்தியை, தளர்க்கொளுத - கீழ்க் கீழ்க் குறைக்க முடியாத, ஆயுஷால் -
காலபுஷ்யத்தினால், ஆங்கு - அங்கு எழா ளாகத்தில், பெற்ற - தளர்க்காபுஷ்ய
நாகப்பெற்ற, ஆழி காவத்தை பெல்லாம் - கடற் காலங்கள் முழுமையும், ஐந்தாறு
விலுயர்க்க - ஐந்தாறு விலுயன்னதமாவ, உடம்பால் - சீர்த்தினால், பாவல
தான் - செத்திரப்பாவை போன்ற ஒரு வந்தியினாலே, அடித்த - அடிக்கப்பட்ட
பத்தில் - பக்கைப்போல், பாவி தான் - மிகுதிவாண பரிசுமத்தைவருடைய இந்த
காரணவன், புனை கையாற்றை - ஐந்தாறு வேள்களை உன்னதம், ஓவிலாது -
இடைவிடாமல், எழுத்து - ளாக பூமியினின்றும் மேலே வளம்பி, வீழ்த்த - தலை
மேலாக வீழ்த்த, தாவிலா - குறைபாடு, (அதாவது: மிகுதியாகிய), துன்பம் -
துக்கத்தை, உற்றான் - அடைந்தான், ஏ - று.

'ஐந்தாற்றை' என்பதில், ஐ - சாரியை.

(எவ)

890. ஆர்வத்தா ளொருவ ளுனை யாயினு ளொருவ ளின்ற
கோத்தா னாகத் தாழ்ந்தான் விளம்பெ லிலார்க் கின்ப
பாரத்தை முடியச் சென்றார் புன்னகர்க் கிறைவ பாரா
பாள்வசெந் தங்க ளின்றிப் பண்குமக் கில்லை கண்டாய்.

(கு - ம) (இவ்வாறு), ஆர்வத்தால்-அப்பிரசுந்தராக பரிணதியினால், ஒரு
வன்-விமயசேன மஹாராஜனுள் ஒருவன், ஆரையாயினான்-முதலில் யாரையாகப்
பிறந்தான், கின்ற - அவன்பேரில் ஏற்பட்ட கின்ற, வேர்த்தால் - தீவெதயரி
ணதியினாலே, ஒருவன் - அவனுடைய மத்திரியாகிய சுந்திய கோஷதென்னும்
ஒருவன், காகத்தாழ்ந்தான் - காகத்தில் பிறந்து மூழ்கினான், விளம்பிய - இப்
போது சொல்லப்பட்ட காகத்தீவெத பரிணதிகள், இளர்கள் - இவ்வளதவர்கள்,
இன்ப பாரத்தை - சென்க்கிய சுருகத்தில், முடிய - முழுதிறும், சென்றார் -
அடைந்தார்கள், புன்னகர்க்கு - பவணவேகத்து பவணதேவர்களுக்கு, இறைவ -
கதனுவிய தானேத்திரசே1, கமக்கு - ஆக்மனுவிய கமக்கு, ஆர்வ செந்தம்
கின்றி - காகத்தீவெதவர்களே பவணமல், பகை - வேறொரு பகையானது, இவ்வை -
உண்டாவதில்லை, பாராய் - இவற்றை நீ கன்றாக மோலித்துப்பார், (என்ற ஆதிந்
வரபதேவன் சொன்னான்), ஏ - று.

கண்டாய் - அகை.

(எவ)

எட்டாவது:

வச்சிராயுதனணுத்தரம்புக்க சுருக்கம் முற்றப்பெற்றது.

ஒன்பதாவது:

பலதேவன் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்

891. மந்திரி மன்னன் தம்மின் மாறுமா ருதிச் சீழ்மே
விந்திய னைந்து செல்லு மெல்லியை முடிபுச் சென்றான்
வந்தவர் தம்மிற் கூடு மளவிகின் திணை யுய
மைந்தனார் தாபு முற்ற மெற்றினி யுரைக்க லுற்றேன்.

(இ - ள்) மந்திரி - சத்தியவேஷ மந்திரியும், மன்னன் - எம்மலேன மகாராஜனும், தம்மின் - தங்களுக்குள், (குணவசினால்), மாறு மாறு - வேறு வேறாக, (அதாவது: ஒருவர் குணத்திற்கொருவர் குணம் விரோதமாய் மந்திரி துர்க்குணத்தையும் இராஜா நற்குணத்தையும் அடைந்தி), சீழ் - (மந்திரியானவன் தனது குணத்தினால்) அதோ வேகத்தில் ஏழா கைத்திலும், மேல் - (அரசனானவன் தனது குணத்தினால்) கார்த்தவ வேகத்தில் வர்வதற்கு வித்திலும், இவ்வையாந்த செல்லும் எல்லையை - பஞ்சேந்திரிய ஜீவன்களினால் அடையும் படியான சீழ் மேல் பிரமாண கேடத்திரங்களை, முடிய - முடிவு பெறும்படியாக, சென்றான் - அடைந்தார்கள், அவர் - அவ்விரவர்களும், வந்து - மறுபடியும் மந்திரி மலோகமாயிவ இப்பூமியில் வந்து, தம்மின் - தங்களுக்குள், கூடும் அவ்வில் - சேர்மின் ததற்குள், இணையுய - சூயானிய, மைத்தனும் - பூர்ணச்சந்திர புதன்ம லும், தாழ் - அவனுடைய தாயாகிய இராமத்தா தேவியும், உற்ற - அடைந்த, மாற்ற - மைஸாசப் பிறப்புக்களை, இனி - இனிமேல், இன்ற - இப்பொழுது, உரைக்கலுற்றேன் - சொல்லத் தொடங்கினேன், (என்று ஆதித்யாதேவன் சொன்னான்), எ - ற.

(*)

892. போதொடு தளிர்கள் செற்றிப் பொறிவண்டும் ஞிமிதம் பாடத்
தொடு மதுக்கள் வீழ்ந் தாதவி யுடைய தீப
மோதிய புலகக னுனா ருயிர முள்ள கன்று
செதிலை பிரண்டிற் சக்க வானத்தின் கிளங்கு ளின்றே.

(இ - ள்) போதொடு - புஷ்பங்களைவிட, தளிர்கள் - தளிர்களும், செற்றி - கொழுந்தி, பொறி - புண்ணிக்கையுடைய, வண்டும் - வண்டுக் கூட்டங்களும், ஞிமிதம் - ஞிமிதிகள்களும், பாட - இசைபாட, (அதாவது: கீதம்போல் சப்திக்க), தொடு - பூந்தாதுகளோடு, மதுக்கள் - தேன் தளிகளும், வீழ் - சொரி கின்ற, தாதவியுடைய - தாதவி விருட்சங்களை மிருதியாகவுடைய, தீபம் - தாத

விஷண்டதீபமானது, ஒதிய - சொல்லப்பட்ட, என்னுளுரூபிம் புகைகள் - ஈறு வட்சம் பேரூழிகைகள், உங்ககன்ற - உங்கே விந்தீர்ணமுடையதாகி, வேதியக பிரண்டின் - (தன்னை உட்டிதமும், வெளிப்புறமும், சூழ்ச்சி மஹா கவணம் அனேந்தச, சுமுத்திரங்கனிநுடைய வஜ்வேதினைகள் இரண்டினும்), சகாவாசத்தின் - சகாவாச விரிவையப்போல வட்டமாய்ச் (சூழ்ச்சதரவி), சின்ற - சிறப்பெற்று, விளங்கும் - விளங்கித் கொண்டிருக்கும், ஏ - து.

ஏ - அகச.

(உ.)

893. மந்தர மிரண்டு மாண்ட குலமலை பன்னிரண்டி
னந்தாத் தாறு காளை முரமத காகத்துக் கீழ்ப்பான்
மந்தர மதற்கு மேல்பாற் சீதுதை வடக னாகக்கட்
கத்திலை பென்னு நாடு காமுறத் தகைய துண்டே.

(இ - உ) (அந்தத் தாதவிஷண்ட தீபத்திலே), மந்தரம் - மந்தரபர்வதம்
கன், இரண்டு - கீழ்ப்பாகத்தில் ஒன்று மேல் பாகத்தில் ஒன்றுமாக இரண்டாகும்,
மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, குலமலை - குல பர்வதங்கள், பன்னிரண்டின் - ஒரு
ஒரு பச்சுத்துக்கு ஆறு ஆறு ஆக அமைந்த பன்னிரண்டின், அந்தரத்து - அந்தரம்
களிலே, (அத்தீபத்தில் செல்லா சின்ற), ஆறு - (கங்கா, சிந்து முதலிய)
மஹா நதிகள், ஈரேழாம் - ஒரு பச்சுத்துக்குப் பதினான்கு இரண்டு பச்சுமுகு
சேர்ந்து இருபத்தெட்டாகும், அநககத்து - அப்படிப்பட்ட அத்தீபத்தினுடைய
மத்தியில், கீழ்பால் - கீழ்க்குப் பச்சுத்தினுள், மந்தரமதற்குமந்தர பர்வதத்திற்கு
மேல் பால் - அபர பாகத்தில், (உள்ள), சீதுதை - சீதோதர ஓவியினுடைய, வட
ககாகக்கன் - வட கவையிலே, கத்திலையென்னும் - கத்திலை வென்றிற், காடு - தேச
மானது - காமுறம் - யாவர்களும் விரும்பும்படியான, தகையது - குணமுடைய
தாகி, உண்டு - உண்டது, ஏ - து.

(உ.)

894. விலங்கல்லி முருகி வேழ மும்மதந் தேறல் வேரி
கலந்துடன் செவ்வு மரது கயந்தலைப் பட்ட காலைச்
சலஞ்சலம் பிரிந்த காது வார்தமைக் கண்ட பேரமுதி
லலங்கலம் குழவி னுர்போ லமர்க்கினி தொழுநு நாட்டின்.

(இ - உ) விலங்கல் - பர்வதத்தினின்றும், கீழ் - சொரிசில்த, அருவி -
அருவியுடைய, வேழ மும்மதம் - யானைகளு (கள்ள, சபோல, பீஜமென்றிற்
ஸ்தானங்களினின்றொழுகும்) மூன்றிலித் மதங்களும், தேறல் - தேன் துளிகளும்,
வேரி - மற்ற வான்களும், கலந்து - கூடி, செவ்வம் - செவ்வென்ற, ஆறு - சி
வானது, கயம் - (கோது) மலிக்கனிலும் அகழியிலும் குளங்களிலும், தலைப்பட்ட
காலை - வார்த்துத் கால்களால் வந்து சேர்ந்த காலத்திலே, சலஞ்சலம் - (அலவகை

விருக்கும்) சவஞ்சுவமென்றும் சங்குதம், (அப்புதப்புனைவர் கண்டதும்), பிரித்த
காதலர் தலை - பிரித்துபோவிருந்த ஆணையையுடைய புருஷர்களை, கண்டபொழி
தில் - (வந்தசேரப்) பார்த்த காதல்தில், அலங்கன் - மாலையை யணிந்திராவின்ற,
குழலினுப்போல் - அங்கபாரத்தையுடைய ஸ்திரீமார்களைப்போல, அமர்ந்து - அப்
புதப்புனைவு மிகவும் விரும்பி, இனிது - இனிமையாக, குழுகும் - செவ்வென்ற,
காட்டின் - (கீழ்வாழ்ந்த அக்கம்) கந்திலை பெண்ணுக்குத் தேசத்தில், ஏ - த.

இதவும் அடுத்த செவ்வரும் குளகம்.

(ச)

395. கதலியின் குலைகள் செம்பொற் கொழுங்கனி கான்று கான்று
மதிலையைச் செறித்த வற்றாற மலிலன்ன சரய வார்தன்
குதலையம் புதல்வர்க் குண்ணக் கொடுத்தெதித் துண்குஞ் செம்பொன்
மதிலைய மாட மூதுர சபோத்திரமா நகர மாமே.

(கு - ஊ) (அக்காட்டின் தலை கதலி), கதலியின் - வானமாதத்தினது, குலை
கள் - தார்க்காளானை, செம்பொன் - செவ்வ பொன் போன்ற, கொழுங் -
கொழுமை பொருந்திய, கனி - பழங்களை, கான்று - தொத்தவித்து, கான்று -
தொத்தி, மதிலையை - உப்பரிசைகளினுடைய கொவ்வைகளில், செறித்து - செ,
அவற்றை - அப்பழங்களை, மலிலன்ன - ஆன்மயில் பேரினது, சரயவார் - சரிசு
காலையையுடைய ஸ்திரீமார்களை, தம் - தங்களுடைய, குதலை - மழலைச் சொந்திர
யுடைய, அம் - அழகிய, புதல்வர்க்கு - புத்திரர்களுக்கு, உண்ண - தின்னும்படி,
கொடுத்து - பறித்துக்கொடுத்து, எடுத்து - அக்குழங்களைநினைத் துக்கிவெடுத்து,
உவக்கும் - சந்தோஷிக்கும்படியான, செம்பொன் - செவ்வ பொன்னாலாகிய,
மதிலைய - துண்களையுடையவனாகிய, மாடம் - உப்பரிசைகளால் நிறைந்த, மூதுர -
பழமையான ஊராகிய, அயோத்திரமாகாரம் ஆம் - அயோத்திரமாகார மென்றும்
பெயருடையதாகும், ஏ - த.

‘செறிய’ என்னும் செயலனைச்சம், ‘செறித்து’ எனச் செய்தெனச்ச
மாகத் திரித்து வந்தது.

(ஊ)

396. இரவிபோற் ரூப தீபத் தினையவர் வதன மென்று
மாவிர்த மலரத் தேன்று மரசன்று ஊருக தாகன்
வரைபுரை மாட மூதுர மத்திதற் கிறைவன் தேவி
கசிகுழற் கருங்கட் செவ்வாய்த் தோகைகங் வதைபென் பானாம்.

(கு - ஊ) வரைபுரை - பன்வதம்போல் பெரிதாகிய, மாடம் - உப்பரிசைகளினு
யுடைய, மூதுரிதற்கு - பெரிதாகிய இந்த அயோத்திரமாகாரத்திற்கு, இறைவன் -
அழகானவன், தீபத்து - பிரகாசத்தையுடைய, தினையவர் - இளமையப் பருவம்

பொருத்திய ஸ்திரீமர்களுடைய, கதனைமென்னும் - முகமென்கிற, அலித்தம் - தாமரை மலரானது, மலர் - விசுவநாதர் உடையது, இரவிபொய் - ரூபன் பொய், தேவனும் - தேவர்தனென்ற, தரபம் - பிரதாபத்தைபுடைய, அரசன்குன் - சாஜாவைய, அருகதாசன் - அர்ஜுந்தாஸனென்னும் பெயருடையவன், தேவி - அம்மனுடைய பட்டத்தரவானவன், கரி - கருண்ட, குழல் - அளகத்தைபும், கரும் - கறுத்த, கண் - கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, தொகை - ஆகாமையில் போன்றவளையிய, கங்குகதெயன்பன் ஆம் - கங்குகதெயன்பனென்னும் பெயருடையவனாவான், ஏ - று.

தான், மற்ற - அசைகள்.

(க)

897. அச்சகைத் திறைவ னுப வாதன மரில் யந்தத்
கச்சணி முலையி னுட்குப் புதல்வனுய்ப் பிறந்த காலை
நச்சுவேல் ஸேந்தற் கஞ்சி மன்னவர் கடுங்க னையத்
திச்சையை திறைத்து வீத பயனிவ னென்று சொன்னார்.

(கு - ங்) அச்சகைக்கு - அச்சகைப் பத்துக்கு, திறைவனுய் - காந்தளவியு, அரதனமரில் - பூர்வ இரத்தினமரில் பென்பவன், அந்த - இப்போது சொல்லப் பட்ட அந்த, கச்சணி - இரவிக்கையனிக், முலையினுக்கு - கந்தன்களையுடைய கங்குகதெக்கு, புதல்வனுய் - புத்திரனாக, (பிறந்தான்), பிறந்த காலை - அவ்வாறு ஐனிக் காலத்தில், நச்ச - லிஷம் பொருத்திய, வேல் - வேலாபுதத்தைபுடைய, வேந்தற்கு - அருகத்தாஸ மஹாராஜனுக்கு, மன்னவர் - என்னக்கேச வரசர்களும், கடுங்க - பவத்தையுடைய, வையத்து - இவ்வலகிறன்னவர்களுடைய, இச்சையை - வறுமையாழண்டான பொருளாசையை, திறைத்த - திறைப்பச் செய்து, (அது கூறு : தரித்திரர்க்கு மிகுதியாகத் தானங்கொடுத்த), இவன்-பிறந்த இப்புத்திரன், வீத பயனென்று - வீத பயனென்று, சொன்னார் - (பெரியோர்) ஈழகரணஞ் செய்தார்கள், ஏ - று.

(க)

898. மற்றத்த மன்னன் தேவி ஷடதூண்ப் பதழி வுட்கட்
சிற்றிடைப் பரவை யல்குற் சினதத்தைச் சிறுவ னாகிச்
சுற்றிய காத லால்வக் திரதனா யுதனுக் தோன்ற
வெற்றிலைல் வீரன் பேரும் விபீடனா னென்று சொன்னார்.

(கு - ங்) மற்ற - பின்னையும், அந்த மன்னன் - அந்த அருகத்தாஸ மஹாராஜனுடைய, தேவி - மற்றொரு தேவியாகிய, வடி - உர்வைபெற்ற, திரை - தனியையுடைய, பதழி - அம்புடொன்ற, வான் - துளிபெற்ற, கண் - கண்களையும், சிற்றிடை - மெல்லிய துண்டையும, பரவை - அகன்ற, அங்குல் - அங்குல அளவையுடைய, சிறுத்தந்த - சிறுத்தந்தக்கு, திரதனாபுதனம் - பூணம் இர

திருவாதாஜனுயிருந்து பின்னர் அச்சத் தல்பந்தையடைத்திருந்தேவன், கத்
நியபிசுந்திராவின் தாதுவால் - வாஞ்சையினால், வந்து - ஆழவனாகத்தான்
நெய்விழித்தோன்ற - புத்திரனாகியவதரிக்க, வெற்றி - வெற்றி பொருந்திய
வேல் - வேல்வடிவம், வீரன் - வீரபுருஷனாகிய அப்பதல்வனாகைய, பேரும் -
காமமும், விபீட்சணனென்ற - விபீட்சணனாகுமென்ற, சொன்னார் - பெரியோர்
கூறினார் (அதாவது: காமகாணஞ் செய்தார்கள்), எ - று. (அ)

899. இராமகே சுவர்க ளாகி பெழின்மதி நீல மேகம்
தாதுவத் திழிந்த போல்வார் தருமமும் புகழும் பேரன்றும்
கராமலி கடலி னேத மதியொடு பெருகும் வண்ணம்
பராவமம் பகைவர்க் காக்கும் படியினால் வளர்வு சென்றும்.

(கு - ஊ) எழில் - அழகுடன் பிரகாசமாகின்ற, மதி - சந்திரனும், நீல
மேகம் - நீல திறத்தையுடைய மேகமும், தாதுவத்த - இப்பூமியில், இழிந்த
போல்வார் - இழிந்ததற்கு ஒப்பானவர்களாகிய இவர்கள், (அதாவது: சந்திரனா
வும் மேகத்தையுமே போன்ற திறத்தினையுடைய இவர்கள்), இராம கேசவர்களாகி -
இராமனும் கேசவனுமாகி (அதாவது: வெண்ணிறமுள்ள வீரபயன் பவரவனைப்
போலவும் நீல திறத்தையுடைய விபீட்சணன் வாகதேவனைப் போலவும் ஆகி),
தருமமும் புகழும் பேரன்றும் - காமமும் புதழ்ச்சியும் போலவும், (அதாவது:
வெண்ணையாகச் சொல்லப்படும் தருமமும் நீல திறமாக வர்ணிக்கப்படும் சேத்தியும்
போலவும்), கரா - முதலாகக், மலி - கிறைந்திராகின்ற, கடலின் - ஸமுத்திரத்தி
னுடைய, ஒகம் - ஜலமானது, மதியொடு - பூர்வபட்ச சந்திரனோடு (கூடி), பெரு
கும் வண்ணம் - பெருகுகின்ற விதம் போலவும், (அதாவது: நீலநிறக்கடலீர்
வெண்ணிறச் சந்திரனோடு சேர்ந்து பொங்குதலு போலவும் விளங்கி), பகைவர்க்கு -
சுத்தாகு தாதுவர்க்கு, பராவமம் - மானபங்கத்தை, ஆக்கும்படியினால் - உன்
பண்ணுகின்ற விதத்தினாலும் (அதாவது: வீரத்தினாலும்), வளர்வு சென்றும் -
வளர்ந்தார்கள், எ - று.

தம்மம் கீர்த்தி முதலியவற்றை நிற்பேதத்தால் வர்ணித்தல் பெரியோர்
வழக்கு. (அ)

900. குலமலை யிசண்டு போலக் கொற்றவக் குமா ரோவகி
நிலமகட் கிறைவ ராக நின்றதம் பகைவன் வெம்பி
மலைமிகைப் பருதி யொடு மாங்கட ளிசண்டு வந்து
நிலமிசைப் பொருல போன்று நின்றபேரர் தொடங்கி னுரே.

(கு - ஊ) கொற்றவக்குமார் - இந்த இராஜ புத்திரர்களிருவரும், குலமலை
யிசண்டுபோல - இரண்டு குளவிரிவிடப்போல, ஒகம் - உயர்ந்த (இவ்வாறு), நில

கட்டு - இப்பூமிக்கு, இறைவனாக - அரசர்களாக, (அப்போது), கின்ற - கின்ற பெற்ற, தம் பண்பு - இவர் தம் சத்தருவாகிய பிரதிவாஸுதேவன், வெம்பி (இவர்களுக்காகத் தம் பொருதவனாகி) கோபித்து, (யுத்தோன் முகமாக, இவ் விருவணையாரின் படைகளுமெதிர்த்தன; அண்ணமெதிர்த்தன இருவகைப்படை கிள்களும்), மலையின - உதய பர்வதத்திலெழுந்தருளும், பருதியோடு - சூர்ய னோடு, மால் - பெரிதாவிய, கடலினால் வந்த - இரண்டு வழுத்திரங்கள் வந்து கிலமிசை - பூமியின்மேல், பொருவியோன்று - பொருதுவதுபோல, (குரிலினப் போன்ற தந்தன் அரசர்க்கு மலையோன்ற யானைகளில் ஏறிவரத் தங்கள் கடல் கன்போல் வந்து), கின்ற - கோர கின்ற, போர் தொடங்கினார் - புத்தம் செய்ய வரப்படுத்தினார், ஏ - டு.

(வி)

901. தூதர்க்கடினாக ளான சுருவெறி வீர ரானார்

கரிமக ரங்க ளான காற்படை கடல தாகப்

பொருபடை வீரர் கைவரன் புரண்டெழு மீன்க ளாகக்

கரைசெறி நாவலப் தேராய்க் காவலர் நாம ரானார்.

(இ - ஈ) (அவ்வாறு போர் தொடங்கியபோது), காற்படை - பதாதிப் படைகள், கடலாக - வழுத்திரங்கள், தூதர்க்கு - குறிவரகள், திணைகளான - அரி களாயின, ஏறி - ஒருவர்க்கொருவர் பெரிய ஆயுதங்களைப்பறித்து சண்டை தொழித் - கின்ற, வீரர் - சண்டையின்கு, சுருவானார் - மகாமதஸைங்களுக்கு ஒப்பானவர்கள், கரி - யானைகள், மகாக்களான - மூதகைகளுக் கொப்பாயின, பொரும் - பொருதுவந்து, படைவீரர் - படைவீரர்களின், கை - கையில் இரங்கி, வான் - வான்கள், புரண்டெழு - புரண்டி செல்வின்ற, மீன்களாக - மற்ற மதஸைங்களுக்கொப்பாக, கரை செறி - தூதருக்கக் கையில் செரும்படியான, நாவல - கப்பல்கள், தேராய் - தந்தனாக, காவலர் - அரசர்கள், காமரானார் - மீகாமருக்கொப்பானார் - கன், ஏ - டு.

(வி)

902. வில்லொடு வில்வக் தெற்ற வேலொடு வேல்வக் தெற்ற

மல்லொடு மல்ல தெற்ற வட்படை வாளோ தெற்றக்

கொல்களி யான போடு தேர்களுக் தம்பி தெற்ற

கல்லுரைப் புரவி போடு புரவிநாட் செய்த போரோ.

(இ - ஈ) (அக்கனமாய் இருதிதப்படைகளும் போர் செய்யும்போது) வில்லொடு - வீற்படைகளோடு, வில் வந்தெற்ற - வீற்படைகள் வந்து தாக்கவும், வேலொடு - வேலுபுத்தையுடைய சேனைகளோடு, வேல்வந்தெற்ற - வேலுபுத்தையுடைய சேனைகள் வந்து தாக்கவும், மல்லொடு - மல்ல யுத்தம் செய்யுமாறு கருடன், மல்ல - மல்ல யுத்தஞ் செய்பவர்கள், ஏற்ற - தாக்கவும், வட்படை - கல்லுரைப் புரவி போடு புரவிநாட் செய்த போரோ.

கொண்டதெழுதியபடிபட, களி - கள்ளமுண்டப, பாண்டியோடு - பாண்டியபட, கண்டனே, தோகளும - கண்டனும், தப்பில் - தங்கன் தங்கன் இவர்களோடு, அந்த - தாக்கமும், எல் - கண்ணையாகிய, உரை - கழுத்து மயிரையுண்டப, புலி - மேலே - குதிரைப்படைகளுடன், புலி - குதிரைப்படைகளும், மேல் - போல, னட் செய்த - தொடங்கின, எ - ற.

ஊட் செய்தல் - முதற் போல எல்லா நாளில் தொடங்கல்.

(உஉ)

903. கால்பொரக் கதலிக் கானம் கடிதுடன் மடிந்த தேரோற்
கோல்பொரக் கொடியி னீட்டன் குடையொடு மற்ற விழந்த
வேல்பொரக் குருதிக் கும்பிக் குமிழியிட் டெழுந்த நீல
மல்லரை செங்கற் குதின் குமிழிவக் தெழுந்த தெரன்றே.

(கு - ஊ) (அல்லாறு செய்த பேரில்), கால் - காற்றானது, பொய்குதி - பாக அடிதலினாலே, கதலிக்கானம் - காலமுத்திரைப்பானது, கடிது - சிக்கிரமாக, உடன் - உடனே, மடிந்ததே போல் - (இலை, பூ, காய்களுடன் ஒடித்து வீழ்ந்து) விசமானது போல, கோல் பொர - அம்புகள் வதந்தலாலே, குடையொடு - குடையுடனோடு, கொடியினீட்டம் - நல்ல எழுத்துகளும், அந்து வீழ்த்த - அந்து வீழ்த்தன, கும்பி - பாண்டியின் மேலே, கும்பி - மேலாயுதமானது, கதத்துக்காயமாக, குருதி - இரத்தமானது, குமிழியிட்டி - குமிழியிட்டி - கொண்டி, எழுந்த - செலிந்த தோற்றமானது, நீலம் - நீல நிறிந்தபடிபட, மால் - பெரிதாயி, வரை - பரவத்திறனினும், செங்கத்தாநின் குமிழி வந்து - சாதிலிக்கச் சூழப்பின் குமினியானது வெளிப்பாட்டி, எழுந்தது - செலிந்ததாயி, னுந்த - ஒரு தோற்றமாகும், எ - ற.

(உஉ)

904. விற்படை சாங்கன் விழ்ந்து மேகங்கள் போல மாய்த்த
மற்படை புடன்றே மூந்து மடங்கல்போற் பொருது மாய்த்த
வெற்பகம் பிளந்த வைவா னெழிலியின் மின்னப் போன்ற
கொற்றவர் குடைக னோந்தி ஈட்த்து குருதி யாதே.

(கு - ஊ) விற்படை - வில்லினால் போர் செய்யும் சேனைகள், மேகங்கள் போல - மேகங்கள் மழையச் சொரிவதுபோல, சாங்கன் - அம்புகள், விழ்ந்து - மேலே வீழ்ந்து பாய்தலால், மாய்த்த - உலிரிழ்ந்து மாய்த்தன, மற்படை - மல்லாயுத்தஞ் செய்புஞ் சேனைகள், உடன்ற - கோயித்து, எழுந்த - இளம்பி, மடங்கல் போல் - விரிமத்தைப்போல, பொருது - துத்தத்திற் பொருத்திச் சண்டை செய்து, மாய்த்த - உலிரிவிட்டன, வெற்பு - பரவதம்போற் பெரிதாயி யாரின் வரின், அகம் - சரீரத்தினுள்ளே றுறுழ்ந்து, பிளந்த - அச்சரீரத்தைப் பிளவு செய்த, வைவா - பொருத்திய, வான் - வான்களானவை, எழிலியின் - மேகத்திற்றோலின், மின்னப்போன்ற - மின்னத்தொழிற் செய்பவின், குருதியாத - இரத்த

தப் பிரவாகவாத, செற்றன் - ராஜாக்களுடைய, குண்டன் - குண்டாவ
எந்தி - நரித்துக்கொண்டு, கடந்தது - சென்றது, ஏ - ஐ.

(செ)

905. கால்பொரப் பெண்ணை தெற்றிக் கனிகன்போற் றிலுள் வீழ்ந்த
கோல்பொரக் குளித்த யானைக் குருவிசேர் குன்ற மொத்த
கோல்பொரக் கிடந்த வீரர் வேற்கனார் விழும நோயின்
மால்பொரக் கிடந்த நெஞ்சின் மைந்தர்போன் மயங்கி னாரே.

(சு - ஊ) கால்பொர - பாலமான காற்றடிக்க, பெண்ணை - பரிணமத்தி
குண்டய, தெற்றி - மல்தகத்தில் இராரின்ற, கனிகன்போல் - பணம் பழக்கம்
உதிர்வதுபோல, திலுள் - படைவீரர்களின் தலைகளானவடிவ வீழ்ந்த - பூமியில்
வீழ்ந்தன, கோல்பொர - சரீரமுழுவதும் அம்புகள் சுத்தத்துக்கொள்ள, குளித்த -
அதனால் மறைக்கப்பட்ட, யானை - யானைத்திரைகள், குருவி சேர் - பட்சிகளால்
நிறைந்திருக்கப்பெற்ற, குன்றமொத்த - பர்வதங்களுக்குச் சமானமாவின், கோல்
பொர - வேலாயுதங்கள் சரீரத்தில் சுத்தத்துக்கொள்ள, கிடந்த - மூச்சுறையாகி
வீழ்ந்துவிடக்கின்ற, வீரர் - யுத்த வீரர்கள், வேற்கனார் - வேல் போன்ற கண்
கையுடைய ஸ்திரீமாரகனின்மேற்றேன்றிய, விழும நோயின் - வருத்துகின்ற
காமனோயினது, மால் - மயங்கானது, பொர - மிகுதியாக நெருக்கி வருத்தி
கிடந்த - வேறொன்றும் தோன்றாமல் கிடந்து மயங்குகின்ற, நெஞ்சின் - மனதை
புண்டய, மைந்தர்போல - புருஷர்களைப்போல, மயங்கினார் - மயங்குமற்றவர்க
ளானார்கள், ஏ - ஐ.

(செ)

906. உருமிடிப் புண்ட நீல மலையென வருண்ட வேழம்
வரைமிசைப் பருதி போல மன்னவர் வந்து வீழ்த்தார்
கரைபொரு கவங்கள் போலத் தேர்த்தொகை விழுந்து போன
புரவிகள் கரைவையச் சாந்த திரையெயைப் பொருது மாய்த்த.

(சு - ஊ) உருமிடிப்புண்ட - இடிவிழுந்ததனால் மிளந்து விழப்பட்ட, நீலம்
நீல விறழுண்டய, மலையென - பர்வதம்போல, வேழம் - யானைகள், வருண்ட -
உருண்டு மடிந்தன, வரைமிசைப் பருதிபோல - பர்வதத்தின் மேலிருக்கின்ற
குரவளைப்போல, மன்னவர் - யானைகளின்மேல் வாய்ப்பட்ட அனேக வரசர்கள்
வந்து - யுத்த சளத்தில் வந்து சண்டையிட்டு, வீழ்த்தார் - மடித்தார்கள், கரை
பொரு - மருத்திரத்தில் கரைதட்டிக் கவிழ்ந்து போகப்பட்ட, கவங்கள்போல
அப்பல்களைப்போல, தேர்த்தொகை - சீதசமூகங்கள், விழுந்துபோன - விழுந்து
முறிந்தன, புரவிகள் - குதிரைகள், கரைவையச்சாந்த - கலையிற்றுக்கிட, திரை
யென - அலைகளைப்போல, பொருது - யுத்தத்திற்குக்கிட, மாய்த்த - ஓயிவிழுந்து
மாய்த்தன, ஏ - ஐ.

(செ)

907. கொற்றவேன் மன்னர் வேழ கும்பத்தைத் தழுவி விழந்தார்

வெற்றிப்பொற் கொடியின் தொங்கை மேலினார் தம்மை பொந்தார்

அற்றதோர் கேட கத்தை கல்லிய கரிசன் னூதப்

பற்றிய குறளி செல்வா டன்முதல் பார்த்த போதும்.

(இ - ஊ) வேழகும்பத்தை - லாணை மந்தகத்தை, தழுவி - ஊடியாற்றழுவிற்செண்டு, விழந்தார் - யுத்தகளத்தில் விழுந்தவர்களைய, கொற்றவேன் மன்னர் - வெற்றியுள்ள வேளாயுதத்தைத் தாங்கிய அரசர்கள், வெற்றிப் பொற்கொடியின் - ஜெயபூதியினது, தொங்கை - மதனங்களை, மேலினார் தம்மை - பொருத்தினவர்களே, ஒத்தார் - ஒப்பாயினார்கள், அற்றது - அறுப்புண்டு விழும் பட்டதாயி, ஓர் - ஒரு, கேடகம் - கேடகத்தோடு கூடிய, ஊ - ஊவை, கல்லிய - கடித்து எடுத்தகொண்டிருப்பவன், கரி - குள்ளகரியானது, கண்ணுத பற்றிய - கண்ணுதையைக் கையில் எடுத்த, குறளி - குறியை வடிவுள்ள ஒரு தாதுவானவன், செல்வன் - ஈடப்பவனாய், தன் முகம் - தனது முகத்தை, பார்த்தபோதும் - பார்த்துவின்றித் கொப்பாரும், ஈ - து.

(கௌ)

908. விழுந்தாடல் கிடத்த வேழம் விட்டமுரசு சீரெனப் பார்த்தன்

செழுங்குடைச் சிறிது போந்த சேவல் தொக்கும் பேரளி

எழித்தாடல் கிடத்த வீர ரகுஞ்சென் னரிவையக் காண்டு

முழஞ்சிடை புறங்குஞ் சிவக முனிவதே போன்ற ரன்றார்.

(இ - ஊ) விழுந்த - யுத்தகளத்தில் விழுந்த, உடன் - உடனே, கிடத்த - தாளாமல் கிடக்கின்ற, வேழம் - யானைகள், விட்ட - வெவ் தாளாமல் விடுகின்ற, முரசுசீரென - வீணை மயங்கிய பெரு முரசுகள், பார்த்தன் - காட்டினான், செழும் - செழுமைவாயிய, குடை - குளையினின்றும், சிறிது போந்த - கொஞ்சம் வெளியே வந்து, சேவலு - சேலு என்ற சுபத்திற்கு, ஒக்கும் - சமானமாகிகுக்கும், பேரளி - சமரத்தில், அழித்த - உயிர் போகாமல் பலமுழித்து, உடன் - உடனே, கிடத்த - விழுந்த கிடக்கின்ற, வீரர் - வீரபடர்கள், அருகு - தங்குபடத்தில், செவ் - செல்கின்ற, சரியை - குள்ளகரியை, கண்டு - பார்த்து, முழஞ்சிடை - பர்வத குளையில், உறக்கும் - தடுமியலின்ற, சிவகம் - சிவமானது, முனிவதேபோல் - (சுமீபித்துக் செல்கின்ற இரா யிருகண்ணி) கோபித்து எழிப்பதபோல, முன்றார் - எழித்தார்கள், ஈ - து.

(கௌ)

909. வரிகை னூல்க வரளி பாய்ந்திட மனங்க லங்கி

விசின பாத மேலாய் விழுந்தன வகுடை போன்ற

பூசலிற் பொன்றும் வீரர் துறக்கமா மென்னும் பொய்த்த

வஞ்சகபாற் பொருது விழந்த ராமப்பை ராவத் தானே.

(கு - க) வானி - (அந்த யுத்தாங்கத்தில்) பாணங்களானவை, பாய்ந்திட -
கொடுவிப்பாய, மணங்கலங்கி-மணம் கொடுத்து, வானிகள் - குதிரைகள், பாநம் - கால்
கள், மேலாய் - மேலாக, வீசின - வீசினவாய் மல்லாத்து, விழுந்தன - விழுந்து
கிடந்தின்றவை, வழுடை - அஷ்டாபதமென்னும் திரியக் பிராணியை, போன்ற -
தூப்பாயின, பூசலில் - யுத்தத்தின், பொன்றும் - இறந்து போகின்ற, வீரர் - வீர
புருஷர்கள் (கங்களுக்கு), தறக்கம் - வீர எவர்க்கம், ஆம் - ஆரும், என்னும் -
என்கின்ற, பொய்த்தால் - யுத்தகற்பனா சுவந்திரத்தின், ஆசையால் - ஆசையி
னாலே, பொருது - யுத்தஞ்செய்து, அரம்பையார் - (வீரத்தினால் சவர்க்கமடைத்
தால் அல்லிடத்தில்) தேவரம்பையர்களை அனுபவிக்கலாமென்றித, ஆர்வத்தால் -
பிரீதியினால், வீழ்த்தார் - இறந்தார்கள், ஏ - ற.

(கவி)

910. கடல்வவர்க் தெழுந்து பெய்யுங் காரொனச் சரபங் கான்ற
படுகணை மாரிக் கஞ்சிப் பலன்கெடப் பலன்வந் தன்று
குடாடைக் கொளுவி பொன்னு ருடனெனங் கொழும்புந் சரபங்
படைமறிந் தழுது வெம்போர்ப் புலம்படு சேறு செய்தான்.

(கு - க) (இச்சம்பவங்கள் கி.மு.வ.வால்), கடல் - சமுத்திர ஜலத்தை,
கான்றது - காவித்து, எழுந்து - ஆகாயத்தில் கிளம்பி, பெய்யுங் - மழையைப்
பெய்கின்ற, காரொன - மேகத்தைப்போல, சரபம் - விவ்வினும், கான்ற - கங்கப்
பட்ட, படு - எதிரிகள் மடியத்தக்க, கணைமாரிக்கு - எதிரிகளின் அம்பு வருவதத்
தற்கு, அஞ்சி - பயந்து, பலன்கெட - (இரண்டுமாரர்களால், வீதபய, விபீஷண
சிறுவர்களுடைய சேனைகளின்) பலமானது கெட, (அவை பின்னிட்டன),
அன்று - அப்போது, பன்ன - பலதேவனுடைய வீதபயன், வந்து - யுத்தாங்கத்தில்
வந்து, ஒன்னு - சத்துருச் சேனைகளுடைய, உடவென்னும் - சீரமென்றித,
குடர் அடை - குடங்களைச் சேர்ந்த, கொழும் - கொழுலிய, புல் - புற்கள், சரபங்
சரபம்படி, படைகொளுவி - தன்னுடைய தூவாயுதத்தைக் கொளுவிச்செலுத்தி,
வெம் - வெப்பம் பொருத்திய, போர் - யுத்தாங்கமாகிய, புலம் - வயல் கிளக்கைத்,
உழுது - உழுது, படு - உண்டாகின்ற, சேறு - இரத்தமாயிசக்கேற்றை, செய்
துன் - உண்டு பண்ணினான், ஏ - ற.

(உ.0)

911. காற்றெறி கடலிற் பொங்கிக் காற்படை யுடையக் காணு
மாற்றவன் கூற்றம் போல வடிதூரப் பகழி நூழித்
தோற்றினான் தோற்று வீரர் தொடுபடை பிட்டுத் தத்தல்
காற்பயன் கொண்டு போனார் காவல ரதனைக் காணு.

(கு - க) (அவ்வாறு செய்தபோது, எதிரி படை தோற்றெழுந்தது; அந்
நேரம்) மாற்றவன் - சத்துருவாகிய பிரதிவாது-தேவன், காற்படை - நனது
காற்படை, காற்றெறி - காற்றை எதிர்த்து, வீரர் - எதிர்ப்பட்டவருடைய

சுருத்திசைப்போலப் போலப் போல - அதிசயித்தெழுந்த, உடைய - தோற்ற ஒடி,
காணா - பார்த்து, உத்தம் போல - வணங்குகைப்போல, வடி - சுரம்பெய்து
தலை - தானியையுடைய, பசுதி - அப்பு வருகைகளை, துதி - செலுத்தி,
தோற்றினான் - புத்தாக்கத்தில் வந்து வந்தித்தத் தோன்றினான், (அப்போது பல
தேவையோடுதான் பண்டியினான்), வீரர் - வீரர்கள், தோற்ற - அப்போதுக்குத்
தோற்ற, தத்தம் தொழை - தந்தன் தந்தையுடைய தொழையும் ஆபதங்களை,
இட்டு - போட்டுவிட்டு, காற்பயன் கொண்டுபோனான் - காவிலுலகின்ற பவர்களை
கொண்டு போனான் (அதாவது: ஓட்டம் பிடித்தார்கள்), அதனை - அப்படித்
தந்தன் சேனைகள் தோற்ற ஒடுகிறதை, காவலர் - இராமசேனாக்களாகிய அரசர்
கள், காணா - கண்டு, ஏ - று.

இதையும் அடுத்த செய்யுளும் குணம்.

(உ.உ)

912. எரியுரு மென்னைச் சிறி விடஞ்சிலை பேந்து மெல்லிச்
சுரியுனைச் செங்கட் பேழ்வாய்ச் சியமூந் தோன்ற வேறி
வரிசிலை குனிப வப்பு மயிரியப் பலன் படைத்தான்
செருவினைத் துடைத்த வீரர் சேனாமேல் வினைக கொத்தார்

(கு - ஊ) அப் பலன் - (மேற்கூறிய இரண்டினால்) அந்தப் பல தேவனு
வன், வரி - வரிவரித்த, உருமென்ன - இடிமையப்போல, சிறி - கொடுத்த
கந்தனை செய்து, இடம் - தனது இடக்கையில், சிலை - வில்லை, எத்தம் - தரித்
தென்ற, எவ்வை - சமயத்தின், சுரி - சுருண்ட, உனை - சுருத்த மயிரையும், பேழ்
வாய் - பிளப்பு வரையையுடைய, சியமும் - ஒரு சிங்கமும், தோன்ற - விசுவண்ண
மாக, (அதாவது : பூர்வ புண்ணியோதயத்தால் ஒரு தேவனுடையது சிங்கமாய் நி
மித்ததைச் செய்துகொண்டு தோன்ற, அதன்மேல்), வறி - வறிக்கொண்டி,
வரிசிலை - வரிந்து கட்டிய வில்லானது, குனிய - கன்றாய் விரைந்து நிற்க, அப்பு
மாரி - அப்பு வருவதத்தை, படைத்தான் - மிகவும் உண்டுபண்ணினான், (அப்
போது), செரு - அந்த யுத்தமாகத்திலை, இரண்ட - பலஞ் செய்வாய் இரண்டு,
உடைத்த - தோற்ற ஒடுகின்ற, வீரர் - சத்தருவாயுடை வீரர்கள், சேனாமேல் -
சுமயிபத்துவ குணத்தினால் கற்பகபேரணியில், மேல் மேலே ஏதென காணத்தின்,
(உடைத்தோடும்), வினைகள் - கர்மங்களா, ஒத்தார் - நிகர்த்தார்கள், ஏ - று. (உ.உ)

913. பாறுமேற் பறந்த தெவ்ஞம் பருதியுக் காந்த தங்கே
சேறபட்ட டளற தாமிச் செருக்களஞ் செல்ல வீங்க
மாதெதிர்க் தவனைக் காணா மறித்ததன் சேனைக் காணுச்
சிறினன் கருட னேறிக் சென்றுகே சவனெ திர்த்தான்.

(கு - ஊ) (மேலும்), செருக்களம் - புத்தாளமானது, சேறபட்டு - இரண்ட
மயிரிச்சேறண்டி, அளறதாமி - சுருக்கும் பூமிவாசி, செல்லவீங்க - செலுத்த

பலதேவன் வளிக்கப்பட்டிருக்கலாம்

125

அந்த நேரமாக, எங்கும் - புத்தகம் மெல்லிடத்தும்; பாது - பருத்து, மேல் - ஆகா
 துத்தில், பந்தத்த - (மாமிசத்தை புண்ணப்) பந்தது திரித்தது, அங்கே - அவ்
 திடத்தில், பருதியும் - குரியனும், கரந்தது - (அப்பருத்துபதப்பதால்) மறைத்
 தது (அப்போது), கேசவன்-வாகதேவனும், (அந்த புத்தகங்களில்), மூல-தங்கட்
 திசைநிபாக, எதிர்ந்தவனை - எதிர்த்த பிரதி வாஸுதேவனை, காணு - பார்த்தும்,
 ஸூழிக்க - பின்னிடைத்து திரும்பின, நன் சேனை - தன்னுடைய சேனைகளை,
 காணு - கண்டும், சேனைன் - கோபித்தவனாகி, கருவேனி - கருதேவன்மே
 லெழிக்கொண்டு, சென்று - புத்தகங்களில் சென்று, எதிர்த்தான் - பிரதி வாஸு
 தேவனோடு டெதிர்த்தான், எ - டு.

(உட)

914. அருக்கன்வக துதவ மேற மதியொளி பவிவ தேபோற்
 திருக்கிளர் கருடன் மேலக் கேசவன் நோன்றச் சிந்தி
 நெருக்கொண்டு சேனை போட விழ்க்தொளி மதியி னின்ற
 துருத்தெழு காலன் பேரல வுடன் றசக் கரத்தை விட்டான்.

(ரு - க) (அவ்வாறு), அருக்கன் - ரூபன், வந்து - தோன்றி வந்து,
 உதயமேற - உதய பர்வதத்தினின்றும் மேற்கு நோக்கிச் செல்ல, மதியொளி -
 சந்திரனுடைய பிரகாசமானது, அவிவதேபோல் - மழுந்ததுபோல, திரு - அழ
 க்னது, கிளர் - பிரகாசியா நின்ற, கருடன் மேல் - கருதேவன்மேல், அக்கே
 வன் - அந்த வாஸுதேவனுடைய விபீஷணன், தோன்ற - யுத்தமங்கத்தில் தோன்று
 கித்த - ரூபத்து, நெருக்கொண்டு - பயத்தையடைத்து, சேனை - பிரதிவாஸு
 தேவன் சேனைகள், ஓட - நோற்றோட, வீழ்க்தொளி - மழுங்கிய ஒளியையுடைய,
 மதியின் - சந்திரன்போல, நின்றான் - புண்ணிய சர்மம் மாண்டு நின்றவனுடைய
 பிரதி வாஸுதேவன், உருத்தெழு - கோபித்தெழுவினது, காலன்போல - எமனைப்
 போல, உடன்று - கோபித்து, கக்கரத்தை - தேவதா சந்திரவிகாதின்ற கக்கர
 புத்தகை, விட்டான் - வாஸுதேவனுடைய விபீஷணன்மேல் செலுத்தி
 னான், எ - டு.

'வீழ்க்த ஒளி' என்பது, 'வீழ்க்தொளி' எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (உச)

915. படைகடுக் கடலிற் செல்லும் பருகிபோ ஸாழி செல்ல
 மூடிமன்னர் கடுங்கி விட்டார் முதுகிட்ட தாசச் சேனை
 படைமன்ன ரார்த்தெ முக்தாச் மாற்றவன் பக்கத் துள்ளார்
 மிடைகதி ஸாழி மேருச் சூழுவரும் பருதி போல.

(ரு - க) கடலில் - கடலின் நீத்தில், செல்லும் - செங்கின்ற, பருதி
 போல் - ரூபன் போல, ஸாழி - அச்சல்லாபுதமனது, படை மி - சேனைகளின்
 மூத்தலில், செல்ல - போக, முடி - கிரீடத்தையுடைய, மன்னர் - இராமகேசவன்
 மூத்தலிலுள்ள அரசர்கள், கடுங்கிவிட்டார் - பரந்தராக், அரசர் சேனை - இராமன்

கேசவனது எஜாதி கைப்பக்கம், முடிவிட்டது - யுத்த பூமியினின்றும் புறமுதலாக காட்டி, ஓடின, மாற்றவம் - சத்தஞ்சுவைய பிசுதி வாஸுதேவனுடைய, பக்கத்தின்கார் - பகைத்தி விசாதின்தவர்களுடைய, படைபுண்ணர் - கேசு கைப்பக்கம் அசைக்கனும், ஆர்த்த - ஜெயசப்தமிட்டு, எழுந்தார் - எழுப்பினார்கள், (அப்போது மேற் கூறியவாறு சென்ற), மிண்ட - கெடுக்கிய, நதிர் - பிசுகாசுப் பொருத்திய, ஆழி - சச்சாபுதமானது, மேரு - மஹாமேரு பாவதத்தை, குழுவரும் - கலவஞ் செய்கின்ற, பருதி போல - குயிலைப் போல, ஏ - து.

இதையும், அடுத்த செய்யுளும் குணகம்.

(26)

916. கேசவன் தன்னைக் குழந்தை வலப்பக்கம் கெழுமக் கண்டு
பேசொனா வாகையி னாழி பிடித்தவன் நிரித்து விட்டான்
முகத்தேன் கைசகம் கிண்டு மொய்வரை மார்பு புக்குத்
தேசநத் தருவி போடித் திசைவினக் குறுத்த தன்றே.

(இ - க) கேசவன் தன்னை - கைஸுதேவனுடைய விபீஷணனை, குழந்தை - பிரதாபினுமாத வந்து, வலப்பக்கம் - அவனுடைய வலப்பாளிசத்தில், கெழும - பொருத்தி நீர்க், கண்டு - அக்கேசவன் பார்த்து, (வந்தோவந்தி), பேசொனா வாகையின் - சொல்வதற்குரிதான சக்தி வாய்ந்த, ஆழி - அச்சச்சாபுதத்தை, அவன் - அவ்வாசுதேவன், பிடித்து - கைவாற்பத்தி, (விதிபூர்வம் நிபாணித்து), நிரித்து - (மறுபடி தனது தகபினுமாதத்தால்) திருப்பி, (பிரதி வாஸுதேவனுடன் சத்தருவினமேல்), விட்டான் - எவினான், (அப்படி வலப்பக்க அச்சச்சாபுதமானது), மூசுதேன் கைசகமே - பிசுதி வாஸுதேவ னனரித்தோவந்த அழகிய ஜீரணைப் பிளந்து, மொய் - பவம் பொருத்திய, கை - பங்கம் போன்றது, மார்பு - அவனுடைய மார்பினிடத்தில், புக்கு - புக்குத், தேச - அவனது குயிலானது, (அதாவது: உயிர்), அற - கீங்கும்படி, தருவி - தரிசுத்துக் கொண்டு, ஓடி - கேசவனிடம் சென்ற, திசை - திக்குகளிலெல்லாம், விசை - குறுத்தது - பிசுகாசுத்தை உண்டாக்கியது, (அதாவது: கேசவனுக்கு ஜெயத்தை உண்டாக்கினித்து), ஏ - து.

(27)

"தேசநித்தருவிக்கொண்டு" என்றும் பாடபேதமுண்டு.

917. கருமுகி துருமி னோடிக்கேசவன் கையி னாழி
புருயிடிப் புண்ட நீல மலையினொன் னானை விழ்ப்ப
விருள்பரக் திட்ட தெற்கும் புலவரும் நடுங்கி விழ்ந்தா
கொருவர்க ளினின்று துண்டோ திருவென வுரைத்திட டாமே.

(இ - க) (அவ்வாறு), கேசவன் - விபீஷணனுடைய, கையின் - கையினின்றும், ஆழி - சச்சாபுதமானது, கரும் - கருத்த, முகம் - மேசுதினின்றும்

மண்டபிய, உருமின் - இடியைப்போல, ஓடி - கத்தித்துக்கொண்டு சென்று
 உருமிடிப்புண்ட - இடியினாலே பிளந்த வீழப்பட்ட, நீலம்நீல விறமுண்டை, மலை
 இன் - மாவதம் போல, ஒண்ணு - சத்துருவாகிய பிரதி வானுதேவனை,
 வீழ்ப்ப - கொன்று வீழ்த்த, எங்கும் - அவனைத் தேர்த்தவர்களுக்க விடமெங்கும்,
 இருள் - அந்தகாசமானது, பரந்திட்டது - விரிபித்தது, (அதாவது: அந்தகாசம்
 போன்ற துக்கம் அவன் பக்கத்தில் கெழ்த்தது; அது வல்லாமலும்), பாவரும் -
 அவன் பரிசுத்தார் வரர்களும், எடுக்கி - பயமுடைத்தவர்களாக, வீழ்த்தார் - மூர்ச்
 சித்தும் வீழ்த்தார்கள், (அப்போது அவ்விடத்திருந்த சாமான்ய ஜனங்கள்), திரு -
 இலகாபியானவன், ஒருவர்கன் - ஒருவரிடத்திலேயே, கின்றதுண்டோ - நிலைத்
 திருத்ததுண்டோ, என - என்று, உரைத்திட்டார் - பேசினார்கள், ஏ - ஐ.

எ - அரை.

(உஎ)

918. மலையிசை மதியி வீழற் பருதிபோன் மத்த யானைத்
 தலையிசைக் குடைவி வீழல் தாணியை முழுது மாண்டார்
 நிலமிசை வின்று காறும் நின்றவ ரில்லை யேனார்
 தலைவனைத் தானிவ் வாழி தடித்தது கொடிதி தென்னார்.

(இ - க) (மேலும் அவர்கள்), மலையிசை - பர்வதத்தின்மேல், மதியி
 வீழல் - சுந்திராநுடைய கீழவின் கீழே, (இருக்கின்ற), பருதிபோன் - ஒரு ஸார்
 மலையிபோல, மத்தம் - மதம் பொருத்திய, யானை - யானையினுடைய, தலையிசை -
 மூங்கிதத்தின் மேலே, குடைவிவீழல் - வெண்ணிக் குடைவினுடைய கீழவிலே,
 (மூங்கியிருந்து), தாணியை - இப்படியியை முழுதும் - ஒருவருக்கும் பாகமில்லா
 மல் முழுமையும், ஆண்டார் - ஆண்ட அரசர்களில், நிலமிசை - இப்படியிமேல்,
 நின்றவர் - நிலம்பெற்றிருந்தவர்கள், இல்லையெனும் - இல்லையென்றாலும் (அதா
 வது: தேச பேரகங்கள் அணித்திய பரியாயங்களாலும்), இவ்வாழிதான் - இந்
 தடியுடையது, தலைவனை - தன்னையுடையவனுக்குத் தலைவனான, தடித்தது -
 இரண்டாகிய, இது - இத்தன்மையான கும்ஸாசமானது, கொடிது - மிகவும்
 திடமாவாங்கியையுடையது, என்னார் - என்றும் சொன்னார்கள், ஏ - ஐ. (உச)

919. கருடனை விழிந்து கைமா மிசைவந்து புரோதன் காட்டக்
 குரவர்க ளுறையுங் கோடி சிலையினை வலம்வந் தேற்றிப்
 பெரியவ னின்ற பேரழ்தின் வேந்தர்விஞ் சைபர்கள் விண்ணோர்
 தருதிறை போடும் வந்து தழுந்தடி பாவி னாரே.

(இ - க) (அதன் மேல்), கருடனை - கருட தேவனினின்றும், விழிந்து -
 இறங்கி, கைமாரிசை - யானையின்மேல், வந்து - (ஏறிக்கொண்டு) வந்து, புரோ
 தன் - புரோதன், காட்ட - காண்பிக்க, குரவர்கள் - (வாய்ப்புள்ளவருள் குரவர்கள்)

முன்ன) மதிரமுனிவர்கள், உறையும் - மிகுதியாகச் செந்து நகரங்கள் சென்ரும, கோடி சிலையின - கோடி சிலையென்றும் பங்கதத்தை, ஊம் வந்து - பிற நகரணமாக வந்து, எந்தி - அதனைத் தன் கரங்களால் துக்கி, பெரியவன் - பரந்திரமத்தில் மிக்கோனாகிய வீரேஷணன், (கன்றான், அவ்வாறு) சிவர போழ்தின் - நின்ற காவத்தில், வேந்தர் - பூமிபரகளும், விஞ்ஞகையர்கள் - வித்தியாதரவாகர்களும், வீரன்னோர் - வியத்தா தேவாதிபதிகளும், தரும் - கொண்டு வந்து கொய்க்கும்படியான, திறையோடும் - திறைப்பொருள்களோடும் பாசுட வந்துக்கொளும், வந்து - இராமச்செவர்களிடத்தில் வந்து, அடி - பாதங்களில், தாழ்த்து - கணங்கி, பரவினார் - ஸ்துதித்தார்கள், எ - று. (உக)

920. மலரென மலையை பேந்தி கவத்தவன் மன்னர் குழ
கலங்கதி ராழி பின்போய்த் திசையடிப் படுத்து மீண்டு
நிலமாக ஊலகம் போலு மயோத்திமா புரத்து நீ
மலைப்பாடு மதியம் போல மன்னவர் தன்னி குரே.

(கு - ஊ) (பின்னா), மலரென - புஷ்பத்தைப் போல, மலையை - அந்தப் பங்கதத்தை, எந்தி - (மேற்கூறியபடி) துக்கி, கவத்து - மறுபடியும் கவத்து விட்டு, அவன் - அக்கேசவனாகிய வீரேஷணன், (பல தேவனாகிய வீரபாடுகளும்), கூட - மன்னர் - அக்கேச தேவத்தரசர்கள், குழ - குழ்த்துவா, அவர் எதிர் - பரந்திரவந்தையுடைய, ஆழி - சந்தாயுதத்தின், பின்போய் - பின்னாலேச் சென்று, அதாவது : சக்கரத்தைச் செலுத்தி அது சென்று தம்பிலாசிடத்திலும் நெயத்தை புண்டாக்க அது சென்றவழியே பின் சென்று திசையடிப்படுத்து - திக்கு வீஜயம் செய்ய (அதாவது : எங்கில்கிலு முள்ளவர்களையும் தனதுகைக்குட் பிம்பபடி செய்ய அதன்மேல்), மீண்டு - திரும்பி, நிலமாக-பூமிதேவிக்கு, திவகம்போலும் - செற்றிப் பொட்டுக்குச் சமானமாகிய, அயோத்திமா புரத்து - அயோத்தியா புரிலில், சில மலையோடு - சில பங்கதத்தோடு, (கூடிய) மதியம் போல - சந்திரனைப் போல, மன்னவர் - அரசர்களாகிய பல தேவ ஞானாதேவர்களும் வீரேஷண வீரபயர்கள், தன்னினார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (கஉ)

921. மதியொடு கரிய மேகம் கண்டமாக் கடலைப் போலப்
பதியவர் காதல் பொங்கப் பார்த்திபர் புக்க போழ்தின்
விதியறி புலவர் குழ்த்து வெற்றிச்சி வாச னத்து
மதியன்ன குடைவி னீழல் கவத்துச்சு மரைகள் விச.

(கு - கூ) (அவ்வாறு) மதியொடு - பூர்ணச் சந்திரனோடு, கரிய - கருத்த, மேகம் - மேக மண்டலத்தையும், கண்ட - பார்த்த, மா - பெரிதாவது, கடலைப் போல - ஹமுத்திரமானது பெருகுதுபோல, அப் பதியவர் - அந்த அயோத்தியா புரவிலுள்ளவர்கள், (என்ன) காதல் - ஆசையினால், பொங்க - மிகுதியாக, பார்த்தி

ன் - கீதைய விவரிப்பதொன்று மிகண்டதொன்றும், புகழ்பெய்துநின் - அகலத்தி
 னவத்தின், விதியறி - பட்டாபிஷேக விதிகளைத் தெரிவிசெயின்ற, புலவர் - புலவர்
 தின் முதுகாவிய புலவர்கள், குழந்தை - சேந்தை, வெற்றி - வெற்றி பொருத்திய
 சிபகசனத்து - சிபகசனத்தினமேல், மதியன்ன - சந்திரன்போன்ற, குலையின்
 குலையிறுபுடைய, கீழும் - கீழிலே, வலத்து - இவ்வரசர்களை உதாபிக்க, அ
 ன்மகர் - வெண் கையினோ, வீச - இரூபக்கங்கலிதும் (பணியினர்) வீசவும், எ - து

இதையும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். ஸைக்க என்பது, ஸைத்த எனத் திரிந்த வந்தது. (ரு)

922. பாற்கடற் பரவைத் தென்சீர்ப் பருதியின் படியும் கும்ப
மாற்றவை சீரத்தோ கொட்டி வமசோ வேந்தப் பட்ட
பாற்கடல் கேள்வி யார்க ளுணரித்தமக் திரவிகள் சொல்லி
பேய்தனா னாட்டி னார்க ளோத்தினர் பரத்தி வேந்தர்.

(இ - ஊ) ஆதர - மிகுதியாக, (மேகங்கியாமசம் லாபந்த), ஆயிரத்தொ
கொட்டின் - ஆயிரத்தெப்பாயிய, அமரகாஸ் - கணபத்த தேவர்களால், பருதியின்
படிய - குய்யனுக்குச் சமமானான ஒளியுள்ள, கும்பம் - சண்டகடற்களில், எதெப்
பட்ட - கித்தொக்கொண்டு வரப்பட்ட, பானவ - விசுவமான, பாந்தடல் - கந்தி
வழுத்திரத்தினுடைய, தென்னீர் - தென்கித நீரால், துல்கடல் - சுவந்தி
மகித சமுத்திரத்தின், தேகவியாரகன் - தேகவியையுடைய புரோகிதர்கள்,
ஆணித்த - சூக்கமமாக ஆரம்பத்தித்த, மந்திரங்கள் - கந்தி லாபந்த மந்திர பதந்
திரை, சொல்லி - கோவந்தத்தி பூங்கமமாகச் சொல்லி, எற்றவர - இவையுப்படி
பான விதமாக, ஆட்டினார்கள் - (அவ்வாசங்கட்கு) அபிஷேகஞ் செய்தார்கள்,
(அப்போது) பார்த்திலெந்தல் - இப்பூமியாசந்தனெல்லாம், எத்தினர் - (அவர்களே)
கந்தோத்திரம் பண்ணினார்கள், எ - து. (கூஉ)

928. முடியதன் பின்ன னரித்தார் முரசுக்கண் முழங்க மும்மைப்
படிமிசை யரச ரீரென் னுயிரை பணிப விஞ்ஞைத்
தடவரை யரச வரம்பத் தஞ்சினைக் கிரட்டி தாழ்ப்
படரொளி பரப்ப வெண்ண றிரவரின் னேண்ப னரித்தார்.

(திரு - ௯) அதன் பின் - கந்திரவாசுதியிலுடைய கந்திரவாசியிலேதான் பூங்குளம்
செய்ய வேண்டிய கிராமங்களெல்லாம் வழியினை மறைப்பதற்குச் செய்த பிறகு, முகம்
கண் - அந்தந்த வாதத்தின்கண், மூலக் - சந்திக்க, முதல் - பட்டியிலேதான்
பொருள்வதற்கு இருந்தவையு, (பெரியோர்) அனந்தர் - (அவர்களு) யாவரும் தங்கள்
குற்றங்கள், (அப்போது), மும்மையப்படியினால் - அங்குமிட்டுத் திரிகண்டத்தின்
மூலம், (பெரியோர்) அவர் - பதினாறுபதின்மூன்று சாஸ்திரங்கள், (பெரியோர்)

மத்தோடு கூடி, பணிய - (அவர்களே), வணங்கவும், விஞ்ஞாபந்தகரை யரசர் - விஜயபார்த்த பந்த வரசனாகிய வித்தியாதா வரசர்கள், ஐம்பத்தினுக்கிடப்ப - அத்தொகுபது பேர்கள், தாம - வணங்கவும், படரொளிபாப்ப - மிகுதியான ஜோதி விசாலிக்க, விண்ணோர் - கணபத்த தேவாதிபர்கள், எண்ணுபிரவர் - எட்டபிரவர் பேர்களும், பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், எ - று. (௩௩)

924. யானையின் தொகுதி நார்பத் திரண்டுது முயிரந்தேர்
மாணமற் றதுவே வாசி பொன்பதின் கோடி களைய
டாதுநாற் பத்தி ரண்டு கோடிதா னவர்க டேவர்
தானமா னங்க ளெண்ணு மிராமது படைபி தாமே.

(இ - ள்) (இப்போது அந்த இராமகேசவர்கட்கு அணைந்திருந்தவை) யானையின் - யானைகளின், தொகுதி - கணக்கானது, நார்பத்திரண்டுது முயிரம் - நார்பத்திரண்டு வகைக்கள் ஆகும், தேர் - ஈதங்களுடைய, மாணம் - அளவானது, அதுவே - முன் சொன்ன யானைகளின் கணக்காகிய நார்பத்திரண்டு வகைக்களாகிய அதுவேயாகும், வாசி - குதிரைகள், ஒன்பதின் கோடி-ஒன்பது கோடி களாகும், காலாள் தானும் - காலாண்களானவர்கள், நார்பத்திரண்டு கோடி - நார்பத்திரண்டு கோடிக்களவர், தானவர்கள் - வித்தியாதார்களும், தேவர் - கணபத்த தேவர்களும், (ஆயி), தானம் - இவ்விரு ள்தானங்களின், மாண்கள் - தனித் தனிப் பிரமாணங்கள், எண்ணுபிரம் - ஒவ்வொரு வகையிலும் எண்ணுபிரம் பெயர்களவர், அறுபடைபிதாமே - இவ்வாறு சொல்லிய இந்த உட்பம் உட்பம் பல சேவைகளும், எ - று.

மற்ற - அல்ல.

(௩௪)

925. ஆழிவேல் தண்டு சங்க மருமணி வில்லு னவனா
சேழுமா சிவத னங்க சேழாவிர மமரர் நாப்ப
மாணமுமே கலியின் மாதே விபரெண்ணு ரிரத்தி ரட்டி
வேழமேற் திறைகொண் டெப்தும் ஈடுமே தூரைத்த தாமே.

(இ - ள்) (இவ்வணைப் படைகளையுடைய இவர்களுள் சேவனாகிய விஷ்ணு வரஸுதேவனுக்கு), ஆழி - சச்சராயுதமும், வேல் - வேலாயுதமும், தண்டு - தண்டாயுதமும், சங்கம் - வெற்றிக் சங்கம், அரும் - பெறுதற்கரிதாயிய, மணி - ஜெயகண்டாமணியும், வில்லு - காண்டயுதமும், வை - கூர்மை பொருத்திய வான் - வானாயுதமுமென்னும், ஏழு - ஏழும், மால் - பெரிதாயிய, இரதனங்கள் - இரத்தினங்களாம், (இவற்றுள் ஒவ்வொன்றற்கும் ஆயிரம் பேர்களாக) ஏழாம் மமரர் - ஏழாயிரம் விபந்தா தேவர்கள், நாப்ப - (இவற்றைக்) காலல் செய்து, விபத்த - எண்ணத்தினால் செய்த, மேலினின் - மேலாயுதத்தைப் பயன்படுத்தி

பலதேவன் கவனம்மயன் சுருக்கம்

நின்ற, மாதேவியன் - மதுமாதேவியர்கன், எண்ணுயிரத்திரட்டி - பதினாறுயிரம் பெயர்களுவர், வேழமேல் - பாண்டியரின் மேலே, திறைகொண்டு - பருதியினை பணங்கொண்டு வந்து, (கட்டிப்படியாக), எய்தும் - அடைகின்ற, லாடும் - தேசத்தாலும், மேல் - மூன் தெய்வமார் கணக்கில், உரைத்ததாம் - சொல்லப்பட்ட, சுவைநயைய பதினாறுயிரமாகும், ஏ - று.

(௨௭)

926. மானதன் டமேகம் வானி அலப்பையும் பலன் வாரும்
காலுநல் கரியக்கர் நாலா பிரவர்காப் பியற்றிச் செல்வ
கோவார் குழலின் மாதே விபருமென் னுயி ரவர்
மேலுலகம் மதியம் போலும் மேனியான் விழுமப்ப பட்டார்.

(௫ - ஊ) மான - மணிமானையும், தண்டு - தண்டாயுதமும், அமேகம் - சக்தி குறைதலில்லாத, வானி - பாண்டியம், கலப்பையும் - துஷயயுதமும், பலன் வாரும் - பல தேவனுடையனவாரும், காலு - இங்கு இரத்தினங்களுக்கும், கல் - கண்ணியாகிய, காலாயிரவர் - காலாயிரம் பெயர்களுகிய, இயக்கர் - வகுத்தெவர்கள், ஈப்பி - காவல், இயற்றி - செய்து, செல்வர் - செல்வர்கள், (மேலும்), மேல் - ஆகாயத்தில், உலாம் - உலவுகின்ற, மதியம்போலும் - சந்திரன்கோலும், மேனியான் - வெண்ணிறமான சீரமுடைய அப் பகதேவனான, விரும்பப்பட்டார் - இச்சிக்கப்பட்டவர்களுகிய, வலம் - மயிச்சாந்தனிக்த, வார் - கீண்ட, குழலின் - அளகத்தையுடைய, மாதேவியரும் - பெருமை பெருந்திய பட்டத்துத் தேவியரும், எண்ணுயிரவர் - எண்ணுயிரம் பெயர்களுவர், ஏ - று.

(௨௮)

927. கந்திய நாட்டுக் கண்ட மூன்றினிற் காமர் செல்வத்
தீந்துவா னுதலி னுரோ டின்பரீர்க் கடலை பாடி
யந்தரத் திறைவன் போல வரண்டுள் படைஞ் சென்றார்
வெந்திறத் களிற்று வேந்தன் விபிடணனன் விவோக மாணான்.

(௫ - ஊ) கந்திய நாட்டு - கந்திய தேசத்திலே, கண்ட மூன்றினிக் - திரிகண்டத்திலேயாகிய, காமர் செல்வத்து - அழகிய அர்த்த சக்தவர்த்தி ஸம்பத்திக், (சேர்த்தவர்களுகி), இத்து - சந்திரன் போல, வான் - ஒளிபெற்ற, துதவினாரோடு - தெற்றியையுடைய தேவியர்களுகி, இன்ப ரீர்க் கடலை - சென்க்கியமாதிரி நீலநந்த சமுத்திரத்தில், ஆடி - மூழ்கி, (அவ்விற்பத்தை யனுபவித்து) அந்தரத்திறைவன் போல - விண்ணுலகத்தரசனாகிய தேவேந்திரனைப் போல, (காழ்ந்து), ஆண்டுகள் பலவும் - பல வருஷங்கள் வரையிலும், சென்றார் - (இவ்விருவரும்) சென்றார்கள், (பிறகு), வெம் - வெவ்விதாகிய, திறல்-வலிமைபுள்ள, களிற்று - பாண்டியனுடைய, வேந்தன் - அரசனென்னும் வாகு-தேவனாகிய விவோகன், விவோகமானான் - தேவவிவோகமடைந்தான், ஏ - று.

௨௭ - ௨௮, ௨௯, ௩௦

(௨௯)

928. அருமணி விழந்த நாகம் போற்பல னலம்வந் தாற்றிப்
பெருகிய தயா முற்றப் பிறவியை வெருவிப் பின்னாண்
மருகிய பொருளும் நாடு கைந்தர்தட் கீந்து மாற்றை
விடுகிடு லெறியும் வீத ராகமா முனிவ னானான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறான பின்), அரும் - அரிதாகிய, மணி - கிரேமணியை,
இழந்த - இழந்தவிட்ட, நாகம்போல் - சர்ப்பத்தைப்போல, பலன் - பல தேவ
ருகிய வீத பலன், ஆற்ற - மிகவும், அலம் வந்த - சுழற்சியுற்று, பெருகிய -
பெரிதாகிய, தயாமுற்ற - துக்கமடைத்து, பிறவியை - இச்சுமஸாரப் பிறப்புக்கு
வெருவி - டய்த்து, பின்னாண் - பித்திய காட்சியில், மருகிய - சேந்திராநின்ற,
பொருளும் - ஐஸ்வர்யமும், நாடும் - தேசத்தையும், கைந்தர்தட் - தங்கள் ருமா
ரங்களுக்கு, ஈந்து - கொடுத்தா, மாற்றை - இச்சுமஸாரத்தை, விடுகிடு - கிரமத்
தினில், எறியும் - செலிக்கும்படியான, வீதராகம் - ஆசையற்ற, மா - பெரிதாகிய
ருண்ம் பொருந்திய, முனிவனானான் - விஷயநலாய வர்ஜிதனாகிய முனிவானா
ருக அன்மையைப் பொருந்தினான், வ - த.

(கஉ)

929. வலம்புரி வண்ண னுரா தனையினு டுடம்பு விட்டிட
டினார்தவ கற்பம் புக்கான் வானவ னின்ற வந்தேன்
புலங்கண்மேற் புரிந்து வீந்த கேசவன் புக்க தேச
மிலக்கிப்போய்த் தீர யானந் நகெடுகன் டுடனா புற்றேன்.

(இ - ள்) வலம்புரி வண்ணன் - வலம்புரிச் சங்குபோலும் வெண்ண வ
ண்ணத்துண்டைய பலதேவன், னுராதனையினு - (னுர, தனை, காரித்திர, தபே
னுராதனைவாகிய, சதுர்வீத) னுராதனாவனையினு, டுடம்பு விட்டிட - தனது
சீர்த்தை விட்டு, இனார்தவகற்பம் - வர்த்தவகல்பத்தில், புக்கான் - அடைந்
தான், அவன் - (அந்தப் பலதேவனுடையிருந்து இறந்து வந்தவனாகியவருடைய)
பிறந்த தெவனுடைய) அவன், யான் - நானே, இன்று - இப்பொழுது,
(சுஞ்சயந்த பட்டாசுருண்டை, கைவக்ய பூனா பரி கர்வாண பூனாசுரோச் செய்
வதற்கு), வந்தேன் - வந்தனன், (தானேத்தானே) ியும் அதற்காகத் தான் இங்
விடத்தில் வந்தாய், புலங்கண் மேல் - விஷய வானுடைகளின் மேல், புரிந்து -
மிகவும் விருப்பம், வீந்த - இறந்து போன, கேசவன் - அந்த விபகாணனென்னும்
காஸ - தேவன், புக்க - அடைந்த, தேசம் - சேந்திரமானது, இவற்றி - அவற்று
ளுணத்தால் விளக்க, (அதனை அறிந்த அவனிருக்கப்பட்ட இடமாகிய), அக்க
இல் - அந்த வகத்திலே, யான் - நான், போய் - சென்று, கண்டு - அவனை
பார்த்து, தீர - அவனது வக துக்கம் கீழ்கும்படி, டுடனாபுற்றேன் - மிகவும்
மனதில் வருத்தமுற்ற அவன் கம்பமடைந்து தம்மோபதனை செய்ய வாரம்பித்
தேன், வ - த.

(கஉ)

ஒப்பநாவது:

பலதேவன் கவர்த்தம்புக்கச் சதுர்வீதம் முற்றிற்று.

பந்தாவது :
திரையத் துளறவுரைச்சருக்கம்:

30. சக்கராப் பிரபை தன்பா னிற்பதற் கார்வம் வைத்துச்
சக்கராப் பிரபை தன்பா னின்றவன் றன்றைக் காணு
மிக்கவெங் துயர முற்றே னவன் றாய் நீங்க வெண்ணி
யக்கனாத் துண்டித் கூடி யறிதியோ வென்றை பென்றேன்.

(கு - ஊ) (மேற் கூறியபடி தம்போதனை சொல்ல காடி), சக்கராப்
பிரபை தன் பால் - சக்கராப் பிரபையென்னும் இரண்டாசைகளில், கற்பத்தரு -
பேரம்: ஐனித்த கற்பத்தருவாயிய, ஆர்வம் - பரிசுரிக வாஞ்சையை, வைத்து -
யினதில் தரித்த பாவகர்மத்தினால், சக்கராப்பிரபை தன் பால் - சக்கராப்பிரபை
யென்னும் அக்ஷரவாசகத்தில், நின்றவன் தன்னை - திரைய கர்ம பத்தினி
நின்ற அக்ஷரவாசக, காணு - கண்டு, மிக்க - மிகுதியாகிய, வெண் - கொடுமை
பெருந்திய, துயரம் - துக்கத்தை, உற்றேன் - அடைந்திரவின் தவனாகிய கான்,
அவன் - அக்ஷரவாசக, துயர் - துக்கமானது, நீங்க - நீங்கும்படி, எண்ணி -
ஆலோசித்த, அக்கனாத் - அச்சமயத்திலேயே, அவனைக் கூடி - அவனது சமீ
பிட்டு சேர்ந்து, (அவனை கோத்தி, காசினி), என்னை - என்றனை, அறிதியோ -
பெரிவாயோ?, என்றேன் - என்று பூர்வசம்பந்த விருத்தாந்தங்களைக் சொல்ல
கூறியித்தேன், எ - று.

(ச)

31. மதுரைபா னாக வென்பால் வாருணி மகளாய் நீயின்
சுதரமை தத்தை யானேன் மகன்பூர சந்திர னானாய்
விதியினு னேற்றென் னேடு மகனக்கம் புக்கு விஞ்ஞைச்
பதியிற் சி தரைபா னேனென் மகளிசோ தரையு மாறாய்.

(கு - ஊ) (அவ்வாறு சொல்ல ஆரம்பித்த காசினி!); யான்-கான், மதுரை
பாசக - (சில பவங்களுக்கு முன்) மதுரையென்னும் பெயரையுடைய பிரபந்தனை
வந்தியாக, (அப்போது); என்பால் - என்னிடத்தே, நீ - நீ, வாருணி - வாருணி
பெயர்மூலம் பெயருடைய, மகளாய் - புத்திரியாகப் பிறக்க, யின் - மது சன்மத்தில்
(கான்), சுதர் அமை - அழகையந்த, தித்தையானேன் - இராமத்ததை யென்னும்
காணு வந்தியாயினேன், (அப்போது நீ) மகன் - எனக்குப் புத்திரனாகிய, பூசகதி
தன் ஆனாய் - பூசகச்சந்திரனென்னும் பெயருடையவன் ஆனாய், (அப்போது)
என்றேனும் - என்னுடனே, விதியினால் - காமத்தின்படியினால், வேற்ற - வி

தம்பையுட்பத்தா, (அதன் பலனாக), புகழ்க்கம் - மதுரைகல் கல்பெண்ணும்
தேவிலாகத்தில், புக்கு - அண்டிய, (பின்னர் அங்கு தின்றும் ஆபரணமான காவத்
தில் லான்), விஞ்சைப்பதியில் - வந்தியாத்தருவாகத்தில், சேவைரயானேன் - சேவை
பெண்ணும் சாஜ ஸ்ரீயாக ஜெனித்தேன், (அப்போது நீ), லன் மகன் - எனக்கும்
புத்தியாகிய, இசைநலையுமானாய் - மசைநலைய பெண்ணும் பெயரூடையானாய்
ஆனாய், ஏ - ந.

‘பு’ தன்பது, ‘புக்கு’ எனத்திரிந்து வந்தது.

(க)

983. கந்தியாய் கோற்றென் னோடுங் காவிட்ட கற்பம் புக்கு
வந்தியா விரத மான மண்ணின்மே லாக நீயு
மந்தரத் திழிந்தென் னாமந்த னாதனு யுதனு மாகிச்
சுந்தாமா தவத்தோ டொன்றி யச்சதஞ் சென்று மீண்டோம்.

(சு - க) (அதன் மேல் நீ), கந்தியாய் - ஸ்ரீயாகவேயாகி, கோற்று-கோள்
புகம் கோற்று, என்னோடும் - என்னுடன் கட, காவிட்ட கற்பம் - காயிஷ்டகல்
பத்தில், புக்கு - கோற்று தேவருய்த் தோன்ற, (பின்னர்), யான் - லான், வந்து -
அக் கல்பத்தினின்றும் ஆயுஷ் யாவலானத்து வந்து, மண்ணின் மேல் - பூமி
யின் மேலே, இரத மாகியாக - இரதன மாகியவன்னும் சாஜ ஸ்ரீயாக, நீயும் -
நீயும், அந்தரத்த - அந்தேவ ருலகத்தினின்றும், இழிந்து - ஆயுஷ் யாவலானத்தி
லுழி, என்மைத்தன் - என் புத்திரனான, இரதனுபத்தும் ஆய் - இரத்தினு யு
தன்னும் பெயரை புண்டயவனுமாக, (அதன் மேல் காயிருவருள்), சுந்தா - தரு
மத்தியானத்தோடும், தவத்தோ டொன்றி - தபிசையோடு கோற்று (அப்புண்ணிய
ஈம் பலத்தால்), அச்சதஞ் சென்று - அச்சதமென்றும் தேவலோகத்தையடைந்து
தேவர்களைத் தேவகச மனுபவித்து, மீண்டோம் - ஆபரணமான காவத்த அக்
கல்பத்தினின்றும் திரும்பினோம், ஏ - ந.

புக, ஆக பெண்ணும் செயவெனெச்சுச்சன், புக்கு, ஆக எனச் செய்தெனெச்
செய்வாகத் திரிந்து வந்தன.

(க)

984. தாதவி தீயிற் கெழுந் கந்திலை யபோத்தி யின்க
னேதம் விராம னானீ கேசவ னாய் நகநிய்
வேதியை காகத் தாழ்ந்தாவ் விழுத்தவக் திலாந்தம் புக்கே
னோதியா னுண்ணக் கண்டிங் குறுதியா னுணர்க்க வந்தேன்.

(சு - க) (அவ்வாறு திருப்பி), தாதவிலில் - தாதவனுடையபத்தியில்
கேழ - பூர்வமாக விசேஷ கோத்திரத்தில், கந்திலை - கந்திவர ளாட்டில், அயோத்தி
யின் கண் - அயோத்தியாபுரத்தில், வதயில் - குந்தயில்லாத, இராமன் - பக
தேவன், லான் - பாண்டலம், நீ - நீ, கேசவன் - காலு-தேவனுடைய, ஆம் - ஆ

(மின்னர் - ரீ), இறந்து - மரணமடைந்து, இவ்வெதிரை - இப்படிப்பட்ட தன்மைதையுடைய, காகத்து - காகத்தில், ஆழ்ந்தாய் - கர்மோதயத்தால் விழுந்து காகமூலம், ஊன் - கான், விழு - பெரிதாகிய, தவத்தில் - தபத்தினாலே, வாந்தம் - வாந்தம் கப்பத்தை, புச்சேன் - அடைந்தேன், (அவ்வாறடைந்து), ஒதுபால் - மனக்குண்டாகிய அவுதிஞ்ஞானத்தால், உன்னை - உன்னை, கண்டு - தெரிந்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், உறுதி - உணக்குறுதியாகும்படியான தம்மக்களை, மூண்ட - சொல்லும்படி, வந்தேன் - உனது சமீபமடைந்தேன், ஏ - த.

இதையும், அடுத்த செய்யுளும் குளகம்.

(ச)

334. என்றது பிறந்த மேலைப் பிறவிக ளறிக்கிட் டெண்ணை
வந்துடன் வணங்கி வீழ்ந்து மயங்கினு னவனைத் தேற்றி
இக்கிர விபவ மேது சின்றதொன் றியார்க்கு மில்லை
வெந்துவர் காகின் வீழா வுபிரக்கு மில்லை பென்றேன்.

(சு - க) என்றதும் - என்ற யான் சொல்லவும், மேலை - முன்னாலில், இறந்த - (உண்டாகி) சீக்கப்பட்ட, பிறவிகள் - பிறப்புக்களை, உணர்ந்திட்டு - (அவன்) பவன் மிகுதியாவறிந்து, உடன் - உடனே, வந்து - என் சமீபத்தில் வந்து, என்னை - என்னை, வணங்கி - வணங்கினவனாகி, வீழ்ந்து - வணக்கு முன்னே வீழ்ந்து, மயங்கினான் - மயங்கமடைந்தான், (அப்போது நான்), அவனை - அவ்வாறானே, தேற்றி - தெளியும்படி செய்து, (அவனை வேங்கி, காகனே!) இக்கிர விபவமேதும் - தேவேத்திர வைபவமானதும், சின்றதொன்று - சாகவதமாக சிந்தப்பட்ட அனாபவமொன்று, யார்க்கும்-எவர்களுக்கும், இவ்விடம்-இச் சம்ஸாரத்தில் மில்லை, வெம் - வெப்பம் பொருத்திய, துவர் - துக்கத்தையுடைய, காகின் - காகத்திலே, வீழா - அடையாத, உபிரக்கும்-ஜீவன்களும், இவ்விடம்-இச்சம்ஸாரத்தில் இடையாது, என்றேன் - என்ற சொன்னேன், ஏ - த.

(இ)

335. மாற்றிடைச் சுழன்று வரழு முயிர்கட்கு வந்து செல்லந்
தோற்றின தொடரன் மாய்த விபல்புரீ கவல வேண்டா
மாற்றதந் கரிப துன்பம் பெரிதென்று மயங்க வேண்டா
மாற்றதந் கெளிது கீழ்க்கு காகத்தன் விவம்ப நிந்தால்

(சு - க) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்), மாற்றிடை - (காக, திரிவக் காலுத, தேவரென்றும் சுதர்கதி) சம்ஸாரத்தின், சுழன்று - பரிப்பிசயித்துச் சுழன்று, வரழும் - வரழுகின்ற, உயிர்கட்கு - ஜீவன்களுக்கு, செல்லம் - ஜன்மவியமானது, வந்து - வந்து, தோற்றின - உண்டானதாகி, தொடரல் - சேர்த்திருப்பதும், மாய்தல்-மாய்து விடுவதும் (அதாவது: சீக்கி விடுவதும்), இவ்விடம்-இச்சம்ஸாரத்தின் இயற்கையாகும், (ஆதலின்), கீ - கீ, கவலவேண்டாம் - (முன் மனாப்யாசனம், பரிபாயத்திலிருந்தேனே இப்போது அப்பரிபாய கம்பத் கவலவெனவிடில்

காகபரியாய தக்கத்தை யடைந்தேனெயென்று) வருத்தமடைய வேண்டாம். மாற்றுதற்கரிய - நீக்குதற்கரிய, துன்பம் - 3 யடைந்திருக்கிற இவ்விரண்டாகவும் துன்பம், பெரிசென்று - மிகவும் பெரியதென்று, மயங்கவேண்டாம் - 3 பிரயிக்க வேண்டாம், கீழ் கீழ் காகத்து - இத்திருக் கீழ் கீழையுள்ள காகங்களின், அங் கியல்பு-அந்த ஸ்வபாவத்தை, அநிந்தால்-தெரிந்து கொண்டால், ஆற்றாதற்கு-இம் மிண்டாகாக துன்பம் சகித்தற்கு, வளிது-எளிதாகும், (அவற்றின் விவரங்களை உறுகின்றேன் கேள்), ஏ - த.

(உ)

936. ஏழுந் நாக நாய மிரதனஞ் சக்க வானு
வாழிய பங்கம் தாமத் தமத்தமத் தமத்த மாசும்
பாழியிற் றகங்கள் சேணி பகணகக் தெருப்ப வந்த
வேழினும் புசுவென் பத்து நான்குலக் கந்த னாமெ.

(இ - உ) ஏழுந் - ஏழாயிரம் தின்று, நாகம் - காகங்களினுடைய, நாமம் - பெயர்கள், மிரதனம் - சந்தனப்பிரப்பையும், சக்கம் - சக்கரரப் பிரப்பையும், வானு - வானுரப்பிரப்பையும், வாழிய - பெரிதாகிய, பங்கம் - பங்கப் பிரப்பையும், தாமம் - தாமப் பிரப்பையும், தமம் - தமப் பிரப்பையும், தமத்தமத்தமமாகும் - தமத்தமப் பிரப்பையாகும், பாழி - பசும் பொருந்திய, இந்தகங்கள் - இந்திரசக்களும், சேணி - சேணிகத்தங்களும், பகணகம் - புஷ்ப பிரசேணங்களும், தெருப்ப - சோக்க, வந்த - வரப்பட்ட, ஸக்வையகலானவை, ஏழினும் - ஏழுந்நாகங்களிலும், புசுவென், வன்பத்து வள்கு வக்கங்களும் - வன்பத்து னது வட்டம் ஆகவல்லவாகும், ஏ - த.

(ஈ)

937. ஒன்றுமூன் கைத்து மேழு மொன்ப தம்-பத்தே டொன்று
கின்றமூன் நேடு பத்து கிரையத்துப் புணைகள் மேன்மே
லொன்றுமூன் நேழு பத்து மொருப்த்தே ழிருப்த் திரி
னின்றமூன் நேடு மூப்பா னுழிதே புண்தோ ழுபு.

(இ - உ) கிரையத்து - காகங்களில், புணைகள் - புணைகளானவை, ஒன்று - (ஒரு காகத்தில்) ஒரு புணையும், மூன்று - (ஆறுகாகத்தில்) மூன்று புணையும், ஐந்து - (ஐந்து காகத்தில்) ஐந்து புணையும், எழும் - (எவ்வாறுகாகத்தில்) எழுபுணையும், ஒன்பதும் - (ஒன்றுகாகத்தில்) ஒன்பது புணையும், பத்தேடொன்று - (இரண்டா காகத்தில்) பத்தேனொரு புணையும், மூன்றேயி பத்து - (மூதல் காகத்தில்) பதின்மூன்று புணையும், மேன்மேல் - ஒன்றுக்கொன்று மேலே மேலே தின்று - இரகின்றன, கீழ்ப்புணாதோறும் - கீழ் கீழ்ப் புணைகள்தோறும், ஆட்கள க்களைய உத்திரமூட்டாபுஷ்பமானது ஆழி - கடல்கள், ஒன்று - (மூதல் காகத்தில்) கீழ்புணையில் அகலாது பதின்மூன்றும் புணையிலாகின்ற நாகங்களுக்கு ஒரு கடலும், மூன்று - (இரண்டா காகத்துக் கீழ்ப்புணை வளங்களுக்கு) மூன்று

[illegible]

‘இராமத்திரி’ என்பதில், திரி - சாரியை.

(A)

Gold 10%.

988. முதலா நாகத் தின்முதற் புலாவித்
பதினா யிரமாண் செனாஞ் சிறுமை
விதியான் மிகையா யுகமே லணதீழ்
பதியார் பரமா யுகமல் லணலாம்.

(கு - டி) முதலா காசத்தின் - முதல் ஊசத்த, முதற்புளையில் - முதல்
புளையிலிருந்து எதிராகவருக, செவ்வை - ஊசையாய்ப்புடையது, பதினாறாம்
புளையிலுள்ள பதினாறாம் வகுப்புக்களாகும், விதியால்-கிரமத்தினால், மேலவை-மேல்
புளையிலுள்ளவைகளின், மிச்சவையாகும் - உத்திரகுத்தாயுடையது, கீழ் பதி
னாறாம் - கீழ் புளையிலுள்ளவைகளுக்கு, பரமாயுடையவை - உத்திரகுத்தாயுடையவை
முதல ஊசையாய்ப்புடையவை, ஆம் - ஆதும், எ - த.

உத்திருப்பாபத்தாம் வரிசைச் சிவமாய், முதல் புறையில் தொண்டூராய்
 கம் வருத்தக்களாகும்; இரண்டாம்புறையில் தொண்டூராய் லக்ஷம் வருத்தக்களாகும்
 மூன்றாம் புறையில் அனல்சிவாத பூர்விகோடி வருத்தக்களாகும்; நாலாவது புற
 யில் ஒரு கடலில் பத்திலொரு பாகமாகும்; ஐந்தாம் புறையில் ஒரு கடலின் பத்தப்
 பங்கில் இரண்டு பங்காகும்; ஆறாம்புறையில் பத்தில் மூன்று பங்காகும்; ஏழாம்புற
 யில் பத்தில் நான்கு பங்காகும்; எட்டாம்புறையில் ஒரு கடலில் பத்தில் ஐந்து
 பங்காகும்; ஒன்பதாம் புறையில் ஒரு கடலில் பத்தில் ஆறு பங்கு ஆறாம்; பத்தா
 ம் புறையில் ஒரு கடலில் பத்தில் ஏழு பங்காகும்; பதிலென்றாவது புற
 யில் ஒரு கடலில் பத்தில் எட்டில் பங்காகும்; பன்னிரண்டாவது புறையில், ஒரு
 கடலில் பத்தில் ஒன்பது பங்காகும்; பதின்மூன்றாவது புறையில் ஒரு கட
 லியால் ஆகும்.

989. முழமுன் நயர்வா முதலாம் புலவின்
முழமுன் நயர்வோழ் வீரன் நயர்
நெழுநா பிடைஞ்ஞா நயர்வோழ் தளவம்
வழுவா திருநா நயர்வோழ் தளவம்.

(கு - க்) முதலாம் புரையின் - முதல் வகத்து முதல் புரையினின்று
காரகர்களுக்கு, உயர்வு - சீரோதிவந்தானது, முழுவந்து - மூன்று முழம்
ஆம் - ஆறாம், சீழ்-அம்முதல் காகத்துப் பதிமூன்றாகது புரையில் காரகர்களுக்கு
முழுவந்து - மூன்று முழமும், வில்லெழ் - ஏழுவில்லும், விரவாறு - ஆறத்துமூன்று
மூலிய ஏழேழும்காலே வீசம் வின்னா, உச - உன்னதமாகவுகநாம், இது - இம்
ஏழேழும்காலே வீசம் வில், ஏழுமாய் - (ஏழு காகத்துக்கும்), ஏழுநாம், ஐந்து
வில்லெய்தளவு - ஐந்தாறு வில் அடைகிற பரிவந்தம், வருவாறு-தப்பாமல், இது
தோறும் - சீழ் சீழ்ப்புரைகள்தோறும், இரட்டியதாம் - இரட்டித்த இரட்டித்த
உன்னதங்களாகும், எ - று.

சுதொறும் என்பது - இதுதொறும்மென்றாயிற்று.

(சு)

940. புலகையர் துமுதற் புரைபுந் கவர்தா
முனையர் விழுவர் சூனவர் யுனையம்
புலையே மொடைஞ்ஞாறு வில்கா வதமன்
- முனையர் விழுவர் முதலீற் தினுளார்.

(கு - க்) முதற்புரை புலகைய்தாம் - முதல் காக முதற் புரையிலடை
நிரலின்ற காரகர்கள், புலகையர்த - ஐந்து யோசனைபுன்னதம், உனையர்
யெனாம் - தங்களுக்குண்டாகிய ஆயுந்யனெனலாம், உனையர் விழுவர் - ஏழு
பித் தலைமீழாபவராய் இடைவிடாமல் விழுவார்கள், புலையேமொடை - ஏழுமையர்
ஐவையேயு, ஐந்தாறுவில் - ஐந்தாறு வில்லும், காவத மூன்றுமூன்றுகாதமுமாகிய
ஐந்த ஏழேழும்காலே வீசம் யோசனை உளாம், முதலீற்றினுளார் - அம்முதல்
காகத்துப் பதினமூன்றாகது புரையினுள்ள காரகர்கள், உனையர் விழுவர்-ஏழுமையர்
தலை மீழாபவராய் காக பூமியில் விழுவார்கள், எ - று.

(சு)

941. ஏழுநா யதிரட் கயிரட் கியதாய்
வழுவர் திறுவாய் புரைதோ தும்வரா
வெழுநா காகத் தியல்பா பனவஞ்ஞாறு
செழியா துவிழந் தெழுமோ சினையே.

(கு - க்) ஏழுநாம் - ஏழுநாம், அது - அந்த ஏழேழும்காலே வீசம்
யோசனை, இரட்டியிரட்டியதாய் - இரட்டித்த இரட்டித்ததானி, வருவாறு
தப்பாமல், இறுவாய்புரைதோறும் - சீழ்சீழ்புரைகள் தோறும், வர - வந்த
ஏழுநாகாகத்து - ஏழாகாகத்தில், (உள்ள காகங்கள்), இயல்பாய்-வயவாமையெய், ஐ
நூறு யோசனை - ஐந்தாறு யோசனை உன்னதம், ஏழியாறு - இடைவிடாமல், விரு
தெழும் - ஏழுமையித் தலைமீழாக விழுவான், எ - று.

'ஏழுநாம்' என்பதில், தாம் - அமை.

(சு)

942. எதிவெம் படைபா வியன்விழ் தெழுவ
துறுவெல் துயரல் ஸதடம் புவிடர்
கறுவா திகழும் பரிணு மயிடை
பெறிபா வகைபா புனவபாற் தவினே.

(கு - ஊ) எதி - சரீரங்களை வெட்டுப்படியான, வெம் - வெப்பம் பொருள்
பு, படைபாள்-(அன்றை முயிலிலிரங்கித்) ஆயுதங்களினால், (சரீரம் வெட்டுவோர்),
துறு விழ்த்தெழுவல் - இங் காரண்கள் இடையிடமல் எழுப்பி விழாதலால்,
உறம் - அடைபட்ட, வெம் - வெப்பம் பொருத்திய, துலால்வது - துக்கி
தனை யல்லாமல், கறுவாதி - குசேதம் முதலாகிய, கடுப்பரிணாமம் - அப
பெரிய பரிணாமமானது, இடை பெரியாலை - ஈடுவில் சேதிப்பதற்கு
உடாத விதமாய், ஆயுவ - தங்களுக்குண்டாகிய ஆயுத்ய ன்ந்தியை,
ஆத்தனின் - உண்டு பண்ணுகிறதால், உடம்புவிடர் - சரீரத்தின்கீழ், (அத
வது : அபிசுத்தாயுத்யவியல்வாதன்க ளாவார்கள்), ஏ - து. (ஊ)

943. விரியே துயரத் தைவிரிபு பதனல்
வினைவாச் செயல்மற் நினை நெயர்
முனைமுட் வெங்கி முளதே விரிவன்
உனைமுன் வினசெய் தனனென் துணையா.

(கு - ஊ) உயிரை - அப்படிப்பட்ட ஈரத்திலடைபவர்களின் உயிரை,
வி - பெரிதாகிய, விரியே - (அவ்வவ்வுயிர்கள் முன் செய்த பாவகம்மத்தினு
றையி) திரவிய பாபகர்மங்களே, துயரத்தை - துன்பத்தை, விளைப்பதால் -
(உதயமாகித்) துன்பஞ் செய்வதல்லது, வினைவாச் செயல் - இப்படித் துன்பமுத
லொழுவதில் விளைந்து அத்துன்பத்திற் பிரதிகாரக் கிரியைகளால் செயல்படுங்
விரிவர்கள், இவ்வை - அன்றைதில் ஸையாது, (ஆனாலும்), கீழான பதவ் -
பவன தேவர்களானவர்கள், (அன்றைத்தில் போய் ஈரகங்களைப் பார்த்து ஒங்
கியாகுமாயும் தனித்தனியாக), இவன் - இன்றைக்குளவன், உனை - உனக்கு,
முன் - முன் சன்மத்திலே, இன செய்தான் - பொல்லாக்குகளைச் செய்தான்,
உன்று - ஈன்று, உணரயா - கலக்கு சொல்லி, முனை முட்டிவர் - ஒருவர்க்கொரு
வர்க் கண்டையை உண்டு பண்ணுவார்கள், ஏ - து.

இப்படித் துன்பம் அதிகமாகித் தொய் விவருத்தன்மை ஆயுத்யமுள்ளவர்க
ளின் ஈரகக்கு அளிதென்பது ஒரு உவமையாகிய தென்பது இதன் தாற்பரியம்.
ஒருசெய்தால் என்பது இனசெய்தனென்று வந்தது, உனை - உருபுமயக்கம்.

944. கணமும் மிடையின் நிபுமும் பரியா
தானவென் தெனவன் தனகத் தானன்

சிறையில் லைனகாய்க் தவிரும் பிறினை
சனையும் படியா கணியா வடுமே.

(கு - கூ) கணமும் - (அங்காசகர்களுக்கு) ஒரு கமிஷனும், இடைவின்றி - இடை விடாமல், ஏழும் - உண்டாகிய, பரியால் - பசியினால், உணவென்றென - அன்னம் எப்பொழுதுகூடக்குமென்று நினைத்த வளவில், உலகத்துள் - அங்காது லோகத்திலுள்ள, கஞ்சு - கிஷு ஸ்கந்தக்கவெல்லாம், உக்து - அவர்களிடத்தில் ஐந்தா, சூலையில்லென - இதற்கு நிகரில்லை பென்று சொல்லும்படி, காபந்த - கருமான் உலையில் வெந்த, இருப்பின - இருப்பின, நீர் - ஜலமானது, அணியும் பதவால் - சேர்த்து கையடக்கவது போல், அணையா - சரித்திரத் தெறித்து, அலும் துன்பஞ் செல்பா திற்கும், எ - த.

(சு)

வேறு.

945. மேருநே கிருப்பு வட்டை பிட்டலக் கணத்தி னுள்ளே
நீயென வருக்குஞ் சித வெப்பங்க ணின்ற சீழ்மே
லாந்நாமி லறியன் தந்த தூயினைத் தால தன்னிற்
கார்டுகில் வண்ண சித வெப்பங்க ணின்ற கண்டாய்.

(கு - கூ) கார்டுகில் வண்ண - கரிய மேகம்போன்ற கிறமுண்டய கர கணே, மேருநேர் - மதுமேரு பங்கத்திற்குச் சமணமாயிய, இருப்பு வட்டை - துரும்புக்குண்டை - இட்டவக்கணத்தினுள்ளே அக்கர பூமியில் இட்டவாயத் திலே, நீயென - அது ஜலமாகும்படி, உருக்கும் - உருக்கும்படியான, சேம் - சீதலாஸங்கரும், வெப்பங்க - உஷ்ணவாஸங்கரும், சீழ்மேல் - சீழ் மேலாக (அதாவது: சீழில் தோலாஸங்கரும் மேல் ஈகங்களில் உஷ்ணவாஸங் களும்), நின்ற - கிண்பெற்றிருக்கின்றன, ஆர்வயில் - ஈகமில்லாத (விதாந னுதிய), அறியன் - கேட்கல ஞானநம்புண்டய வர்களுக்குள், தந்த - தெரிய்த்து, தாலின் - பரமாகமத்திலே, (கூறியபடி) ஐந்தாவதன்னில் - ஐந்தா ஈகத்திலே, சிதவெப்பங்க - சீதலாஸங்கன் உஷ்ணவாஸங்கன் இரண்டும், கின்ற - கிண்பெற்றிருக்கின்றன, எ - த.

ஐந்தாஈகத்திலே மேலே மூன்று புராலிலும் அதற்கு மேல், காது, மூன்று இரண்டி, ஒன்றுமாயிய ஈகங்களில் உஷ்ணவாஸமும், அந்த ஐந்தாவது ஈகத்திலே சீழ் இரண்டு புராலிலும், ஒரு ஈகத்திலும், ஏழாவது ஈகத்திலும் தோலாஸங் களாகும்.

கண்டாய் - அணை.

(சு)

946. வேண்டிய வதற்கு மூன்று விருவனை பெட்டு மெய்கிள்
ஹைப்பிடு நிதாந்து விஞ்ஞம பதமுதன் செல்வ வந்தன்

செண்டிய பாவத் தாலேழ் காதத்து மிரட்டிக் கீழ்க்கீழ்
முண்டநீ மறுகித் தீமை முறுகுத்தி வினைகளாலே.

(இ - கூ) வேண்டியவற்றை - நாசகர்கள் தங்களால் இசைக்கப்பட்ட விஷயத்திற்கு, மாறு - மாறுபாடாய், விருவனை வெட்டு - எட்டுப்பிரகாரமான விருவனைகள், மெய்யில் - அவர்களுடைய சரீரத்தில், மாண்பில் - மாட்சிமையில், தனவாக, தோன்றும் - ஏற்படும், கம்மை - ஆக்மனைய கம்மை, மூன் - மூன் சன்மத்தில், மாறு செய்வ - மாறுபாடாக மறைமறைச் செயல் (அதாவது : மாய்க்கையைச் செயல்), வந்து - (அப்படிப்பட்ட மோஹனீயராகத்திலேயே பரிணத பாவ பரபரி மத்தினால் ஆக்மனிடத்தில்) வந்து, அங்கு - அவ்வாறும் பிரதேச பரிஸ்பந்தமாகிய ஆக்மனிடத்தில், சண்டிய - சேர்ந்திராவின், பாவத்தால் - திரவ்ய பரபகர்மத்தினால், ஏழ் காதத்தும் - இவ்வெழு காதங்களுள்ளும், கீழ் கீழ் - ஒன்றாகவொன்று சீழே சீழே யிருக்கப்பட்ட, சைவனில், இரட்டி - துரட்டித்ததாகி, முண்ட - முண்டப்பட்ட, தீ + அகினிவினாவை, மறுகி - வருத்த, தீவினைகளாலே - தவறல் மோதலத்தால் ஆகிய தன்பக்கரினால், தீமை - கொடுமைமாத, முறுகும் - அதிகரிக்கும், வ - த.

(44)

947. இயல்பினார் துன்பமென்று மேழ்கா கத்து நீங்கா
மயசிகள் செய்வ வெல்லாம் வந்துவந் துற்று நீங்கும்
புயலுறு நடக்கை வேந்தே புலகதேன் கள்ளி யுண்டா
ருபலுறு வகையிற் செம்பை யுருக்கிவாய் பெய்கின் ருரே

(இ - கூ) புயலுறு நடக்கை வேந்தே - மேகத்தை நிளந்த (அதாவது : மேகம் போக கொடுக்கும்) வகையு மூன் சன்மத்திலுடைத்தாகிய விபேஷணனென்னும் அரசனாகிய காதனே!, ஏழ் காதத்தும் - ஏழு காதங்களிலும், இயல்பினாரும் - ஸ்வபாவத்தினாலாகிய, துன்பம் - (ஏழாந்து விழுந்தவாகிய) துக்கம், ஏன் தும் - வப்பொழுதும் (அதாவது : ஆயுஷ்ய பரிஸந்தம்), நீங்கா - நீங்காத, மயசிகள் - அஹ்ருணிகளாலே நாசகர்கள், செய்வவெல்லாம் - ஒருவருக்கொருவர் கஷ்டம் பிட்டுச் செய்கின்ற துக்கங்களெல்லாம், வந்துவந்து - வந்தடைந்து வந்தடைந்து, நீங்கும் - நீங்கி நீங்கியுண்டாகும், புலகதேன் கள்ளியுண்டார் - (பூர்வச் செயலத்தில்) மாமிசம் மது கள்ளாகிய இவைகளை உண்டவர்களே, (இவ்வாறு களிய்), உபலுறுவகையில் - பிழைக்க முடியாத வகையாய், (புராண நாசகர்கள்), செம்பை - செம்பை, உருக்கி - ஆவரண உருக்கி, வாய் - துறைய நாசகனுடைய கையில், பெய்கின்றார் - கொடிதுகளால் ஊற்றுகின்றார்கள், வ - த.

(45)

948. அறமறி வுடக்க மாண்மை குறுப்பிற் பழிய வன்மிற்
பிழம்பிவ். கஷத்திற் சென்றார் போழந் குப்பந் தன்மறி

முற்கலென் துருகுந் செப்புப் பாவையை முயங்க முர்ச்சித்
தறிவழித் தவம்வந் தாற்று தாற்றுநின் முர்க னையா.

(சு - க) ஐயா - முன் விபீஷணனுயிருந்த ஐயனாகிய காரணே !, அந்-
தம்மமும், அறிவு - ஞானமும், அடர்ச்சம் - ஸம்பம்மமும், ஆண்மை-புருஷத்தவமும்
(அதாவது : பெண்களுமும்), குடிப்பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பும், (ஆகிய இவைகள்
மெல்லாம்), அழிய - காசம் அடைதல்படி, அன்பில் - மோதனவீரோதய ஐயனித
அப்பிரசக்தராக பரிணமிப்பினால், பிறர்மனை கவத்தில் - அன்னிய மந்திர
ஞாயை ஸம் அனுபவகத்தின், சேர்த்தார் - சேர்த்தவர்கள், பேர் - பெரிதாகிய
அழற்குட்டர் தன்னில் - அக்னி ஸமுததத்தின் குழியில், முறுக - உஷ்ணம் மிக
வதம்படியாக, வெந்து - வேகப்பட்டதாகி, உருகும் - உருகும்படியான நிலைமையில்
புடைய, செப்புப்பாவையை - செம்பாலாகிய பெம்மைகைய, முயங்க - சேர்த்த
நழுவி, முர்ச்சித்து - மயக்கமடைந்து, அறிவழித்து - புத்திகெட்டு, அலம் வந்து -
துருத்தமுற்று, ஆற்றுது - பொறுக்க முடியாமல், அரற்றுநின்முர்க - சேகரம்
வரத்தால் உக்குரவிட்டு அழுகிநின்முர்க, எ - டு.

(உ)

949. ஊன்சுவைத் துறுதி யோரா ஞன்னத்திற் கொடிய ருதிக்

கன்னிலைக் கணையோ டேத்தில் கொலைத்தொழில் புரிந்து வந்தார்

தான்செல விட்ட நாய்போற் கடியநாய் கவர வஞ்சி

வாண்கினை பிலை மேற்றி வந்துவீழ்க் தாற்று கின்றார்.

(சு - க) உறுதியோரா - உறுதியாகிய தர்மத்தை அறியாதவர்களாகி,
ஊன்சுவைத் - மனதில், கொடியாராகி - பெய்வளவிலான யுடையவர்களாகி, ஊன் -
விலைநிலைவிற்து, கிலை - விலை, கணையோடு - அம்புகளுடன், ஏற்ற - தரித்து,
கொலைத்தொழில் - ஜீவஹிம்ஸைத் தொழிலிலே, புரிந்து - மிகவும் விரும்பி
(அதாவது : ஹிம்ஸைகந்த தற்பரக்காரம்), ஊன் சுவைத்து-மாம்ஸ போஷிகளாகி,
வந்தார் - வந்தவர்கள், செலவிட்ட - (பூர்வஜென்மத்தில் வேட்டையாடத்
தொடங்கிப் பிராணிகள் பேரில் கடிக்கும்படி) ஏகப்பட்ட, நாய்போல் - நாய்களைப்
போல, (புராதன காலகாலக் கட்டமாயி), கடிய - பெய்வளவாகிய, நாய் - நாய்
தன், கவர - (தங்கவாக்) கடிக்க, அஞ்சி - பயந்து, வான் - பெரிதாகிய, கிளை
கிளைகையுடைய, தூலவம் - முள்ளிலவமரத்தில், (கில காரக கடி), ஏற்றி
கதர்ச்செய்து, (மறுபடியும் அங்கு நின்றுமீழே விழும்படி அடித்தலால்), வந்து
வீழ்த்து - காச பூயியில் வந்து வீழ்த்து, அரற்றுநின்முர்க - அருகின்முர்க, எ - டு.

தன் - அரை.

(உ)

950. மனையறம் மறித்து மன்றி னின்றவான் குடிக னைபத்

தனம்வலி யதனின் வாங்கிச் சாலவுக் தனிவு செய்தார்

அங்கமுடி விளாத முன்னின் மத்தினைப் புடைபி னுங்கி
நிலைவருந் துயரந் துய்த்து நெடிதுயிர்ப் பரந்த லோபா.

(இ - ள்) ஐய - ஐயனுடைய காதலோடு, மனையதம் - இல்லறம் என்னும்
தீர்மானம், மறந்து - கெளரியாமல் மயங்கி, மன்றியின்ற - சனையிலே நீதிநாயக
வந்தானம் வந்திட்டு வின்று, வான் - பெரிதாகிய (அதாவது: பரம்பரியமாக வந்த
நின்ற), குழகன் - ஐந்தாண்டுகள், வாய - வருத்தம்படி, தனம் - அவர்கள் சி
பாதித்த திரவியங்களை, வலியதவரின் - (சியாய விஜயநாக) வல்லமையினுடைய
வாய்க்கி - வாய்க்கொண்டி, காலவும் - மிகவும், தனவு செய்தார் - சனங்களுக்கும்
வருத்தத்தைச் செய்தவர்கள், (அப்பாவு வினையினுடையதால் கசகத்திற்
செனிக்க, அவர்களைப் புராதன ஓரகர்கள் கடிக்கொண்டு அடிக்கும்), தலை -
தாண்டிப் பெருந்திய, முடிவில்லாத - கணக்கில்லாத, முன்னின் - முன்பினையுடைய
மத்தினைப்புடைபின் - சம்மட்டியபடிவளினால், துங்கி - சீரம் கொடுத்தி, நிலை
வரும் - எண்ணற்கரிய, துயரம் - கஷ்டங்களை, துய்த்து - அதுபவித்து, நெடி
துயிர்ப்பார்கள் - பெருமூச்செடுத்த சிற்பர்கள், எ - று. (உரு)

வேறு.

951. விலையினுயிர் வாசிபதன் மாறுவிலை கொண்டார்
நிலையகழு வேறினிலம் வந்தொழுக நின்றார்
விலையின்முடை கொண்டுணை மேலினர்கள் கண்டார்
நிலையில்பெருஞ் சீக்குழியி னின்றகழுந் தின்றார்.

(இ - ள்) விலையின் - விலை முதலாகிய கருவிகளினால், உயிர் - மய்யாதி
தீவ கழுதக்களை, வாரி - கொலை செய்து வாரி, அந்ந்மாறு - அதற்குப் பித்தியாக
விலை - கிரயத்தை (அதாவது: பெறுமானமாக இது வந்துக்களான தன தான்
பாதிவரைகளை), கொண்டார் - பெற்றவர்கள், (கசகத்திற் செனித்து), நிலைய -
அக்காசத்தில் நிலை பெற்றிருக்கின்ற, கழு - கழுமரத்தில், ஏறி - புராதன காதலர்கள்
வருத்தம்படி செய்ய ஏறி, கிணம் - சீர்த்தினின்றும் இசைந்த மாங்காதி கிணங்கன்
வந்து - வெளியாகி வந்து, தழுக - உதிர, சின்றார் - இரண்டேவதிகையில் சின்றவர்
களாவார்கள், விலையின் முடை - வித்கப்பட்ட மாமிசத்தை, கொண்டி - விலைக்கு
வாய்க்கிக்கொண்டு, உணலை - உண்பதை, மேயினர்கள் - பொருத்தினவர்களை
மாமிச பேரஜிகள், சிலையில் - நீச்ச நிலையின்றி ஆழமாகிய, பெரும் - விசாலமாகிய
சீக்குழியன் - சேலினால் நிறைந்த பெருஞ்சூழியில், நின்ற - தங்கி நின்று, கழுவின
தார் - கழுந்து வருத்துகின்றவர்களுடைய, எ - று. (உரு)

952. இல்லையுயிர் நல்கின பிறந்தவர் பிறப்பெனச்
செய்க்கினான் செய்புருக்கி வாயிதெய் துயிரினார்

கல்லியொடு புணர்ந்துகூட கல்லொழுக்க மென்பா -
கொல்லிக வெந்துபா மெய்தியுழல் கின்றார்.

(கு - ள்) உயிர் - ஜீவன்களும், கல்லினை - புண்ணிய கர்மவிதிகளும், இவர் தவம் - மரணமடைந்தவர்கள், பிறப்பு - மறுபடி பிறத்தலும் (ஆகிய இவைகள்), இல்லையெனச் சொல்லினவர் - நின்றுகொண்ட (காந்திரிம பிரமாணமென்று அந்த அயதா கிரந்தமானாகிய, முற்பு புத்தியினால்) சொல்லுபவர்கள், (சாகத்திற் சென்றித்துப் புராதன காரிகளால்), செம்பு - செம்பை, உருக்கி - உருக்கி, காயிற் பெய்து - காயிலுற்ற, (செக்க முடியாத துன்பமுற்று), உயிர்வார் - பெருமூச்சு விடுவார்கள், கல்லியொடு புணர்ந்து - வித்தையொடு சேர்ந்து (அதாவது: படித்திருக்கும் புத்தி குறைவினால்), கல்லொழுக்கம் - கம்பியைக் காரித்திரமானது, கடைபெயன்பார் - தாழ்ந்த நிலையென்று சொல்லுபவர்கள், (சாகத்திற் சென்றித்து), கல்லியில் - மட்டுமித அல்லாததாகிய, வெம் - வெப்பம் பொருத்திய, துயாம் - துன்பத்தை, எய்தி - அடைந்து, சுழல்கின்றார் - சுழலுகின்றார் என்பது. (உ.உ.)

953 பொய்புணர் புணர்ந்துபொருள் வாங்கினார்கள் கண்டாய்
கையுடைய னுசியவை காய்க்கெறிப் புண்பார்
வைபம்புகழ் மாதவரை வைதனார்கள் காரி
வெய்யுருக்கி வாயிற்பெய கின்றசுழல் கின்றார்.

(கு - ள்) பொய்புணர் - அனாதிய வசனத்தை, புணர்ந்து - அவ்வாறாக உதாபித்து செய்து சொல்லி, பொருள் வாங்கினார்கள் - அன்னியர்களின் நிவரணத்தை வாங்கினவர்கள், (சாகத்திற் சென்றித்து), கையுடைய - அவர்கள் வைதனங்களில், காய்க்க - அன்னியில் கன்றாக வேர்ப்பட்ட, னுசியவை - இருப்புகளினால், செறிப்புண்பார் - (புராதன காரிகளினால்) சொருப்பெற்றவற்றையவர்கள், வைபம் - நுகர்ந்த வேகத்திலே பவ்வியங்களினால், புகழ் - மதுதிரித்தம்படியான, (ஸம்மியக்ஞானி குணங்களையுடையதாகிய), மாதவரை - உத்திருஷ்டமாகிய தபசைச் சேர்ந்த மதரா முனிவர்களை, வைதனார்கள் - திரித்தவர்கள், (சாகத்திற் பிறக்க அவர்களைப் புராதன காரிகள்), காரி - விசுத்தையும், செய் - இரத்ததையும், உருக்கி - சேர்த்துக் காய்க்கி, வாயில் - அவர்கள் வாயிலே, பெயுண்டற்ற, கின்ற - அந்தரத்தில் கின்று, சுழல்கின்றார் - சுழலுகின்றார்கள், எ - து.

954. ஒழுக்கனை யழித்துட னழுக்குணர் வுரைத்தார்
புழுக்கனை யிப்படை பூடைத்துவிழு கின்றார்
வழுக்கனைவர் கன்னெறியின் மத்தினை பெடுத்து
விழுப்பற வழுக்கனை யேகொடிய தென்பார்.

(சு - ஊ) ஒழுக்கினை - ஸந்தியக் காரித்திரத்தை, அழித்த - செடுத்த
உடல் - உடனே, அழுக்குரைவு - செட்ட செயலுக்கு ஏதுவாகிய, குமறி, குது
திருவானந்தம், உரைத்தார் - (கர்மானுருண உதயத்தால்) சொன்னவர்கள், (வ
கத்திற்குன்றி), புழுக்கள் சலிய - (அவர்களது சீர்த்தில்) இருபிகள் எஞ்
ஜாதங்களாகி உயத்திரவம் செய்ய, (தானாமல்), புடை புடைத்து - விவாப்பக்கத்
தில் அடித்துக்கொண்டு, விழுவின்றார் - பூமியில் விழுந்த புரளா கின்றார்கள்,
கன்கொழிலின்-நன்மார்த்தமான செயல்களினின்றும், கழுவினவர் - கழுவினவர்
களாகித் துச்சாரித்திரத்தில் சென்றவர்கள், (கரகத்திற்குன்றிப் புராதன காலத்
தனால்), மத்தினை செயெத்து - சம்மட்டிகளைத் தூக்கி, விழுப்பு - மூன் செய்ந்
துச்சாரித்திரமாயிய அஞ்சுதாம், அற - வீங்குப்படி, அறக்க - (புராதன காலத்
தல்லை) அடிக்க, வினாய - நமது கர்மமே, கொடியது - பொய்வாங்கினைப்படி
வது, என்பார் - என்று சொல்வார்கள், ஏ - டு. (உரு)

955. மிக்கவெரு கிண்களினி விட்டுநகர் சுட்டார்
செங்குர லிடைப்பல திலத்தினெனினி கின்றார்.
சக்கர மண்டத்தின் னறத்தினை மறந்தா
செங்குதனை மிக்கதுய ரத்திடை யுழைப்பார்.

(சு - ஊ) மிக்க - மிகுதியாகிய, வெருனி - குரோதத்தினாலே, களினி
விட்டு - வெருப்பை வைத்து, நகர் - ஊர்பட்டணம் முதலியவைகளை, சுட்டார் -
செங்குத்தினவர்கள், செங்குரலிடை - (கரகத்தில் பிறந்து அங்குள்ள) கற்க
களில், பல திலத்தின் - அனேகமாகிய எஞ்சுரைப்போல, (புராதன காலத்
தல்லை) இட்டிக்கற்ற), கெரிவின்றார் - கீரம் கொறுவெந்த துன்புறுகின்றார்
கள், சக்கரமடைத்த பின் - அரசுக்குரிய ஆக்ஞாசக்கரத்தை யடைத்த மிக்க
குணவியம் பெற்ற பிறகு, அறத்தினை - நம்மத்தை, மறந்தார் - மறந்தவர்கள்,
(கரகத்தில் பிறந்து), எக்கம்-ஏகமாக, (அதாவது: ஒன்றாகவே நீங்காமல்), துணை
தல்லைச் சேர்ந்தோரின் தலாகிய, மிக்க - அதிகமாகிய, துயரத்தினை - அலாநாதி
துன்பங்களிலேயே, உழைப்பார் - பொருத்திச் சிறந்து சிரமப்படுவார்கள், ஏ - டு.

956. கொலைகளவு பொய்ப்பொருளி னுணையின் மகிழ்த்தார்
மலையின்மிசை வட்டென வுருட்டவிழு கின்றார்
குலகல குடிநிபரிய சுற்பழிய மேவும்
புலமகளிர் காரகவிற் புழுக்கனெனப் பொலிவார்.

(சு - ஊ) கொலை - ஜீவகதை செய்வதும், எனவு - பிறகுணைமையைத்
திருவிதும், பொய் - அசத்தியம் பேசலும், பொருளிணுணையில் - (மண், பொன்
பெண்ணாதி) பரித்திரத்தில், மிகுந்த குணையாகிய, துணைகளில், மகிழ்த்தார்

இனித்து அவற்றிற்குரிய காரியங்களைச் செய்தவர்கள், (சரத்தின் பிறந்து புரந்தன ஶரகர்களால்), மலையின்மீது - புவதங்களிலேற்றி, வட்டென - குண்டுகளைப்போல, உருட்ட - அங்கு நின்று உருட்டித்தள்ள, விழுங்கினார் - விழுந்தவ்ரு நின்றுகள், குலம் - உயர்குவத்தினும், கல்வ குடி - சற்குடிப் பிறப்பைக் கட்டினும், பெரிய - மிகுந்த குணமுடைய, கப்பு - பதிவிரகா தன்மையானது அழிய - செழிப்படி, மேவும் - (அன் - னிய புருஷன்னை மோலு புத்தியால்) பொருத்தும், புலமகளிர் - துர்க்குணமாயிய சீசத்துவமுள்ள வந்திரன், கார் - கறத்த, அகலில் - நெருப்பில் வெந்த இருப்பு ஒட்டில், புழுக்களென - புழுக்களைப்போன்ற பொரிவார் - (அக்கரிதவத்தினால்) பொரித்து வருத்துவார்கள், எ - த. (உஎ)

957. தோலின் புரித்திடு நினைத்தடி சுவைத்தார்

சோலைபுக நீ நெருப்பு கொரியவுரி கின்றார்

மரில்குடை மன்னவரை வஞ்சனைசெய் தமைச்சர்

சசலக்கழு நிறத்திதுநத தாமங்கனைத் திருப்பார்.

(கு - கூ) தோலின் - சரத்தின் மேற்கோல, வரித்து - கழற்றி, இடம் - அத்தோலின் மேற்புறம்குள்ள, கிணம் - இரண உம்பந்தமாகிய, தடி - மாமிசத்தை, சுவைத்தார் - தின்றவர்கள், (சரத்திற் சேர்த்து), சோலை புக - கிழலுக்கேந்த தோப்புகளிலுடைய, நீர் - பெரிதானது, நெருப்பு - அக்கினியானது, கொரிய - அத்தோப்புகளில் மேனின்றும் விழுதவால், வரிவின்றார் - தங்கள் மேற்கோலுந் தோலின் படைசென்றார்கள், மரில - மாலைகளானிர்த, குடை - வெய்தைக் குடையையுடைய, மன்னவரை - அரசர்களை, வஞ்சனை செய்த - கபட்டு செபித னாற்றிய, அமைச்சர் - மந்திரிகள், (சரகர்களாகப் பிறந்து), கால - மிகவும் பெரிதானது, கழு - கழுமரங்கள், நிறத்தில் - சரத்தில், உற - பொருத்தித் தைத்து கொள்ளும்படி, (புராதன ஶரகர்கள் செய்க்க), தம்-துதன சிவகர்களைய தாங்கள், அங்கு - அங்குடத்திற் அக்கழுமரத்தில், அனைத்து - சேர்த்து, இருப்பார் - வருத்தமுற்றிருப்பார்கள், எ - த.

'செய்த அமைச்சர்' என்பது, 'செய்தமைச்சர்' எனத் தொகுத்த னாயித்து. (உஅ)

958. இளைபதுய ரெண்ணிய வுடையவெழு நிலத்தில்

வினைவினை டாகரின் விழந்தவுண் மீட்டல்

முனிவரிதை தனக்குமரி தரவவுள தாகும்

இனியெனரை பெண்ணினு மிதஞ்சிதி துணரப்பேன்.

(கு - கூ) எண்ணிய - கணக்கெடுத்ததாய், துயர் - துன்பத்தை, வுடைய - உடைத்தாய், இளை - இத்தன்மைத்தாய், விழந்தில் - வந்த

காலத்தில், ஹிலையில் - பாலகியையினால், இரண்டா ஏகில் - இரண்டாவதா கத்தில், வீழ்த்த - வீழ்த்தாராவந்த, உரின - உரினா, மீட்டல் - அத்துன்பத்தினின்றும் விவகிருவது, முனிவர் - கணதாதி முனிவர்களுக்கெல்லாம், இவததனக்கும் - எழுமணனாகிய அரஹந்த பரமசிவனுக்கும், அரிதாய் - முடியாத தன்மையாக, உண்டாகும் - உண்டாகாதாகும், இனி - இனிமேல், உரை - சொல்லுது, என் - என்ன இருக்கின்றது, என்னினும் - எவ்வுதறும், இத்ம் - என்மையாகும்படியான தம் மொழிகளை, நிதிது - கருக்கமாக, உரைப்பன் - (என்) உணக்குச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக, ஏ - து.

‘அரிதாய்’ என்பது, அகரச்சாரியைப் பெற்று, - ‘அரிதாய்’ என வந்தது. (9)

959. பொற்புலம் வெறுத்தெழு தவத்தமா னாகி
மறத்தொடு மலிந்தொளிநு மழிமன்ன னாகிப்
பொற்புல மிசைப்பொளி மனத்தொடு புணர்ந்தாய்
கறத்துமுடை மேனிகர கத்தின்வன மானாய்.

(கு - ஊ) (வரசனே!), பொறி பஞ்செந்திரியங்களின், புலம் - வகையங்களில், வெறுத்து - கவராதபடியாக, எழும் - உண்டாகிய, தவத்து - பாவதினாலே, அமரனாகி - கல்பலோகத்தில் செவனாகி, (பின்பு), மறத்தொடு - மறத்தொடு, மலிந்து - சிறந்து, ஒளிரும் - பிரகாசித்தின்று, ஆழிமன்னனாகி - அந்தக் காவர்த்தி பகவதைய உடைத்து (அப்போது), பொறி புலவிசை - பஞ்செந்திரிய விவகிருவனின் மேலே, பொலி - அழகுபெற்று நிறைந்திராகின்ற, மனத்தொடு - மனத்தொடு, புணர்ந்தாய் - சேர்ந்தாய், (ஆகையால்), நுங்கனம் - இப்படிப்பட்ட துன்பமுன்ன, கரத்து - கரத்தில், கறத்து - கறப்பாக், முடை - துர்க்கத்தில் விசைந்து, மேனி - சரீரமுடைய கரகனாக, ஆனாய் - பிரந்தாய், ஏ - து. (10)

960. அறத்தொடு புணர்ந்தமர லோகமுடை வாயோ
மறத்தொடு மலிந்தெழு திலத்துமுறை வாயோ
திறத்தினில் விரண்டைய நினைத்துறுதி சேரி
ஊறப்பொரு னுரைப்பனா தல்லவெனும் வண்ணம்.

(கு - ஊ) அறத்தொடு - தம்மத்தொடு, புணர்ந்து - சேர்ந்து, அமரலோகம் - தேவலோகத்தை, அடைவாயோ - இனிமேல் சேர்வாயோ?, (அல்லது), மறத்தொடு - பாவத்தொழிலொடு, மலிந்து - மிகுதியாகச் சேர்ந்து, எழு திலத்தும் - இந்த சப்த கரகங்களிலும், உரைவாயோ - மறபடி குறபடியும் சேர்வாயோ?, இவ்விரண்டையும் - இந்த இரண்டு வகையிலும், திறத்து - தீர்க்காவோசனை செய்து, திறத்தின் - ஆம்முனைய திறத்தில், உறுதி - உறுதியாகிய நிலையானதின் - அடைபடுபவதின், உறுதி - உறுதியாக, அல்ல - இத்தன்மை

மானது, தெனில் வண்ணம் - நீங்கும் விதமாக, அதப்பொருள் - நம் வசனம்
கின்ற தத்துவார்த்தமாக, உரைப்பன் - சொல்லுவேன், ஏ - து. (உச)

961. முனைத்துன்பிசை வந்தவர்கண் மேன்முனித வின்றி
நினைத்திடிது முன்னபெண் வினைப்பயன் தென்றே
மனத்திசைமற மேனின்மிது பாவம்வரும் வந்தா
துண்பினை விலங்கினிடை யுய்த்திடரை பாக்கும்.

(கு - ஊ) உன் மிசை - உன் மேல், முனைத்து - கோபித்து, வந்தவர்கண்
மேல் - சண்டைக்கு வந்த காரகர்களின் மேல், முனிதவின்றி - நீ கோபத்தைச்
செய்தவின்றி, இது - இத்தன்மையானது, முன்ன - பூர்வத்தில், என் - என்
ஊர் செய்யப்பட்ட, வினைப்பயனதென்ற - கர்மோதய வினாவென்று, நினைத்திடு
தமணிப்பாயசை, (அப்படியல்லாமல்), மனத்தின் - உன்னுடைய மனதில், மற
மேனின் - பாவகாரணங்களைய குரோதாதிகளை யடைவானாகுங், (அவ்வந்தரன்
பரிணாமத்தினால்), மிது - மிகுதியாகிய, பாவம் - தீரவிய பாவகாரம் பிரகிருதிகள்,
வரும் - ஆத்மணிதத்தில் ஆஸ்வமமாகும், வந்தால் - அப்படி ஆஸ்வமாகி ஆத்மப்
பிரதேசபந்தமும் வந்திபந்தமுமாகுங் (அதனால்), உனை - உன்னை, (அதுபாச
பந்தமாகிய தன்மையாலே), பின்னை - பிறகு, விலங்கினிடை - திரிவக்கதிவினிடத்
தில், உய்த்த - அடைவித்து, இடையாக்கும் - துன்பத்தைச் செவ்விக்
கும், ஏ - து. (உஉ)

962. அநிலன்முத லாவர்சா ணம்புகுதி யாவிற்
பிறமிமறு சுழியின்வழி யொழுதீதல் பிழைத்தி
சுறுவுசெறி வுறுதலெடு வத்துவை யழித்தா
விறுதிருப்பல் திகிலைக ளெய்திவடு லின்றே.

(கு - ஊ) அநிலன் முதல் - அருகத்பரமேஷ்டி முதலாகிய, ஐவர் - பஞ்ச
பரமேஷ்டிகளை, சாணம் - சகலவிதமாக, முருதியாவில் - சேர்வாயாவில், (அதாவது
பஞ்சபரமேஷ்டிகளைத் தியானித்தால் அதனால்), பிறவி - ஸம்ஸார சுழல்திரை
தின், மறு - சுழலுக்கற்ற, சுழியின் - நீச்சுழலினது, வழி - மார்க்கத்தில், ஒழுது
புதல் - வீழ்சென்றதெனினும், பிழைத்தி - நீ கீழ்க்கொவனாய், (அப்படியில்லா
தால்), சுறுவு - கீக்காத குரோதாதிகளையும், செறிவுறுதலெடு - சேர்ந்தலெடு, வத்
துவை - ஆத்மத் திரவிய சுபாவகுணத்தை அழித்தால் - வெகித்தால், (அதனால்),
இதத்தில் - முடிவில்லாத, பல் - பலவாகிய, திகிலைகள் - தீரவிய பாவகார
ணமி - ஆத்மணிதத்தில் அடைத்து, லின்ற - பந்தித்து வந்து, அகம் - தக்க
வினை உதிப்பித்த ஆத்மனை வருத்தப்படாணும், ஏ - து. (உஉ)

963. விட்டனை வினைக்குகல காட்சியினை விட்டம்

மோட்டுகா கத்துவர் முழங்கழலின் விழந்தல்

மீட்டுகா கத்திடை விழாதவகை வேண்டித்
காட்சிதலை நின்றொழுநகு காதன்முத னீந்தே

→ (கு - க) கீட்டினை - மோட்சத்தே, வினைக்கும் - உண்பெண்ணும்படி
யான, கவ - கண்ணையாகிய, காட்சியினை - ஸம்மியத்தரிசனத்தை, விட்டு - (யோதித்
தாய் பெருமல்) விட்டிவிட்டு, இம்மோட்டி காதத்தாய் - இரத்தப் பெரிநாகிய காத
தான் பண்ணையாகிய, முழக்கு - பெரிநாகி வரிகின்ற, அழலின் - அன்னிக்குத்
தாமனமாகிய காதப்பத்தினை யுடைய பூமியிலே, கீழ்ந்தாய் - கீழ்த்தனை, மீட்டு -
முதப்படி (அதாவது: இனிமேல் வரும் பிறவிகளில்), காதத்திடை - இப்படிப்பட்ட
காதங்களில், விழாதவகை - அடையாதவகையை, வேண்டில் - நீ இச்சிப்பையே
பாகிள், காதல் முதல் - அன்னியத் திரவியபேட்சைகளின்ற பாகியாப்பியத்தா
பரிக்கிரக வானுடை முதலியவற்றை, கீத்து - பரிதாபித்து (அதாவது: கிரகம்
காஷ்யானி), காட்சி - ஸம்மியத்தரிசனமாகின்ற தத்வார்த்த சித்தானந்தில், தலை
நின்ற - முதன்மையாக நின்ற (அதாவது: ஹேயோபாதேவர்களைத் தெரிந்து,
உபாதேவ ஸ்வரூபத்தில்), ஒழுநு - உடக்கக்கடலாய், ஏ - று. (உச)

964. வெகுனிமத மாணபயினை பற்றினவை வினைக்குப்
புருதும்வழி கல்லவில பொறைவிலைவு செம்மை
நகையொசுருவந் தீதனிலை கல்லினைக்கு வாய்தல்
பகையுறவு பணிவுதெளி கின்பங்களைப் பயக்கும்.

(கு - க) வெகுனி - குரோதமும், மதம் - மாணமும், மாயம் - மாயாக்கா
தமும், மினைபற்றல் - அநிலோபமுமாகிய, இவை - இத்தச் சதவிகிதமாகிய - கவைய
பரிணாமங்கள், வினைக்கு - உபகர்மங்களுக்கு, புருதும் - அடைகின்ற, வழி - வழி
களாகும், கல்ல - கண்ணையாகிய, வல - ஸம்மியத்தவ வல்லமை பொருத்திய,
பொறை - கருணையும், (அதாவது: பிரசமமென்கிற உபசமபாவமும்), வினைவு -
கண்ணக்கமும், சென்மை - (மாயத்தின்கண்) உண்மையும், சகையெடு - முதமவர்க்
கிடைய, உவந்து - உன்முனந்து, கதல் - சத்பரத்திரங்கனில் ஆகாராதிகளை
தூளிப்பதுமாகிய, இவை - இவைகள், கல்லினைக்கு - புண்ணிய கருமங்களுக்கு
கவய்தல் - வரப்பட்ட வழியாகிய காதனைகளாகும், (ஆகையால், காதனை) நி
யகை - ஆம்மனுக்குச் சத்துருவாகித் துன்பத்தைத்தரும் பாபகர்ம காரணங்களை
புறம், உறவு - மித்துருவாகி இன்பத்தைத்தரும் புண்ணிய காமகாரணங்களையும்,
தெளிவு - இவைகளைத் தெளிதவென்னும் ஸம்மியத்தவத்தினாலாகிய, பணிவு -
பிராணி ஸம்படம் விஷயவாங்கம்களும், இன்பங்களை - அப்பிபுதலத்தொடர
தற்களை, பயக்கும் - ஆம்மனுக்கு உண்பெண்ணும், ஏ - று. (உச)

965. என்றிக்கதி நீங்குவதென் நேதமுத வேண்டா

மன்றத்துவர் நீங்குவதற் கார்வமெழு மாகி

வென்றமுனை நின்றவின் பொறுக்குமினி மிக்கே.

(கு - கூ) இக்கதி - இக்கதிதான் தான், வந்த - வந்தபொழுது, நீங்கு - நீங்குவதற்குமென்ற, எதம் - வருத்தத்தை, உதவெண்டா - அவை வெண்டாம், சிந்த - படுத்தித் து கின்ற, வினை - கருமங்களின் மீதுகொண்டது, நீங்கிய கண்ட - முடிவுபெற்ற நீங்கினகாலத்து, இதுவும் - இக்கதையும், நீங்கும் - நீங்கிவிடும், அன்றி - அப்படியன்றி, துயர் - துக்கமானது, நீங்குவதற்கு நீங்கி விடுவதற்கு, ஆர்வம் - ஆசையானது, எழுமாவும் - உண்டாகுமாவும், உண் - உண்ண, ஏன்றும் - பொருத்தியதாயும், வினை - கருமங்கள், இனி - இனிமேலும், மிக்கு - அதிகமாக, கின்ற - உதவஞ்செய்து கின்ற, ஒதுக்கும் - வருத்தத்தைச் செய்கிக்கும், வ - த.

(கூ)

966. சொன்றதுன் தாயகமுஞ் சிறிதுபெரி தொழிய

நின்றபெருந் துயரிதுவு நீங்குஞ்சில நாளில்

வென்றவந்த மறநெறியின் மெய்யுணர்வு காட்சி

பொன்றிபொழு குண்கண்வினை பெட்டுமுட வ் கெடுக்கும்.

(கு - கூ) சொன்றது - இத்தகுமன் சொன்றதாயி, உத - உதவ, துயரம் - துயரம், பெரிதொழிய - அதிகமான பாகம் நீங்கிவிட, சிறிது நின்ற - இன்னும் சொற்பகால மிருக்கிறது, சிலநாளில் - அந்தச் சொற்ப காலத்தில், பெருந்துயரிதும் - பெரிதான இக்கதி தன்பமும், நீங்கும் - நீங்கிவிடும், மெய்யுணர்வு - ஸம்மியக்குணத்திலும், காட்சி - ஸம்மியத் தரிசுணத்திலும், ஒன்றி - பொருத்தி, வென்றவந்தம் - ஸகல விபரீதங்களை ஜயித்திராந்தரத்தினால்வாழல் அருளிச் செயல்பட்ட, அறநெறியின் - தர்ம மானக்கத்தில், ஒழுது - பாவனை செய்துக்கொண்டவாய், (அப்படி கப்பாயேயாமாயில் அப்பாவியானது), உண்கண் - உண்ணிடத்த பத்தமாகி கின்ற, வினையெட்டும் - அஷ்ட கருமங்களையும், உடன் - உடனே (அதாவது: அற்ப காலத்திலே), கெடுக்கும் - நீங்கிவிடும், வ - த.

(கூ)

வேறு.

967. வானரி யுழவை வாயின் மறநரி னையி னஞ்சித்

சூழ்நரி யகத்திற் போரிற் கருவெறி கடலிற் தாணி

வீணா னாகி நிற்கு நிரையத்துழிமாநற் காக்குந்

கேனினி மறநததர் போல கிடைப்பதென் தில்லை கண்டாய்.

(கு - கூ) வானரி - பிச்சைப் பொருத்திய மீன்மத்தினிடத்திலும், உழவை - வாயின் - முனியுண்டாய், வாயினும் - வாயினாயின் - மீன் பொருத்திய வாயின்

அடைய வாயிலும், எஞ்சில் - விசை வாயுத்திலும், குழைவாயத்தில் - குழைந்த
 அரிவென்ற அக்ஷரமினது மத்தியிலும், போரில் - யுத்தாகந்தத்திலும், சுரு - மன
 மத்யைக்களவ், ஏறி - ஏறினென்ற, கடவில் - வாயுத்திரத்திலும், கானில் - காட்டி
 தும், (ஆகிய இவ்விடங்களிலெல்லாம்), நீள் - பெரிதாயி, அரனாதி - ஆம்மனா
 குச் சகாயமாகி, நிற்கும் - நீங்காமல் நிற்கின்றதும், நிரையத்து - காலக்காலிலே,
 விழாமல் - விழவொட்டாமல், காக்கும் - காத்து ரகங்க்கும்படியானதுமாயி,
 அறத்தையுடையதும் - தம்மத்தையுடையதும், கிடைப்பது - சேரப்பட்டுநி ரகநி
 கெற்ற பொருள், ஒன்று - வேறொன்றும், இல்லை - இவ்வுலகத்திலில்லை, (ஆகை
 யால் லாசனே!) இனி - இனிமேல், (அந்த தம் மவருபத்தை), கேள் - உறுதி
 யாகக் கேட்கக்கடவாய், ஏ - நு.

கண்டாய் - அசை.

(உ.ச)

968. உம்பர்தம் முலகி ஊய்க்கு முலகினுக் கிணறமை யாக்கும்
 வெம்பிய பிறப்பின் வாகி கிட்டின்கண் வைக்கு மெய்யே
 கம்பிவல் கிறத்தையப் போதுக் துணியில்கை நமக்கு நாடின
 கம்பயி கிணறமை யாகிக் கிருவறம் கைக்கொ ளென்றேன்.

(இ - ஊ) (மேற்கூறிய அறமனது), உம்பர்தம் - தேவர்களுடைய, உல
 கின் - உலகமாயி ஊர்த்தவ ஸேகத்தின், உய்க்கும் - அடைவித்தாய் புண்ணிய
 பன்களைக் கொடுக்கும், (அதுவல்லாமலும்), உலகினுக்கு - இம்முன்று ஸேகத்
 துக்கும், இறைமையாகும் - ஆதிபத்தியமாகுந் தன்மையான அந்நந்த பதவியை
 கும் செய்கிக்கும், வெம்பிய - வெறும்புற்படியான, பிறப்பின் - இச்சமஸாரத்தில்
 பிறக்குத் தன்மையினின்றும், வாகி - விவக்கி, கிட்டின்கண் - மோட்சத்திலே,
 மெய் - யாதாத்தியமாக (அதாவது: தருவமாக), வைக்கும் - கட்டாக்கும்,
 கம்பி - தம்பியே!, நாடின - ஆராயுமிடத்தில், கமக்கு - ஆம்மனைய கமக்கு, கல் -
 கன்மையாகிய, அறத்தையுடையதும் - தம்மத்தையுடையதும், துணை - ரகநினைவாகும்
 பொருள், இல்லை - வேறொன்றில்லை, (ஆகையால்), கம்பயில் - சவனமில்வாத,
 கிணறமையாகி - உறுதிபுண்டையவனுதி, கிருவறம் - தீ வினதம்மத்தை, கை
 கொள் - சேர்வாயாக, என்றேன் - என்று ஆதிக்கப்படுத்தினனாய் யான் சொல்
 னேன், ஏ - நு.

(உ.ச)

969. என்றது பிறப்ப வென்க வலத்துவிந் கிலத்து வந்தின்
 குன்றலா வுறுதி கொன்னீ ரும்மொழி வழியில் வேனே
 னின்றன னென்று பிந்த சிவையத்து நீங்க கின்று
 பெவந்தவ னிணறஞ்ச நன்றென் றியாணென துவகம் புக்கேன்.

(இ - ஊ) என்றதும் - என்று யான் சொல்லவும், இறப்ப - மிகவும், என்
 னென் - என்னிடத்தில், வலத்து - கன்மையாகித் தள்ளாக்குவதாயி ஆகை

குலில் இல்லித்த - இத்த அரசு புகியில், வந்து - சேர்த்து, இந்து-இப்பொழுது
 ஒன்றன் - அனேகமாகிய, உறுதி - உறுதியாகிய சமீபத்தை, சொன்னீர் -
 சொல்லினீர்க்கு, (சான்), உம்மொழி - உமது வசனத்தினுடைய, வழி - வழியில்,
 கிள்ளினேன் - அகையாமல் போனேனெனயாகில், ஒன்றம் - எப்பொழுதும், இந்து
 நிலையத்து - இப்படிப்பட்ட நாடங்களில், கீங்கலின்றி - கீங்குதலில்லாமல், தின்
 றான் - அடைந்தவனுடைய, என்ற - என்று சொல்லி, அவன் இறைஞ்ச - அவன்
 என்னை வணங்க, என்மென்று - உணக்கு என்மையாகச் சடலெடுத்து, (ஆதி)
 வதித்து, யான் - நான், எனது - என்னுடைய, உலகம் - உலகமாகிய லகத்தை
 கல்பத்தை, புத்தேன் - அடைந்தேன், உ - று. (20)

பத்தாயது :

நிசையத்துளறவுரைச்சருக்கம் முற்றப்பெற்றது.

பதினென்குறையுள் :
பிறவிமுடிச்சுருக்கம்

970 நிறைபொறை சாந்தி பேரம்பி நின்றதொன் நிண்மை சிந்தித்
தறிவன சாண முழி யாருயிர்க் கருளி யந்தப்
பிறவிபி னொருவிச் சித்த விரதம்பெ யிரும்பிற் பெற்ற
வறநெறி யதனின் வந்திக் கரசினம் குமா னானன்.

(சு - ஊ) (சான் அங்னாது வந்தபின் அவன்), நிறை - மிகுது நிறைவு பெற்ற, பொறை - கடிமையுள், சாந்தி-உபசம பரிணதியும், (ஆகிய சுயோபயோக குணங்களை), ஒம்பி - சாதித்த, நின்றதொன்றின்மை - வல்லா கை தக்கக் களிக் யாதொன்றும் நிலை நிலை அனிக்ரிய ஸ்வரூபத்தை, சிந்தித்த - தியா னித்த, அறிவன சாணம் - அருக்பாணது பாதங்களில், முழி - படித்த (அதாவது: அருகப்பதி பாவசொல்), ஆர் - நிறைந்திராயின்ற, உயிர்க்கு - ஸகலஜீவன் களுக்கும், அருளி - காருண்யத்தைச் செய்து, சித்த விரதம் - வித்தாஸத்தை பெய் - சேர்க்கப்பெற்ற, இரும்பி - அயமானது பிரகாசமானதுபோல, பெற்ற - அடைபட்ட, அதனெறியதனின் - தர்ம வழியினுல, அந்தப் பிறவியின் - அங் காரணம்மத்தினின்றும், ஒருவி - நீக்கி, இங்கு வந்த-இப்பூதியில் வந்து, அரசினம் குமான் - ராஜபுத்திரனாக, ஆனான் - அவநித்தான், எ - ற.

(ச)

971. மத்தித்தத் தீபத் தின்க ணிரோவதத் தயோத்தி யாருள்
கொற்றவன் சிரிவம் மாலின் காதலி கசினமக் கொம்பின்
பெற்றியான் வலிந்துச் சிதா மாலெனஞ் சிறுல னாகிக்
கொற்றவர் குலங்க ளென்னும் குலமலை விளக்கை பெற்றான்.

(சு - ஊ) (அண்ணம் அவதரித்தவன்), மத்த - பின்னை, இத்தத் தீபத்தின் கண் - இந்த மத்தியிலேக ஜம்புக்லீபத்தில், தேவதத்து - ஐராவதகேதத்தி ளத்தில், தயோத்தி - தயோத்தியென்கிற நகரத்தை, ஆரும் - ஆங்கின்ற, கொற்றவன் - அரசனாகிய, சிரிவம்மாவின் - பூர்வம் வென்பவனுடைய, காதலி - காதலையையுடைய பட்டத்தையானதொம்பின் - புஷ்பக் கொம்பினது, பெற் றியான் - தன்னைமையுடையவனாகிய, கடிமை-ஸாஸி எவென்பவனது, வலிந்து- கப்பத்திலே யடைந்து, சிதாமாலெனும் - பூதாமாவென்னும் நாமமுடைய, சிறு லாகிக் - புத்திரனாக, கொற்றவன் - அரசனாகையு, குலங்களென்னும் - குலம்

சென்விறு குலமலை - குலபர்வதங்களுக்கு, விவர்கை ஒத்தான் - தீபத்தைப்
பேரால் பிரகாசியாவின்றான், ஏ - து. (உ)

972. வினையத்தின் முனிவ னெடுத்து விஞ்சையின் வளர்த்த வீர
வினாவொத்துத் தீப வேந்தர் நிறைவெடுத்த தாசு மேவிக்
கணமொத்தெவ் வுயிர்த்து மீந்து கமலப்பூத் தடத்து வெய்யோன்
நின்பொத்து மரைமு கத்தார் தம்முனைத் தொய்நிற் பட்டான்.

(டு - ள்) (அம்மைம்), வினையத்தின் - வணக்கத்தினால், முனிவனொத்து
முனிவனென்போல, விஞ்சையின் - அரசர்களுக்கெரிய வித்தைகளோடு, வளர்த்த
வளர்ச்சியடைந்த, வீரன் - வீரனாகிய அக்குமாரன், நிறை வெத்து - தனது எண்
மை கண்மலர்க்கத்துற் பொருத்தி, தீயவேந்தர் - சத்துரு சாணாக்களுடைய, நிறை
நிறைமையை, செடுத்து - போக்கி, அரசு - சாஜ்யத்தை, மேவி - பெருகி, தன்
மொத்து - மேகமானது கைம்மலின்மீ மழையை வருவிப்பதுபோல, எவ்வயிற்
தும் - ஸ்கலங்களுக்கும், ஈத்து - தியாகம் கொடுத்து, கமலப் பூத்தவத்து - அழகிய
தாமரைத் தடாகத்துக்கு, (வேராவியின்கும்), வெய்யோன்றினு பொத்து - குர்
யின நீகர்த்து, (அதாவது: குரியன் தாமரைத் தடாகத்துக்கு கண்மை செய்து
விளக்குவதுபோல), மரைமுக்கத்தார் தம் - தாமரை மலர்போன்ற மூகமுடைய
தேவிமார்களின், தொய்நிற் - சாத்தால் எழுதிய இயிவொழிகளையுடைய, முலை -
வந்தன்களினாலே யுண்டாகின்ற காமபோகத்தில், பட்டான் - அடை
தான், ஏ - து. (உ)

973 அழலிடை வந்த ஸமந்த னவ்வழ தணிபு மெல்லை
நிழலிடை நிரூப் தேவோ னிரையத்துத் துயரத் தீரக்
குழலன மொழியி னார்தன் குவிமுலைத் தடத்து கைகிப்
பழலினை துணிக்க நின்ற பான்மைவல் துதித்த காளால்.

(டு - ள்) அழலிடை - ஆதப்பத்தினின்றும், வந்த - நீங்கி வந்து, ஸமந்தன் -
புருஷனுனவன், அவ்வழல் - அவ்வாற்பம், தணிபுமெல்லை - நீங்கும் பரிபந்தம்
நிழலிடை - நிழலிலே, நிரூப்பதேபோல் - இருப்பது போல, (இந்த பூ தாம
வாகிய அரசன்), நிரையத்துத் துயரம் - பூர்வத்தில் சாகத்தில் அனுபவித்த துர்
மானது, தீர - நீங்கும்படி, குழலன - புள்ளாக்குழலினைக்குச் சுமாமலு
இனிமை பொருத்திய, மொழியினுர் தம் - வசனத்தையுடைய தேவிமார்களின்
குவி - திரட்சி பொருத்திய, முலை - வந்தன்களையுடைய, தடத்து - மார்
லரிடத்து, வைவி - காமராகத்தினால் தங்கி, பழலினை - பூர்வத்திலிருந்துண்டாகி
விளைகன், துணிக்க - செலும்படி, நின்ற - நின்றதாயி, பான்மை - குணமானது
வந்த - அடைந்து, உதித்த கால் - உதயத்வதக் கொடுத்த காலத்தில், ஏ - து.

974 அந்தமில் வினைக்கு மாறா மனத்தமா முனிவன் பாடம்
வந்தவன் வணங்கி மாற்றின் வடிவென முடியக் கேட்டிட்
அத்திர விபவத் தன்னை பெயிற்று சூழி வீக்கி
வெந்திதல் வேந்தர் வீரன் மெய்த்தவத் தரச னானான்.

(இ - ஊ) அந்த மில் - அழிவல்லாத (அதாவது: ஆம்மருண கருவகனான),
வினைக்கு - வினைக்குத்து, மாறாம்-எதிராக, (அவ்வினைக்காகச் செங்கும்படியான),
அனத்தம் - முடிவிலலாத ஸம்மியக்ஞாநுதி குணங்கையுடைய, மா - பெருமை
பொருத்திய, முனிவன் - துரு முனிவரனுடைய, பாடம் - சாணக்கியில், வந்த -
வந்து அடைத்து, அவன் - அந்த ஸ்ரீதாமானவன், வணங்கி - மஹாகாந்திர
வரால் வணங்கி, மாற்றின் - ஸம்ஸாரத்தினுடைய, வடிவென - சுவருபர்த்தி
பெய்வாய், முடிய - முழுமையும், கேட்டிட்டி - அவரால் சொல்லச்சேட்டு, இத்திர
விபவத்தனை - தேவகேந்திர வையவம் போன்ற ராஜ்ய போகத்தத், வாயுது -
அங்கினியிடத்தவத்த, சூழின் - உவந்த சூழிலை பன்மமாகி ஒன்றுமில்லாமத்
பொவதபொல, வீக்கி - தனக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமின்றி லைவாக்கிய பாடி
நுக்கினியால் நீக்கி, வெம் - வெப்பம் பொருத்திய, திதல் - பரக்கிரமமுன்ன,
வேந்தர் - ராஜாக்களுக்கெல்லாம், வீரன் - வீரனாகிய, (ஸ்ரீதாமானவன்), மெய்த்
தவத் - உண்மையாகிய தபஸுக்கு, அரசனானான் - ராஜாவானான், ஏ - று.

இன்னும் உரியதனால் அவன் ஜினசைகையைக் கைக்கொண்டான் என
பத பெர்ப்பம்.

975. மோகன்கண் மூன்றஞ் சிந்தை யுடன்செல வடக்கி ஆற்று
மோகன்கண் மூதுகிட் டோட முனிவனைய முகடு கொண்டு
நகரங்க ணடுக்க நோற்றா ராதீன நான்கி வீக்கிப்
மோகன்கண் புகழ லாற்றா பம்மனந் தற்பம் புக்கான.

(இ - ன) (அவ்வணம் ஜினசைகையுக்கொண்ட அவன்), மோகன்கண்
மூன்றம் - மனவசனகையங்கள் மூன்றையும், சிந்தையுடன் - தீர்மத்தியான
மூடனே, (வடி), செல - செல்லுதல்படி, அடக்கி - அடக்கமுற்று (அதாவது
பிரானி ஸம்மயம விஷய ஸம்மயங்களில் பெருகதி, ஸம்மியக்ஞான பாவனையால்)
மோகன்கண் - மோகன்கைய சருவகனின், வந்த - ஆஸ்ரவமானது, முதுகி
டோட - பின்னிட்டி கேட, முனிவனைய - முனிவரனுத்தன்மையை, முகடு
கொண்டு - மோகன்கொண்டு, நாகக்கிள்-தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாம்
நிமிச - (திவரோ மேவான ஸம்மியக்ஞானியென்று பயபத்தியினால்) நிமிசி வக்கி
கும்படி, நோற்ற - தபஞ்செய்து, ஆராதனை வான்கின் - சதுர்வித ஆராதனையி
நுத்தல், வீக்கி - வீர நீக்கி, மோகன்கண் - மோகன்கொண்டு கொள்கியவனின்

புகழலாற்று - வண்ணிக்முடியாத, பம்மனத்தெய்வம் - கண்ணமாயிய பிசும்மன்
பத்திர, புகான் - அனாதகன், ஈ - ற.

(க)

976. தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தானா கத்து னாய்க்குந்
தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தானா கத்து னாய்க்குந்
தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தானா கத்து னாய்க்குந்
தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தானா கத்து னாய்க்குந்.

(இ - ஊ) தன்னுள்ளே - ஆத்மத்திரவிய குணமாயிய சேதன குணமாயி
வது) தனக்குள்ளே, நின்று - அசுத்த கிச்சயத்தால் அசுப்போபயோகத்தில் பரிணா
மித்து நின்று, (அதனால்), தன்னை - அந்த ஆத்மன் தன்னை, தான் - அப்பரிணா
மானது, காதத்து - (அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹார கர்ம புத்தவ பந்தங்களி
னால்) காதங்களிலே, உய்க்கும் - செலுத்தி வெவ்வேறாக பரிபாயத்தையடைபதில்
தன்னுள்ளே - (அப்படிப்பட்ட ஆத்மத் திரவியம் முன் கொள்ள அரசுத்த கிச்ச
யத்தால்) தனக்குள்ளே, நின்று - சுபோபயோகத்தில் பரிணமித்து கின்று, (அதனால்),
தன்னை - அவ்வாற்றினைய தன்னை, தான் - அப்பரிணாமானது
தான், காதத்து - (அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹாரத்தால்) தேவலோகத்தில்,
வைக்கும் - உதாபித்து அப்பரியாயத்தைப் பண்ணும், தன்னுள்ளே - (ஆத்மன்
தனது குணமான ஞானத்தி சேதனையினால்) தனக்குள்ளே, நின்று - (அசுத்த
கிச்சயத்தில் சுபோபயோகத்தில்) பரிணமித்து, தன்னை - அப்படிப் பரிண
மித்த ஆத்மனைய தன்னை, தான் - அப்பரிணாமி வியவஹாரத்தான், நமோநி
தன் - (அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹாரத்தால் காதத்தி) கண்ணத்தில், உய்க்
கும் - கர்ம பந்தத்தால் செலுத்தி காத கிரியைக் கா தேவலோகம் பரியாயத்தைப்
பண்ணும், தன்னுள்ளே - (அப்படிப்பட்ட ஆத்மன் தனது குணமாயிய சேதன
யினால்) தனக்குள்ளே, நின்று - (சுத்த கிச்சயத்தினால் சுத்தோபயோகத்தில் பரிண
மித்து) நின்று, தன்னை - அப்படிப் பரிணமித்த அவ்வாற்றினைய தன்னை, தான்
அப்பரிணாமானது தான், கித்தியகத்து - (ஸ்வாதீனமோத்த வித்தியென்னும்
அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹாரத்தினால்) பந்தவிழுத்த கந்த கிச்சய கண்ணவருபத்
தான், வைக்கும் - உதாபித்து அவ்வரியாயத்தைப் பண்ணும், வ - ற.

(க)

977. என்னுயிம் மொழிக்கி லக்கரய் வந்தன மிதவன் கண்ட
பின்னாகல் வறந்தைத் தேனார் பேதைமை பாதி யார்கள்
பன்னகர்க் கிறைவு பஞ்சா னுத்தரம் புக்க னபந்தார்
மன்னவன் சிராயு தன்காண் வந்துசுஞ் சயத்த னுணர்.

(இ - ஊ) என்னும் - என்று சொல்கின்ற, இம்மொழிக்கு - இந்த (மீ
தானவன்வந்தையின்) ஆக வணத்தினுக்கு, இவ்வாய் - எய்கியாத, (அ

வது : எடுத்துச் சொல்ல உதாரணமாக எம்.) வந்தனம் - தோன்றி வந்தோன்
இதனை - இந்த விதத்தை, கண்ட பின்னும் - கேட்டுத் தெரிந்த பிறனும், என்
கண்மையானிய, அந்தை - ஸ்ரீவின தர்மத்தினது ஸ்வரூபத்தை, தேரார் - தெளி
வாதவர்கள், பேதைமை - அஞ்ஞானத்துக்கு, ஆதியார்கள் - முதல்வர்களாகிய பி
பல் தரமதூரமோதனைய சர்ம உதவ வசத்தர்களாவார்கள், பண்ணகர்க்கு - பண்ண
தேவர்களுக்கு, இதைவ - ஏஜமானனாய் தரணெந்திரனே!, பஞ்சானுத்தரம் -
பஞ்சானுத்தரமென்றும் அடியமித்திர வேகத்தில் சர்வார்த்தகரித்தி விமானத்தில்,
புக்க - அடைத்து வைத்தார் - பண்ணை பொருத்திய மாலைவை பணித்திராசினது,
மண்ணன் - ஸ்ரீமமலைய கரசன், (கடைசியில்), வந்திராயுதன் - வந்திராயுதனாகி,
(தபோபலத்தால் சர்வார்த்தகரித்தி தேவனாய்), வந்து - இவ்விடத்து விடுக
கேந்திர சத்தமாலினி காட்டி வித சோசபுரத்தில் வந்து, சஞ்சயத்தினனான் -
சஞ்சயத்தினனானும் அரசருமாரனாகி வினசினா பிராப்தனாகி தபோபலத்தால்
கத்த ரிச்சய கிஜஸ்வரூப வித்தியை யடைத்தான், எ - று.

(சு)

978. பாகொத்த மொழியி னுரோ டுன்பத்துப் படிந்து சீதா
மாதற்பத் திழிந்து கைந்தன் சயந்தனாய் வனர்க்கு மாய
போகத்துக் கிணிச் சித்தி புருதுநிற் காட்டி போக
நாகத்துக் கிதைமை பூண்ட கம்பிகின் வரவி தென்னான்.

(சு - க) பாகொத்த - வெல்லப்பாருபோல் இனிமையானிய, மொழியி
ரோடு - வசனத்தையுடைய தேவமாதர்களுடன், இன்பத்து - சென்க்கியதில்,
படிந்து - தங்கி, சீதாம - சூர்வம் ஸ்ரீதாமாவாயிருந்த பிரம்ம கல்ப்பத்து தேவன்,
கற்பத்து - அந்த பிரம்ம கல்பத்தினின்றும், இழிந்து - துயரவலானத்து அழகி,
சயந்தன் - சயந்தனென்னும் பெயரையுடைய, கைந்தனாய் - புத்திரனாகி, வனர்க்கு
வளர்ச்சியுற்று, மாயம் - கிணியில்லாத, போகத்துக்கு - எம்மனா போகத்துக்கு,
இவர் - இச்சித்து, சித்திபுருதும் - மோட்சமாரும்படியாகிய, கற்காட்சி - என்
மியல் தரிசனமானது, போக - கீழ்ப்போக, நாகத்துக்கு - பவணலோகத்துக்கு
இதைமை பூண்ட - ஏஜமானத்துவத்தை யடைந்த, கம்பி - கம்பியே!, கின் - வன்
இடைபு, வரவு - வருவையானது, இது - இத்தன்மையாகும், என்னான் - கன்று
ஆதித்யபடுதவன் தரணெந்திரனுக்குச் சொன்னான், எ - று.

(க)

979. சேனொத்த மனத்த வேடன் நீயினை துரப்பச் சென்று
மாதவி பெற்ற வந்த வாயுவும் கழிந்து மண்மேல்
நாகத்திற் றேனறி மூன்றா நாகத்துப் புக்குத் தீமை
வேகத்தில் விலங்கி லெந்து பொதியுஞ்ஞ சழன்று செல்வான்.

(சு - க) (அல்லாறு சொல்லி மேலும் சொல்வத் தொடங்கினவனாகி),
இது - மாதவியத்தை, துத்த - கிர்த்த, மனத்து - மனத்தினையுடையவென்று

அதிதாருணாகிய வேடன், தியனை - டாபலினையானது தாப்ப - தாத்தா
மாகலிசென்று - அவ்விவடாருணிய புரியாயும் தீய்க்கி மாகலியென்னும் ஏழாசைத்தை
வடைத்து, பெந்த - அக்ரகத்தில் தனக்கு ஸ்திதியாகப் பெந்த, ஆயுடும் - ஆயுத
யாளமும், சழித்து - கீழ்க், மண்மேல் - இப்பூமியின்மேல், காகத்தில் - ஸர்ப்ப
பிதப்பில், தோன்றி - பிறந்து, தீமை வேகத்தில் - பொங்கலாகாகிய தீவிதபரி
ஹமத்தினால், மூன்றாசைத்துப் புக்கு - மதபடியும் முன்னுதவ தாகத்தை
கடைத்து மதபடியும், விலங்கில் - திரைவந்தாவா விலங்குகளெல்லாவதிலும்,
(தோன்றி), ஐந்து பொறியுளும் - பஞ்சேந்திரியங்களிலும், சமுந்து - சமுத்தி
புற்று, செவ்வான் - செவ்வனாய், ஏ - ஐ.

இதையும் அடுத்த செவ்வனும் குணகம்.

(40)

980. வந்திந்தப் பரதத் தின்கண் பூதர மணவ வந்தி
னந்தரத் தணியிற் செல்லும் நதியபி ராவ தியின்
தன்னரைத் தாப தற்குத் தலைவன்கேர சிருங்கன் பன்னி
மக்குஞ்சேர் சங்கி மைந்தன் சிருங்கஞ்சேர் மிருக னுனான்.

(கு - க) இந்தப் பரதத்தின்கண் - இந்த ஐம்பூதலீப பரதசேஷத்திரத்து,
பூதரமண வந்ததில் - பூதரமணமென்னும் காட்டினுடைய, அந்தரத்து - மத்தி
யில், அணியில் - அழகாக, செவ்வும் - செவ்வின்ற, அவிசாவதி நதியின் தன்
னாவதியென்னும் பெயருள்ள ஆற்றினுடைய, கரை - கரைவீல் இராவின்ற,
தாபதர்க்கு - தாபவர்களுக்கு, தலைவன் - தலைவனான, கோசிருங்கன் - கோசுரிக
ளின் ன்ளும் பெயருடையவனது, பன்னி - பெண்சாதியான, மக்குஞ் சேர் -
மக்கு புத்தியையுடைய, சங்கி - சங்கியென்னும் பெயருடையவனுக்கு, கைமந்தன் -
புத்திரனாக, வந்து-தோன்றி, சிருங்கம் சேர் - ஸ்ரங்கம் என்கிற பந்தத்தைக் கடைசி
யிற் சேர்க்கிறான்கிற, மிருகன் - மிருகன் என்று (அதாவது: மிருக ஸ்ரங்கன்
என்னும் காமருடையவனாக), ஆனான் - ஆகினான், ஏ - ஐ.

(41)

981. பரமபிணைக் கிடந்தும் முன்னின் பலகையிற் துயின் தும் பஞ்ச
வெளிகுப் பகலி னின்ற மிராவகம் வகுடம் புக்குந்
கரையுடை மடைபிற் சோந்தும் கலைபென்னின் னோடிக் காமத்
துரையுடை யவரிற் சீத குடங்களைத் தழுவித் தோளரல்.

(கு - க) (அவன் அக்ஷர பிதத்து), பரமபிணை-பருக்கைக் கற்களின்மேல்,
கிடந்தும்-தங்கியும், (அதாவது: படுத்தும்), முன்னின் பலகை-இருப்பு முன்ன
மேல் கட்டம் சமனாகச் செய்து நிறைந் தைத்திராகின்ற பலகையில், துயின்
தும் - கித்திரை செய்தும், சீத பகலில் - மத்தியான காலத்தில், பஞ்சவெளி
யுடை - பஞ்சவெளியின் - மத்தியில் தித்தும், தோளரல்-கலை - தோற்றியில்

அரும் புக்கும் - மலையு பெய்தால் அதில் நின்ற ஏனாந்தும், (அப்படி மலையு
பெய்தியாலிடால்), கனையுடை மலையில் - உடைகளை வழியாக அல்லது ஐயு
போக்கு வழியாக நீர் பற்றாமல் செல்வதற்கு இடத்தில் ஐயுத்திலே, சேர்ந்தும்
அடைந்து கின்றும், கையின் பின் - மான் கட்டங்கனினது பின்னால், ஒடி
தூட்டம் பிடித்தோடியும், காமத்த - காமாதத்தின், உரையுடையவரில் - புதுச்சி
புடைபவர்களைப்போல (குனிர் காண்கனின்), தேருட்கலை - குனிர்ச்சியாகிய கிள
குடங்கலை, தோளால் - கைகளால், தழுவி - தழுவிடும், ஏ - து. (கல)

982. தாவ்ருறிக் கிடந்தும் நல்லார் தோளின் புணர்ந்துந் தாய்மை
வாங்கிய தவத்திற் செல்வான் வானத்தோர் விஞ்ஞை வேந்தன்
நீங்கிலா விஞ்ஞை மாலி திவிதில கத்து காதன்
ஆவ்ருவன் தவின் கண்டாய் கண்ணினதா னிதானஞ் செய்தான்.

(கு - ன்) தாவ்ரு - தொவ்ருப்படியான, உறி - உறியில், கிடந்தும் - உ
காந்திருத்தும், நல்லார் - ஸ்திரீமார்களுடைய, தோளின் - தோள்களை, புணர்
தும் - காமத்தால் தழுவிச் சேர்ந்தும், தாய்மை வாங்கிய - பரிசுத்தமில்லாத
(அதாவது: தேறியோபாதேய தத்துவார்த்த ஸூத்தான கவிதையைய அதாவது
ஹம்மியத்தின் துணைமையுடைய), கைத்தின் - கையில், செல்வான் - செல்
வன்தவனுனான், (அவ்வாறு சென்ற துந்தரபலன்), வானத்து - ஆகாயமார்
மாக, ஆவ்ரு வந்தவன் - அவ்ரு வந்தவனுடைய, திவிதிலகத்து - திவிதிலகமென
ஹம் பட்டனத்துக்கு, காதன் - காதலானவன், நீங்கிலா - கண்ணையான குண
கையுடைய, விஞ்ஞைமாலி - விஞ்ஞைமாலியென்னும் பெயருடைய, ஓர் விஞ்ஞை
வேந்தன் - ஓர் வித்தியாசவாசனை, கண்டு - பார்த்து, ஆவ்ரு - அவ்விடத்தி
லேயே, அண்ணா தான் - முன்னர் முடிமான தவந்தைச் செய்தவனுடைய
தான், நிதானஞ் செய்தான் - நிதானத்தைப் பண்ணினான், ஏ - து. (கல)

983. மற்றிலன் தனக்குப் போன்ற தவத்தின்மே லெனக்கு வந்திச
சுற்றமுஞ் செலவு வேந்துந் தொக்குட ளரிந்த லென்றிப்
பெற்றியை நீனைத்துச் சென்றப் பிறப்பின்க ளீங்கி லென்னி
வெற்றின்கண் வடக்கிற் சேடி கனகபல் லவற்று வேந்தன்.

(கு - ன்) (அவ்வாறு தானம் பண்ணத் தொடங்கிய அவன்), இவ
தனக்குப்போல் - இவ்வித்தியாசவாசனத்தொடைய விபகம்போல, சுற்றவத்தின்
தன்னுற் செய்யப்பட்ட கல்ல தவத்தினுடைய, மேல் - மது ஐன்மத்தில், எனக்கு
எனக்கு, சுற்றமும் - பத்துத்தனும், செலவு - ஆகாய கமலமும், வேந்தன்
இவ்ருத்தவமும், தொக்கு - சேர்த்து, வந்து - வந்து சேர்த்து, வடன் - வ
குடன், சித்தவென்று - பொருத்தி நித்தவென்று, இப்பெற்றியை - இத்த என்
வெற்றி நிதானத்தை, நீனைத்து - நினைத்தது, சென்று - தபாலில் சென்றது, சு

பிறப்பின்கண் - அத்தத் தாபநனுவெ ஐன்மத்த சிவமும், கீவ்வி - ஆழ்ந்தவன்
காலத்தில் கீவ்வி, வெள்ளி வெற்பின் கண் - விஜயந்தப் பாவதத்தில், வடக்கிற்
சேணி - உத்தரவேணியில் இராசின்ற, கணக பஸ்வதத்து - கணக பஸ்வதம் என
பிற பட்டணத்துக்கு, வேந்தன் - அரசனுவெ, ஈ - ற.

மற்று - கணக. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குணம்.

(சுவி)

984. வச்சிர தந்த னுக்கும் மாதர்வித் துப்பிர வபக்கு
மிச்சையாற் றோன்றி வித்துத் தந்தனென் நியம்பப் பட்டான்
வச்சிரப் பேனவு போலும் வேரத்தால் வந்த பாவத்
திச்செய்கை முனிக்குச் செய்து னிவனந்த வமைச்சன் கண்டாய்.

(சு - வி) வச்சிரத்தனுக்கும் - வஜ்ரத்தனென்றும் அரசனுக்கும், மாதர்
வித்துப் பிரவபக்கும் - அவனுடைய பெண்காதி வித்யுத்பிரபை செயன்பவனுக்கும்,
இச்சையால் - ஆகையால், தோன்றி - (பிள்ளையாகப்) பிறந்து, வித்துத்தந்த
னென்று - வித்யுத்தம்வட்டான் என்று, இயம்பப்பட்டான் - யாவாரதும் பெயர்
சொல்லப்பட்டவனுனன், வச்சிரப்பினவுபோலும் - வஜ்ரக் கந்திப்பிப்பினவோம்,
வேரத்தால் - ஸவரபாவத்தால், வந்த - உண்டாயி, பாவத்து - பாவப்போதயத்
தால், முனிக்கு - இந்தச் சஞ்சயந்த முனிவானுக்கு, திச்செய்கை - இவ்விதமாகிய
புபசுருக்கலை, செய்தான் - பண்ணினான், இவன் - இந்த வித்துத் தந்தன்,
அத்த அமைச்சன் - (ஆதியில் எம்மனென மதராஜனுடைய மந்திரியான
சூரியபென்சிற) அத்த மந்திரியாகும், கண்டாய் - நானேந்திரனே! நீ தெரிந்து
கொண்டாயா?, ஏ - ற.

(சுவி)

985. வேரத்தால் வேந்தத் தென்றும் பகைவனாய் வெய்ய துன்பப்
பாரத்தை முடியச் சென்றான் பகைவனாய்த் தனக்குத் தானே
வேரத்தை பொன்று மின்றி வேந்தனும் விட்டி வின்பப்
பாரத்தை முடியச் சென்றான் பன்னகர்க் கிறைவ வென்றான்.

(சு - வி) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும் அவனை நோக்கி), பன்னகர்க்கு
இறைவ - பவணதேவர்களுக் கறிபதியாயிய நானேந்திரனே!, வேரத்தால் -
ஸவரபாவத்தால், வேந்தத்து - எம்மனென மதராஜனுக்கு, என்றும் - எப்போ
தும், பகைவனாய் - (சூரியபென்சிற மந்திரியானவன்) சத்தருவாகி, (அப்பரி
புருமத்தால்), தனக்குத்தானே - தன்னுடைய ஆத்மனுக்குத்தானே, பகைவனாய்
பாபநாமக்கலை உண்பெண்ணிச்சென்றும் சத்தருவாகி, (அதனான்), வெய்ய -
வெப்பம் பொருந்திய, துன்பபாரத்தை - தக்க ஸமுதத கலையில், முடியச்
சென்றனும், சென்றான் - அடைந்தான், (அதாவது: நாகரதி துன்பம் விவக்குத
துன்பம்மீதில் சிவபிரபவத்தற பெய்வாம் அறுபவிர்த்தன்), வேரத்தை - கணக

பிறவிமுடிச்சுக்கம்

பாவத்தில், ஒன்றுபின்பி - சிறிது தில்லாமல், வேந்தனும் - விம்மலெனவென்
னும் அரசனும், வீட்டில் - ஏன்றம் மிக்குதலில்லாத், இன்பப்பாரத்தை - அனந்த
பெருக்கியமாதிய சத்த ஸ்வர்த்தமோத்தலாபத்தை, முடிய-முழுதிறும், (அதாவது -
அனந்த ஞானவி ஷகல குணலீனையும்), சென்றான் - (இரவிய, வேந்திர, கால
பாவ சியத்ததால்) அடைந்தான், என்றான் - ஏன்று சொன்னான், ஏ - று. (கக)

986. மந்திரி நாகம் மாண மாப்பின்பா ரணத்தி னாகம்

வேந்திரி நாகன் மிக்க மாணமம் நாகன் வேடன்

அந்தமா நாகன் ஒரு மாசமு ஷாகன் மற்றும்

ஷமர்தன்சங் கிக்கு வித்துத் தந்தன்றன் வரவி தாமே.

(கு - டு) (பின்னருட்), மந்திரி - ஸ்ரீபு.தி மந்திரியானவன், பிள் - பின்பு,
நாகம் - அனந்தன் ஸர்ப்பமாகி, (அதன் பின்பு), மாணமா - சமீபிருமையி, (அதன்
பிறகு), வாரணத்தினாகம் - கோழிப் பூம்பாடி, (பின்னை), வெவ்வேரி - மிகவும்
வெவ்வேரியின்ற, நாகன் - மூன்றாவது நாகனாகி, (பிறகு), மிக்கமாணமம் - உரு
வத்தில் மிகுந்த மலிப்பாற்பாடி, (பின்பு), ஷாகன் - காலாவது நாகனாய்,
(அதன் மேல்), வேடன்-(அக்கு கின்று கீழ்) வேடனாகி, (பின்பு) அந்தமாநாகன் -
சவடியாகிய ஏழாநாகனாய், (ஆயுரவஸானத்து), நாகம்-பாம்பாகியிருந்து (பின்பு),
ஆர் அழல் - சிறைத்த அக்ஷனி சொருபமாகிய, நாகன் - மூன்றா நாகனாகி, மத்
தம் - பின்னையும், சங்கிக்கு ஷமர்தன் - சங்கியென்னும் தாபலவந்தீக்குப் புதல்வ
னாகி, (பிறகு), வித்துத் தந்தன் - வித்யுத்தம்ஷட்டன் என்பவனானான், தன் -
இவனுடைய, வரவு - பிறப்பின் வருகையானது, இதாம் - இப்போது சொல்லப்
பட்ட, வரிசையாகும், ஏ - று. (கங)

987. மன்னவன் மத்த யானை சாசாரன் விஞ்ஞா வேந்தன்

பின்னைகர விட்ட தேவன் பெரியவச் சிராயு தன்பின்

பன்னாருத் தவத்திற் பஞ்சா னுத்தரத் தமான் பார்மேல்

மன்னிய புதுழி னுன்சஞ் சவந்தன்றன் வரவி தாமே.

(கு - டு) மன்னவன் - விம்மலென மஹாரானன், மத்த யானை - (அடுத்த
பிறப்பில்) மத்யானையாகி, (பின்னா, விசதானுஷ்டான பாவனையால்), சாசாரன் -
ஹனுராக கல்பத்து தேவனாகி, (பின்பு), விஞ்ஞா வேந்தன் - (இரண் வே
வென்றும்) வித்தியாத வரசனாகி, பின்னை - மறுபலத்தில், கலிபட்டேவன் -
காபிஷ்ட கல்பத்து தேவனாகி, (அதன் பின்), பெரிய - உயர்த், வச்சிராயுதன் -
கஞ்சாயுதனென்னும் அரசனாகி, பின்ட அப்பலத்தின் பிதாவத்தில், பன்னாகம் -
பொல்லுதற்கரிய, தலத்தில் - ஸ்ரீமநீகக் பிளப்த தபஸினால், பஞ்சா னுத்தரத்
தமான் - பஞ்சா னுத்தரத்தில் அமலிந்திர தேவனாகி, (அதன்பின்), பார்மேல் -

மறபடி இப்பூமியில் வந்து, மன்னிய - கிரை பெற்ற, புகழினான் - புகழ்ச்சியை
புறையவனுடைய, சஞ்சயந்தன் - சஞ்சயந்த பட்டாசனானான், தன் வாவு - அவனது
பிறப்பின் வரிசை, இதாம் - இத்தன்மைமயமும், வ - த.

(45)

988. வயிரத்தை யொருவர்க் காக்கி யிருவர்க்கும் பிறவி நோறுக்
துவரத்தை வினைத்தல் சொன்னு லிவர்களுே சொல்ல வேண்டாய்
மயவிகண் மறத்தி னீங்கி நாகபா சத்தை வாங்கி
யுபிரொத்திற் சிவனோ டொன்றி யொழுதுநீ யாகர் கோவே.

(இ - கூ) உயர் கோவே - தானேதிரினே, வயிரத்தை - வயிர
பாவுத்தை, ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, ஆக்கி - உண்டி பண்ணி, இருவர்க்கும் -
இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும், பிறவிறோறும் - பவம் பவந்தோறும், துவரத்தை -
துக்கத்தை, வினைத்தல் - உண்டி பண்ணிக்கொண்டதை, சொன்னும் - சொல்லி
நூல், இவர்களை - இந்த இரண்டு பேர்களே அத்தகுப் பொதுமான காட்சிகள்,
சொல்லுவெண்டாம் - இனி வேறொருவரைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை, (ஆணை
மால்), மயவிகண் - மயச்சுத்தையுடைய இச்சு வித்தவர்க்குத் தோலாகிய, மறத்
தின் - னவரபரிணதிகளைய பரபத்தினித்தும், நீங்கி - விவகி, நாகபாசத்தை -
இவர்களுக்கிடையே நாகபாசத்தை, வாங்கி - விவகித்த, இங்கிலனோ - இங்
கிலத்தி இந்த வித்தவ் தந்தனோ, ஒன்றி - சினேகத்திற் பொருத்தி, வயி
ரோத்த - உணதுவர்க்குச் சமனமாத, (இவர்க்கு வருதி), ஒழுது - தவரபரிணதி
யிற் உயிச் சொல்லக்கூடியாய், வ - த.

(46)

989. என்றது யிதைய வன்றென் னாகத்து விமும்பை நீர்த்தா
யின்றாயிப் பிறவி பெய்மா சின்றயா நெனக்குச் சொல்லி
வென்றவ ரறத்திற் காட்சி விமலம தாகச் செய்த
பென்றனக் கிதைய கீயே யின்னமொன் றருளிச் செய்வன.

(இ - கூ) என்றதும் - ஒன்று ஆதித்யாபதேவன் சொல்லவும், (தானேத்
தான் அவனை நோக்கி), இதைவ - நாதனே, அன்ற - அப்பொழுது, என் - என்
துடைய, வாகத்தன் - வாகத்துணுண்டாயி, இமும்பை - தன்பண்ணை, நீர்த்தாய் -
நீர்மய பிரபோதனஞ் செய்து சிக்கினாய், இன்றம் - இப்பொழுதும், இப்பிறவி
பெய்மலம் - இந்தப் பிறப்புகளெல்லாம், நின்றனாறு - உண்டாயிவ விதத்தை
நனக்குச் சொல்லி - வனக்குத் தெரியும்படி சொல்லி, வென்றவர் - கருமங்களை
ஜெயித்த ஜினைந்திரனாற் சொல்லப்பட்ட, அறத்திற் - ஸ்ரீ ஜினைநருமத்தினால்,
காட்சி - தர்சனத்தை, விமலமதாக-தோஷபூஜிதமாக (அதாவது : சுத்த மும்பியி
தமாத), செய்தாய் - வனக்குத் தெரியச் செய்தாய், என் தனக்கு - வனக்கு,
கிதையன் - குருமாணவன், கீயே - கீயே, இன்னம் - இன்னமும், ஒன்ற - ஒரு

எனியுமான், (அஹ), அருளிச் செயல் - அன்புடன் செயலுள்ளேன், (கேட்பாயக), எ - த. (உ0)

990. விஞ்சையின் வலிபிற் போகி மேதக்கோர் தம்மை வவ்விற்
தஞ்சிவை வைக்கும் வித்துத் தத்தன்றன் குலத்து பித்த
விஞ்சையைப் பறித்து விடுத்த சிறகுடைப் பதவை போல
விஞ்சைமா நகரத் துள்ளி யிருத்தவ னிவரை பின்னிற.

(இ - ள்) விஞ்சையின் - வித்தகனினுடைய, வலிபிற் - வல்லமையிற்றுப், போகி - ஆகாயமார்க்கமாக விமானத்திற்சென்று, மேதக்கோர் தம்மை - மேன்மை பொருத்தவ குணமுடையவர்களையும், வவ்வி - பிடித்து, தஞ்சிவை - தங்களிடம் கொண்டு வந்து சிறைபுக, வைக்கும் - வைக்கின்ற, வித்துத்தத்தன் கன் - தீர்த்த வித்யுத்தர்க்குடைய, குலத்து - குலத்தார்களில் உண்டாகிய, பித்த விஞ்சையை - மறைய வித்தைகளை, பறித்து - அவர்கட்காகாமல் தடை செய்து நீக்கி, விடுத்த சிறகுடை - சிறகுதிர்த்திருக்கின்ற, பதவை போல - பட்சிவையப்போல, இவரை - துவந்தியதர வச்சத்தார்களை, இன்று - துப்பொழுது, விஞ்சைமா நகரத்துள்ளே - வித்தியாதர விகக்கின்ற பட்டணங்களிலேயே, இருந்துவன் - வாழப்படுபவன், எ - த. (உ1)

991. என்றிடா வுரைப்ப வாகித் தர்பணிப் பிழைபொ றென்றா
பொன்றிடாக் கேதஞ் சூழா திவர்களைன் வெருளி நீக்கா
தென்றிடா வுரைத்து மேனா னிறைவயின் னருளி னுலே
மன்றுலங் குழலி னூர்க்கே மாவிஞ்சைப் பணிசெய் சென்றான்.

(இ - ள்) என்றிடா - என்று, உரைப்ப - சொல்ல, வாகித் தர்பண் - வாகித் தர்பணம், (அவனை நோக்கி தர்பணத்தினே), இப்பிழை - இவனுள்செய்யப் பட்ட இந்தக் கவனத்தை, பொறு - நீ கவனம் பண்ணிக்கொள், என்ன - என்று சொல்ல, (அதற்கவன்), இதைவரைதனை, இவர்கன் - இவ்வித்தியாதர வர்க்கத்தார்கன், பொன்றிடா - என்னுள் துறவரமதும், கேதம் சூழாது - இவர்க்கு என்னுள் ஒரு பொல்லாக்காவ தண்டனை பற்றாமலும், என் வெருளி - எனது கோபம் நீங்காது - நீங்கமாட்டாது, என்றிடாவரைத்து - என்று சொல்லி, (மேலும்), மேனா - இனிவரும் காலத்தில், கின்னருளினுலே - உனது நயாபரிணாமத்து வாகத்தினால், மன்றுலம் - வாசனை வீசும், குழலினூர்க்கு - அனகத்தைப்படைத்து இவ்வயத்து வந்தீமாரகளுக்கு, மாவிஞ்சை - மறைய வித்தைகள், பணிசெய் - சாதகமாகி உலகம் செய்க, என்றான் - என்று சொன்னான், எ - த. (உ2)

992 இவ்வண்ணஞ் செய்தி டேனே விருப்பியும் பிரண்டு பின்னாக்
கவ்விப் பிறைய மேனிக் கடைபுர்தல் களிப்பி னுலே

பெய்வழி யாது மோடி பெணியவர் தம்மை பெய்வை
கய்வைகள் பலவுஞ் செய்வர் மேல்வழித் தாதுத் தென்னுள்.

(கு - கூ) (அவ்வாறு சொல்லப் பின்னும்), துவ்வண்ணம் - இப்பக்காரம்
செய்திடேனெல் - செய்யாமற் போவேனெயாமாநில், தூருன்பிழப்பு - அந்தோ
புஞ்சுமானது இரண்டு மின்னு - தூணடு மின்னற்கொடிசை, கவ்வியநீராய் -
சோத்தத்தஞ்சு சமையாகிய, மேலி - இரண்டு கோர தத்தங்கள் பொருத்தி
தறத்த சீர்த்தையுடைய, கண்டயர் - கீழோரைய துவ்வீத்தியாநாகன், தம் -
தம்முடைய, களிப்பினுலே - சந்தோஷத்தினுலே, எவ்வழியானும் - எந்தத்திற்
வாகிலும், ஒடி - சென்று, எனியவர் - தம்மை பெயல்லாம் - எனிய பணுவாய்களுக்
கெல்லாம், மேல்வழித்காலத்த - இனிமேல் வருங்காலத்தில், கவ்வைகள் பலவும்
பலவாகிய உபாருக்கண்ணை, செய்வா - செய்வார்கள், என்னுள் - என்று சொன்
னுள், வ - று.

(உரு)

993. மெளவகல் குழலி னுரும் மாவிஞ்சை யடிப்ப டுப்பார்
செவ்வியாஞ் சஞ்ச யந்தன் திருவடி கம்வஞ் செர்த்தம்
கவ்விய மின்றி நின்று சிறப்பயர்ந் தோதி வல்லா
வெவ்வகை விஞ்சை யேனு மெதிர்வா லெழிக வென்னுள்.

(கு - கூ) (அவ்வாறு சொல்லப் பின்னும்), மெளவல் - மூலையப் புஷ்பம்
சுனை யணிந்த, அம் - அழகிய, குழலினுரும் - அளகபாசத்தையுடைய ஸ்தீமர்
சுளும், செவ்வியம் - சந்த ம்முடையுடைய, சஞ்சயந்தன் - சஞ்சயந்த பட்டாக
ருடைய, திருவடிசுமலம் - அழகிய பாத தாமரைகளை, செர்த்த - சமஸ்கரித்
தடைத்து, அவ்ரு - அவ்விடத்திலேயே, அவ்வியமின்றி - அஞ்சனை பொருளை
முதலாகிய தார்க்குணங்களின்றி, நின்று - சபத்தியமனத்துடன், கடி - சின்று,
நெப்பு - அருகத் பாசேசுவர பூஜையை, ஆய்த்த - மக்கவார்த்தமாகச் செய்து,
ஒதின-வித்யா மந்திரங்களை ஒதுவார்த்தையானால், மாக்ஞ்சை - மஹா வித்தைமைய
அடிப்படுப்பார் - தந்தன் வசப்படுத்துவாங்குள், அவ்வால் - அப்படியல்லாமல், எவ்
வகை விஞ்சையெனும் - எந்த விதமான வித்தைகளையிருந்த போதினும், (அவத்
தில்), எதிர்வால் ஒழிக - அபிமுகமாகாமல் கேட்கக்கூடாது, என்னுள் - என்று
(வித்யா தேவதைகளுக்கு) ஆக்குவித்தான், வ - று.

'செவ்வியத்தஞ்சயந்தன்' என்றும் பாடபேத முண்டி.

(உரு)

994. தவாமக டிலக மன்ன நடவரை நிதன்கண் மேளுட்
பிரமரி முதல விஞ்சை யடிபடப் பிணைய னுருக்
* கிரிமந்தா னிக்கு லத்து னமந்தர்க்கா தென்றி தன்பே
நிதிந்த மென்னென் னுன்றி விதவையு ளவஞ்ச னமந்தான்.

(க - ஊ) (அவ்வாறு செய்து பின்னர்), தனமான் - பூமிதேவியின், தியமன் - செற்றிப்பொட்டுக் கொப்பாயிய (அதாவது : பூமியில்கிறந்த), தடவரை தன் கண் - இச் சஞ்சயத்தர் பரி கிரகணமுற்ற இத்த விசாலமான கிரியின்மேல், மேனன் - இனிவருங்காலத்தில், பிணையனாகுக்கு - பெட்டையுண்டபொல் மருண்ட பரிசுவனையுண்டவ ஸ்திரீயர்களுக்கு, பிரயி முதல - பிரயி முதலாயிய, விஞ்சை - விஞ்சைகள், அடிபட - வசமாக, இரிமந்தன் - மரணபந்தத்தான், இந் குலத்த - இத்த வித்துத்தத்தன் குலத்துட்டென்றும், ஹந்திக்கு - புருஷர்களுக்கு, ஆச வந்து - உண்டாகக்கூடியது என்று உறுதிபண்ணி, இதன் பேர் - இப்பர்வதத்தின் பெயரானது, இரிமந்தமென்று - இரிமந்தமென்று சொல்லி, ஒப்பற்ற, குன்றின் - அப்பர்வதத்தின்மேல், இறைவனாகையம்-சஞ்சயத்த பட்டாசுருகைய கோவிலை, சனமத்தான் - உண்டிபண்ணினான், ஏ - து. (உடு)

* இரிமம் - இரிமம் என்னும் வடமொழித் திரிபு : இரிமம் - வண்ணம்.

வேறு.

995. மஞ்சு வாமலை மேன்மலி மாநகர்
பஞ்சு கண்மணி யோடு பகம்பொருந்
சஞ்சு யந்தபுட் பரக சட்டகம்
நஞ்சு கட்டினை வன்செய்து நட்டினான்.

(கூ - ஊ) (அவ்வாறு செய்து), நஞ்சுகட்டினைவன் - நஞ்சுகட்டினைவனாகிய தரணத்தான், பஞ்சு - பேசுதல், உலாம் - உலாவலென்ற, மலி மேல் - நயிமல் தமென்னும் அப்பர்வதத்தின் மேலே, மலி (வகநிலைகளால்) கதைத்த, மா - பெருமையையுடைய, நகர்-சொல்லி, பஞ்சம்-ஐந்து விதமான வண்ணங்களையுடைய, கல் - கண்ணையாகிய, மணியோடு - (பத்தாசும், இத்திர சீலம், மரகதம், கோமேதகம், வைரம், சுபகம், முதலாயின) நூத்தினங்களுடைய, பகம்பொருந் - மாற்றத்த பகமையாகிய மெல்லினான், செய்து - ஆய்ந்தி, சஞ்சயத்தப்பட்டாசுருகையம் - சஞ்சயத்தப்பட்டாசுருகைய பிரதிமாரூபத்தை, செய்து - செய்து, எட்டினான் - ஸ்தாபித்தான், ஏ - து.

* 'செய்து' என்பது இரண்டிடத்தும் உட்பட்டது. (உச)

996. முழவு தன்னுமை மொந்தை முழங்கின
முறை மழையின் முரன்ற வணம்புரி
சுழல நின்றமழத் திட்டன காளக
முழுகை பெருகின வினைக் முழங்கினே.

வீ - திரிபுவனகுதி பதிகளால் பிரிய வரமாக புஜிக்கப்படுபவனும் ரீயே, மதுவிகார
கொருவனீ - ஈனத்தமிழ்நாத (அதாவது : கலத்தந்தன்மையிலுள்ள) கவலம்பு
வானவனும் ரீயே, மாதவத் திலகவனீ - மது தபகையுடைய கணநீராகி பதினா
கருக்கெல்லாம் அக்ரணியானவனும் ரீயே, கிரியவான் - அற்ப புத்தியையுடைய
வான், நின் குணம் - உடனடி அனந்தமாகிய குணங்களை, செப்புத்தரு - சொல்
வதற்கு, அரியவீ - அருமையானவனும் ரீயே, (என்பவைகளாம்), எ - று. (உஉ)

பேறு.

1001. இணையன துதிகன் சொல்லி இருக்கையோ ரிரண்டு காண்கு
மனமலி வணக்கத் தோறு மூவகைச் சுழற்றி மாண்பின்
வினையற வெறித்த கோண விண்ணவ ரோடு மின்னும்
களைகழ லுரகக் கோமான் கைதொழு திகழஞ்சிப் போனான்.

(இ - ஓ) விண - காமக்கிண, அற - நீங்கும்படி, ஏறித்த - (விதரக கத்
தோபியாகதியானத்தால்) நீக்கின, கோண - தலைவராகிய இச்சஞ்சயத்தப்பட்டா
கண, விண்ணவரோடு - உதாசனிகாயாமரக்கிண்கு, மின்னும் - பிரகாசியாகின்ற,
களை - சப்தியாகின்ற, கழல் - கீரகண்டயத்தை யணிந்த, உரகர்கோமான் - தர
மேந்திரானுவன், இணையன - இத்தன்மையனவாகிய, துதிகன் - லுத்தி வர
கங்களை, சொல்லி - தெரித்துச்சொல்லி, இருக்கையோரிரண்டு - ஒப்பற்ற
இரண்டிலே இருப்பில், (அதாவது : காலோச் ஸர்க்கமாக கித்பதிலும், பரவல்
காசனமாக இருப்பதிலும், (பொருத்தி), மனமலி - மனநில் கிதைத்த, (ஏகாகிர
மாலி), காண்கு வணக்கத்தோறும் - (அரவந்த, வித்த, ஸாநத, காமமென்னும்)
உதாவித் தணக்கத்துடன், மாண்பின் - (பத்தி பிரகிருத்த முடிவில்) அழகை,
கைதொழுது - ஓர்வத முருவிதஞ்செய்து, மூவகைச் சுழற்றி - (கருப்போபாத
சம்ஸ்ச்சரியால் சுழலும் காமலாம் நீங்கும்படி அவ்வாறு முருவித்தகையை)
மூன்றாந் சுழற்றி, இருக்கையோரிரண்டு - (மீண்டும்) ஒப்பற்ற இரண்டிலே
இருக்கையில், (அதாவது : சாஷ்டாங்கமாகவும், பஞ்சமூஷ்டியாகவு மிருப்பதில்)
இதைஞ்சி-வணக்கி, போனான் - தனநிபம் சென்றான், எ - று. (உஉ)

“இருக்கையோரிரண்டு” என்னும் தொடர் உரையில் இரண்டிடத்தில்
சுப்பப்பட்டது.

1002. மாதக்க போதத் தாதித் தரபலும் விஞ்சை வேக்கன்
மேதக்க தருள வேரம் விடத்தக்க தெனறு மிக்க
கோபத்தை யுபச மிப்பித் தருளினக் கொண்டு சிந்து
கிரதக்க நீதி ஷுன்னா துவதுதத் குன்னம் கைத்தகன்.

(கு - ஊ) (அதன் மேல்), மாதகம்போதத்த - பொருளம் பொருத்திய வு
 விபக்ஞான நலையுடைய, ஆதித்தாபனம் - ஆதித்யாபதிதவனும், விஞ்ஞானவெந்தன்
 வித்தியாநாலாசனாகிய வித்யத்தம்வட்டானுடைய, வேரம்-குரோதபரிணாமமானது
 அறித்தக்கதென்று - விட்டு நீங்கத்தக்கதென்று, (செருதி), மிக - மிகுதியாகிய
 கொப்பத்தை - அவனுடைய குரோதத்தை, உபசமிப்பித்த - உபசமம் பண்ணு
 வித்து, அருயிரை - நயவை, சொன்ன - மனதிறனென்கு, மேதக்கது-மேனமை
 பொருத்தியதாகிய தரும்-நீதியை, அருள - அவனுக்குச் சொல்லி வருக, (அதி
 னால்), நீதும் - அங்கே சிற்சின்ற, கோதக்க - வருத்தத்தல்லிய, நீதி உள்வான் -
 முன்னே நீதியை விரைக்காவனாகிய அவ்வித்தத் தக்கன், துவறுதற்கு - அந்
 தேவன் சொல்வதற்கு, (அநாவது : அதனைப்பேப்பதற்கு), உன்மம் வைத்தான் -
 மனம் பொருத்தினான், ஏ - டு.

(புல)

1003. மதகரி மசகம் போல்வார் வசம்வால் வைய மூன்றிற்
 கதிபதி யாரு மாகா விதிவசம் வருத வென்று
 மதிபெரி துடைய நீரார் மாற்றிடை சின்ப மேவார்
 விதியற வெறிய வெண்ணும் விஞ்ஞானால் விஞ்சை வேந்தே.

(கு - ஊ) (அவ்வது நீதி கூறத்தொடங்கிய ஆதித்தியாபதிவன் அவனை
 கோத்தி), விஞ்ஞான வேந்தே - வித்தியாநா வானே!, மசகம்போல்வார் - அற்ப
 சீரமுடைய கொடுப்போல் மிகவும் தாழ்த்த சீர பரிமாணத்தையும் தாழ்த்த
 முடிந்ததையு முண்டையாக்கவாகிய மனுஷ்யர்களுக்கு, (ஞான சக்தியானும் மிகு
 முயற்சியானும்), மதகரி - மதம்பொருத்திய யானையும், வசம் வால் - எவங்கேட்டி
 லுமாயின்றது, ஆகவீதிவசம்வருதல் - (அம்மதகரிக்கு) கேட்ட விதிவசத்தால்
 வருவதற்கும், மசகம்போல்வார் - கொடுமைப்போல் அற்பமானவர்கள், (கூடிய
 பாவ வாய்ப்புக்குள்ள சக்தியுற்று சுத்த கூத்திலில் திறநலாகிய எவசாரித்திர வசம்
 பெற்று), வைய மூன்றிற்கு - இம் முடிவகத்துக்கும், அதிபதி - ஆதிபத்யமாகிய
 வசவசத்தன்மையடைவது, ஆகும் விதிவசம் வருதல் - எல்ல விதிவசத்தால் வருக
 தாகும், (ஆதலால்), ஒன்றும் - பொருத்திய, மதிபெரிதுடையநீரார் - ஸம்மியதி
 னானேத்திருக்கப்பாக்கிய குணமுடையவர்கள், விதியற - பாவசம் திரவியகம்
 கோதகம்கன் முழுமுண்டையும், எறிய - சேதித்து நீக்கும்படியாக, எண்ணும் -
 தருதென்ற, விஞ்ஞானால் - தங்களுடைய சுருத ஞானபலத்தால், (அவ்வனம்
 விதியறவெறிய வெண்ணுமல்), மாற்றிடை - இச்சமுனாரத்திலாகிய, இன்பம் -
 இத்திரியவீஷய சகத்தை, மேவார் - பொருத்த விரும்பமாட்டார்கள், ஏ - டு.

‘மசகம் போல்வார்’ என்பது இவ்விடத்துக் கூட்டப்பட்டது. (கூச)

1004. கோபத்திக் குடைய வோடி நீசகத்தைக் குறுகிப் பங்கால்
 வேயத்தின் வெதம்பி சிசுநெல் வின்கிணஞ் சுழன்று துக்காய்

தாபத்தைத் தணிக்கு நீதும் போதுகல் லறத்தை மேலி
யரபத்தை யகற்றி மின்ப மூர்த்தி யாக வென்றான்.

(இ - ள்) (ஆய்வால் நீ இதை யணுகியாயல்), கோபத்தி - குரோதாக்கியி
யானது, குடைய - மிதுதியாகப் பற்றியெயிந்து உன்சேகுடைய, ஒடி - சென்று
யசத்தை - காசத்தை, பங்கால் - அகேதாம், குறுகி - அடைத்து வேயத்தின் -
சுருமசலன கொடுப்பினால், வெறுப்பின்த - குறெறுகின்ற, எவ்விலங்கினும் -
நிரைவந்தாவாமையி எல்லா விலங்குகட்கினிலும், சுழன்ற - சுழல்பட்டி, வந்தாய் -
வந்தனை, (இனி அன்னாறு செய்யாமல்), தாபத்தை - ஆசுபத்தை தணிக்கும்
தணிப்பின்த, நீதும்போதும் - குளிர்ந்த கிழங்குகொப்பாயி, எல்லறத்தை -
எல்லையாகிய ஸ்ரீஜினதர்மத்தை, மேலி - பெருந்தி, ஆபத்தை - பாவத்தினு
வாகிய ஆபத்துக்களையெல்லாம், அத்நி - நீக்கி, நீ - நீ, இன்பமூர்த்தியாக -
எவ்வாமோத்தகாந்தை யுடையவனாகக்கடவாய், என்றான் - என்று சொல்லி
ஞன், எ - ற.

(உரு)

1005. அழலிடை மலையை யேந்தி வந்தவ ன்மம் கைகீழ்
கிழலிடைப் பெற்ற மின்ப நீர்ப்பிடும் பைக்க ணின்பஞ்
சுழலவு முழுவை கிற்பத் தணிநினைக்கத்தித்து மெல்லு
முழையுறு மின்பம் போதும் விலக்குறு மின்ப மென்றான்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), இம்மைபக்கன் இன்பம் -
துக்கவ்வுருமையி எல்லாத்தின் சுமனானது, அழலிடை-அக்ஷியி-விடத்தில்
மலையையெய்தி - மலையைத் தலையில் துக்கிக்கொண்டு, வந்தவன் - வந்துசென்ற
வன், அம்மலைக்கீழ் - அந்தமலையின் கீழுண்டாயி, கிழலிடை - கிழலினிடத்தே,
பெற்ற - அடைந்த, இன்பம் - சென்க்கப்பத்தின், நீர்ப்பு - நன்னுமயாகும், சுழல்
வும் - தண்ணீர்க்கறி எப்பக்கத்திலும், (சூழ்த்து), உழுவை - புலிகள், கிற்ப -
கொல்லாதற்கு கிற்ப, தணிநினை - இலாத்தனினா, கறித்த - சுடித்த, மெல்லும் -
மெல்லுகின்ற, உழையுறும் - மானாது அடைகின்ற, இன்பம்போதும் - சுகத்
தைப் போதும், விலக்குறும் - விலக்குகதி ஜீவன்கள் அடைகின்ற, இன்பம் -
நிலையற்ற சென்க்கியமானது, என்றான் - என்றும் சொன்னான், எ - ற. (உரு)

1006. அருளிவாரக் கிள்ளி மின்ப மார்களி புலகத் தின் கட
பொருளிவாரக் கின்ப மில்லா வாறுபோற் பொன்கொள் வாரிற்
தெரிவிவாரக் கிள்ளி யென்றுக் கீடுநெறிச் செல்ல னீங்கன்
மருளிவ மனத்தை பாவீ மனையற மருவு சென்றான்.

(இ - ள்) (பின்னரும்), ஆர்கலி புலகத்தின்கண் - ஸமுத்திரக்குழுந்த இ
புலகத்தில், பொருளிவாரக்கு - திரையியிலவாதன்களுக்கு, இன்பமில்லாத

பெயர் - செவ்வியலில்லாத வித்தைப்பெயர், அருளிவார்க்கு - ஓவ்வருள்வயில்லாதவர்களுக்கு, இவ்வயம் - செவ்வியம், இவ்வய - இவ்வயத்தில் உண்டாவதில்லை, பொருள்கொள்வாரில் - பொருளை வாங்குகின்றவர்களில், தெரிவிவார்க்கு - காற்றுவா நீண்டமுதலிய குணத் தெரிவாதவர்களுக்கு, இவ்வய - கவனமும் குணமில்லை, (இவ்வயப்பெயர்), என்றும் - எப்பொழுதும், தெரிவிவார்க்கு - வாய்ப்பில்லாதவர்களுக்கு, திருநெல் - பொல்லாதவர்களை வழியில், (அதாவது: கயம்மாறவிருத்தியாகிய பந்தயாக்கத்தில்), செவ்வய - அடைவதைவிடும், கீழ்க்கீழ்க் மோகநுமார்த்தத்தை வண்டவது, இவ்வய - உண்டாவதில்லை, (ஆகையால்), கீ - கீ, மருள் - மயங்கம், இவ்வய - இவ்வயது, மனத்தையால் - மனமுடையவாகி, (அதாவது: கயம்மியக் குணாபிப்பாணம் செய்யவருகி), மனையதம் - (அதற்கேற்ப உபாஸகத்தியபாணம்மயன்னும் நூலகாச்சகத்தில், செவ்வயப்பட்ட) கிரகமந்தநம்மந்த, மருள்க - சேர்க்கு அனுப்பிக்கக்கடவாய், என்றும் - என்றும் சொன்னால், ஏ - த.

‘தெரிவிவார்க்கில்லை’ என்ற தொடர் இவ்வயுடற்றும் உட்பட்டவது. ()

1007. அரசன்சொற் சயந்த னாக வலந்தூரீ யணமச்ச னாகப் பெரியமா தேவி யானேன் பின்னையப் பவந்த டோறும் மருவிவரம் மகிழ்ந்து சென்ற பிறப்புமற் றதனாக் கப்பா வெருவார னுணர்க்க ளாக வலந்தூன் பிறவி மேனாள்.

(த - த) (வித்யுத்தம்ஷ்டானே), சஞ்சயத்தன் - இச்சஞ்சயத்த பட்டவரன், அரசனாக - பூர்வம் கீழ்க்கேன மறவாரணனுவிருக்க, அவற்கு - அவ்வரசனுக்கு, கீ - கீ, அணமச்சனாக - அக்காலத்தில் ஸ்ரீபுத்ர என்னும் பெயருடையவனாகிய மகிழ்வாக, (என் அவ்வரசனுக்கு), பெரியமா தேவியானேன் - பெருமை பொருத்திய பட்டத்தத் தேவியாகிய இராமதந்தையானேன், பின்னையப்பவந்ததோறும் - அதன் பிறகுண்டாகி இப்போதென்னால் செவ்வயப்பட்ட அந்தப் பிறப்புக்கள் தோறும், மருவி - கீழ் ஸவகிதமாகி, எம் - ஆதம்மனாகிய எம், மகிழ்த்த - இச்சம்மார போகத்தில் சக்தோகித்து, சென்ற - அடைந்த, பிறப்பு - பிறப்புக்களாகும், மற்ற - பின்னையும், (செவ்வய வேண்டியவருள்), அதனுக்கு - (இப்போது செவ்வயப்பட்ட) அந்தப் பிறப்புவலகர்க்கு, அப்பால் - அப்பாலாகிய (அதாவது: முன்னாகிய), மேனாள் - முந்தாலத்தில், உலக்தன் - எடுத்தெடுத்த கீழ்க்கப்பட்டவாகிய, பிறவி - பிறப்புக்கள், ஒருவால் - ஒருவானால், உணர்க்க வாமோ - என்னிச் செவ்வய முடியுமா? (முடியாத அனந்தமனம் என்றும் சொன்னால்) ஏ - த.

(உ.அ)

1008. இன்னவன கேட்டுத் தன்னை விழித்தந்த வித்தத் தந்தன் மனமறி தறுவு நீண்ட வானவன் தன்னை வாழ்த்திக்

களைகழ லரசன் தன்மேற் கறுவினாற் பிறவி தேறும்
நிலைவிலைன் செய்த நீமை நீங்குமா றருளுக் கென்குன்.

(கு - 61) இளைபன் - இத்தன்மைபான பாவரிசைகளை, கேட்டி - (ஆதித் தோபதேவன் மேற் கூறியபடி) சொல்லக் கேட்டி, அந்த வித்தத்தந்தன் - அவ் வித்தியுத்தம்வந்தன், தன்னை யிழித்த - ஆத்ம சித்தனைபண்ணி, மனமலி - மனத்தில் விசுந்த, தோவு - தீவமடி பரிணதிபாணது, நீங்கி - விளகி, வரையன் தன்னை - அந்த ஆதித்யாபதேவனை, வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, கனை - சப்தியாவின்ற, சமூல் - கிரகண்டயத்தாற் வணிக்த, அரசன் தன்மேல் - அம்மே லேன யிதாராஜன் மேலே, தோவினாள் - தவெகத்தினாள், பிறய்தோறும் - பகம்பவந்தோறும், நிலைவிலைன் - ஆத்மத்தியான பில்லாத அஞ்ஞானியாகிய கன்னாள் செய்த - செய்யப்பட்ட, நீமை - பொல்லாங்குகள், நீங்குமாறு - நீங்கும் விதத்தை, அருளுக் - எனக்கு உபதேசித்தருளுக், என்ருன் - என்று சொன் னான், எ - து. (கூக)

1009. இறைவனா யுலக மேத்த விருந்தசஞ் சயந்தன் பாதம்
நிறையுலா மல்க ஓயி வணங்கென நமோவென் றேத்தி
பறிவிலைன் செய்த நீமை பொறுக்கவென் றவுணன் போனான்
உறுதிநின் றுரைத்த வானே னுலகத்தன் னுலகம் புக்கான்.

(கு - 62) (அதுகேட்டி ஆதித்யாபதேவன் அவனை சொக்கி), இறைவனாய் - னாதனாக, உலகம் - இம்மூன்றுலகத்துள்ள பஸ்வியங்கள், உத்த - துதிசெய்ய, இருந்த - இராவின்ற, சஞ்சயந்தன் - இச்சஞ்சயத் பட்டாசருடைய, பாதம் - பாதங்களை, வணங்கென - வணங்குவாயாவென்று சொல்ல, (அவ்வித்தத்தன் தன்), கனையுலகம் - காசனை விசுவின்ற, மல்கென் துவி - மல்களை அகருடைய பாதங்களிற் சொரித்து, நமோவென்று - நமோஸ்த நமோஸ்த என்று, உத்தி - அவனா ஸ்துதி செய்த வணங்கி, அறிவிலைன் - புத்தியில்லாத என்னாள், செய்த - செய்யப்பட்ட, நீமை - பொல்லாங்குகளை, பொறுக்க வென்று - கடிமை செய்கிராவென்று, அவுணன் - அவ்வித்தியாதான், போனான் - தனதிடம் சென் றான், நின்ற - அவ்வித்தத்தில் நின்று, உறுதி - அவனுக்குறுதியாகிய தம்ம்களை, உரைத்த - சொல்லி, வானேன் - ஆதித்யாபதேவன், உலர்து - ஸ்தோதரித்து, தன்னுலகம் - தனது வசனத்தவையாகிய ஸ்கந்தவ கல்பத்தை, புக்கான் - அடைந் தான், எ - து. (கூக)

1010. கறுவினா லொருவ னென்றந் துருணை நரகி னுழந்தான்
பொறைபினா லொருவன் புத்தே னுலகெய்தி விடு புக்கான்
கறுவெடு பொறைபி னுய பவனிவை கண்டு பின்னும்
பொறைபொடு செறிவி வாதா புல்லதி னான னந்தே.

(க - க) கறலினுல் - குரோதபரிணாமத்தால், குருவன் - பூர்வம் சூழ்தி
 யென்னும் மத்திரியாகிய குருவன், என்றம் - என்னைக்கும் (அதாவது: ஆபுச்
 சாவ பரிபந்தம்), கடுகவை - கடுகமாயாகிய துன்பமுடைய, கரகின் - கரகங்களில்,
 பூழ்த்தான் - பவநடவை முழ்தினான், பொறையினுல் - கடிமாரபரிணாமத்தால்,
 குருவன் - விம்மலெனனென்னும் ஓசை, புத்தேதநுலகு - தேவருவாததை,
 எய்தி - பவநடவை யடைந்து, வீடு புக்கான் - (கடைசியில்) மேலாந்தையை
 மீட்டான், கறுபெயரி - தீவிரத்தோடு, பொறையின் - கடிமையினாலும்,
 பூய - உண்டாகிய, பயன் - பலன்களாகிய இவை கண்டு - இவற்றைத் தெரிந்து,
 பின்னும் - பிறகு, பொறையெயரி - கடிமையெயரி, செறிவிலாதர் - சோதவர்
 கள், புல்லறிவாளர் - அற்பபுத்தியையுடைய அஞ்ஞானிகளானார்கள், எ - த. (க)

பதினொன்றாவது:

பிறவிமுடிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிசண்டரவது:

ஸ்ரீ வி ஹ ர ச் ச ரு க் க ம்

1011. காதிவைத் தடிந்து வேந்தன் கைவலச் செவ்வ னானான்
வேதிய னைமச்சன் விஞ்சை வேந்தனாய் விவந்து போனான்
போதணி குழலி னானும் புதல்வனுந் தேவ ரானார்
பாதினி விவர்கள் செய்கை பென்றிடி வியம்ப லுற்றேன்.

(கு - ஊ) வேந்தன் - விம்மிலைய மதுராஜன், (கைவலச் செவ்வ னானான்) - காதியைக்கடித்து - தபஞ் செய்து காதி கர்மங்களைக் கெடுத்து (பாவு மோகமுமாயிடி அரவந்த பதவியை யடைத்து உடனே அகநிகருமங்கலமும் கெடுத்து), கைவலச் செவ்வ னானான் - திரவிய மோகமுமடைந்தான், வேதியன் - பிரம்மணனாயிடி, அவைச்சன் - ஸ்ரீபூதிபென்றிடி மந்திரியானவன், விஞ்சையின் தனும் - வித்தியாசரவாசனாயிடி வித்துக்கத்தனும், வியந்து - ஆச்சரியத்தை யடைத்து, போனான் - போய்விட்டான், போதணி குழலினானும் - புத்தபாஸி சிவபுத்திர அனந்தையுடைய இராமரத்தா தேவியும் புதல்வனும் - அவ னுடைய இலைய புத்திரனாயிடி பூர்ணச் சந்திரனும், தேவரானார் - தேவரகவானார் கள் (அதாவது: இராமரத்தா வரத்தா கல்பத்திடி ஆதித்யாபென்னும் தேவ னாகவும் பூர்ண சந்திரன் பவணலோகத்தில் தரணந்திரனென்னும் தேவனாகவும் ஆனார்கள்), இனி - இனிமேல், இவர்கள் செய்கை - இந்த இரு தேவர்களைய செய்கையானது, பாது - அன்றிடி - என்னவென்றால், இயம்பலுற்றேன், அதைச் சொல்வத் தொடங்குகிறேன், ஏ - ன.

(ச)

1012. வேதியை வேதன் டத்தின் விவ்லுநான் விக்கிற் தேபோ
வேதரீ ருடுத்த மண்மே லுத்தர மதுரை பென்னும்
பேதொடு தனிகண் பிண்டிப் பொறிவன்திற் தேனும் பாடத்
தாதொடு மதுநகள் விடிந் தண்பனைச் கோலைத் துண்டே.

(கு - ஊ) மண்மேல் - இப்பூமியில், வேதியை - மதுராவை அமுத்திரத் தின் வந்தவேதியையானும், வேதன் டத்தின் - விஜயரத்த பர்வதத்தினுடைய விவ்லு - விவ்லில், என் விக்கித்தேபோல் - காண்கிறீட்டிடி சுட்டினதுபோலும் (ஆதிருதியையுடைய), ஒதரீருடுத்த - அமுத்திரனுக்கு குழந்தை, மண்மேல் - பூமி யையெ லுத்தப் பாத கோத்திரத்தில், பேதொடு - புத்தபாஸியோடு, தனிகள் - தனிகளில், பிண்டி - சென்ட்ரி, பிண்டிரிடி, பொதி - புத்தபாஸியுடைய கை

கிம் - வங்கிலும், தேனும் - தேனின்களும், பாட - கிதங்கள் பாட, தாதொடு-
புத்தாதகளே, மதுக்கள் - மது ஜலங்களும், வீயும் - சொரிவின்ற, தன் -
ஞாயித்த, பனை - மரக்கிளைகள் பொருந்திய, சோலைத்து - தோப்புவிளையுடைய
தாவிய, உத்தர - 10 துணைவெண்ணும் - உத்தரமதுரை வென்றிற் பட்டணமனைது,
உண்டு - உளது, எ - து. (உ)

1013,* பதற்கிடை கொடாத பைம்போன் மானிகைப் பானவ கண்ண
ரகிப்புடை பசத்து சின்னா ரணிவரை யத்தினச் சூழ்த்த
முனற்கொடி மின்னுப் போன்று தோன்றுவார் சூழாநுழங்கத்
துகிற்கொடி போடு மஞ்ஞாநு தொடங்கிய நடங்க னோவா.

(இ - ஊ) (அக்காரத்திற்), துகிற்கொடி - துவண்கொடியானது, சூழாமல்
கட்டங்கள், முழங்க - அகாசலால் பட்டவென்று சப்திக்க, (அதை மேகவர்
துண்பென்று), மஞ்ஞாநு மயில்களானவை, தொடங்கிய - ஆட ஆரம்பித்த, கடங்
கள் - கர்த்தவர்கள், ஓவா - கிங்கரணவரம், (இன்னும் அக்காரிற்), பதற்கு -
ஞாயித்துக்கு, துடைக்கொடாத - போக இடங்கொடாமல் உண்ணதமையி, பைம் -
மகமையுற்ற, பொன் - பொன்னாலாகிய, மானிகை - உப்பரிக்கைகளிற், அகிற்
புடைபசத்து - அகிற்புடைபிணை, சின்னா - சிற்றவர்களாகிய, பானவ - சித்திரப்
பானவை கொப்பாகிய, கண்ணர் - கந்திரமர்கள், அணிகளையதனை - அழகிய பர்
வத்க்கை, சூழ்த்த - சூழ்த்த, முனில் - மேகத்தினுளாகிய, கொடியின்னுப்போன்று
மின்னத் கொடியோல, தோன்றுவார் - பிரகாசிப்பார்கள், எ - து.

ஒடி - அவச.

(உ)

1014. காமனை கவ்வை செய்வான் கரிகளை கிகளம் பெய்வ
தாமமே மெலியும் வண்ணஞ் சங்கராஞ் சிற்பி யர்க்கே
சேமமார் சிறைபு னற்கே தீர்த்தொழிந் மறைய வர்க்கே
வாமமே கலையி னாரே வசியமந் நகரத் துள்ளே.

(இ - ஊ) அக்காரத்துள் - அப்பட்டனத்திலே, காமனை - மன்மதனை,
கவ்வை செய்வான் - வருத்தஞ் செய்பவனுவான், (பேறு வருத்தத்திடைபாது),
கிகளம் - விலங்கை, (அநாவது சங்கிலியை), பெய்வ - பூட்டிக் கட்டப்பட்டனை,
கரிகளை - வான்களை, மெலியும் வண்ணம் - வாகம் விதமானது, தாமமே -
புமரண்களை, சங்கரம் - கலத்தற்குநீழ்வானது, சிற்பியர்க்கே - வர்ணக் கட்டி
கின்ற சிற்பியர்களுக்கே, சேமம் - காவலால், ஆர் - சிறைத்த, சிறை - அனை
பாந்து, புனற்கே - ஐவத்தக்கே, தீர்த்தொழிந் - அம்மெரியாத் செய்யும் ஒன்ப
புனற் - தொழிபுனது, - பனையுனற்கே - பிரம்மணர்களுக்கே, கலியிற் - வ

செய்யுத்தன்மைபுடையார், வாமம் - அழகிய, மேகலையினுரை - மேகலையான
மலரித்த ஸ்திரீகளே (வேறு வரியில்லை), ஏ - ஐ.

(10)

1015. இனத்தலை நின்ற வேந்தர் திண்புயஞ் சிதைத்த வீரத்
தனத்தலி ரியனென் பாளு மங்ககர்க் கிறைவ னல்லார்
மனந்தொறு மிருத்த காமன் வண்மைபான் மாரி யொப்பா
னனத்தலை புலகி னுள்ள நணவியலாக் தீர நின்றான்.

(இ - ஷ) அங்கர்க்கு - அப்பட்டணத்திற்கு, இறைவன் - அரசனாவான்,
இனத்தலை நின்ற - கோபத்தில் யிருப்பெற்று நின்ற வேந்தர் - சத்திராஜாதிச
யனாய், திண - கெட்டியாகிய, புயம் - புலம்பல்களை யெல்லாம், சிதைத்த
கெடுத்த வீரத்த - பாக்கிரமத்தினால், அனந்த வீரியனென்பானும் - அனந்த
வீரியனென்னும் பெயருடையவனாவான், (இவன்), எல்லார் - ஸ்திரீமார்களுடைய
மனந்தொறு - மனங்கன் தேறும், இருத்த - இருக்கின்ற, காமன் - மனமதனாக்
கொப்பான வண்பவனாவான், வண்மைபான் - தயாகம் கொடுத்திவ்ற கையில்
வண்பத்தினால், மாரி யொப்பான் - மேகத்தை யொப்பவனாவான், எனத்தலைபுல
கின் - விசாரித்த இந்த யத்திம லோகத்திலே, உன்ன - இராகின்ற தனது ராஜ்
யத்தில், நணவியலாம் - நகுத்தக்கலெல்லாம், தீர - நீங்கும்படியாக, நின்றான் -
செங்கோலோச்சி அரசு செலுத்தி சிலப்பெற்றிருந்தான், ஏ - ஐ.

(11)

1016 பாரிசா தத்தைச் சார்த்த பவமுத்தின் கொழுந்தை யொப்பான்
மேருமா ளினியென் பானாய் வேந்தன்மே தேவி யிக்ககன்
வாரியா யமிர்த மன்னு னமிர்தமா மதியென் பானாக்
காரொன்றோ டுரண்டு மின்போற் காவலற் கழுமி நின்றான்.

(இ - ஷ) அவ்வேந்தன் - அவ்வரசனது, மாதேவி - சிறத்த பட்டத்தேவி
ளாக, யிக்ககன் - மிகு குணமுடையவனும், பாரிசா தத்தை - கற்பக விருட்சத்தை,
சார்த்த - செர்க்க, பவமுத்தின் கொழுந்தை யொப்பான் - பவமுக்கொடிச் செடிய
வனும், (ஆகிய), மேருமாவினி யென்பான் - மேருமாவினி யென்பவனும், வாரி
யாய் - கர்ஜனைமுத்திரத்திலுண்டாகிய, அமிர்தமன்னுன் - அமிர்த்தத்துக்கு ஒப்ப
னான், அமிர்தமமி யென்பான் - சிறத்த அமிர்தமி யென்பவனும், ஆம் -
உண்டாகிய, காரொன்றோடு - ஒரு மேகத்தோடு, இரண்டு மின்போல் - இரண்டு
மின்னுந் கொழுந் செகத்திருக்கின்றதுபூவ, காவலன் - அவ்வரசனை, கழுமி -
பொருத்தி, சின்று - சிலப்பெற்றிருந்தது, (அதாவது: மேருமாவினி முதன்
மனைவியாயும், அமிர்தமி இரண்டா மனைவியாயும் அவ்வரசனைச் செகத்திருந்தா
ன்), ஏ - ஐ.

(12)

பூதவிநாயகசூக்தம்

1017. மகாவே திரண்டு தோளால் வாரியுட் டிரிவ தேபோற்
கொமால் பாண் பானத் தேவிமார் புயங்க ளாக
கிகிரி லின்ப வெள்ளக் கடலிடை நீத்த நானுட்
புகரிவார் வானின் வந்திங் கிருவர்க்கும் புதல்வ ரானார்.

(சு - ள்) மகாவேத - ஆண்மகன்மயமானது, இரண்டு தோளால் - வளைந்துகொடுப்பதி இரண்டு பக்கத்துமுள்ள செட்டைகளால், வாரியுள் - சமுத்திரத்துள், திரிவதேபோல் - நீந்தித் திரிவதுபோல, கொம் - பாவதம்போல, மால் - பெரிதாகிய, பாணியான் - பாணிகளுக்குக்கிப்பகுதிய ஆவ்வரசன், அத்தேவிமார் - அந்த இருதேவியர்களும், புயங்களாக - வாகங்களாக, கிகிரி - உலவலையில்லாத, இன்ப வெள்ளக்கடலிடை - ஸம்ஸார சௌக்கியமாகிற பெரிதாகிய ஸமுத்திரத்திலே, நீத்தானான் - நீத்துவந்த காலத்தில், புகரிவார் - குற்றமில்லாதவர்க ளாகிய ஆதித்யாபதேவனும் பவணேந்திர தேவனும், வானின் வந்து - தேவருல சத்தினின்றும் ஆபுரவலானத்த வந்து, இவ்விருவர்க்கும் - இந்த இரண்டு தேவி மான்களுக்கும், புதல்வரானார் - புத்திரராகப் பிறந்தார்கள், ஏ - று.

1018. மாலினி தன்ம னுதித் தாபன்மா மேரு வானுன்
பாலன மொழிமுகக்கட் பவணன்மந் தரண மாக
வேலையைச் செறிந்த னாழி போற்களி சிறத்து வேந்தன்
ஞாலத்துக் கிடலாத் தீர கடக்குங்கத் பகத்தை யொத்தான்.

(சு - ள்) மாலினி தன்கண் - மேருமாலினியென்னும் தேவியினிடத்தே, ஆதித்தாபன் - ஆதித்யாபதேவன், மா - பெருமை பொருந்திய, மேருவானுன் - மேருவென்னும் பெயருடைய புதல்வனாகியவரளித்தான், (அதன்மேல்), பாலன மொழி - பாம்புபோலினையுடைய வசனத்தையுடைய, மதிக்கண் - அமிர்தமறிவி னிடமாக, பவணன் - நானேந்திரன் வந்து, மந்தரனுமாக - மந்தரனென்னும் குமாருகப் பிறக்கவும், வேந்தன் - அரசனானவன், வேலையைச் செறிக்க - பொய் திக் களையில் செர்க்க, ஆதிபோல - ஸமுத்திரம்போல, காரிசிறத்த - சந்தோகந மறிகரித்து, ஞாலத்துக்கு - இப்பூமியில் யாதார்த்தங்கு, இடர் - தரித்திர துன்ப மானது, தீர - நீங்கும்படி, னட்கும் - செல்லின்ற, சற்பகத்தை - சற்பக விருட் சத்தை, ஒத்தான் - சிகர்த்தான், ஏ - று.

'இடலா' என்பதில், ஐ - சாரியை.

1019. மங்கையர் கொக்கை யென்னுங் குவட்டினின் நிழிந்து நல்ல
சிக்கப்போ தகங்கன் பேஷுத் தவிசுடைக் தவழ்ந்து சென்று
பங்கயத் தலங்கன் போதும் பவழச்சி தடிவயப் பரா
மங்கைதன் சென்னி சூட்டி கடந்திட்டார் மாலு யாக.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பிறந்த அக்குழந்தைகள் களஞ்சுவர்தில்), மக்கள் - தாய்மார்சுளுடைய, கொங்கையென்றும் - ஸ்தனங்கென்றும், குவட்டி - னின்ற - பம்புத் திரைவழியினின்றும், இழிந்து - இறங்கி, (அநாவது : முயல் புலவன்) அவை மறந்து பின்பு, ஈஸ் - கண்ணமாயிவ, சிவசப் பேதலத்தைப் போவ - சிவசக்குப்தகளைப்போவ, தவிசுடை - மெத்தைகளின்கீழ், தவழ்த - சென்ற - தவழ்த்தோடி, (அதன் பிறகு), பங்கயத்தலங்கள் போதும் - தாமரைத் தலங்களுக்குச் சூனாமலி, பவழம் - பவளம்போற் சிவந்த, சேதலைய - செந்த - தலை, பாசம்மத்தை தன் சென்னி - இப்பூயத்தெய்வைய பெண்ணினுடைய செ - சிவ, குட்டி - அணிந்து, மாலையாக - தூழலாக, கடந்திப்பர் - கடந்தர் - கள், ஏ - று.

(௯)

1020. நாவிலங் கொம்பு ஈஸ்ல கலையல்கு வலத்தை வுண்டு
மாவிலங் களிற் தேர்வலம் விற்பொழில் வல்ல ராகித்
தேவிலங் சூமரர் போலத் தேசொடு தினைக்கு மேலிக்
கோவிலங் குமரர் சாமன் குனிசிலைக் கிலக்க மாளுர்

(இ - ள்) (அதன்மேல்), கோவிலங்குமரர் - அந்த இளமையாகிய இராம குமாரருவரும், காவிலங்கொம்பின் - காவிலுறையுடையபாண இனங்கொடிபோன்ற வாலவறி தேவியின், ஈஸ் - கண்ணமாயிவ, கலையல்கு - கலையல்குறையத்தை, மேலில வலிக் - அங்குள் வலத்திற்குச் சூனாமலிவ சதுச்சுடி கலையல்குறையுள் அந் குளாகும் அந்நில பவளமலையும், உண்டு - அதுபயித்த, (அநாவது : தந்தைய சாண் டி பிபுணர்சூன), மா - குறிஞ்சி ஏறுதலும், இளங்களிற் - இளம்பருவமுள்ள பரிணாம வறிச் செலுத்தவதும், தேர் - இரத சரத்தியஞ் செவதும், வள் - வள் - கிலத்தலும், வில் - வில் பழக்கமும், (ஆகிய), தொழில் - தொழில்களில், வல்லவாகி - வல்லமையுடையவர்களாகி, தேவிலங்குமரர்போல - இளமை யாகிய தேவகுமாரர்போல, தேசொடு - ஒவியோடு, தினைக்கும் - பொருந்திய, மேலிக் - சீரமுடைய, சாமன் - மண்மதுனுடைய, குனி - விரைந்த, கிலக்கு - தகுப்பு வில்லக்கு, இலக்கமாளுர் - குதியாளர்கள், (அநாவது : வெவ்வனவயதை மலையத்தர்கள்), ஏ - று.

(௧0)

1021. கடைத்தகல் வலகம் பெண்ணக் கறத்திலை வெருத்துச் சூழ
மடங்கல்போன் மொய்ம்பின் மைத்தர் மனத்தினக் கணத்த ழிக்குச்
தடங்கணம் பாக ஈல்லர் தனுயில்கு னேற்றித் தானன்
கடங்கிலின் தனங்கன் மைத்த ருள்ளத்த யழிக்கு னுற்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வெவ்வனத்தை வலகத்த கலத்திற்), கடைத்த - கடைத்தபிடித்த கல் - கங்குலிய, அலகு - கர்ணம் பொருந்திய, அப்பெண்ண -

அம்புலோவ, இடை - மத்தியிலே, கதத்த - கதப்பாதி, குற - சுத்திலும்,
கெருத்த - கெருப்பாதி, மடங்கல்யோவ - அம்மடப்போந்து, மொய்ம்பின் -
மொய்க்கிரமத்தைபுடைய, மடங்கல்-விட புருஷங்களுடைய, மனத்திலை - மனதை,
கனத்த - ஒருகண்ண ரோத்திலே, அழிக்கும் - செலுக்கும்படியான, கங்லார் -
கத்திரமங்களுடைய, தடம் - விசாவம் பொருந்திய, கண் - கண்கள், அம்பரக -
அம்பரக, தனுவிவ் - (அகாரங்களுடைய புருஷபாகிய) வில்வினிடத்தே, காண் -
காரியை, ஏற்றி - ஏறிட்டு, அனங்கன்நான் - மனமதனுனவன், அங்கு - அவ்
விடத்திலே, அடங்கி நின்ற - அடக்கமாக நின்ற, கமர்தர் - இத்தக் குமாரரிரு
புருஷனுடையவும், உளவத்தை - மனதை, அழிக்கல் - செலுத்துத் தன் வசமாக்ரு
கங்கு, உற்குன் - பொருத்தி நின்றான், ஏ - ற.

(கக)

1022 கைச்சிலை குழைய வாக்கிக் கணைமழை பொழிந்து காமத்
திச்சையை மனந்த ருள்ளத் தெழுத்தமாட் டாத னங்கன்
வச்சிரம் பஞ்சிற் துப்யா வடுப்படு மேனாக் காமத்
திச்சையை மனந்த ருள்ளத் தெழுத்தெனா தென்று போனான்.

(க - க). (அவ்வாறு செல்லத் தொடங்கிய), அனங்கன் - மனமதனுன
வன், கை - கையில, சிலை - வில்லை, குழைய - களையும்படி, வாக்கி - வாக்ந்து,
கணைமழை - பஞ்சபாணமாகிற அப்பு வருஷங்களை, பொழிந்து - சொரிந்து,
காமத்து - காமமாகத்தின், இச்சையை - ஆசையை, மனந்தருள்ளத்து - இச்
குமாரர்களின் மனதில், எழுத்தமாட்டாது-உண்டாக்க முடியாமல், வச்சிரம்-வஞ்ச
புதமானது பஞ்சில் - பஞ்சிலே, துப்யா - சென்று வடுப்படுமேனாக் - அப்பஞ்சு
பெயர்மென்று குற்றமடைந்தாலும், காமத்திச்சையை - காமமாகத்தை, மனந்தருள்
வத்து - இத்தக் குமாரர்களின் மனதில், எழுத்தெனாதென்று-உண்டாக்க முடியா
தென்று, போனான் - நீங்கிப் போனான், ஏ - ற.

இவ்வாறு உழியதனாக், அக்குமாரர்கள், கங்கா சரீர போசங்கனில் விரை
வடைந்தார்களென்பது பெதப்படும. பஞ்சில் வச்சிராயுதம் புருதாது; அத்
திசையை அது பஞ்சிற் புருத்து வடுப்படுத்தினும், இக்குமாரர் மனதில் கம இச்சை
தவ எழுத்த முடியாதென்றதனாக் அவர்களின் மனோதடம் கங்கு வினங்கும். (

1023. காயத்தி னுவர்ப்புந் காம போகத்தின் வெறுப்பும் மாற்றும்
மாயத்தின் வடிவு மெல்லாம் கிளைப்பிலா மனத்தி னுர்கள்
கோபொத்த துகர்ச்சி செல்வ துணாயொத்த விளமை தேச
காயத்து வில்லை யொத்த காமனாக் கிடமங் குண்டோ.

(க - க) காயத்தின் - சரீரத்தினது, உவர்ப்பும் - அகலித்தன்மைமையுந்
காமபோகத்தின் - காம கசத்தின், வெறுப்பும் - விசாரமும், மாற்றும் - மம்மை

மாதிரி, மாயத்தின் - நினைப்பில்லாத தன்மையுள்ள, வடிவு - கங்குரபுரம் (ஆகிய); எல்லாம் - இவைகளெல்லாம், நினைப்பில் - தியானத்தில், ஆம் - உண்டாகின்ற; (அதாவது: இவற்றைச் செதிக்கின்ற); மனத்தினால்கள் - மனமேன பாவனைகளையும் அவராகிய பாவனைவாயுமுடைய இக்குமாரர்களிடத்தில், துள்ளி - பஞ்சுசெறிப விகழ வனுபேகமானது, வேறொத்த - விராதிக்குச் சமானமாகியது, செல்வம் - ஐஸ்வரியமானது, துறையொத்த - ஐஸ்திஸுண்டாகின்ற துறையொத்தது, இனமை - பாவப்பருமமும், தேச - சரீர தேஜஸாம், காயத்தையும் ஆகாயத்திலுண்டாகும், விஸ்வயொத்த - நூந்திரதனுநிற் கொப்பாயது, (இத்தகைய பாவனைவாயும்) அங்கு - அந்த மனத்தினிடத்தில், காமனுக்கு - மனமநுநும்கு, இடம் உண்டோ - தங்குதற்கு இடமுண்டாதுமோ? (ஆகாது), ஏ - து.

இங்கனம் உதியதனுல் அனர்களிடம் விராகம் மேலிட்டதென்பது பெறப்படும். (48)

வேறு.

1024. அனத்தமர னின்மைபுற விண்ணபிதி தின்மை
புனற்கரிய மாற்றுகை முற்றுகை இண்ப்பு
நினைப்பில்லாத் தெறிப்புநிச்சி போதிபெறத் கருமை
மனத்தின்மை னினைத்துமனை யறந்தொழுதும் வழிகாள்.

(சு - ஊ) (இவ்வாறாகி), அனத்தமரச்சேர்திகளினது அனத்தியத் தன்மைவையும், அனனின்மை - பந்துக்களும் திரையுக்களும் கருவியையாத விதமாகித் துறைய பாவனைவையும், உறவின்மை - உடலாதிபாத் திரவியங்கள் அன்னியத் துறமென்பதையும், பிரிதினமை - ஆத்மகுண ஞானதிகள் கெத்துவான தன்மைவையும், உணற்கரிய - நினைத்ததற்கிதாவிய, மாற்று - மனமாத அனர்த்தத்தையும், உலகம் - இந்த லோகத்தினது தன்மைவையும், ஊற்றுதல் - ஆத்மனுக்கு வித்தியாத்சனாதி விபாக குணத்தாலாகும் பாவனாவத் திரவியாவத ஸ்வரூபத்தையும், உலாப்பு - அனத்திவத்தையும், நினைப்பில் வகுதெறிப்பு - பாவனம் வரை கியத்தமாத வரும் திரவியமவ்வையையும், உதிர்ச்சி - பாவ நிர்ஜ்ஞசை திரவிய நிர்ஜ்ஞசைகளின் விதயத்தையும், போதி பெறற்கருமை - நிச்சய ஸம்மியி ருணம் ஸப்தமாவ கருமையாகிய போதி துல்லபமென்கிற தன்மைவையும், மனத்தின் - மனதிலே, வால் - இவைகள் வருதலாகிய தம் ஸ்வாக்மியாயத்தையும், நினைத்த - இந்த துறாதசனாதி பிசேட்சைகளை தியானித்த, மனையறத்த - கிரதஸ்த தன்மத்தில், டுறும் காள், வழி - இக்குமாரர்கள் செல்கின்ற காலத்தில், ஏ - து.

(49)

1025. அமலகை காடியாகத் தானிழிற் போல
தாழிமலிட ஞானஞ்ஞத் தோன்றமறி வுடைய

விமலவெணு மறிவன்மலர் மகழ்பொழிய விண்ணோர்

கமலநிலை புலவிபொரு காங்க மண்டித்தான்.

(இ - க) அமலம் - கிரமலகரமான, கல - கன்மைபாதிப, ஆடியகத்த - கண்ணாடியினிடத்தில், ஆன - உண்டாகிய, சிழும்பேய - சாணப்பேய, தமிக யினுட - சப்த காரணமாகிய பசுமாணுக்களால் செறிந்த, முவுலகும் - இம்முன்று கலாகளும், தோன்றும் - தேற்றுகின்ற, அறிவுடைய - தேவனுடைய, அறிவன் - அத்தந்த பரமதேவன், விண்ணோர் - தேவர்கள், மலர்மழை - புஷ்ப வசுபுஷ்ப களை, பொழிய - சொரிய, கமலநிலை - தேவர்களால் கிருமித்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் (வ்யோமகாண்டத்துவமாக), உலவி - ஸ்ரீ விநாயகராகி, ஒரு - ஒப்பற்ற, காலகம் - உத்தர மதுரையிலுள்ள ஒரு உத்யானத்தை, அலடந்தான் - சேந்தான், ஏ - த.

(செ)

1026. அனகன்வினை யகலவெழுந் தருளுமென மளவிற்

கனகநவ மணிமயமொர் கமலநு மல்கீர

சீனாகல முடையவத னிதழ்க்கொறு மடனார்

மனமிழு நடனில வானவ ரமைத்தார்.

(இ - க) அனகன் - பாபரஹிதனாகிய விமல தீர்த்தங்கரன், வினை - பங் கிய ஜினர்களுடைய பசுப வினைகள், அகல - நீங்கும்படி, எழுந்தருளும் - ஸ்ரீ விநாயகம் வரும், ஏனும் - என்வின்ற, அகலில் - காலத்தில், வானவர் - தேவர்கள், கனகமயம் - கங்கைமயமும், கல - ஒன்பது விகிரதில, மணிமயம் - இரத்தின மயமமாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, தரும் - வாசனையுடைய, ஓசனை யகலமுடைய - ஒரு பேராணிய யகலமுள்ள, கமலமலர் - செந்தாமரைப் புஷ்பத்தை, அதன் - அக் கமலத்தின், இதழ்க்கொறும் - இத்தழைத்தழைக்கொறும், மடனார் - தேவ அரம்பை யக்களால், மனமிழு - பரக்கப்பட்டவர்கள் மனம் ஸந்தோஷத்தை யடைபும்படி கடம் - கந்தனங்களை, கலில் - செய்யுப்படியாக, அமைத்தார் - கிருமிதரு செய்தார்கள், ஏ - த.

“மலம்” என்பது இரண்டிடத்தல் உட்ப்பட்டது.

(கக)

1027. வாசமலர் நான்கினவன் மேலிவிறை வானோ

ரோசனை விரண்டகன்ற மண்டபமென் றமைத்தா

ரீசனெழுந் தருளுமென வெழின்மணிப்பொன் முத்தி

ரோசனைகண் மூன்றகன்ற விதிபுட னமைத்தார்.

(இ - க) (அவ்வாறியத்திமேலும்), ரசன் - திரிஸரகரானாகிய, அவன் - அந்த விமலதீர்த்தங்கரனாகிய, வினோத்தியன், வானம் - வாசனையுடைய, மலர் -

செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல், இறைவானின் - சதாங்குலத்தற்கு மேலே,
மேலி - பொருத்தி, எழுத்தருளுவான் - ஸ்ரீ விஜயம் வருவானென்று, வானேர் -
தேவர்கள், எழில் - அருகு பொருத்திப் பிரகாசிப்பவனென்று, மணி - இரத்தினம்
களாலும், பொன் - ஸ்வரணத்தினாலும், ஓசை வீரன் - சந்த - இரண்டு யோசனை
பாலமுடையதாயி, மண்டபமொன்று - தரு மண்டபத்தை, அமைத்தார் - சிவன்
பணஞ் செய்தார்கள், (அவ்வாறு செய்து), உடன் - அப்பொழுதி, முத்தின் -
முத்தக்கயினால், (மணற் பாப்புக்கலையுடையதாக), ஓசைகள் மூன்றகன்ற -
மூன்றுயோசனை பாலமுடையதாயி, வீதி - வீதியை, அமைத்தார் - செய்தார்
கள், எ - று.

(கவ)

1028. மாருதியும் வாசமய மாகிமந்தம் வீசி

பாரிஸ்மிலை துண்டுகள் பரிந்திட முயன்றான்

தாரிஸ்மிலை வந்துவரு ணன்கமல மாதி

வேமலன் கமழ்ந்து நீர்த்தவலை விட்டான்.

(கு - வ) (அவ்வாறு அவற்றை அமைத்தபின்), மாருதியும் - வாயுமான்
னும், வாசமயமாயி - வாஸனை மயமாக்க, மந்தம் - மந்தமாருதத்தை, வீசி - வீசப்
பண்ணி, பாரிஸ்மலை - இப்பூமியில் மிகுந்துண்டானென்று, துண்டுகள் - சிறிய
துளிகளை, பரிந்திட - பரிசுரித்துச் சுத்தஞ் செய்ய, (அதாவது: அத்தாளிகள்
படுத்து போகும்படி), முயன்றான் - முயற்சி செய்தான், வருணன் - வருண குமார
னானவன், தாரிஸ்மிலை - மேகத்தின் மேலே, வந்து - வந்து, கமலமாதி - தாமரைப்
பூவாயிதாக, மலர் கமழும் - புஷ்ப வாஸனைகளை வீசும், வேரிதழ நீர்த்தவலை -
வாசனை பொருத்திய நல்ல நீர்த்தாளிகளை, விட்டான் - தெளித்துக் குளிக்கியை
யுண்டபண்ணித் துணிபுபாசஞ் செய்தான், எ - று.

(கவ)

1029. இந்திரனு மெண்ணம்புல காந்தியரு மிறைவன்

வந்தெழுந் தருளும்பொழு தென்மெதிர் வணங்க

இந்திரத்தக் கோணமெழுந் தாளிரு லிதத்து

ளந்தாங்க மந்தவறி வற்பெல்லி தாமே.

(கு - வ) (அத்தருணத்தில்), இந்திரனும் - வெணநர் மேந்திரனும்
கண்ணம் - சுப்பிப் பிரகாசமான, உலகாந்தியரும் - வெணகந்திக தேவர்களும்,
இறைவன் - ஸர்வத்தான், வந்து - ஸ்ரீ விஜயமாகும்படி வந்து, எழுத்தருளும்
பொழுதென்று - எழுத்தருள்கலாமென்று, எதிர் - இரென்திரனாய் எதிரிகே
வணங்க - வணங்கஞ் செய்ய, இந்திரத்து - பிரானும் - தேவேந்திரர்களுக்கெல்லாம்
காதலிய ஸ்வாமியும், எழுந்தான் - செல்வா கின்றான், இருகிலத்தன் - பெரி
தாயி இப்பூமியில், அந்தாங்கம் - மோகங்கம், தீர்த்த - நீர்வளை, அறிவந்தும்

கீதாக ஸர்வஞ்ஞாநு இது - இத்தன்மையாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணு துஸ்தானாதி
கிரியைகள், நுலப்பம் - கல்பாவமாகும், ஏ - து. (10)

1080. இடிமுரசுந் திமிலைகண்ட காளமெழித் சங்கம்
தடிமுழுவ மொந்தைதுண வந்தண் ணுமை செகண்டை
கடன்முதிவி னொழிகர்த்து திசைகளவிம்ம வெளித்த
தடமலரின் மிசைபிறைவன் னொனாதுங்கும் பொழுதே.

(இ - ள்) இடி - இடிபோல் சப்திக்கின்ற, முரசம் - பேரிகைகளும்,
திமிலை - பம்பையென்றும் மேலும், கண்டை - பெருமணியும், காளம் - சிறு
கிண்டல்களும், ஏழில் - அழகு பொருத்திய, சங்கம் - ஊது சங்குகளும், தடி -
உடுக்கை வாத்தியமும், முழுவம் - மக்களங்களும் மொந்தை - ஓர் சுட்டைகளும்,
துணை - துணைமென்கிற வாத்தியமும், தண்ணுமை - உறுமி மேலும்,
செகண்டை - வெறுகண்டை வெள்ளும் சேமனாவமும், (ஆகிய இவ்வாத்தியங்
கள்), தடம் - விசாவமாகிய, மலரின்மிகை - செந்தாமரைப் பூவின்மேல், இறை
வன் தான் - ஸ்வாமியான ஜிணந்திரன், ஒதுங்கும்பொழுது - ஸ்ரீவிஷ்ணுவாகும்
காலத்தில், கடல் - ஸமுத்திரத்தினுடையவும், முதிர் - மேகத்தினுடையவுமாகிய,
ஒளி - சப்தங்கள், சரத்த - மறைத்த பொரும்படி, திசைகள் - எத்திருகளிலும்,
விம்ம - விமரிக்கும்படி, ஓலித்த - சப்தித்தன, ஏ - து. (10)

1081. இன்னாம்பின் யாழ்முழங்கன் கீரீணமுத லேங்கிக்
கின்னரியர் கீரீணரம்பி னோதினர்கள் கீதம்
பொன்னவிர மணியமித்த மீன்றமல ரேக்திப்
பன்னரிய வகைபினில மடந்தையெகிர் பணித்தான்.

(இ - ள்) கின்னரியர் - கின்னர தேவர்கள், இன் - இனிமையாகிய
ஒலியைச் சப்திக்கும்படியான, கரம்பின் - கரம்பினாலாகிய தத்திகளையுடைய, யாழ்
கீரீண - யாழ்வீணயென்றும் பல பேதங்களையுடைய கீரீணகளின் வரத்தியங்களை
பும், குழங்கள் - ஊதிகில் குழல்வாத்தியங்களாகியும், ஏந்தி - தரித்து, கிரீ - கிரீ
கிரீண்களாக, கீதம் - சர்வதேவர்களை (கண்டத்தினுடைய), கரம்பின் - தத்திப் பிரயோ
கத்தாலும், ஒதினர்கள் - பாடினார்கள், நிலமடந்தை - பூமி தேவியானவள், பொன் -
பொன்னையும், வலிசம் - வலுக்கற்களையும், மணி - பத்மராகதி மணிகளையும்,
ஆயிர்தம் - (பூமிகளத்தில் பிரானிகளுக்கு உபயோகமாகிய) ஐஸ்வரியான பொருள்
களையும், சுன்று - தத்து, மலர் - புகழ்புகளையும், ஏந்தி - தரித்து, பன்னரிய -
செவ்வழத்தகளிய, வகையின் - விதத்தினும், எகிர் - சர்வஞ்ஞானைய ஏதிரில்,
மணித்தன் - வணக்கினும், ஏ - து. (10)

1032. சுந்தரியர் வந்தரியர் துறக்கத்தினம் பிடிய
ரந்தரையி னந்தரத்தின் வரணியடம் பின்னார்
மந்தரன் மலர்மழைகள் வண்டி.னங்கள் குழ
விந்திரர்கோ செழுந்தருளும் விதியெங்கும் பொழிந்தார்.

(சு - வு) சுந்தரியர் - ஜோதிஷத்தேவ வந்தியர்களும், வந்தரியர் - விஷ்ணுதேவ வந்தியர்களும், துறக்கத்தினம் பிடியர் - கல்பலோகத்து இளம் பெண்ணுடையவையாகியவற்றை கய்தந்தவர்களும், அம் - அழகிய, தரையின் - தேவ சிம்மித மண்டபத்தலத்தில், அந்தரத்தின்-அந்தரமாகவிருத்து, வரணின்-ஆகாயத்தில், கடம்பரின்-சூர் - எந்தணம் செய்தார்கள், கோன்-ஸ்வாமிநாயகிய ஜினேந்திரன், எழுந்தருளும்-செய்து, விதியெங்கும் - விதிவளிவெல்லாம், இத்திரர் - தேவேந்திரர்கள், கல் - மண்மலையிய, மந்தரமலர் - கற்பக விரூட்சத்தின் பூக்களை, வண்டி.னங்கள் குழ - வண்டி உட்படங்கள் மொய்க்கும்படி, மழைதன் - மழைகளைப்போல, பொழிந்தார் - சொரிந்தார்கள், ஏ - த.

(உஉ)

1033. * வரமனர்கண் மண்ணின்மறித் தெழுந்துருடம் புரிந்தார்
காமம்சில வகவரசர் கரணஞ்சுழன் மெழுந்தார்
கேமந்தர நாமங்கனோ ராரித்தேர் ரெட்டுத்
தாமங்கனம் பாடவர்க ளாமிந்திரர் படிந்தார்.

(சு - வு) வரமனர்கண்-அழகிய தேவர்கள், மண்ணின்-இச்சுமவகையுடைய, மறித்து-தங்கி, எழுந்து-வயர எழுந்து, கடம்பரத்தனக்களை, புரிந்தார் - செய்தார்கள், சிலவக வரசர் - பவணலோகத் திறைவர்களையி பவணேந்திரர்கள், காமம் - அழகாக, கரணஞ்சுழன்று - காணம் போதில் முதலாகிய வித்தைகளைச் செய்து, எழுந்தார் - சென்றார்கள், இத்திரர் - கல்பாமரேந்திரர்கள், கேமந்தரம் - கேமந்தரன் செய்யும்படியான, நாமங்கள் - ஜினேந்திரனுடைய பெயர்களைய, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆவிரத்தோரெட்டும் - ஆவிரத்தெட்டையும், மக்களம் - பரபரிசு சார்த்தமாகவும் புண்ணிய வ்யஸ்த்தியர்த்தமாகவும், பாடவர்களாம் - பாடுவின்றவர்களாகி, படிந்தார் - பொருந்தினார்கள், ஏ - த.

தாம் - அசை.

* வரமனர்களுக்கும் சில பிரதிகளில் பாடபேதமுண்டு.

(உஉ)

1034. செங்கமல மொன்றிரண்டு பங்கயம வந்தென
வங்கமலத் தறிவன்றிரு வழுவினைவைத் தளவித்
றின்களா குடைமும்மையும் மண்டலமுஞ் செறிந்த
பொங்கியவென் சாமரைகள் பூசைழ பொழிந்தார்.

(சு - ஸ்) செங்கமலமொன்று - ஒரு செந்தாமரைப் பூவின் மேல், இரண்டி
புங்கமம் - இரண்டு செந்தாமரைப் புங்கமங்கள், மலர்ந்தென - புஷ்பித்தது போல
அம் - அழகிய, சமவந்து - தேவர்களால் கிருபித்த செந்தாமரைப் புங்கமத்தின்
மேலே, அறிவன் - அறிந்திரியுநான் கன்னியாயாகிய வியல தீர்த்தங்கர ஸ்திபகத்தான்,
திரு - அழகிய, அடியின - இருபாடல்களையும், வைத்தலில் - வைத்தகாவத்தில்,
திங்கன - சந்திரன்போல பிரகாசியா கின்று, குடைமூர்மையும் - வெண்செத்திரத்
திரமும், மண்டலமும் - பிரபாமண்டலமும், பொங்கிய - பெரிதாகிய, வெண்
வெண்ப்பாகிய, சாம்பலாகக் - வந்திருமாதால் வீசுவின் தாம்பலாகவும், செறித்த
சொத்தன, பூமணமகன் - புங்க வகுத்தகன், பொழிந்தார் - தேவர்கள் சொரிந்
தார்கள், எ - று.

(உ - டு)

1035, மாதவர்கண் மலரடி பணிந்துபி, வெழுந்தார்

சேரதமனோ டெண்ணமயல் காதல்தொழு தேத்தி

நாதபினதிர் வைந்தமுக சாகிமுன் னடந்தார்

காதிசெட, வந்ததிரு வேடுசென் சென்றார்.

(சு - ஸ்) மாதவர்கள் - மலரதபனைச் செய்கின்ற முனிவர்கள், மலரடி -
பகவானுடைய செந்தாமரைப் புங்கம் போன்ற பாதங்களை, பணிந்து - வணங்கி,
பின் - பின்னாலே, எழுந்தார் - எழுந்து சென்றார்கள், சேரதமனோ - வெள்ளத்
மேந்திரனோ, எண்ணம் - எட்டுப் பிரகாரமாகிய, உலகத்தினர் - வெள்ளத்தின்
தேவர்களும், கொழுது - வணங்கி, எத்தி - கந்தேந்திரகு செய்து, நாதன் -
நீலேந்திரனுடைய, எதிர் வைத்த - எதிரிலே வைக்கப்பட்ட, முகராகி - முகத்தை
புடைபுடைக்காகி, முன் - முன்னாலே, கடந்தார் - சென்றார்கள், காதிசெட -
காதி சம்மானது கீழ், வந்த - வரப்பட்ட, திருவேடு - புண்ணியமாகிய லக்ஷ்மி
பேடு, சன் - சன் மஹாதேவியும், சென்றான் - அடைந்தான், எ - று.

(உ - டு)

1036 பூரகல சம்முதலெண் மங்கலங்க னோத்தி

வேரிமலர் மடந்தையொடு மேலின ரெழுந்தார்

காரின்மணி கணகம்பொழி யாக்கமலஞ் சங்கின்

பேருடைய நிதிக்காசர் பின்னாமுன் வெழுந்தார்.

(சு - ஸ்) பூரகலசம் முதல - பூர்ணசம்பம் முதலாக, எண் மங்கலங்கள் -
அஷ்டமங்கலங்களை, எத்தி - தரித்து, வேரி - வரசனை பொருந்திய, மலர் -
தாமரைப் புங்கமத்தின் மேல் வலிந்தென்று, மடந்தையொடு - லக்ஷ்மிதேவிடின்,
(சில தேவவணிகர்கள்), மேலினர் - பொருத்தினவர்களாகி, எழுந்தார் - வந்தார்
கார் - காரின் - ரோகமானது மணமுறைச் சொரிவதுபோல, மணி - இரத்தினங்களை
பூம், கணகம் - கணகங்களைபூம், பொழிவா - சொரிந்து, கமலம் பதமும்,

சங்கின் - சங்கும் (ஆகிய) திருத்திகளின், பெருமைய - பெருமையையுடைய,
தித்திகளின் - தித்தித்தலவரையிதேவர்கள், பின்னை - பின்புறத்திலும், முன் -
முன்புறத்திலும், எழுந்தார் - வந்தார்கள், ஏ - ஐ.

(உக)

1037. பன்னதர்கள் பன்மணிக் கலிகைக ளாக
முன்னமிறை பாத்தம்பணிந் தேகினர்கண் முறையான்
வன்னிமுடி வன்னவர்கள் சென்னியினை வைத்த
பன்னரிய தூபகட மேந்திப்பணிந் தெழுந்தார்.

(உ - க) பன்னதர்கள் - பன்னதேவர்கள், பன்மணிகள் - பலவாயி இரத்
தினங்களின், தீவினைகளாக - தீவாழ்களாகக் கொண்டு, இறை - ஸ்னாயிலி
னுடைய, பாத்தம் - திருவடிவின், பணிந்து - வணங்கி, முன்னம் - எதிரிலே,
முறையான் - வரிசைக்கிரமத்தால், வன்னி - சென்னர்கள், வன்னி முடிவானவர்
கள் - அன்னிகுமரர்கள், சென்னியினை - சிவசின்மேல், வைத்த - வைக்கப்பட்ட,
பன்னரிய - செல்லுதற்கரிய வரணையை வீசுகின்ற, தூபகடம் - தூபகவசக்கிளை,
மேந்தி - தரித்த, பணிந்து - (சலாமிடைய) வணங்கி, எழுந்தார் - எழுந்தோடுவோரை
கள், ஏ - ஐ.

(உஊ)

1038. இரவிசரி பெண்ணரிய தெரக்கைய விறைவன்
நிருவருந் தென்கிரிபருகு கண்ணிறந் தேத்திப்
பருகிமதி பான்மையுடை மாந்தர்முத மென்ன
மாவிரந்தமுல் குமுதங்கனும் மலரவுட னெழுந்தார்.

(உ - ஊ) வண்ணரிய - வண்ணத்தக்கிரிதாய, இரவி - சூர்யர்களும், சரி -
சூர்யர்களும், தெரக்கைய - துருகக் கூடினவொத்த பிரகாசமுள்ள, இறை
வன் - தலைவனுடைய கண்ணிரினுடைய, நிரு - ஆகிய, உருவின் - பாமனா
திக திவ்விய தேகத்தினுடைய, ஒளி - ஜோதியுடைய, அருகு - வானவர்க்கை,
கண்ணி - பார்த்து, சிறந்து - சிறப்பையடைந்து, ஏத்தி - எத்திரத்திரயமுண்ணி,
பான்மையுடை - பவ்யத்துவம் பொருந்திய, மாந்தர் - மனிதர்களின், முன்ன
மும் - வதனமென்கிற, அவந்தமும் - தாமரைப் புஷ்பங்களும், குமுதங்கனும் -
அவ்வி மலர்களும், பருகிமதி - ஸ்வாமியினுடைய சூர்ய சந்திர குணமொத்த
தளிகளால், மலர - மலர்ச்சியுடைய, உடல் - உடலே, எழுந்தார் - சந்தோஷித்
தெழுந்தார்கள், ஏ - ஐ.

(உஎ)

1039 குண்டியெனக் கொடிபருதி பின்னின்மிசை நுலவ
வடிவுடைய வடிவாந்தை வான்கொடிமுன் னேக
விடிவெனப் பவியெனத் தூந்திமுன் னியம்பப்
புடருவின் பெரியுமரு ளாழியமுன் னேக.

(கு - க) குறையிலெழுதி - சத்திரத்துடன், கொடி - தவறுக்கரும், பருதி - குர்பன் போலவும், மின்னின் - மின்னல் போலவும், மிவை - ஆதாயத்தில், குவைய - பிரகாசிக்க, வடிவமடைய - ரூபம் பொருத்திய, ஸான் - பெரிதாகிய, வைசலத்தை - வைசலத்தை பெயர்னும் பெயர்பெற்ற, கொடி - தவறுக்கொடியானது, முன் - முன்னால், ஏக - செல்ல, இடியிலெழுதி - மேகஜெனையும், அவிவ - அடங்கும்படி, எழில் - அழகையுடைய. (அதாவது: கெய்மையான தெளிவையுடைய), காத்தி - மல்கலகாழ்த்துப் பாடல்களும், முன் - வதிரிலே, இயம்ப - சந்திச்ச, படரும் - ஆய்மலிபம் படருகின்ற, வினை - கருமங்களை, ஏற்புந் - சேதிக்கும்படியான, அருளாழியும் - தவறு பொருத்திய தீரம் சக்கரமும், முன் - முன்னாலே, ஏக - செல்லவும், எ - து. (உக)

1040. தேவதிவைச சிறந்ததிவைச யுண்டயமட ஸர்தன்
வாசமலர் மனமுபொழிந்து மலரடி பணிந்தார்
காசினியி னீதிமுத ஸன்னவை கரந்த
விசனெழில் வாசமலர் ரேறிய கணத்தே.

(கு - க) ஈசன் - திரிலோகாதிபத்யமுடைய ஜிஜேந்திரன், எழில் - பிழைப்பாநின்ற, வாசம் - வாசனை பொருத்திய, மலர் - தேவ திரிபித செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல், ஏறிய - ஆரோகணித்த, கணத்து - அந்த கணத்திலே, திவைச - திருக்கவளவலம், தேச - ஒளி பொருத்தி, சிரத்த - சிறப்படைத்தன, திவைசயுடைய மடவர்கள் - திருக்கவளவலியராவ தெவதைகள், வாசம் - வாசனை பொருத்திய, மலர் மலர - புஷ்ப வருகைக்களை, பொழிந்து - சொரிந்து, மலரடி - பசவானுடைய தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற பாதங்களில், பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், காசினியில் - இக்கப் பூமியின், சுதிமுகலானவை - அதிவிருஷ்ட அனுவிருஷ்ட முதலானவைகளால் வரும் உபத்திரவங்கவளவலம், கரந்த - மலர்த்தன் (அதாவது: நீங்கின), எ - து.

இன்னவன் உறியதனும் கேட்கமலமாயிற்று என்பது பெறப்படும். (கூ)

1041. மூகர்மொழிந் தார்வினையின் முடன்க ணடந்தார்
கோகமொழிந் தாரெவருஞ் செவிடர்மொழி கேட்டார்
கோபமொழிந் தார், துபதர் குருடர்மொழி பெற்றுர்
வேகமொழிந் தாறியநம் வீரனெழும் பொழுதே.

(கு - க) வேகம் - விபவகுணங்கனாகிய மேஹாதிகன், ஒழித்த - நீங்கி, ஆறிய - கவஸ்தபாவத்தைப்பற்ற, கம் லீசன் - கமது கவலையாகிய அணந்த வீரன், எழும்பொழுது - தீ விதவையாகின்ற காலத்தில், மூகர் - ஊமைகள், மொழிந்தார் - பேசுந்திரம் பெற்றார்கள், முடன்க - கோண்டிகள், வினையின் - வினையின்

விருஷபத்தைப்போல, (அநாவது: விருஷபம்போல செம்பீரமாயி), கடத்தார் - கடைக்கலாவினார்கள், வவரும் - வருத்தமுள்ளவர்களெல்லாம், சோகம் துக்கத்தை ஒழித்தார் - நீங்கிச் சுகமடைத்தார்கள், செவிடர் - செவிடர்கள், மொழி - பிற உறும் வசனத்தை, கேட்டார் - செவிடு கீங்கி பேசுதலிற் பவத்தால் கேட்டுக் கொள்ளும் தன்மை யடைத்தார்கள், குபிதர் - கோபிகள், கோபம் - குரோதத்தை, ஒழித்தார் - விட்டார்கள், குருடர் - அந்தகர்கள், விழி - கண்ணிழியால் பார்க்கவையு பெற்றார் - அடைத்தார்கள், ஏ - ஐ.

(௩௪)

1042. நெய்யிற பகையுடைய பணிநஞ் முதலா

புறவியிற வாதவிற வாயவ விலித்துக்

கிறைவனிகிற காதலொடு மன்கஞ்செதிர் கொண்டார்

மறமலி விலாழியுடை மன்னவனை லந்தே.

(௫ - ஊ) பிறவி-ஐன்மத்தினாலேயே, உறு-அடையப்பட்ட, பகையுடைய-ஐன்மவகை சத்துருத்துவமுடைய, பணி - சர்ப்பம், நஞ் - நீரிப்பிள்ளை, முதலாம் - முதலாகிய, உறவி - (ஒன்றுக்கொன்று ஐன்மவையாயுள்ள) பிராணிகளும், இறைவன் - ஸ்வாமியினமேல், கிறை - கிறைத்த, காதலொடு - பத்தியி னேழி (சுமேரப சமயானதோடு), இறைவாத - நீங்காதீ, உறவும் - மித்திரத்துவ மாக, அகவிலித்து - பூர்வீஹாரமாதிரி அவ்வவ்விடங்களில், மறமலியில் - பரம மிருதவில்லாத, ஆழியுடை - தம் சக்கரத்தையுடைய, மன்னவனை - ஸ்வாமினைய, அகவலு - அவ்வவ்விடங்களிலும், வந்து - வந்து, எதிர்கொண்டார் - எதிர்கொண்டார்கள், ஏ - ஐ.

(௩௫)

1043. வெவ்வினைக டரலிம என்கமல மேற்கொண்

டிவ்வகை பெழுந்தருளி வந்தவினை கண்டார்

கவ்வியமின் னைந்தரை பனைந்துகிலன் சென்னுநர்

மெனுவன்மலர் தூயவரும் மலரடி பணிந்தார்.

(ஊ - ஊ) வெவ்வினைகள் - பொல்லாக்காலிய பரபவினைகள், தீர - கீங்கும் பாடி, விமலன் - விமலநீர்த்தக்கராலைய ஜினேந்திரன், கமலமேற்கொண்டு - தேவ தீர்மித செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின் மேலேறி, இவ்வகை - இவ்விதமாக, எழுந் தருளிலந்த - பூர்வீஹாரமாயி, இவை - இவ்வதீசியங்களினை, கண்டி - டார்த்து ஆங்கு - அப்பொழுதே, சிலர் - சில பேர்கள், ஒளவியமில் - பொழுமைவில்லாத கற்குணமுடைய, ஊர்ந்தரை - இம்மேருமந்தரமென்னும் குமாரர்களிடத்தில், அனைத்து - சேர்த்து, சென்னுநர் - தெரியத் தொன்னுநர்கள், அவரும் - அக்குமாரர்களும், மெனவன்மலர் - வனமல்லினைப் புஷ்பமாகி, தூய் - சொரிந்து, மலரடி-பக்கவாழ்வைய மலர்ப்பாடல்களை, பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், ஏ - ஐ.

(௩௬)

புதிதானாசுருக்கம்

வேறு.

1044. ஏழடி பெழுந்து வந்தவ் கிறைவனை விதைஞ்சி பேத்திப்
பாழியக் தடக்கை வேந்தர் பலகல மலர்க்கு நங்கி
பேழைய குலகந் தன்னு ளிருன்கெட பெழுந்த கோவின்
குழொளி யிளைய பாதந் தொழுதந் மெழுக வென்றார்.

(இ - ன்) ஏழடி - ஏழடி தூம்; ஏழுந்த வந்து - ஏழுந்திருந்து வந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், இறைவனை - சுவாமியை, இறைஞ்சி-வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, பாழி - பலம் பொருந்திய, அம் - அழகிய, தடக்கை - லிசாலம் பொருந்தி தியாகம் கொடுக்கும்படியான கைவையுடைய, வேந்தர் - இராஜ குமரர்கள், பல கலம் - பலவாகிய ஆபரணங்களை, அவர்க்கு - அச்செய்தி சொல்லியவர்களுக்கு, கங்கி - கொடுத்த, ஏழுபுருவகந்தன்னுன் - உயர்ந்த இந்த ஏழு வேகத்தவர்கள பவ்வியப் பிராணிகளுக்கு, இருள் - மித்தியாத் த வந்தகாரம், கெட - நீங்கும்படி, ஏழுந்த - ஸ்ரீவிஹாரமாரி வந்த, கோவின் - ஸ்வாமியினுடைய, குழொளியிளைய - கிறைந்த சூர்யன் ஒளிபொலப் பிரகாசத்தைப் பொருந்திய, பாதம் - பாதங்களை, ஏம் - காம், தொழுதம் - போய் வணங்குகோம், ஏழக - அத்தகரகச் செங்க, என்றார் - என்று பரிசாசங்களுக்கு ஆத்மபித்தர்கள்; ஏ - று.

1045. முரண்நன் சங்க மெஞ்சும் முழங்கின முரசு நீன்று
தூங்கும மேறி யானே மேன்மன்னர் தொடைய வேந்தி
நிர்த்தவர் வெளிந்த தன்று நிலமகன் முதுகு நீங்கி
கரந்தன்கடிய வரய கருவினைக் குழங்க வாகிகே.

(இ - ன்) சங்கம் - சங்கவாதியங்கள், முரண்நன் - பலமாகச் சப்தித்தன, எங்கும் - எங்குவிடங்களிலும், முரசம் - பேரிசைகளானவை, நீன்று - வியாபித்து நீன்று, முழங்கின - சப்தித்தன, மன்னர் - இந்த இராஜகுமரர்கள், தொடையல் - புஷ்பமாகிய முதலியவைகளை, ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, யானேமேல் - யானே வின்மேலும், தூகமம் - (பரிவாராதியர்கள்) குறிஞ்சைக் முதலானவைகளின் மேலும், ஏறி - ஏறி, கிரத்தவர் - (அங்கே வந்து) கெருவிலுறகம், அன்று - அப் பொழுது, நிலமகன் முதுகு - பூமிதலிலின் முதுகு, வெளிந்தது - வெளிவந்தது, நீங்கி - ஆத்மனிடத்தல் வெகு காலமா பிராணிந்த, கடியவரய - பொல்லாகரவிய, கருவினைக் குழங்கன் - பாபஸூகங்களைவளம், ஆங்கு - அப்பொழுது, கரந்தன்க - மறைந்தன (அதாவது : நீங்கின); ஏ - று.

(உள்)

1046. சந்தனக் குழம்பி னுந்நீ சந்திர கார்த்தக் செப்புங்
குங்குமக் குழம்பு விம்மு மிரவியின் குழவிச் செப்பு

மிந்திர நிலச் செப்பு மகிற்புகைப் புகைத்த வேந்தி
ஹமத்தரைச் சூழ்த்து நின்றார் மலிற் குழாம் போல வந்தே.

(இ - க்) சத்தனக்குழம்பின் - சத்தனக்குழம்பினும், ஆர்த்த - நிறைந்த, சத்
திரகார்த்தச் செப்பு - சத்திரகார்த்தச் செப்புகளும், குங்குமக் குழம்புயிர்மும் - குங்
குமக்குழம்பு நிறைந்திருக்கின்ற, இவ்வியின் குழவிச் செப்பும் - குரியகார்த்தச் செப்
பும், அகிற்புகை - அகிந்துபயங்களை, புகைத்த - புகைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற,
இந்திர கிலச்செப்பும் - இந்திர நில சத்திரத்தினும் செய்த தபகவசங்களையும்,
ஐத்தி - தரித்து, மலிற் குழாம்போல வந்து - மலில் ஈட்டிக்கொண்டுபோல் வந்து,
ஹமத்தரை - இந்தக் குமாரர்களை, சூழ்த்து - எப்பக்கமும் சூழ்த்துகொண்டு, நின்
றார் - (பரிசாரகர்கள்) வீற்றார்கள், ஏ - த.

(நக)

1047. விகம்புற விரிந்து காறும் வினாமர் மலை பெய்து

பசுமென னும் மணியும் மின்னும் படலிகை பலவு மேந்தி

பசும்பனாக் கடாத்த வேழத் தாசினங் குமரர் வந்தார்.

விகம்பின்மேல் விளையுந் பாத மருக்கத்தா மிருவ ரொத்தார்.

(இ - க்) விகம்புற - ஆதாயமெங்கும் பொருத்த, விரிந்து - விசாவித்து,
வினா காறும் - வாசனை வீசுகின்ற, மலர் மலை - புஷ்பமாலை முதலியவைகளை,
பெய்து - வைத்து, பசும் பொன்னும் - பசுமை பொருத்திய ஸ்வர்ணத்தினாலும்,
மணியும் - இரத்தினங்களினாலும், மின்னும் - பிரகாசமாகின்ற, படலிகை பல
வும் - அனேகமாகிய தடிகளை, ஐத்தி - தரித்து, அசும்பனா - ஊற்று நீங்காத,
கடாத்த - மதஜலத்தையுடைய, வேழத்த - வானையின் மேலே, வந்தார் - வந்த
வந்தாரவிய, அசனிய்குமார் - மேரு மந்திரனென்கிற இரண்டு காரணகுமாரர்களும்,
விகம்பின்மேல் - ஆதாயத்தின் மேலே, விளையுந் பாதம் - உத்பாத காரியத்தா
றான, அருக்கத்தா மிருவொத்தார் - இரண்டு குமாரர்களுக்கொப்பாரார்கள், ஏ - த.

பக்கிரைபாவது:

ஸ்ரீ விஜயாச்சகுக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது :
சமவசரணச்சுருக்கம்.

1048. பேரகரண பன்னிரண்டி னும்பர்கோன் தம்பங் காணப்
பேசொணு வகையி னின்ற பெருமித மழிந்த தியார்க்கு
மீசின் யிறைஞ்சி னூர்க னெய்தினு ரிறைவன் கோயில்
விசுவெண் சரம ராதி பரிச்சுந்த முழுதும் விட்டார்.

(இ - டி) பேரகரண பன்னிரண்டி - பன்னிரண்டு பேரகரண வியதிர்ண
முன்ன சமவசரண பூமியின் பிரசம்பமாயிப பிரதம பூமியில், ஐம்பர்கோன் தம்பங்-
தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈதனுதிய ஜினைத்தொலுண்டப (கோயிலாகிய சமவசரணத்
தின் உள்வே செல்லும்படியான ஊ மஹாதிக்குகளிலுள்ள விதியின் மத்திய
விரகின்று) மானவந்தம்பத்தை, காணு - கண்டு, யார்க்கும் - எவர்க்கும், பேசொணு
வகையில் - சொல்லி முடியாத விதமாக, நின்ற - நிராகின்ற, பெரு - பெரிதாகிய,
மிதம் - மித்தியாதத்துவ சாமானத்து, அழிந்தது - கிலு குலந்தது, வீசம் - வீச
கின்ற, வெண் - வெளுப்பாகிய, சாமரதி - சாமரை முதலிய, பரிச்சுந்தம் - சாஸு
பரிச் சின்ன பரிவாக்கலை, முழுதும் - முழுமையும், விட்டார் - (இந்த மேரு
மந்தரரென்றுபிசண்டு சாஸு குமாரர்களும்) விடப்பட்டவர்களாகி, இதை
வன் - ஸ்வாமியினுடைய, கோயில் - ஆலயத்தை, எய்தினார் - அடைந்தார்கள்,
(அவ்வாறடைந்து), ஈசின் - தரிஸோகாதிபதியாகிய பகவான், இதைஞ்சினார்
கள் - வணங்கினார்கள், எ - டி.

(ச)

1049. யானையி னிழிந்து மானுங் கணத்திரு காத விதி
மானபி டத்தை மார்பி னளவுள மதினை பெய்திக்
காணுறை கமலப் பேர்திற் கைதொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தி
பூனந்திர் தூயத் தானுங் கணம்புக்கார் கோசம் பேரேயே.

(இ - டி) யானையின் - ஆணையினின்றும், இழிந்து - (மேருமந்தராகிய விரு
வர்களும்) இறக்கி, அளவுள - யோக்கியோத்தெதத்தினை யுடைய, மதினை - தானி
சாலமென்னும் மதினையும், மார்புகளைத்து - அதன் அப்பியந்தா பாகத்திலுள்ள
பகவானை ஈசன் பூமியையும், இருகாதவிதி - அப்பூமியில் சதாபவர திக்குகளிலு
மிசாகின்ற இரண்டுகாத மகலமான வீதிகளின் பிரதமத்தில், மார்பின் மானம் -
தார்பளவு உன்னதமுடைய, டத்தை - பிரதமபலிபீடத்தை, எய்தி - அடைந்து
காணுறை - காணுதெய்திய, கணம்புக்கார் - தார்பளவு புகழ்த்து